

PEDANII Π Ε Δ Α -

DIOSCORIDIS
Anazarbei de medicinali ma-
teria Liber quintus.

ΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙ-
ΔΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕ-
ΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙ-
ΩΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Io. Ruellio Sucſionēſi interprete.

UPERIO-
ribus quatuor
libris, amicissi-
me Arce, tra-
didimus de a-
romatibus, o-

leis, vnguentis, & earundem
lachrymis ac fructibus: item
animalibus, melle, lacte, adi-
pe, cerealibus, oleribus, necnō
de omni radicū, herbarum,
succorum, seminumque ratio-
ne. In hoc autem totius operis
quinto differemus de vinis &
metallicis, à vite nostram com-
mentationem auspiciati.

Vitis vinifera.

Cap. I.

Folia vitium & triti capreo-
li, capitis dolores illitu mitigāt,
& inflammationem stomachi
ardoremque, cum polenta fo-
lia etiam per se, vt quæ refrige-
rent & adstringant, imponi so-
lent. Potus eorū succus dysen-
tericis, sanguinē excreantibus,
stoma-

ΠΟΔΟΝ-
τες ἐν τοῖς πε-
ρασι τῆς βί-
βλίου 10
ταῖς ἀρχαῖς τῆ
ἐκ ἀρώματων
καὶ ῥιζῶν καὶ μύρων καὶ δένδρων, καὶ
τῶν ἁγίων καρπῶν τῆς θαλάσσης
ἐπὶ τῶν ῥιζῶν καὶ μέσῳ ἑκάστῳ
καὶ στέφανον καὶ τῶν καλῶν σπι-
15
ρίων καὶ λαχρῶν καὶ τὴν σύμπτυ-
σιν καὶ εἰς τὸν βοτανῶν καὶ χυλίσμα-
των, καὶ σπερμάτων λόγον. ἐν τούτοις
τελευτῶν ὑπάρχει ἡ ὅλη ἀπο-
μαίσις. διδραχμάβια ἀπὸ οἶνων καὶ
τῶν κηρυμένων μετὰ ἀγνῶν ἀρῶν 20
ἀπὸ τῶν ἀμπελῶν παραδίδωται.

Πρὶς Ἀμπέλου οἶνοφόνος.

Κεφ. α.

Ἀμπέλου οἶνοφόνος τὰ φύλλα καὶ
αἱ ῥίζαι λείπαι κατὰ πλάσιν μῦσαι
κεφθαλμίας περὶ ὕψους, φλεγματὴν 25
καὶ σπασμὸν καὶ καυστὸν συνδιδότω
καὶ καθ' ἑαυτὰ ἐπιτίθειμενα τὰ φύ-
λλα ἰσχυρὰ καὶ συσπικνῶντα, καὶ ὁ
ἐξ αὐτῶν δὲ χυλὸς ποθεῖται ὡφε-
λεῖ δυσεντερικοῖς καὶ αἰμορροικοῖς
καὶ

καὶ σωματικοῖς καὶ κινητικῶς. ἀ-
περαχεῖται δὲ καὶ αἱ ἕλικες
ἐν ὕδατι καὶ ποδεῖσθαι, τὰ αὐτὰ
ποιούσιν. τὸ δὲ δάκρυον αὐτῆς ὁ-
μοιον ὃν κόμμι, περιπυρνώμενον
5 τοῖς τελέχεσι, λίθους ἐκπνέουσι
πυρνώμενον συν οἴνῳ· ἴσται δὲ καὶ
λειψώνας καὶ ψώρας καὶ λέπρας
καταχρυσώμενον, δεῖ δὲ περιεπι-
τεροῦν τὸν τόπον· συν ἑλῶν δὲ
ἐγχρυσώμενον σινεχῶς, ψιλοῖται
10 τείχας, καὶ μάστις ὁ ἀπὸ τοῦ χλω-
ροῦ κηροῦ καὶ κλήματος ἀφιδρέ-
μενος ἰχθῆος ὅς ἐστι μυρμηκίας ἐπι-
χρυσώμενος ἐκβάλλει, ἢ δὲ ἐκ τῶν
κλημάτων καὶ σερφύλων τέσσαρα,
τὰ περὶ δακτύλιον ἀφαιρέσθαι
15 κονδυλώματα καὶ θύμια, ζυῶ
ὅζει κατὰ πλάσσειν τεραπείαν,
καὶ στέμματα, καὶ ἐχιδνήτοις
ᾠθελεῖ, καὶ σπληνὸς φλεγμονὰς
ζυῶ βοδίνῳ καὶ πηγῶν καὶ ὅζει
κατὰ πλάσσειν.

20 Πρὶ Ἀμπέλως ἀγρίας. Κεφ. β'.
Ἀμπελος ἀγρία διττή, ἢ γὰρ
αὐτῆς οὐ περιέχει τὴν σαφύλην,
ἀγρία δὲ αὐθιγῶς ἀγρία τὴν λε-
γόμενῳ οἰνάνθῳ. ἢ δὲ πῶς τελε-
σφορεῖ μικρότερον οὔσιν, καὶ μέλαι-
25 να, καὶ συπτικῇ. Διῶσιν δὲ ἔχει
τῶν πῶς τὰ φύλλα καὶ αἱ ἕλικες καὶ
οἱ κλωνοὶ ὁμοίως τῇ ἡμέρῳ.

Περὶ Σταφυλῆς. Κεφ. γ'.
Σταφυλή, ἢ μὲν πρόσφα-
τες πάντα ἐκτετράσσει κοιλίαν·
καὶ ἐμ-

stomachicis, & gravidarum
malaciæ medetur. Eadem effi-
ciunt madefacti in aqua ca-
preoli & poti. Lachryma vi-
tium, quæ veluti gummi in cau-
dicibus concrevit, ex vino po-
ta calculos pellit: illita lichenas
& psoras leprâsque nitro prius
perfrictas sanat: eadem cum o-
leo sæpius pilis illitis, psilothri
effectum habet: maximè quæ
fanies, quam accensa fermen-
ta vitium viridia exudarunt:
qua & perunctæ verrucarum
infirmationes extrahuntur.
Cinis farmentorum & vina-
ceorum, detractis in sede con-
dylomatis, & thymiis, illitus
ex aceto medetur: prodest lu-
xatis & viperarum moribus:
contra lienis inflammationem
illinitur, cum rosaceo & ruta
& aceto.

Labrusca. Cap. II.
Labrusca duorum generum
est: alterius viti non mature-
scit, sed flore tenuis œnanthen
nominatam perducit. Altera
ad frugem pervenit, parvis a-
cinis, nigra, & adstringens.
Folia, caules, & claviculæ qui-
bus repunt, vim habent cultæ
viti similem.

Vua. Cap. III.
Vux recentes aluū turbant,
K iij &

DIOSCORIDIS

& stomachum inflant: inno-
centiores, quæ decerpæ diu
pendere, (ideo quodd in eis
copia humoris exiccatur) vi-
lesq; sūt stomacho, ægrisque,
atque cibi aviditatem excitāt.
In vinaceis & ollis seruata, ori
& stomacho grata sunt: al-
uum sistunt (sed vesicam &
caput tentant) & sanguinem
excreantibus conueniunt. Si-
milesque, quæ in musto fue-
re. Sapa aut passo condita,
stomachum magis infestant.
At quæ solem prius passa in
aqua coelesti conduntur, mi-
nus vinosæ sunt, siticulosis, ar-
dentibus & longis febribus sa-
lubres. Reconditi vinacei in-
flammatiis mammis, rigenti-
bus ac præduris, cum sale illi-
nuntur: decoctura eorum dy-
sentericos, coeliacos, & fœ-
minas fluxione vuluæ labo-
rantes iuuat infusa: ad defec-
tiones, ac fetus assumitur. Nu-
clei acinorū adstringendi vim
obtinēt, stomacho viles sunt:
inspargitur farina tostorū, po-
lentæ modo, dysentericis, &
coeliacis, & solutis stomacho.

Vua passa alba.

Cap. II. III.

Vua passa alba adstringētior
est:

καὶ ἐμπνευματοῖς σῶμαρον ἢ δὲ
ἐπὶ χεῖρον πνῶν κρεμασθῆσαι, ἐνέ-
χον ματέχει τούτων (διὰ τὸ πε-
λὺ τῆς ἰκμάδος ἀνεξηράνθαι) ἐν-
σώμαχος τε ὄντι καὶ ὀρέξεως ἀνα-
κλητικῇ, καὶ ἐπιτήδειος πρὸς τὸν
ἀδενουῦται. αἱ δὲ ἐν τῶν σεμ-
φύλων καὶ ἐν τῶν βυκῶν, εἴς τε μοι,
ἐν σῶμαχος κοιλίας ἐφεκτικῇ (καὶ
σεως δὲ καὶ κεφάλης ἀππονται) ἀρ-
μόζουσι δὲ καὶ αἱ μοπινοῖς. ὁ-
μοίαι δὲ εἰσι καὶ αἱ εἰς τὸ γλυκύος
ἐμβλεῖν ὁμοίαι. αἱ δὲ ἐν τῷ ἐν-
ματος καὶ γλυκύος χακοσμο-
χότεραι (μωτίθενται δὲ καὶ μετ'
ὁμβρίου ὕδατος περισσφιδωθεῖ-
σαι, γίνονται δὲ αἱ τοιαῦται ἐπ'
ὀλίγον οἰνώδεις, δι-ώδεις δὲ καὶ
χασώδεις καὶ χροῖος πυρετοῖς
ἀποτεθῆναι, κατὰ πλάττειται μετ'
ἀλῶν πρὸς φλεγμονὰς καὶ σκλη-
εἰας καὶ ἀπάρρῳσιν μαστῶν τὸ δὲ
ἀφῆλμα τῶν σεμφύλων, δυσεν-
εκοῖς καὶ κοιλιακοῖς καὶ ῥοιχὰς ὡ-
φείει ἐνέμωρον, καὶ εἰς ἐκχέσιμα-
τα καὶ περισκλύσματα λαμβάνε-
ται. Τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γήρατα συ-
πιχὰ, ἐν σῶμαχος ὀφρυγῶτα δὲ
καὶ ἀντὶ ἀλφίτου ἐπιπλοσέμενα
λεῖα, ἀρμόζει δυσεντερικοῖς, καὶ
κοιλιακοῖς καὶ τοῖς τὸν σῶμαχος
ἀναλελυμένοις.

Περὶ Σταφίδος. Κεφ. δ'.

Τῆς δὲ σταφίδος συπικνωτέρα ἐστὶν
ἢ λευκῇ.

- ἡ λευκή· ὡς γὰρ δὲ καὶ ἡ σαρξ ἀν-
 τὼν ἐδνιομένων ἀρπείας καὶ βῆχας
 καὶ νεφρὸς καὶ κύστιν καὶ δυσεντερίαν
 σὺν τοῖς μέρουσιν ἐδνιομένη καὶ
 ἐαυτὴν μείσσει δὲ ἀλεύρεω κε-
 5 ραίνῃ καὶ κριθίνῃ καὶ ὄψι καὶ πη-
 νιδεῖσα μετὰ μέλιτος καὶ λαμ-
 βανουμένη, εἰς τὴν ἀποφλεγμα-
 τισμὸς καὶ ἐαυτὴν καὶ σὺν πε-
 πτερεῖ μαλακωμένη ἐνδεύεται. διδύ-
 μων τὴν φλεγμονὰς παύει, κατὰ
 10 πλάθεισα μετὰ ἀλεύρεω καυαμί-
 νου, καὶ κυμίνου. ἐμπυκνύει δὲ καὶ
 ἀνθρακας καὶ κνέια καὶ τὰς περὶ
 ἀνθρα σπηλιδνας καὶ γαγγράνας,
 καὶ εἰς μέρων ἰσχύει εἰς σὺν
 πηλῷ ἐπιπλεῖν καὶ ὡς τὸ πο-
 15 τὸν ἀνθρα ἀρμύζει μετὰ τῷ ὁποτά-
 νικῳ κατὰ πλάθεισιν καὶ ὄνυ-
 χας ὅς θάπτον ἀφίστησι σκληρύν-
 τας ἐπιπλάθεισιν.

Περὶ οἰνάνθης. Κεφ. εἰ.

- Οἰνάνθη καλεῖται ὁ πῆς ἀγρίας
 20 ἀμπέλης καρπὸς, ὁπότε ἀνθῇ. ἀ-
 ποπύθεισιν δὲ δει εἰς ἀκόντιον
 ἐργάζων ὁσράκην, συλλέγοντας
 καὶ ξηραίνοντας ἐπὶ ὁσόνιου, ἐν
 σκιά. καλλίστη δὲ γίνεται ἐν συ-
 εία καὶ καλὴ καὶ φαινύει. Δύ-
 25 ναμὸς δὲ αὐτῆς ἐμπύκνυται. ὅθεν πι-
 νομένη ἐν ὁσόνι καὶ οὐρητικῷ
 κοιλίαν ἐφιστῶσα καὶ αἵματος πύ-
 σιν ἐνεργεῖ δὲ κατὰ πλάθεισιν, καὶ
 ὡς τὸ ἀσπῶδι καὶ ὁξύνοντα σόμα-
 ρον ποιεῖ· ἐστὶ δὲ καὶ κεφαλῆ γάμ-
 ῖμ-

est: prodest esitata caro earum
 tussi, faucibus, renibus ac ve-
 sicæ. Estur in dysenteria per se
 cum nucleis: & decocta in pa-
 tinis cum melle, admista milij
 ac hordei farina & ouo, va-
 let ad purgandum caput: eius-
 demq; gratia cum pipere com-
 manducatur. Testium inflam-
 mationes sedat, illita cum lo-
 mento fabarum, aut cuminifa-
 rina. Fauos, epinyctidas, car-
 bunculos, enatas in articulis
 putredines, & gangrænas, si-
 ne nucleis trita, & cum ru-
 ta imposita sanat: podagræ
 conuenienter cū pana-
 cis succo illinuntur:

mobiles vngues

illita celerius

extrahit.

Oenanthe. Cap. V.

Oenanthe vocatur vitis syl-
 uestris fructus, cum floret. Re-
 condi debet fictili non pica-
 to, collectæque substrato lin-
 teo, in vmbra ficcatur. Lau-
 datissima in Syria & Cilicia
 & Phoenice. Vis ei adstricto-
 ria: quare pota stomacho ac
 ciundæ vrinæ utilis: aluum fi-
 flit, ac sanguinis excreatio-
 nes: contra fastidia, & aco-
 rem stomachi, sicca & illita
 efficax est: capitis doloribus

K iij tam

DIOSCORIDIS

tam viridis, quàm sicca: ex acetō & rosaceo perfunditur: sanguolenta vulnera cataplasmate, & incipientes angilopas, oris vlcera, & genitalium nomas, trita cum melle, croco, myrrha, & rosaceo, ab inflammatione vindicat: pefsis miscetur, ad sistendum sanguinem: contra oculorum delachrymationem, & stomachi ardores, cum pollinæ polentæ & vino illinitur. Cinis crematæ in testa, candentibus prunis, facit ad oculorum medicamentum: reduvias & pterygia, abscedentes gingiuas, cruentâsque, cum melle sanat.

Omphacium. Cap. VI.

Omphacion, succus est acer bæ vuar, nondû maturefcentis, è Thasia vite aut Aminæa. Oportet autè ante Canis ortum, expressam melliginè in rubro ære, linteo cooperto, infolare, vsq; dum cogatur, semperque quod ceruici vasis cõcretû hæsit, reliquo humori permiscere: noctuq; à subdialibus locis in lectû referre: quâdoquidè nocturni rores ipsum cõcrescere non sinuat. Eligendû est flauû, friabile, vehemèter adstringēs, & linguam mordens. Sunt qui coquendo mell'ignem cogant.

Prodest

ἐμβρεγμα, συν ὄξει καὶ ροδί-
νω χλωρῇ τε καὶ ξηρῇ· κατὰ-
πλασμά τε ἐν αἰμάτων ἀφλέγμα-
τον, καὶ ἀρχομένων ἀνιγλώπων,
καὶ τῶν ἐν στόματι οὐλῶν· καὶ
νομῶν τ' ἐν αἰσείοις, συν μέλιτι
καὶ κρόκῳ καὶ ροδίῳ καὶ σμύρ-
νῃ λεανθεῖται· εἰς τε πνεύματι
γυγνυται πρὸς ἐπὶ κράσιν αἱματώ-
καὶ ρεύματα ὀφθαλμῶν καὶ κα-
σσύμενον σῶμα, χρόνι κατὰ πλά-
σεται συν παμπάλῃ ἀλοῖτου καὶ
οἶνου· καυθεῖσθαι δὲ ἐπ' ἐστῆκος
διαπύρεσι ἀνδράξιν, ποιῆται πρὸς
τὰ ὀφθαλμικά· παρὰ νύκτας τὲ
καὶ περὶ ἡμέρας καὶ οὖλα ἀφρο-
τα καὶ αἱματώμενα συν μέλι-
τι θέραινεται.

Περὶ Ομφακίου.

Κεφ. ε'.

Ομφάκιον, ἐστὶ μὲν χυλὸς ὀμ-
φακος θάσπας σαφυλῆς μέπω
παραζούσης, ἢ ἀμινάας. δεῖ
δὲ πρὸ κυνὸς ἐκδηλῶντα τὸν
χυλὸν ἠλιάζειν ἐν χαλκώμα-
τι σφύτῳ ἐσκαπασμένῳ ὑδατὶ
μέχρις οὗ συσφῶν ὅλον αἰεὶ τὸ
πνευματώμενον μίσροντα τῷ ὑ-
γρῷ· νύκτωρ δὲ αἶρεν αὐτὸ ἀ-
πὸ τοῦ ὑδατῆος· καλῶν-
σι γὰρ αἱ δρείσι τιλὲς συστῶν
αὐτῶν· ἐκλέρου δὲ τὸ ξανθὸν,
καὶ εὐδρυπῶν, σύφον ἰκανῶς καὶ
δάκνον τιλὲς γλῶσσαν· ἐννυμ δὲ
ἐφ' ὅν τις τὸν χυλὸν συσφύσσει.

Αἰμώζει

Αρμόζει δὲ πρὸς παίδωιμα καὶ
 παφυλίω· ὁφθαλμοὺς, οὐλοὺς καὶ
 ῥαγισμὰς, ὥτα πυρρῶντα συνήλπι
 ἢ γλυκεῖ· πρὸς δὲ σύειργας καὶ
 παλαιὰ ἔλκη καὶ νιμάς συνή-
 5 ζει. ἐγκλιζέται δὲ ἐπὶ δυσεντε-
 ρικῶν καὶ ροιμῶν· ἐστὶ δὲ καὶ ὀξυ-
 δερκέες, τρυαχύνισσι δὲ ὁφθαλμῶν
 ἀρμόζει καὶ περὶ ῥόσσει καὶ
 δυν· πίνεται καὶ πρὸς αἵματος
 πύσιν τῶν περὶ φάρυγγος καὶ κατὰ
 10 ῥηξίνην ἡμυοειδῆ· ὑδαρεῖ δὲ δει-
 χέσθαι λίαν καὶ ὀλίγω· ἐπικρίει
 γὰρ ἰκανῶς.*

Πιδι πειόπητος τῶν οἶνων ἐν
 τῇ ηλικίᾳ. Κεφ. ζ'.

Οἶνοι οἱ μὲν παλαιοὶ νεύρων βλά-
 15 πτικοὶ καὶ τῶν λοιπῶν αἰσθητι-
 κῶν, πρὸς δὲ νεύσιν ἡδύονες· ὁ-
 στεν ἐπὶ τῷ ἀδενέει πὶ μέρος ἐχόν-
 των ἐνδον, παρρητιέον. ἐπὶ μὲν
 τοι τῷ ἐν ὑγείᾳ χρῆσεως ὀλίγος τὸ
 καὶ ὑδαρὴς λαμβάνει· ἀβλαβὴς.
 20 ὁ δὲ νέος ἐμπνευματικός, δύσπε-
 πτος, δυσόνηρος, οὐρητικός. ὁ δὲ
 μέσος τῇ ηλικίᾳ, ἐκπέφηνε τὰ
 ἀμφοτέρω ἐλαττώματα· ὅθεν ἐκ-
 κριτὸς ὅτι ἐν τῇ ὑγείᾳ καὶ ἀδεν-
 εϊας χρῆσται.

25 Ἐκ τῆς χροῆς Κεφ. η'.

Ἐπὶ ὃ μὲν λευκὸς λεπτός τε καὶ
 εὐανάστος καὶ εὐσώματος· ὁ δὲ
 χεῖρ δὲ μέλας παχὺς καὶ δύσπε-
 πτος· μέλις καὶ σαρκῶν ἡμυοειδῆς.
 ὁ δὲ

Prodest contra tōsillas, vnam,
 vlcera oris, humida gingiuarū
 vitia, purulētas aureis, cū melle
 aut passio: itē ad fistulas, vetera
 vlcera, nomāsq;, ex aceto. Dy-
 sentericis, & mulierib; fluxio-
 ne vuluæ laborātibus clystere
 infunditur: oculorum claritati,
 & scabritiæ, & erosionib; an-
 gularū cōuenit. Bibitur ad re-
 centē sanguinis excreationē,
 etiā si rupta parte aliqua cōtin-
 gat, sed pauco, et aquatiore est
 vtendū: valde siquidē exurit.

Vini natura.

Cap. VII.

VINO veterē nervi lædū-
 tur, & reliqui sensus, quod ta-
 men gustu suauius est: quare
 cauendum ijs qui intestinæ a-
 licuius partis imbecillitatē sen-
 tiunt. Attamen in secunda va-
 letudine paucum, aqua dilutū,
 innoxie sumitur. Nouū inflat,
 ægrē coquitur, insomnia parit
 grauiā, & vrinam ciet. Ætate
 medium, vtraque vitia fugit:
 quare ad victus sanorū ægro-
 rūmque vsurpatur.

Vinū album. Cap. VIII.

Albū, tenue, stomacho vtile
 est, ac facile in membra distri-
 buitur. Nigrum verò, crassum
 est, & concoctū difficile: car-
 nem alit, & ebrietatem creat.
 Giluum,

DIOSCORIDIS

Giluū, vtpote quod mediū est,
medias inter vtrūque vires ha-
bet: in secūda tamen & sinistra
valetudine, cū primis laudat al-
bū. Quin & vina sapore distāt.

Vinum sapore differens,
& mixtione. Cap. IX.

Siquidem dulce crassis par-
tibus cōstat, & difficilius à cor-
pore expirat: stomachū inflat:
aluum & interanea, vt mustū,
turbat: sed minus inebriat, reni-
bus & vesicā aptissimū. Aus-
tum, per vrinam celerius tran-
sit: sed capita dolore tentat, &
remulētiā gignit. Acerbū, ad
ciborum per mēbra digestio-
nem accommodatissimū: aluum,
& ceteras fluxiones cohibet,
minúsque vrinā expellit. nouum
neruos minus tentat. Vinum
aqua marina factū, stomacho
aduersatur: sitim stimulat, ner-
uos infestat, aluo aptum, à va-
letudine se recolligentibus in-
utile. Passū, quod vuis sole sic-
catis in area, aut in sarmento
torrefactis exprimitur, Creti-
cū cognomine, aut pramnion,
aut protropon: & sapa quæ fit
musto igni decocto, Græci si-
rion aut hepsēma appellāt: ni-
gra quidē, & quæ dicūtur me-
lāpsithia, crassā sunt, & corpo-
ra multū alūt: candidū, tenui-

ὁ δὲ κίρρος μέσος ὢν, μέσῃ ἔχει
καὶ τὴν πρῶτην καὶ τὴν δευτέραν δύνα-
μιν· αἰρετώτερος μὲν τοῖς ἐν τῇ
γαστρὶ καὶ ἀδενείᾳ ὁ λευκός, ἔτι καὶ
πρὸς τὴν ποσότητα διαφέρεισιν.

Ἐκ τῆς γούσεως καὶ τῆς με-
μιγμένων. Κεφ. θ'. 5

Ὁ μὲν γὰρ γλυκὺς οἶνος, ἀ-
δρομερὴς τε ὄντι καὶ δυσδιά-
πνευστος· ἐμφαλοῦ πνευματικῶ-
τος. κοιλίας τε καὶ ἐντέρων τα-
ρακτικὸς, ὡς πρὸς καὶ τὸ γλυκύος. 10

ἥπιον δὲ μεθύσκει. κύστι δὲ καὶ
νεφροῖς εὐθετος, ὁ δὲ ἀμυγρὸς ὀ-
ρυκτικώτερος· καφαλαλγίας τε καὶ
μέλης πονητικὸς, ὁ δὲ σφυγμῶ-
ς εὐθετώτατος πρὸς ἀνάδυσιν σι-
τίων· κοιλίας τε σαλπικὸς, καὶ 15
τῶν ἄλλων βεμματισμῶν, ὁ δὲ
ἀπαλὸς ἥπιον ἀπτεται τῇ νευρώ-
σει, καὶ ἥπιον ὄντι οὐρητικὸς.
ὁ δὲ πεδαλασσωδὺς, κακοσώ-
μαχος, διψοπιδὸς, νεύρων κα-

κωπικὸς, ἐνκοιλίος, ἀνεπιτήδει-
ος τοῖς ἐξ ἀδενείας. ὁ δὲ ἐκ τῆς 20

δειλοπιδευδείσης τιθυλῆς ἢ ἐπὶ
τῶν κλημάτων ὀπιηδείσης, καὶ
πεισομῶν ἡρόμμος, γλυκὺς
καλούμμος κρητικὸς ἢ πρῶτος
ἢ πρῶτος· καὶ ὁ καθε- 25
σομῶν τῇ γλυκύει σείριος, ἢ
ἑψήμα καλούμμος· ὁ μὲν μέ-
λας, καλούμμος δὲ μελαμψέ-
δος παχύς ὄντι καὶ πολύτρο-
πος· ὁ δὲ λευκός, λεπτότερος.

&

ὁ δὲ

- ὁ δὲ μέσος, μέσῃν ἔχει καὶ τὴν δύ-
ναμιν. συσπικτός δὲ πᾶς ὄψι, σφυ-
γμῶν ἀνακτικὸς· πῶν περὶ
πάντα τὰ θανάσιμα ὅσα κατὰ
ἔλκωσιν ἀναρῶν. πνέμερος συν-
5 ἑλκῶν, καὶ ἐξ ἐμοῦ μέρους καὶ περὶ
μυκαίνειον δὲ καὶ φαεινόν, καὶ το-
ξικόν, καὶ κώνειον. καὶ γάλα θρομ-
βωδὲν καὶ περὶ κύστιν καὶ νεφροῦς
ὁ δαξουμήνης καὶ εἰκομήνης. εἰ-
σι δὲ πνευματικοὶ καὶ κακός μα-
10 ροί. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν τὴν κοι-
λίαν ἐνυμπαζομένων ἀρμόζῃ* ὁ
μελαμψίδιος. ὁ δὲ λευκὸς μα-
λακτικὸς κοιλίας ἢ ἄλλων μάλ-
λον. ὁ δὲ τὴν γύφον ἔχων κακώ-
πικτός* τῶν νέρων, κερματικός,
15 πυρώδης, κύσει ἄσπετος· περὶ δὲ
τὰ θανάσιμα τῶν ἄλλων ἐνδε-
τώτερος. οἱ δὲ πῶσαν ἢ ῥιτίνην
σπιγνύντι ἔχοντες θερμαντικοί,
καὶ πεπτικοὶ ἄσπετοι ὅ τοις αἵμο-
πνοῖκοις. οἱ δὲ καλὲς υἱοὶ ἀπαρά-
20 ρχοι, ἔχοντες δὲ ἑξήματα μεμι-
γρῶν, κεφαλῆς εἰσὶ πηληρῶν, οἱ
μέσους ῥυθμικοὶ, δυσδιάνευστοι,
κακός μαροί.

Πρὶ Διαφορᾶς ἐν τῶν
τόπων. Κεφ. ι.

- 25 Ὁ μὲν οὖν δοκῶν περὶ τὴν ἔν
ἰταλίαν οἶνον φάλερον δὲ καλὸν
μέρος, παλαιότερος ἄγαν σφύ-
πτος, σφυγμῶν ἀνακτικὸς, κοι-
λίας τεγερτικὸς, καὶ ἐνός μαροί·
κύσει ἄσπετος, καὶ ἀμεινωπύσι,
καὶ

& heluola iter hęc media, me-
dias fortiuntur vires. Omnia
tamē adstringunt, & pulsus re-
uocant: faciunt aduersus vene-
na, quę exulcerando necāt, ex
oleo pota, & vomitionib⁹ red-
dita, cōtra cicutas, meconium,
pharicon, toxica & cōcretum
in grumos lac: item contra re-
num ac vesicę pruritus, rosio-
nes, exulcerationesque. Inflant
tamen, & stomacho aduersan-
tur. Priuatim, prodest melam-
psithium, si vēter rheumatismū
sentiāt. Albū, magis cæteris e-
molliat aluum. Gipso conditum
neruis officit, caput aggrauat,
& incendit, ac vesicę aduersa-
tur: cōtra venena cæteris apti⁹.
Picata, aut resinata, excalfaci-
unt, concoquunt: sanguinem
excreantibus inimica. Quę ve-
rō aparachyta vocant, vt quę
admistam sapam recipiunt, ca-
put implent, temulentiam gi-
gnunt, ægrius in halitum expi-
rant, stomachum malè habent.

Vinū loco differēs. Cap. x.

INTER Italica vina Faler-
num principem locū obtinet,
quod inueteratū perquā facilè
coquitur, pulsus exuscitat, al-
uum adstringit, stomacho vtile:
sed vesicę nocet, atque iis qui
visus hebetudinem sentiunt, &

DIOSCORIDIS

& ad potus crebros minimè idoneum. Albana crassioribus constant partibus, dulcia stomachum inflant, ventrem emolliunt (sed concoctionem non æquè adiuuant,) & nervosa minus, infestant: vetustate, eadem austerum saporem concipiunt. Cecubum cum sit dulce, est & Albano crassius: corpus & colorem alitægre tamè coquitur. Surrentinū valde austerum est: quare intestinorum & stomachi fluxiones cohibet, & cum tenue sit, caput minus tentat: inueteratū suavius redditur, & stomacho vtile. Adrianum & Mamertinū in Sicilia æquè crassis partibus gignunt: modicè adstringunt, & ocysimè inueterantur, minusq; ob suam tenuitatē, nervos tētant, Paratyrianum, quod ex Adriatico sinu defertur, odoratū ac tenuius est: quare liberaliter epotum fallit, diu seruat ebrietatem, & soporem adfert. Ilticum Paratyriano simile est, sed vrinam vehementius pelit. Chium tamen antedictis mollius, et aptū potui est: bene alit, & min⁹ inebriat, fluxiōes cohibet, oculorū medicamētis vtile. Lesbium facilè mēbra subit, Chio leuius, & aluo idoneū.

Ephesium

ἡ πρὸς πολυποσίαν ἀναμόσσει. ὁ δὲ ἀλβανὸς ἀδρομερέστερος τῷ θαλασσίνῳ ἐγγλυκός· ἐμπνευματίζονταρον, κοιλίαν τὴν μαλάκων (πείθει τὴν ἐχθρομολίαν συνδράν) τῷ δὲ νευρώδεις ἡ πὺν κακοητικός· 5 παλαιωθεὶς δὲ ἡ ἡτος ἀντιπρὸς γίνεσθαι. ὁ δὲ κέκνητος γλυκὺς ὢν, ἀδρομερέστερος ὡς ἴσθαι ἀλβανὸς· σαρκαῖον τε καὶ εὐχρηστίας χυμωτικός· πείθει δὲ ἄσπετος. ὁ δὲ συρρεντίνος ἀντιπρὸς ἰκαρῶς ὡς τὴν ἰσθμὸν ἐντέ- 10 ρων ἡ σωματικὴν βέλμα ἰσθμὸν, κεφαλῆς τε ἡ πὺν ἀπεται λεπτομερὴς ὢν παλαιωθεὶς δὲ εὐστόμαχος ἡ ἡδὺν γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀδριανὸς ἡ ὁ μαμαρτιανὸς χυμωτικός· ἐν σκελίᾳ, κατ' ἴσον εἰσὶν ἀδρο- 15 μερέεις· μετεῖως σύφοντες, ἡ τὰ χυμὸν παλαιωῦνται, ἡ πὺν τὴν νευρώδεις ἀπὸν), διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς λεπτόν. * οἱ δὲ παρατιανὸς ἡ αὐτὸς ἐκ τῶν κατ' ἀδριανὸν κομζόμενος τόπων, εὐώδης ἡ λεῖο 20 πρὸς ὡς τὴν. ὁ δὲ λανθάνει πολὺς πινόμενος, σολάπει τὴν ἐφ' ἰκαρὸν πλὴν μέθυ καὶ καφὸι. ὁ δ' ἰσθμὸς λεγόμενος, εἰσὶναι τὸ παρατιανὸν, οὐρητικώτερος ὡς τὴν χυμὸν ὁ μὲν τὸν χυμὸν ἀπαλνότερος τῶν 25 παρατιανῶν, εὐπροσος, πέπμος, ἡ πὺν μεθύσκειν, βέλματος σαρπητικός, χυμωτικός εἰς τὸ ἰσθμὸν μική· ὁ δὲ λίσσιος εὐανόδους, κωφότερος τῷ χυμὸν καὶ εὐκοιλίος. τὴν

τῶν αὐτῶν δὲ τέττω κίτῳ) δὲ
ναμιν, ὁ κατὰ ἔφεσον γυναικῶν,
καλκίωμος δὲ φυγελίτης· ὁ δὲ ἐν
τῆς ἀσπας μεσηρείταις ἐν τῷ μώ-
λῳ, κεφαλαλγῆς καὶ νευρῶν βλα-
πτικός, ὁ δὲ κῶρος, καὶ κλαζομένιος.
Διὰ τὸ θαλάττης πολλῆς μετέ-
χειν εὐφθάρτης, καὶ ἐμπνευματώ-
δους κοιλίας τὲ παραπικός καὶ νευ-
ρῶν ὅθι βλαπτικός.

Πρὶ δὲ δωάματος τῶν

10 οἶνων. Κεφ. ια.

Κοινῶς δὲ πᾶς ἀμυγῆς οἶνος
καὶ ἀκέραιος, ἀυστηρὸς δὲ τῶν
φύσιν, θερμαντικός, ἐνανάδοτος,
εὐστόμαχος, ὀρεκτικός, θρεπτι-
κός, ὑπονοτικός, ῥωστικός, ἐν-
15 χροῖας παρυσκουαστικός. ἰκανῶς
δὲ πεθεῖς, βοηθεῖ τοῖς κῶρινον,
ἢ κόρειον, ἢ φαικόν, ἢ ἱξίαν, ἢ
μυκόνγενον, ἢ λιδογύρεον, ἢ σπρί-
λακα, ἢ ἀκύντον, ἢ κύνκτας εἰ-
ληφόσι. σφῆς τε ἐρεπε τῶν δι-

20 γμοῦς καὶ πηλῆος παύτων, ὅπου
παλῆσαντα ἢ δακύντα κατὰ ἴ-
ξιν ἀναρεῖ ἢ ἀνατρέψει σόμα-
χον. πικρὴ καὶ σφῆς ἐμπνευ-
μάτων χροῖαν καὶ δῆξιν ὑ-
περχοδεῖον, καὶ παλατυμῖν,

25 καὶ λύγνα σιμόχου, ἐντέρων τὲ
καὶ κοιλίας ῥευματισμόν. καὶ
ἐφιδροῦσι καὶ διαφρεσμένους
ἀρμόζουσι, μάλα δὲ οἱ λευ-
κοὶ καὶ παλαιοὶ καὶ ἐνώδεις.
οἱ μὲν τοὶ παλαιοὶ καὶ γλυκεῖς,
καὶ

Ephesium eandem vim habet,
quod Phygelites nominatur:
verum Asianū è Tmolō mōte,
Mesogites appellatum, capitis
dolores ciet, & nervos laedit.
Cum verò et Clazomenium,
quoniā multā sibi maris aquā
vendicant, facillè corrumpuntur:
flatus mouent, aluum turbant,
nervis officiant.

Vini facultas. Cap. XI.

Vinum omne (vt reliqua in
commune dicātur) merum ac
syncerum, & sua natura auste-
rum excalfacit, facillè in mem-
bra distribuitur, stomachū ad-
iuuat appetentiam ciborū in-
uitat, vires alit, ac robur auget:
somnia conciliat, & cōmen-
dat colorem. Potum liberalius
auxilio est contra assumptā ci-
cutam, coriādrum, pharicum,
ixiam, meconiū, argēti spumā,
taxum, aconita fungosve: con-
tra serpentū morsus, et omniū
ictus quæ refrigerando necāt,
aut stomachum in vomitiones
effundunt. Facit ad lōgas infla-
tiones, rosionesq; p̄cordiorū,
ac distentiones, stomachi resolu-
tionē, & si v̄eter aut interanea
rheumatismū sentiant. Cōue-
niūt sudatoribus. & quib⁹ cor-
pus immodico sudore digerit,
maximè alba vetera et odora-
ta. Quæ

DIOSCORIDIS

Quæ tamē vetustate dulcescūt,
renibus ac vesicæ accōmoda-
tiora reddūtur: vulneribus, in-
flammationibūsq̃ in succida
lana imponuntur: tetra vlcera,
& phagedænica, & fluxionib⁹
obnoxia, cōmodè perfundun-
tur. Quæ marinam nō recepe-
runt, austera & alba, ad sano-
rum victus vsurpantur. In his
præstāt Italica, Falernum, Sur-
rentinū, Cecubum, Signinum,
& permulta Campaniæ, & Pa-
rætypianū ab Adriatico sinu,
& Siculū quod Mamertinum
appellatur. Ex Græcis Chium,
Lesbium, & Phygelites ex E-
pheo. Crassā verò & nigra,
stomacho negotium exhibēt,
inflationem pariunt, corpus
augent. Tenuia tamen & au-
stera stomacho profunt, & mi-
nus carnes alunt. Vetera val-
de tenuia, & candida vehe-
mentius vrinam ciunt, & do-
lores capitīs mouent, neruof-
que largius pota tentāt. In me-
dia ætate, vt à septimo anno,
potui saluberrima sunt. Modus
autem pro ætate, & tempore
anni, & cōsuetudine, & quali-
tate vini definiatur. Non sitire,
& modicè cibos prolui, opti-
mū est præceptū. Nocet ebrie-
tas omnis, & maximè afsidua:
siquidem

καὶ πρὸς τὰ πλεονάζοντα καὶ νεφροῦ
ὀπτηθεύτεροι. πρὸς τε τραύ-
ματα καὶ φλεγμονὰς συνήεις
οἰσμητοῦς ὀπτηθεύουσι. κατὰ
τλουῦται δὲ ὠφελίμως πρὸς
τὰ θηριώδη καὶ φαγεδαίνικα καὶ
ρέυματιζόμενα ἑλκῃ. πρὸς δὲ
τὴν ἐν ὑγείᾳ χρεῖσιν εὐθετοῖ οἱ
ἀδιάλαστοι ἀνσθηροὶ καὶ λευκοί.
διαφέρεσι δὲ τῶν οἱ ἰταλικοί.
ὡς ὁ φαλερίνος, συρρεπτικός καὶ
κέκουβος, ὁ τε σήρηνος καὶ ἄλλοι 10
πολλοὶ οἱ ἀπὸ τῆς καμπανίας,
καὶ ὁ παρὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἀδρια-
νοῦ, καὶ σικελιωτικὸς ὁ μαμερτι-
νὸς καλούμενος. ἑλληνικῶν δὲ
χῖος, λίεσις, φυγαλλίτης ὁ ἐν ἐφε-
σῷ θρονώμενος. οἱ δὲ παρὰ χεῖς καὶ
μέλανες κακοσόμαχοι, φυσώ-
δεις, σαρκὸς μὲν τοῖς θρονητικοῖς
οἱ μὲν τοῖς λεπτοῖς καὶ ἀνσθηροῖς
εὐ-
σόμαχοι, ἥτιον δὲ σαρκοποιοί. οὐ-
ρητικώτεροι δὲ καὶ κεφαλαλγείας
οἱ σφόδρα παλαιοὶ καὶ λεπτοὶ 20
καὶ λευκοί, ἀπὸ τῆς νέου-
ρώδους πλεοναδέντες. οἱ μέσοι δὲ
τὴν ἡλικίαν ἀείρουσι πρὸς πίνον-
τας. ὡς οἱ ἀπὸ ζ' ἐτῶν, ἢ δὲ ποσό-
της παρὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν
τῶν ἐτοῦς ὥραν, καὶ ἔθνη καὶ ποτό-
τητα τῶν οἶνων δείξει. καὶ τὸ μὴ
διψῆν δὲ εἶναι παρὰ μέλι-
μα, καὶ τὸ μετρίως βραχυῶσαι
τὴν προφύλαξιν. μέθην δὲ πᾶσαν, καὶ
μάλιστα ἢ συνελθὺς ἐπιτραφῆς
τῶν

ἡ δὲ τε γὰρ νεύει πολιορκουμένη
 καὶ ἐκείνη ἐν δίδωσι καὶ παύσιν
 ὁξείων ἀρρώστων ἐμπίει καὶ ἡμέραν
 ἢ πολυποσία, μετρίως δὲ οἶνον
 εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ μέλιτα
 ἐπὶ ὑδροποσίας ὡφελίμον· με-
 τισυγκρίνει γὰρ πρὸς τὰς τε αλ-
 λὰς ἀνακαταύρων ἐκκρίσεις, καὶ
 ἀδύνατος ποροποιῶν. εἴ μὲν τοι-
 γὰρ μετὰ τὴν οἶνον ὑδὼς πί-
 νῃ· ἀπὸ θεραπείας γὰρ πρὸς χό-
 λον τῆς συγκριμένης οἰνώσεως, ὅ-
 πον ἀπέρχει βοηθείας.

Πρὶ ὀμφακίτης οἶνον. Κεφ. ιβ'.

Ὁ δὲ χαλκόμενος ὀμφακίτης
 σκευάξεται ἰδίως ἐν λέσβῳ, δηλο-
 σπασμομένης μὴ πρὶ παύσει
 πεπείραται τὰ σαφυλῆς ὕστερ, ἐπὶ δὲ
 ὁξείας, ἐπὶ ἡμέρας γ' ἢ δ'. ὥς
 ἂν ρυστωθῶσιν οἱ βόρυσες, καὶ μετὰ
 τὸ ἐκθλίβωσιν ἡλιάζεται ἐν κα-
 ραμίῳ οἶνος. Στυπτικὴν δ' ἔχει
 τὴν δύναμιν καὶ εὐσμάχον, καὶ
 κισσὸς δὲ καὶ εἰλεώδες καὶ τοῖς συ-
 σπῆτοις καὶ ἐκκελυμένοις τὸν σό-
 μαχον ἀρμύζουσιν δοκεῖ καὶ λοι-
 μίαις διατρέσει βοηθεῖν κατὰ
 εὐφρόμιον. χρῆζοις δὲ ἢ τοιοῦ-
 τοι οἶνον ἐπὶ τῶν πλεονόντων, ἄλλως
 γὰρ ἐν εἰσὶ πίνεω.

Πρὶ Δευτερίας καὶ ἀδυ-
 νάμου. Κεφ. ιγ'.

Ὁ δὲ χαλκόμενος δευτερίας, ὃν
 ἐγνοίον πότιμον χαλκῶσι, σκευάξεται
 ὅσον τὸ πρὸς τὸν εἰς τὰς ἐμφυλῶν
 ὡν

siquidē obsecos neruos quoti-
 die remittit. largiorq; potus acu-
 torum morborū adfert initia.
 Mediocris tamen vinolentia,
 aliquot diebus, maximē post
 aqua potus, utilis manq; modo
 quodā ex alto euocat, sensilēf-
 que expurgat excretus, & per
 caeca corporis ducit spiracula.
 Sed aqua post vinolētiā bibe-
 re oportet: siquidē valetudinis
 alicuius gratia facta temulen-
 tiæ remedium affert frigida.

Omphacites. Cap. XII.

OMPHACITES nomi-
 ne, peculiariter fit in Lesbo,
 ficcata sole acri vva, paulò an-
 te maturitatē decerpta, triduo
 aut quatrduo, donec racemi
 in rugas contrahantur, expres-
 sumque vinum cadis insola-
 tur. Vim adstringendi habet:
 prodest dissolutis stomacho, &
 ilei dolore laborantibus: item
 prægnantium malaciæ, & cru-
 dis: in pestilentia quoque
 sorptum auxiliari dici-
 tur. Huiusmodi vina
 non nisi post mul-
 tos annos bi-
 bi possunt.

Lora. Cap. XIII.

Lora, quā deuteriā, alij poti-
 mō appellāt, fieri solet, adiectis
 metretis tribus aqua, i vinacea,
 quibus

DI OSCORIDIS

quib⁹ triginta vini metretæ ex-
tractæ fuerint: calcatis vinace-
is, expressioq; decocto ad ter-
tias parteis, & additis in singu-
lis congios modi eius qui re-
manfit, binis salis sextariis, post
hyemem transfunditur in va-
sa. Lora intra annum vtédum:
etenim celeriter exolefcit. Cō-
uenit ægris quib⁹ timemus no-
xam vini, coacti sæpe deside-
riis eorum obtemperare: item
à longa valetudine se recoli-
gentibus. Fit & vinum quod
adynamon vocant, loræ vires
habens, hoc modo: Pares a-
quæ, & multi mensuræ coquū-
tur molli igne, donec absuma-
tur aqua: quod, vbi refrixerit,
elutriatō, picato vase recon-
ditur. Alij marinæ, & coele-
stis aquæ, & mellis & multi pa-
res miscunt portiones, decapu-
lant, & quadraginta dieb⁹ in-
folant: quo ad annum vtuntur
ad omnia eadem.

Vinum è syluestri vua ex-
pressum. Cap. XIII.

VINVM è syuestri vua
nigrum adstringit: prodest
alui & stomachi fluxioni-
bus, & cæteris quibus
constrictione, &
contractione
opus est.

Vinum

ὄν ἐξέθληται οἶνου μετρηταὶ λ'.
βάλλει ὕδατος μετρηταὶ γ'. καὶ μί-
ξας καὶ παύσας ἐκθλίβον, καὶ ἀ-
φέψουσιν εἰς τὸ τρίτον, ὥστε διὰ
ἐκάστου τῶν κολληφθέντων μερῶν
τῶν μίξον ἀλὸς ἕξας β'. καὶ μὲν
τῶν χειμῶνα διὰ χειρὸς εἰς κερά-
μια, καὶ ὅ ἂν αὐτῷ μετ' ἐνιαυτὸν
παρῶς ὅ ἔξίτηλος γίνεται. ἀρ-
μύζει δὲ ἐφ' ὅν διαζομεν οἶνον
διδοῦναι, ἀνακαζόμενοι δι' ἐπι-
θυμίαν τοῦ νοσούντος. καὶ ἐπὶ
τοῦ νόσου ἀναλαμβάνόντων χρο-
νίων. Γίνεται δὲ καὶ ἀδυναμίας
κερύνους τινὶ αὐτῷ ἔχον τῷ
διυτερίῳ δύαμιν. δεῖ δὲ ἴσον
μέτρον ὕδατος τῷ τοῦ γλεύκους
μίξαντας, ἐψῆσαι περὶ εὐκείας
μαλακῶς ἀχρὶς ἂν ἐξαναλωθῇ
τὸ ὕδωρ, καὶ μετὰ τοῦτο ὑψαν-
τας καταγίγναι εἰς ἀγρεῖον πε-
πωμαμένον. ἐγγοί δὲ θαλάττης
πικρὸς καὶ ὕδατος ὀμβρίου καὶ
μέλιτος καὶ γλεύκους ἴσου μίξαν-
τες καὶ καταγίσαντες, ἡλιόζουσιν
ἐπὶ ἡμέρας μ'. καὶ ὅ ἂν αὐτῷ
πρὸς τὰ αὐτὰ μετ' ἐνιαυτὸν.

Πρὶ οἶνον ἐκ τῆς ἀγρείας
σαφυλῆς. Καρ. ιδ'.

Ὁ δὲ ἐκ τῆς ἀγρείας σαφυ-
λῆς μέλας, συνηκὸς ἐσάρ-
χων, ἀρμύζει κοιλίαν, πνευματι-
ζομένη, καὶ στυγερὰ, καὶ πρὸς
τὰ δῆα ὅσα στυγερὰ καὶ συστο-
λῆς γίγνεται.

Πρὶ Μελι-

Πρὶ Μελίτιτι οἶνον. Κεφ. 16.

Οἶνος μελίτιτις, δίδω ⁵ μὲν ἐν
 χροίοις πυρετοῖς ἀδενῇ σόμα-
 χον ἔχοντι ὑπομαλάτῃ γὰρ τὴν
 κοιλίαν, ἥρα κινεῖ, σόμαχον ἀπο-
 5 καταίρει, ἀρμόζει καὶ ἀρθρικοῖς,
 καὶ νεφρικοῖς, καὶ τοῖς ἀδενῇ καὶ κα-
 φαλίῳ ἔχοντι χολήσιμος ὅ καὶ γυ-
 ναικῶν ὑδροποτικαὶς ἐν ὧδε γὰρ
 ὅτι καὶ ἀρθρικός διαφέρει ὅτι οἶ-
 νο μελίτις, ὅτι κρείνος μὲν ἐξ αὐτοῦ
 10 πρὸ οἶνου, καὶ παλαιῶ καὶ ὀλίγου μέλι-
 τος σκευάζει. ὃ δὲ μελίτις πρὸν
 ἐχέας αὐτοῦ γλυκύς, μέλιτος
 χυμὸν ἕνα καὶ ἀλδος κύανον ἕνα σκευ-
 αζέτω ὅ δὲ ἐν μεγάλῳ ἀγγεῖον ἵνα
 τὸ πρὶν ἔχη, ὥστε τὸ ὑποκείμενον παρ-
 15 ῖν ἴσχυται τῷ περὶ ἑαυτοῦ ἀλδος
 καὶ ὀλίγον ἄρχεις ἀνέκζετον, πρὶν
 σκευάζειν καὶ αἰετὶς εἰς εἶρα κα-
 ράμει. Πρὶ οἶνο μελίτις. Κεφ. 17.

Οἶνο μελίτις δὲ διαφέρει τὸ ἐν τῷ
 παλαιῷ οἶνῳ καὶ αὐτοῦ καὶ μέλι-
 20 τος καλῶς γινόμενον ἥπρον γὰρ πρὶν
 ματὶ καὶ τὰ χέως παρίσταται τὸ
 τοῦτον ἔστι ὅτι τὸ μὲν παλαιὸν ἀρ-
 θρικόν, τὸ δὲ μέσον εὐκαίσιον, ἐρη-
 πικόν, βλάπτει ὅτι ἐπὶ βροφῇ ἀποθνή-
 σκει γινόμενον δὲ ἐν ἀρχῇ, παλαιότερον.
 25 ῥεζέτω δὲ αὐτὸ ταῦτα κινεῖ. σκευάζει-
 ται ὅτι ὥστε δύο μετρηταὶ ὥς ὅτι
 τοπολὺ οἶνον ἐνδὸς μετρητῶ μέλιτος
 μνηστέον. οἱ δὲ ἵνα πύχον αὐ-
 τὸ παρῇ τῇ σκασί, συνελθόν τὸ μέ-
 λι τῷ οἶνῳ, καὶ ἔτω κατὰ γινόμενον.
 ἔπειτα

Vinū melitites. Cap. XV.

Melitites datur in longis fe-
 bribus, quæ stomachum infir-
 marunt: namque aluum leuiter
 emollit, urinam ciet, stomachū
 expurgat. Prodest articulario
 morbo, renum viciis, imbeci-
 lo capiti, & mulieribus abste-
 mis: odoratum siquidem est, &
 corpus alit. Distat à mulso quā
 fit è vino vetere, austero, &
 melle exiguo. Melitites autem
 adiecto ad quinq; cōgios au-
 steri multi, mellis cōgio, & fa-
 lis cyathō. Cortinis magnis,
 quo magis ad effervescendum
 locus pateat, fieri oportet, sen-
 sim asperfo sale: cūque effe-
 uere desierit, in alia vasa trās-
 funditur.

Mulsum. Cap. XVI.

Mulsum è vetere vino auste-
 roque, & bono melle factum,
 præfertur: minus enim inflat,
 ac celeriter id genus in vsum
 venit. Vetus, corpus alit: me-
 dia ætate, aluo prodest, urinā
 pellit: à summo cibo sumptū,
 nocet: & inter initia potum,
 implet: dein appetendi aui-
 ditatem reuocat. Fit mulsum
 duabus vini metretis, admixta
 vna mellis. Aliqui, quo celerius
 præberi possit, mel cum vino
 coquunt, & ita transfundunt.

L Alij

DIOSCORIDIS

Alij utilitatis gratia, ad sexta-
rios sex musti feruentis, vnũ
mellis adiiciunt: & vbi ferbue-
rit vase recondunt. Dulce au-
tem permanet.

Aqua mulsa. Cap. XVII.

Aqua mulsa easdẽ quas mul-
sum vires possidet. Cruda uti-
mur, cũ moliri deiectionẽ, aut
vomitionẽ incitare volum⁹, vt
iis qui venena hauserunt, ex o-
leo. Decocta datur imbecillis,
& hominibus elãguescẽtis pul-
sus, quos illi dixere microsphy-
ctos, tussietib⁹, peripneumoni-
cis, & iis q̃ immodico sudore
digerunt. Iã paratũ cõditiuũq̃;
quod aliqui hydromeli p̃prie
vocant, media ætate adynamo-
vino, aut loræ in recreãdis vi-
ribus respõdet, & similem vim
adipiscitur: quare inflãmationi-
bus alicuius mēbri plus q̃ lora
p̃dest. Inueterati tamẽ vsus dā-
natur, inflãmatis, aut cõstrictis:
sed laborãti stomacho, aut ci-
bũ fastidiẽti, sudatorib⁹ vsue cõ-
uenit. Fit, duabus pluuiæ aquæ
veteris ad vnã mellis partẽ ad-
ditis, & insolat. Alij fontanam
aquam adiiciunt, & ad tertias
partis decoquũt, & ita recõ-
dunt. Nec defunt q̃ hydromeli
appellẽt, q̃ à melle elutis aqua
fauis confici ac feruari soleat:
fed

ἐνιοι δὲ διὰ λυστέλειαν, γλεῦ-
κοις ζέοντος ξέρας εἰ. παρὲς ξέ-
ρας δ. μέλιτος μισροῦτες μετὰ
τὸ ἀποξέσαι καταγγίλῃσι. ἰδὲ δὲ
γλυκύ.

Πρὶ Μελικράτη. Κεφ. 17. 5
Μελικράτον δὲ τὸ αὐτὸ τῷ οἴνῳ
μέλιτι διώκῃν κέκπηται. ἡ δὲ
μετα δὲ τῷ ἀφελιμύρῳ, ἐφ' ὅν
κοιλίαν μαλὰ ξάει βελόμβη. ἡ ἑ-
μετον κηῖσαι, ὥς ἐπὶ τῷ θανάστ-
μοι πεπτοκόπων. διδόντες αὐτὸ 10
μετ' ἐλαίου, τῷ δὲ ἀφελιμύρῳ
ἐπὶ τῷ μικροσφύκτων καὶ ἀδενῶν
καὶ βρογχῶν καὶ πεπνευμονικῶν
καὶ διαφορμύρων. Τὸ δὲ σκευάζειν
καὶ ἀποξέσαι τὸ ἰδίως, ἐνιοι ὑδρὸ-
μελι καλοῦσι, μέσον δὲ τῇ ἡλικίᾳ 15
ὑπαρῆγον ἀναλογεῖ τῷ δευτερίᾳ
καὶ ἀδυνάμῳ οἴνῳ ὅσον ἐπὶ τῷ
ταῖς διωάμεις ἀνακτῶσιν. ὅθεν
ἐπὶ τῶν φλεγμῶν γινώσκων τί μέρε-
σιν εὐθετον μάλλον τῷ δευτε-
ρίᾳ. τὸ δὲ παλαιότερον, ἀδύκιμον 20
ἐπὶ τῷ φλεγμῶν γινώσκων καὶ στεγνῶν.
ἐπὶ δὲ τῷ σῶματι πεπνυμένῳ ἡ
ἀγορέκτων ἡ διαφορμύρων ἐπὶ
τῷ δεινῷ. Σκευάζει δὲ παρὲς ἐν μέ-
λιτος μέρος, δύο ὑδατος ὁμβρίου 25
παλαιῶ μισροῦ καὶ ἡλιαζομέ-
νη. οἱ δὲ πηλῶν μίξαντες ἀφελ-
σιν εἰς τὸ βίτον καὶ ἀποπίνων. κα-
λῶσι δὲ πινες καὶ τὸ ἀπὸ μέλιτος
ἐκπλωμένον τῷ κελίῳ ὑδατι
σκευάζοντες, ὑδρὸμέλι, καὶ ἀπα-
πιδέμεν 30.

πρὸς ἄλλων. δὲ ὅ ἂν τὸ καὶ ἀκρατέ
 εἴεν ποιέιν. οἱ δὲ καὶ τὸ τοῦτο εἴποι.
 ἔστ δὲ ἄρτιον ἐπὶ νοσήντων, διὰ
 τὸ πλεῖστον ἔχειν κηρυνόμενα.

Πρὶ ὕδατος. Κεφ. ιβ΄.

5 Ὑδωρ, τὴν μὲν ἐν τῷ κατόλου
 ἐπικρίσιν διχαρῆν ἔχει διὰ τὰς
 τῶν τόπων ἰδιότητας καὶ ἰδιουσ-
 κρισίας, καὶ τὰς ἀέρας καὶ ἄλλα ἐκ
 ὀλίγα. ὡς δὲ ἐπιτοπλὺν ἀεὶστον
 ὅτι τὸ καθαρόν καὶ γλυκὺ, ἀμέ-
 10 τοχον δὲ οἷας δυνατοῦν ποιότη-
 τος καὶ τοῖς ὑποχονδρίοις μὴ δ'
 ἐλάττωσιν ῥεῖον ἐπιμένον. ἐπὶ τὴν
 ἀλύπτως ἐνδοῦν καὶ ἐμπνευμα-
 τοῦ μὴ δὲ διαφθερέμενον.

Πρὶ θαλασσίᾳ ὕδατος.

15 Κεφ. ιδ΄.

Θαλάσσιον ὕδωρ θερμὸν, δρι-
 μὺν, κακοσμίαχον (κοιλίας γὰρ πα-
 ρακτικὸν) ἄχρον φλέγμα. θερμὸν
 δὲ καταπλυνόμενον, ἐπισπᾶται
 καὶ διαφορεῖ ἀερίον τοῖς πρὸς
 20 νεύρα πάρεσι καὶ χυμῶσι πρὸς
 τὰ ἐλκυσίματα. ὁ μὲν γὰρ σπᾶσι τε
 ἐπιπείθειος μύρουται, καὶ ἐμπλά-
 στροι καὶ μαλάγματα διαφορη-
 τικοῖς εὐθετοῖν. καὶ πρὸς τὰ κα-
 νόματα ἐνέμενον χλιαρὸν καὶ
 25 πρὸς σφόδρους θερμὸν, ἰώεας τε
 καὶ κνησιῶν καὶ κνησίων καὶ
 κονίδων, καὶ μαστῶν ἀπαργάν-
 των κατὰ τλημα. διαφορεῖ καὶ
 πτελώματα πτερώμενον, καὶ
 πρὸς τὰ τῶν θηρίων δυνάματα
 ὅσα

sed meracius confieri cōuenit:
 aliqui id coquunt. Ægrotanti-
 bus noxium est, quoniam plu-
 rimum ceraginis sibi vēdicat.

Aqua. Cap. XVIII.

De aquis in vnuerfum decer-
 nere, ppter locorū proprietate-
 tes, & peculiāres naturas, coe-
 lum, & alia pleraq; difficile est.
 Magna tamē ex parte optima
 est dulcis, sincera, nullius om-
 nino qualitatis particeps, & q̄
 ne minimo quidē tempore in
 praeordiis cōmoratur: ad hęc,
 quæ & facili via fertur, & citra
 molestiā, nec inflationes creat,
 & minimē computrescit.

Aqua marina. Cap. XIX.

A QV A maris calida est, &
 acris: stomacho aduersatur (al-
 uum enim conturbat) pitui-
 tam expellit. Si verò calida ad
 fotus adhibeatur, elicit & dis-
 cutit: neruorum vitiis, & per-
 nionibus, ante vlcera prodest.
 Miscetur cataplasmatibus ex hor-
 deacea farina, & emplastris, &
 discutientibus malagmatis. Ad
 mouendas deiectiones tepesa-
 cta infunditur & ad tormina:
 calida, pforas, pruritus, impe-
 tiginēs, lēdes, & māmās rigē-
 tes, foueri vtile est: liuores fo-
 tu discutit: ad venenatos ictus,
 L ij qui

DIOSCORIDIS

qui tremorem & refrigerationem adferunt, salutaris intelligitur, maximè scorpionum, phalangiorum, aspidumque: etiam si quis in calidam descendat, auxiliatur. Et malo habitu confectis iam diu corporibus, nervisque, balneæ ex ea vtilis: hydropicos, capitis dolores, auriû grauitates, feruentis vapor leuat. Syncera, & sine potabilis aquæ mistione reposita, virus deponit. Sunt qui etiam præcoquant, & ita recondant. Datur ad purganda corpora per sese, aut ex posca, aut cum vino, aut melle: verùm post deiectionem, dant gallinæ aut piscium iuscula, ad domandâ morsus acrimoniam.

Thalassomeli.

Cap. XX.

QUOD thalassomeli vocatur, vehementer purgare cõstat. Temperatur autem æquis portionibus maris, mellis, & imbris ex alto, defæcatis, & picato vase per Canis æstus insolat. Alij ad binas marinæ coctæ singulas mellis adiiciunt, & vase condunt: huiusmodi moderatî est aqua marina & mitius.

Acetum. Cap. XXI.

Acetû refrigerat, & adstringit: stomacho

δοσι τρεμοῖς καὶ ψυχροῖς φέρει, μάλιστα δὲ σκορπίων καὶ φαλαγγίων, καὶ ἀσπίδων, καὶ εἰ περσμεβαίνει τις εἰς θερμὸν αὐτὸ ὠφελεῖ. καὶ ταῖς χροῖασι καχεξίας τὸ σῶμα τος καὶ τὸν νευρῶν, ὠφελίμων τὸ δι' αὐτῶν λουτρῶν. ὑδροπικῶς, κεφαλαλγίας ἔχουσας κούφιας παρηγορεῖ. ἀποτρέπει δὲ ἢ ἀκέραιος θάλασσα καὶ ἀμυγνῆς πέπλου ὕδατος, ἄβρωμος γίνεται. οἱ δὲ, περὶ φοισιν αὐτῶν καὶ οὕτως ἀποτίθενται. δίδεται δὲ καὶ περὶ χυδαρῶν καὶ ἐαυτῶν ἢ μετὰ ὀξύκρατε, ἢ ὄνυα ἢ μέλιτος· καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι, ἐπιδιδόσκει ζωμὸν ὀρνίθου ἢ γάβρου, περὶ τὸ κατακαρῆσαι τῆς δόξης δεινότητα.

Πρὶ Ὀαλασσόμελιτος.

Κεφ. κ'.

Ὀαλασσόμελι δοκεῖ καθαίρειν ἀνδρῶν σκευάζεται δὲ ἐν μέλιτος καὶ ὕδατος ὁμοεῖου καὶ θαλάσσης, ἴσων διυλιδέντων καὶ ἡλιαδέντων ἐν ἀργεῖο πεπωμαμένῳ ἐν τοῖς ὑπὸ κύνεα καύμασιν. οἱ δὲ, δύο μέρη θαλάσσης ἀφ' ἡμερῶν καὶ ἐν μέλιτος κατὰ μέξαντες, καταγίγρουν μετεώτερον δὲ γίνεται καὶ ἐπικρίσσειν τὸ τοῦτον τῆς θαλάσσης.

Πρὶ Ὄξους. Κεφ. κα'.

Ὄξος ψύχει καὶ σφραγίζει, εὐσμάχον

- ἐν τῷ μαχρὸν τε ὅτι καὶ ἐνδρακτον
 σαλπικον τε αἰμορραγίας πάσης,
 πινόμενον τε καὶ ἐγκαθιζόμενον· καὶ
 ἐπὶ βρυμάτων κοιλίας συνελ-
 μένον τῆς τροφᾶς ἀρμύζει· ἐ-
 ναιμόν τε ὅτι καὶ ἀφλέγμαντον
 συνελείσιν οἰσυνπρεῖς ἢ ἀπύ-
 ρους ἐπιπιδέμενον· σέλλει καὶ ὑ-
 σέει καὶ ἔδειαν περὶ πτω-
 κῆν καὶ οὐλα ἀφελῶτα καὶ αἰ-
 μορραγοῦντα. ποιεῖ καὶ πρὸς νο-
 10 μάς καὶ ἐρυσιπέδατα, ἑρπητας,
 λέπρας, λειχήνας, πτερυγία, συνί-
 πνι τῶν ἐπιπιδείων μυχόμενον·
 φαρμακικά τε ἔλκην συνελχὼς
 ἀπαντλέμενον, καὶ νομάς ἰση-
 σιν· ὠφελεῖ καὶ ποδαγρικούς κα-
 15 ταντλέμενον θερμὸν μετὰ δέισ·
 ὑπόπῳ τε αἶρεῖ συνελίπῃ καὶ
 ταχυρόμενον πρὸς τὰς ἐγκυμ-
 σεις τῆς κεφαλῆς συνελόνῳ καὶ
 οἰσυνπρεῖς ἐλείσιν ἢ ἀπύρῳ· ὑ-
 δρωτικούς τε καὶ δυσνηκούς ὑ-
 20 πάτμιδεν θερμὸν ὠφελεῖ, καὶ
 ἥχους καὶ σπειγμούς· ἐν σαχθὲν
 δὲ κτείνει τὸν ἐν ὧσιν σκώλη-
 κας· σέλλει καὶ φύζεθλα χλια-
 ρὸν καταντλούμενον, ἢ διὰ ἀπύ-
 ρων ἐπιπιδέμενον, καὶ κνησμούς
 25 παρηγορεῖ. πρὸς τε θινέων θή-
 σματα ὅσα λυχεῖ κατὰ τλη-
 μα θερμὸν· λυχρὸν δὲ τοῖς πυ-
 ρεῦσι τῶν ἰοβόλων· ποιεῖ καὶ πρὸς
 τὰ θανάσιμα πάντα πινόμενον
 θερμὸν καὶ ἐξέμελόμενον, μά-
 λιστα

stomacho vtile, & appetētiā
 excitat: erumpentem vnde cū-
 que sanguinem, potu infelsūve
 fistit: prodest alui fluxionibus
 coctum cū cibis: cruentis vul-
 neribus inditur, & inflāmatio-
 nes arcer, in succidis lanis aut
 spongia impositum: reprimat
 procidentia sedis, vuluæq;: itē
 abscedētes gingiuas, & sangui-
 ne manantes. Ad nomas, & i-
 gnam sacrum, vlcera quæ ser-
 pūt, lepras, impetigines, ptery-
 gia, cū aliquo conuenienti ef-
 ficax est: phagedēnas vlcerum,
 nomasque fotu continuo co-
 hibet: podagricis calido fotu,
 cum sulphure auxiliatur: fugil-
 lationes rapit, cum melle illitū.
 Contra capitis ardores cū ro-
 faceo in succidis vellerib; aut
 spongia imponitur. Ad aquam
 inter cutē, grauitatē aurium, &
 sonitū, fibilōsq; feruētis vapor
 proficit: instillatū quoq; aurii
 vermes necat. Panos coërcet
 tepidi fotus, aut si imbuta ace-
 to spōgia admoueatur, & pru-
 ritus pmulcet. Cōtra venena-
 tos serpentii iactus, qui refrige-
 rādo nocēt, calidū cōmodē fo-
 uetur: & frigidū, iis q̄ exurēs vi-
 rus eiaculant. Calidū potū, atq;
 vomitionibus redditū, aduer-
 sus omnia venena efficax est,
 L iij præfer-

DIOSCORIDIS

praesertim contra meconium,
& haustam cicutam, conglotatum in ventre sanguinem, lac coagulatum, fungos, ixiā, taxūque, cum sale. Haustu voratas hirudines, si sorbeatur, eicit: tulsim veterem mitigat, & recentem lacefsit. In orthopnoea calidum commode forbetur: gutturus fluxiones gargarizatum inhibet, anginis & vna procidenti cōuenit: contra dentiū dolorē, calidum colluitur.

Acetū mulsū. Cap. XXII.

Acetum mulsū, quod oxymel vocant, hoc modo temperatur: Aceti heminas quinque, salis marini pondo, mellis minas decē, aquae sextarios quinque pariter coquito, decies effervescēte cortina: atque vbi refrixerit, diffundito. Sumptum crassos humores extrahere, & ischiadicis, comitalibus, & articularū morbo conflictatis pdesse credit. Cōtra morfū eius viperae quam sepa vocant, haustu meconiū, ixiāmve, auxilio est. Anginis vtiliter gargarizaf.

Acida muria. Cap. XXIII.

Acida muria, quā Græci oxalmen vocāt, cōtra nomas foetu, putrida vlcera, canū morfo,

λίστα πρὸς μικρὸν καὶ κατὰ τὴν
πόσιν, καὶ αἵματος καὶ γάλακτος
θρόμβωσιν ἐν κοιλίᾳ, πρὸς τὴν
κίτας καὶ ἰξίαν, καὶ σπύλακας
συνὸν ἀλσί. βδέλλας τὴν ποδῆσας
κατὰ ῥοφῆμασιν ἀποβάλλει καὶ
βήχα χροῖαν παραύγει, τὴν δὲ
πρὸς σπυγμῶν ἐρεθίζει. ἀρμόζει καὶ
καὶ πρὸς ὁρδύπνοιαν θερμὴν κα-
ταῖ ῥοφῆμασιν ἐτέλει δὲ ἀναγερ-
γὰς ἐκ δόμων καὶ τὰ ἐν βρόγχου
ρεύματι, συναγχαλῶς τε ἀρμό-
ζει καὶ πρὸς κινῶν καὶ χαλασμέ-
νων καὶ πρὸς ὁδόντων πόσιν θερ-
μὴν διακλύει δόμων.

Πρὶ ὀξύμυτος.

Κεφ. κβ.

Ὀξύμυτος σκευάζεται οὕτω λα-
βὼν ὅξους κοτύλας ἑ. καὶ ἀλός
θαλασσοῦ μνῶν μίαν, μέλιτος
μνῶν ἑ. ὕδατος κοτύλας ἑ. μί-
ξας ἐν ἡσυχίᾳ ἄχρις οὗ δεκάκις ἀ-
ναβράσῃ. καὶ ἡμίξας κατὰ γλίσσον,
δοκεῖ δὲ λαμβανόμενον πάρος
ἄρην, ὅφελειν ἰσχυρικοῦς, καὶ ἀρ-
θριτικούς καὶ σπληντικούς. ἀρτί-
δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ ἐλάθνης τῆς χα-
λουμένης σπῆς διηχέσῃ, καὶ
τοῖς μικρὸν καὶ ἰξίαν ποῦσιν.
ἀναγερὰς ἐστὶν τε συναγχαλῶν
ὁφέλιμον.

Πρὶ ὀξάλμης. Κεφ. κγ.

Ὀξάλμη ὁφελεῖ κατὰ τλημῆν
πρὸς γομάς, σπῆς ὀξίας, κινῶν
καὶ

&

κατα, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἰοβόλων δό-
ματα. σέλλει δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν
λιθοτομωθέντων αἱμορραγίας,
ἐνδύας μὲν τὴν χειρουργίαν δεξ-
μὴν ἐγκλυζομένην, καὶ ἑδραν παρ-
5 πεπρωμένην ἐγκλύζεται δὲ ἐπὶ
τῶν μὲν νομῶν δυσεντερικῶν δεῖ
δὲ ἐπεχρηματίζειν γάλακτι. κα-
τὰ τὸν φουδὸν δὲ καὶ ἀνασφαρίζο-
μεν βδέλλας κτείνει σμήχει δὲ
καὶ πύργους καὶ ἀχῶρας.

10 Πρὶ θυμοξάλμης. Κεφ. κδ'.
Θυμοξάλμη, ἥ ἐκ τῶν οἰ-
αρχαῶν ἐπὶ τῶν ἀδενῶν τὸν σό-
μαρον ἐχόντων. κατὰ τρεῖς ἢ
τέσσαρας κυάτους παρὰ ὕδατος
δεξιῶν κεραινωτὲς καὶ διδόν-
15 τες, καὶ ἐπὶ ἀρθριτικῶν καὶ πνευ-
ματουμύων. ἄγει δὲ παρὰ καὶ
μέλανα, σκευάζεται δὲ οὕτω. Τύ-
μου λεῖου ἐξ ὕδατος, ἁλῶν ἴσον
ἀλφίτων, πηλῶν, γλῆχωνος, ἐκά-
στου ὀλίγον βαλὼν εἰς ἄγρος, ἐπὶ-
20 χεῖ ὕδατος κοτύλας 5'. ὅξους
ἡμικοτύλιον παρὰ τρεῖς τε ὁδόνιον
ἐξαιθρίζει.

Πρὶ Σκιλλινικῶς ὀξέως.

Κεφ. κε'.

25 Τὸ δὲ σκιλλινικὸν ὄξος σκευά-
ζεται τέσσεσιν τὸν τρεῖσιν καδά-
ρας λευκῶν σκίλλων καὶ κατα-
τεμῶν καὶ διεύρεως λίνω ὥς τε
μὴ σπυραίνεν τὸς τομῶς ἀλλή-
λων, ἐκείνας δὲ σκίλας ἐπὶ ἡμέ-
ρας μί, λαβὼν μὲν ἡμῶν ἐξ αὐτῆς
καθάρσει

& venenato's ictus auxiliatur.
Sanguinis fluxiones post exci-
sos calculos sistit, si statim cali-
da in vulnus iniiciatur, & pro-
ciduam sedem reprimat: dysen-
tericis, si nomas sentiant, infun-
ditur: oportet autem ex lacte
instillare. Hirudines sorbitio-
ne aut gargarizatu necat fur-
fures, & manantia capitis vlce-
ra extergit.

Thymoxalme. Cap. XXIII.

Thymoxalme veteres vtebā-
tur, dabātq; laborātibus imbe-
cillitate stomachi, ternos qua-
ternosve cyathos, aqua calida
dilutos, in articularib⁹ morbis,
et inflationib⁹. Crassos humo-
res, atrósq; trahit, Hoc modo
facitāt: Thymi triti acetabulū,
falidis idē mod⁹, rutæ, pulgij, po-
lentæ, singulorū exiguæ portio-
nes in vas coniiciuntur, aquæ
terni sextarij, & acetī terni cy-
athi infunduntur, & circūposi-
to linteo sub dio madescent.

Scillinum acetum.

Cap. XXV.

SCILLINVM acetum
hoc modo fit: Scilla, quæ can-
dida fuerit, expurgata concidi-
tur, traiectaque lino segmenta
modicis interuallis, ne se con-
tingāt, siccātur in vmbra qua-
draginta diebus: mina eorum
L iiii in

DIOSCORIDIS

in aceti boni sextarios duode-
cim immergitur, & vase dilige-
ter operto septenis diebus in
sole madefcit: post cum nume-
rum dierum scilla eximitur, &
expressa abicitur: defæctum
acetum transfunditur, & repo-
nitur. Aliqui scillæ minâ, quin-
que aceti sextariis miscent. Alij
circa exiccationem repurgan-
tes, parem mensuram adiciunt,
& senis mensibus macerari pa-
tiuntur. Id multo magis humo-
rum lentitias digerit: gingivas
humore prægnâtes collutione
stringit firmatq; & motos den-
tes stabilis: putredines oris, &
graves halitus tollit: durat fau-
ces forbitione, & callosas facit:
vocem expedit, & lymphidâ ca-
noramq; reddit. Datur stomachi-
chicis, ægrè cibum concoquē-
tibus, melancholicis, comitia-
libus, vertiginosis, mēte captis:
item vulvarum strangulationi-
bus, lienis incremento laborā-
tibus, ischiadicisq;. Imbecillos
admodū recreat: corpus sanū
reddit, & bonum colorē præ-
stat: oculorum aciem exacuit:
tarditatem quoque aurii infu-
sione purgat. In sūma, ad om-
nia efficax. Cauēdum tamē in-
testinis exulcerationibus, in ca-
pitis dolore, aut neruorū vitiis.

Datur

καὶ εἰς ζέως ὄρους καλοῦ ἴβ.
ἄσπες τε ἡλίου ἡμέρας ζ'. βρέχε-
ται, πομώσας τὸ ἀγρεῖον ἐπιμα-
λῶς· μετὰ δὲ τῶν τα ἀνελόμυρος
πλὴν σκίλλαν καὶ ἐμπέσας, ἀν-
πλὴν μὲν ἔλφον· τὸ δὲ ὄζος ὑλί- 5
σας, κατὰ γλῆζα καὶ ἀποτίθεται. ἔ-
νιαι δὲ μὲν πρὸς ὄζους ζέως ἐ-
μίσχουσιν. οἱ δὲ, ἀντίθεν κατὰ-
εσθντες διχα τ' ἐκείναι, τὸν σα-
θμὸν ἴσον βάλλουσι, καὶ ἐκείνη
ναίς· γίνεθ' ὅ τὸ τοιούτων τιμη- 10
τικώτερον. Εὐθετεῖ δὲ διακλυ-
ζόμενον, πρὸς ἑλα μυσθῶντα σῆ-
λον καὶ σερβόποιον αὐτὰ καὶ ὀ-
δόντας κινεμεύς· καὶ πρὸς τὸ
σῶμα σπινθῶναι καὶ δυσωδίας, ἰ-
καὶ ὡς ἀνασκευάζον· κατὰ ῥ' ἑλ- 15
μνον ὅ τὸν τι βρόγχον στεροῖ καὶ
τυλώδη πικρὴ καὶ τὸν ἥχον ὀδ-
τονον καὶ λαμπερὴν ὑποτελεῖ. πα-
ρῆλα μὲν ἀνέτα δὲ πρὸς σωμα-
χικούς καὶ δυσπεπτοῦντας, ἐπι-
ληπτικούς, σκοποδιωκτάς, με- 20
λαγχολικούς, ἀππλιδιωμύρους·
ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ὑστερικὰς πνίγας,
καὶ σπλῆνας ὑπερόγκους καὶ ἰσχυ-
δας. ἀναλαμβάνει δὲ καὶ τὸν
λίαν ἀδενεῖς· καὶ τὸ σῶμα ὑγίει-
νόν, καὶ εὐχρουν κατὰ σκευάζει· 25
ἐστὶ δὲ καὶ ὄζου διεκρίεις· καὶ πρὸς δυσ-
κολίαν ἐκταγμῶν δυνατὸν, ἐὰν
ἐγχυματίζεται· καὶ καὶ ὅλην πρὸς
ἀππλιδίαν ἐνδίδει. πλὴν ἑλκώσεων τ'
ἐν τὸς κεφαλαιῶν καὶ νευρικῶν.
δίδου

δίδου δὲ καὶ ἡμέραν βοῦν νή-
σει, πλὴν μὲν ἀφ' ἧν ὁ λῆρου, κα-
τα-
βραχὺ δὲ περὶ τῶν ἀγρίων καὶ
δου. πῆνός δὲ καὶ τοῖς β' διδόν-
ται ἢ καὶ παλαιοῖς.

5 Περὶ Σκίλλης καὶ οἴνου.

Κεφ. κς'.

Ο δὲ ἀπὸ τῆς σκίλλης οἶνος γί-
νεται οὕτως· κατὰ τεμνὸν ὡς εἴρη-
κα τὴν σκίλλαν, ξήραντον ἐν ἡλίῳ,
ἐπειτα κοψάς αὐτῆς μὲν μίαν
10 καὶ διασπῆρας κατὰ πῶ κοσκίνῳ ἐν δὴ-
σον ὁδονίῳ ἀρᾶν, καὶ χύδης εἰς
γλεύκος καλὸν καὶ περὶ σφάτου ἐξ-
σαι κ'. τετμήνῳ τε ἔασον βραχὺ
να, καὶ δὲ ταῦτα μετὰ τῶν τῶν
οἶνον εἰς ἕτερον ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ
15 πλεονεκτήματος ἐπιμελῶς. ἐνέσι δὲ
καὶ ὕδατι τῇ σκίλλῃ χρῆσθαι. ἐπι-
τέμνοντα αὐτὸν γογγυλίδος τρέ-
πον, καὶ πλὴν ὅλην διπλασιάσαν-
τα. δεῖ δὲ ἡλιάζειν ὅτι ἡμέρας
μ'. καὶ παλαιῶν ἄραν. Ἐπὶ δὲ καὶ
20 οὕτως σκευάζεται ὁ περὶ σκίλλης ἐν τετμή-
νῳ καὶ κακαθαρμύνης μὲν γ'.
καὶ εἰς γλεύκος καλὸν μετρη-
πλὴν ἰταλικόν, καὶ μὲν ἐξ ἔασον
παιμάσας. ἔτα ὑλίας καὶ με-
25 τεράσας ἀπὸ τοῦ, ἐν δὲ τῇ δὲ
περὶ ἀπεψίας καὶ διαφθορᾶς
προφῆς, καὶ τὸς ἀπεμουῦτας ταύ-
την. ἐφ' ὧν τε πάχος κοιλία πα-
ράκενται ἢ σωματικῇ, σπληνικῇ
καὶ καρκιντικῇ, καὶ ὑδρωπικῇ,
ἰκτε-

Datur quotidie ieiunis forben-
dum, inter initia exiguum, pau-
latim adaugendo, ad cyathum
vsque. Nonnulli binos dāt cya-
thos, aut largius.

Scillinum vinum.

Cap. XXVI.

Scillinum vinum fit hoc mo-
do: Dissectam, vti dictum est,
scillam, & sole siccata contun-
dito, minam eius tenui cribro
incernito, & finto raro illiga-
tam, in vicenos sextarios mu-
lfi recētis ac boni demergito:
vbi trimestri spatio maduerit,
elutriatum vinum, obstructo
diligenter vase, recondito. Li-
cet quoque sic humida scilla
viti: In orbiculos rapi modo,
dissectam duplicato pondere,
quadraginta diebus insolari o-
portet, & valde inueterascere.
Alia parandi ratio: Scillæ dis-
sectæ & repurgatæ tres minas,
in Italicam metretā mulfi de-
mittito, & senos menses in va-
se obstructo macerari finito:
post id tempus defæcatum &
excolatum vinum recondito.
Vtile est cōtra cruditates, & ci-
borum corruptiones: itē iis qui
reuomūt cibum, etsi pituita in
ventre, aut stomacho coierit.
Prodest lienosis, malè habitis
corporibus, aquæ inter cutem,
regio

DIOSCORIDIS

regio morbo, difficili vrinę, tor-
minosis, inflationibus, resolu-
tioni neruorum, horroribus
longis, vertiginosis, & vulsis.
Menses pellit, minimęque ner-
uos infestat. Hoc vinum vetu-
state fit melius. Cauendus in
febre vsus, aut si interanea vl-
cus sentiant.

Marina vina.

Cap. XXVII.

Marina varię facit antur: A-
liqui enim statim quum decer-
pta sunt vna, aquam maris ad-
miscent. Alij in area vuas sole
siccant: quibus calcatis, mari-
nam adiiciunt. Alij passas prius
vuas in doliis marina aqua ma-
cerāt, mox calcatas exprimūt:
id magis passi generibus ad-
scribitur. Quę tamen austerio-
re gustu temperantur, contra
febrium aduētantium indicia
valent, si modo meliora non
adsint: aluum subducunt: pro-
sunt purulenta extulsientibus,
aut si dura alu^o exerceat. Quę
ex Aminæis vuas fiunt, caput
tentāt, stomacho aduersantur,
flatus creant. Verum quo ple-
nior habeatur historia, iis qui
huius studio tenentur, non in-
utile existimamus varias vino-
rum compositiones adferre,

ἰκτερικοῖς, δυσουροῦσι, σφοδρῶς
νοῖς, πνεύματου μύρῳ, παραλυ-
τικοῖς, ῥίμασι χρονοῖς, σκοτομαλ-
κοῖς. σπύσματος, κατὰ μύλων τῶ
ἀγρωρός. ἥμισυ δὲ νεύρα λυπεῖ,
ἀμείνων δὲ ὁ παλαιότερος. φυ-
λάσσει δὲ δειῖ αὐτῶ τὴν χεῖ-
ρην ἐν τε πυρετοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν-
τὸς ἐχόντων ἔλκος.

Περὶ Θαλάσσιων οἶνων.

Κεφ. κζʹ.

Οἱ δὲ διὰ θαλάσσης οἶνοι, πο-
κίως σκευάζονται· οἱ μὲν γὰρ ἐν-
δύως αὐτῶν μετὰ τὸ τρυγηθῆ-
ναι τὴν σαφυλὴν, μικροῖσι θά-
λασσαι. ἔτι οἱ δὲ περὶ δειλοπέδου-
οισι καὶ οὕτω πατοῦσι μικροῦ-
τες θάλασσαι. οἱ δὲ σαφιδώσαν-
τες τὴν σαφυλὴν, βρέχουσι ἐν
πίδου μετὰ θαλάσσης, καὶ οὕτω
πατοῦντες ἐκθλίβουσι γίνεται ὃ
τοῖσιν γλυκύς. οἱ μὲν τοι γὰρ περὶ
τὴν γέουσι ἀσμερότερον σκευα-
ζόμενοι, ποιοῦσι καὶ περὶ πυ-
ρετῶν παρασκευῶν εἰ μὴ παρῆν
ἀμείνοισι, καὶ περὶ κοιτίας ὑπα-
γῶν, καὶ ἐκπύοις, σκληροκοι-
λίαις, καὶ ὅσοι ὑπὸ τῶν ἀμινά-
ων παθόντων κεφαλῆς. κακοστό-
μαχοι μὲν τοι καὶ οὗτοι καὶ πνευ-
μάτων θνητοί. Οὐκ ἀρχαῖον
δὲ ὑπογράψαι νομίζομεν περὶ
τὸ πλῆθος τῶν ἰσχυρίων τῶν
πυρετῶν γινέσθαι καὶ τὴν τῶν
πικροτέρων οἶνων σκευασίαν,
οὐχ

ρρη

οὐχ

οὐχ ὅτι πολλή τις ὕδιν ἢ ἀναγ-
κία ἢ χρεῖσας αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα κα-
τὰ μὲν δὲ αὐτῶν ἐλλείπῃ δοκῶ-
μεν. εἰσὶ δὲ αὐτῶν ἐνιοι, ἢ πῶν πε-
εῖροι, καὶ ἀπὸ πῶν εἰς τὴν χρεῖ-
σιν, ὥς ὁ διὰ τῶν κυδωνίων καὶ ἀ-
πῶν καὶ κερατῶν, ἔτι δὲ καὶ ὁ διὰ
κύρτων σκευάζομενος.

Περὶ Κυδωνίου οἴνου.

Κεφ. κθ.

Ο μὲν αὖ κυδωνίτης ὃν ἐνιοι με-
λίτων κυδωνίων ἐξελθὼν τὸ σπέρ-
μα καὶ τεμὼν ὥς γογγυλίδα εἰς
μεβριτήν γλεύκος, χαλασὸν μναῖ
ἑ. πρὸς ἡμέρας λ', εἴτα διυλί-
σας ἀποδοῦ. σκευάζεται δὲ καὶ
οὕτω· δεῖ μετὰ τὸ κόψαι καὶ ἐκ-
θλίψαι τὰ κυδωνία, τοῦ χυλοῦ
τούτων μίξαι τοῖς ἑξέσιν, ἵνα
ἐξέλθῃ μέλιτος, καὶ οὕτω χρεῖ ἢ ἀ-
ποδέσσει. ἔστι δὲ συτῆκος, ἐν-
σώμαχος, δυσεντερίας, ἀρμό-
ζων, ἢ παγκοῖς, νεφριτικοῖς τε,
καὶ δυσουρῶσι.

Περὶ Μελομέλιτος. Κεφ. κθ'.

Καὶ μελομέλι δὲ ὁ καὶ κυ-
δωνόμελι ὀνομάζεται, σκευάζε-
ται οὕτω· μήλων κυδωνίων ἐξαι-
ρεθέντων τὰ σπέρματα καὶ βλη-
θέντων εἰς μέλι ὅτι πλείστον, ὥς
τε ἐν σφύλλῳ ᾧ δαμ' γίνεται πρὸς σι-
νὸς μετ' ἐνιαυτὸν, οἶνομέλιτι ὀνο-
μάσκει. ἀρμόζων πρὸς ἃ καὶ ἢ πρὸς αὐ-
τὰ σκευάζεται.

Περὶ

non quod frequēs eorum aut
necessarius existat vsus, sed ne
quid omisisse videamur, quod
ad eorum rationē attinet. Sunt
autem quædam ex iis factitia,
minoris curæ ac impedij, quæ
cadunt in vsus: vti quæ ex co-
toneis, malis, pyris, filiquis, itē
myrti baccis componuntur.

Cydonites. Cap. XXVIII.

Cydonites nomine alio me-
lites appellat, & ita fieri cōsue-
uit: Mala cotonea exēptis semi-
nib, frustatim rapi modo scin-
duntur, & duodecim minarū
pōdo, in musti metretā, trigin-
ta dieb, macerātur, postea de-
fectatū vinū reponitur. Alia fa-
ciendi ratio: Oportet ad singu-
los mellis sextarios, denos succi
cotoneorū tusorū pressorū-
q; adiicere, & ita recōdere. Vi-
nū hoc adstringit: pdest stoma-
cho, dysenteria, hepaticis, renū
vitiis, & vrinæ difficultati.

Melomeli. Cap. XXIX.

Melomeli, quod & cydo-
nomeli nominant, sic fit: Co-
tonea mala feminibus suis ca-
strata, in quamplurimum mel-
lis, quo penitus demersa con-
tegantur, coniiciuntur: id post
annum mitefcit, mulso nō dif-
simile. Præstat eadem quæ su-
perior compositio.

Hydro-

DIOSCORIDIS

Hydromelum.

Cap. XXX.

Fit hydromelon duabus mē-
suris aquæ coctæ, & sub cani-
culæ sydus insolatæ, additis ad
vinam melomelitis facti ex co-
toneis. Vis huius eadem est.

Omphacamelites.

Cap. XXXI.

Omphacamelitis faciēdi ra-
tio hæc est: Acerbæ vix adhuc
immaturæ, & tribus diebus in-
solatæ exprimuntur, & ad ter-
nas succi partes mellis optimi,
despumati singulæ partes adii-
ciuntur: & insolatur in vasa trāf-
fufum. Vim reprimendi ac re-
frigerandi habet: stomachicis
coeliacisq; conuenit. Vfus post
annum est.

Apiites. Cap. XXXII.

Fit & è pyris, perinde atque
cotoneis, vinū, apiites nomine,
sed ita vt pyra nō magnopere
maturefcant. Ex filiquis etiam,
mespilis, sorbis, simili modo tē-
peratur. Omnia hæc genera a-
cerba sunt, & adstringunt: sto-
macho vtilia sunt atque inte-
stinas fluxiones cohibent.

Oenanthinū. Cap. XXXIII.

Fit è feraci vite syluestri,
quod vocatur oenāthinū: Sicci
flores minis duab⁹ multo cado
macerati, post triginta dies mu-
tantur,

Περὶ Ὑδρομήλου. Κεφ. λ'.

Ὑδρομήλον ὃ σκευάζειται ἀπὸ
μῆλιν καὶ τῆς κινδυνίαν μηλομέλι-
τος μεβήτης ἐνδὲς πρὸς β' μετρη-
ταὶ ἀφ' ἡμετέρου ὕδατος καὶ ἡλια-
ζομήλου ἐν τοῖς ὑπὸ κύναι. Δύ- 5
ναμις δὲ καὶ τοῦτου ἡ ἀντί.

Περὶ Ομφακομέλιτος.

Κεφ. λβ'.

Ομφακόμητι δὲ σκευάζειται ἀπὸ
τῆς ἀσπόνυλαδὸν ὀμφακας μῆ-
πω ἀφ' ἡλιαζοῦς, ἡλιαζὲς ὅπῃ ἡμέ- 10
ρας γ'. καὶ μετὰ τοῦτο ἐκθλίβεται,
βόλῃ πρὸς γ' μέρη τ' χυλὴ μέλιτος
καλλίστου ἀπφορισμένου μετρητῶ
μέτρῃ ἐν καὶ ἡλιαζὲς καταγίσις
εἰς κεράμοις. Διωαμιν δὲ ἔχει 5
σαλτικὴν, συκτικὴν ὅστις ἀρμόζει
στομαχοῖς, κοιλιακοῖς. ἡ χρῆσις
δὲ αὐτῆς μετ' ἐνιαυτόν.

Περὶ ἀπίτου οἴνου. Κεφ. λβ'.

Απίτης σκευάζεται ὁμοίως,
ὡς πρὸς καὶ ὁ κινδυνίτης, καὶ ἡλιαζὲς
δὲ ἔσωσαν οἱ ἀπὸ πεπείρου. καὶ 20
ὁ πῶν κερατῶν δὲ καὶ ὁ πῶν με-
σπῶν καὶ οἶων, ὁμοίως σκευά-
ζεται. πάντες δὲ εἰσὶ συπτικοί,
στυφνοί, ἐν στόμαχι, ρεύματα ἐν-
δον ἐπέχοντες.

Περὶ οἴνου θύου.

Κεφ. λγ'.

Ὁ ὃ οἴνου θύου σκευάζειται ἀπὸ
λαδὸν τ' ἀρχίας ἀμπέλου τὸ ἀν-
θος βρυόσις ἐνδὲς πρὸς β' εἰς με-
βήτης γλευκοῖς πρὸς ἡμέρας λ'. 25
εἰτε

ἐπι διυλίστας ἀπόδου. ποιεῖ δὲ
πρὸς ἄλσιν σμάχου, ἀνθρῆξαν,
κοιλιακοῦ, καὶ δυσεντερικοῦ.

Περὶ Ροῖτου οἴνου.

Κεφ. λδ'.

- 5 Ο ροῖτης δὲ οἶνος σκευάζεται
οὕτως· ῥόας ἀπυρλίους λαβὼν ὡ-
είμοις καὶ ἀποθλίψας τὴν γυ-
λὸν τῶν κόκκων ἀπόδου, ἢ ἀφε-
λῆσαι εἰς τρίτον οὕτως ἀποτίθε-
σο· ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ ἐν τῷ βρύ-
10 ματι καὶ πυρετῶς ῥοῶδεις. ἔστι
δὲ ἐν τῷ μαχρῷ καὶ στερητικῷ κοι-
λίας, καὶ οὐρητικῷ.

Περὶ Ροδίτου οἴνου.

Κεφ. λε'.

- Ροδίτης δὲ ὕψω σκευάζεται· ῥό-
15 δων ξηρῶν κεκομμένων μὲν μίαν
ἐν δόσιν εἰς ὀθόνιον, καὶ εἰς γλεῦ-
κοις ξέσας ἢ· μετὰ δὲ τρεῖς μῆ-
νας διυλίστας μετὰ γλίψε καὶ ἀποτί-
θεσο. χρῆσιμος δὲ ἀπυρετῆς, πρὸς
σμάχου πέλεις καὶ πόνους ἐπιπ-
20 νόμους, πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κοι-
λίας καὶ δυσεντερίας. σκευάζεται
δὲ καὶ διὰ γλυκοῦ ῥόδων, καὶ μέ-
λιτος μεθυμνίου, ὃ καλεῖται ῥο-
δόμελι, ἀρμύζει πρὸς τὰ ἐν ἀρ-
τηρίᾳ τρεῖς ἀρτηρίας.

- 25 Περὶ Μυρτίτου οἴνου. Κεφ. λς'.

Μυρτίτης δὲ σκευάζεται ὕψω·
δεῖ μύρτα μέλανα παρὰ μαλίζον-
τα λαβόντα, κόπην καὶ ἐκθλίβειν καὶ
χυλὸν δι' ὀργάνου καὶ κατὰ γλίψην.
ἐνίοι δὲ καὶ ἀφελαῖαν εἰς τρίτον,
οἱ δὲ,

tantur, mox colatum vinū re-
cōditur. Facit aduersus stoma-
chi imbecillitatē, cibi fastidia,
coeliacos, & dysentericos.

Rhoetes. Cap. XXXIII.

Fit ē punicis malis maturis
quod rhoeten nomināt, succo
expressio ab acinis eorū, quib⁹
lignosus nucleus abest, apyre-
na vocant, ac decocto ad ter-
tias, & ita reposito. Efficax est
cōtra fluxiones internas, & fe-
brim cū alui profluuiio exor-
tam: stomacho vtile: astringit
aluum, & vrinam mouet.

Rhodites. Cap. XXXV.

Rhodites sic fit: Rosarū sic-
carum tufarūque minā lin-
teolo deligatam in sextarios
octo multi demergito: & post
tres menses, defecatum vinum
transfundens, recondito. Vtile
iis qui febri carent, & ad sto-
machi coctiones, & dolores à
cibo potum, & cōtra humiditas
aluos, & dysenterias. Fit quoq;
ex succo rosarū, addito melle,
quod rhodomeli vocant, quod
arteriæ scabritiis conuenit.

Myrtites. Cap. XXXVI.

MYRTITES fit, baccis
nigris, quę maturitatem exces-
suerint, tufis, & organo expres-
sis. Aliqui ad tertias coquunt.
Alij

DIOSCORIDIS

Alij baccas prius sole torrent,
& quaternis sextariis contusa-
rum, ternas aquæ heminas adij-
ciunt, & vini veteris paré mo-
dum postea exprimunt, & ser-
uant. Magnopere adstringit:
stomacho vtile: fluxionibus vé-
tris ac stomachi prodest: & cõ-
tra intestinas vlcerationes, &
profluuia: denigrat capillos.

Myrsinites. Cap. XXXVII.

Myrsinites sic téperatur: Ra-
mi nigra myrti cú suis baccis
& foliis tusi, decem minarum
pondo, in tribus musti congiis
feruescunt, donec duo super-
sint, aut certè dimidium: id vi-
num colatum ad vsus recondi-
tur. Contra furfures, vlcera in
capite manátia, eruptiones pa-
pularum, gingiuas, tonsillas, &
purulenta aureis efficax est:
sudores fistit.

Lentiscinum.

Cap. XXXVIII.

Lentiscinũ similiter vt myr-
sinites temperatur.

Terebinthinum.

Cap. XXXIX.

Nec secus terebinthinũ para-
tur. Nanq; bacciferi eorũ rami
sumi debét. Similes infunt vi-
res: adstringunt, stomacho ac-
comodantur, & defluxionibus
inte-

οἱ δὲ, καὶ παρὰ θεοῖς ἰατρὸν δέον ἔστιν ἐν ἡ-
λίῳ, καὶ ξηρὰν ἀντὶς μίσρονται τῇ
χοίνικῃ κοπέσει, τρεῖς κοτύλας ὑ-
δατος καὶ οἶνον παλαιὸν τὸ αὐτὸ, ὅ-
τω τε ἐκδιδίωσι καὶ ἀποτίθενται.
ἰκανῶς δὲ ὅτ' ἐν πικρῷ καὶ ἐυστό-
μαχος, ῥευματιζομένη τὸ σπλά-
χνον καὶ κοιλία, χρεώσιμος παρὰ τε
ταῖς ἐν τοῖς ἐλκυσσέσι καὶ ῥοιῶν με-
ταίει δὲ καὶ τείχας ἐν κεφαλῇ.

Περὶ Μυρσινίτου οἴνου.

Κεφ. λζ'.

10

Μυρσινίτης δὲ σκευάζεται οὕ-
τω· δὲ λαβόντα τῶν μελανίων
μυρσινῶν τὸς ἀκρέμονας καὶ τὰ
φύλλα συν τοῖς μύστοις κόπῃν,
καὶ βάλλῃν εἰς τὸς τρεῖς τ' γλεύ-
κοις χράς, τῆς μυρσίνης κακομμέ-
νης μναῖς ἑ. καὶ ἔλῃν ὅχρῃς αὐτὸς
ὑπολειφθῶσιν ἢ τὸ ἥμισυ, καὶ δι-
λίσαντας ἀποτίθεσθαι. ποιεῖ δὲ
οὗτος παρὰ τε ἀρχῶν καὶ παί-
τυρα, ἐξανθήματα, οὖλα, πα-
είδημα, ὅτα πυορροῦντα· σέλη-
λαι καὶ ἰδρωτάς.

Περὶ Σχινίου οἴνου. Κεφ. λη'.

Καὶ ὁ σχίνιος δὲ βουκότως τῇ
μυρσινίτῃ σκευάζεται.

Περὶ Τερεμινθίνου οἴνου.

Κεφ. λθ'.

25

Καὶ ὁ τερεμίνθιος ὁμοίως ἔγ-
κερποι γὰρ καὶ τούτων οἱ ἀκρέ-
μονες λαμβάνονται. καὶ παρὰ
πλησίως εἰς διωμέως, συπι-
κοὶ καὶ ἐυστόμαχοι, ῥευμασί τε
ἀρμό-

ἀφ' ὁρίζοντες σωμαχου, & τέρων,
κυσσεως, αἰμορρίας· καὶ ἐλπίσι δὲ
καὶ τὰ ρευματικὰ πάντα ἔλκη ἐ-
πιπυλίου μύροι· τοῖς τε περὶ ὕπε-
ρα καὶ ὑπὲρ ρευματισμοῖς σέλ-
λους ἐν ἡγεσί τοις μύροι.

Περὶ Φοινικίου τοῦ οἴνου.

Κεφ. μ'.
Φοινικίτης· λαβὼν φοινίκας τὰς

10 χρυδαίους πεπεύσους, βάλε εἰς πι-
δάκιον τετραμύριον ἐν τῷ πυ-
θάρῳ, καὶ ἐσπινωμύριον καλὰ-
μω πεπινωμύριον τὸ δὲ τετράμω λί-
νω βαβύδιον, ἐπὶ γὰρ δὲ τοῖς δέκα
χοίμαις ὕδατος ῥέας γ'. εἰ δὲ μὴ
λίαν αὐτὸ γλυκὺ θέλῃς εἶναι, πέν-
15 τε ῥέας ἐπὶ γὰρ εἰς δὲ ἐπὶ ἡμέρας
ἰ. τῇ δὲ ἰά. ἀφαιρῶν τὸ ἀπὸ τοῦ
καλάμου ὁδόνιον, ἀπὸ δὲ ῥου οἶνον
παρὼν καὶ γλυκὺν καὶ ἀπὸ πίτε-
σο. Ἐστὶ δὲ ἡδὺς μύρον, κεφαλαι-
γὺς δὲ· ποιῶν περὶ ρεύματι διὰ
τὸ σύμφαν' ὅθεν σωμαχοῖς, καὶ κοι-
20 ναχοῖς, καὶ αἰμοποῖκοις, καὶ ἀφ' ὁ-
ρίζωνι ὃ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔχει ὕδα-
τος μίσροντες δέχονται, καὶ τῷ-
το τεῖτον ποιῶσι, καὶ τέταρτον, καὶ
πέμπτον, ὅτε λοιπὸν ὀξίζει.

Περὶ Κατορχίου τοῦ οἴνου. Κεφ. μα'.

25 Καὶ ὁ κατορχίτης δὲ, ὃν ἐνίοι συ-
κίτην καλεῖσιν, ἐν κύπρῳ σκευάζε-
ται ὁμοίως τῷ φοινικίτῃ διαφέρει
ὅτι ἐπὶ τῷ ἐνίοι αὐτὸ ὕδατος,
σεμύλων ἀπόρρομα νεοθλί-
πτων, τὸ ἴσον μέτρον βάλλουσιν.
ἰγδ.

intestinarum, vesicæ, & stoma-
chi, & sanguinis profluio: vl-
cera omnia fluxionibus obno-
xia, fotu ad cicatricem perdu-
cunt: fluxiones vulvæ ac sedis,
insefsione cohibent.

Palmeum vinum.

Cap. XL.

Palmulas maturas, quas vo-
cāt chydæas, in vrceolum imo-
pertusum, & obstructū picata
arundine, demittito: lino for-
amē fit obturatū, & quadrage-
nis sextariis ternos aquæ con-
gios infundito: qđ si ipsum ita
dulce esse nō libeat, quinq; cō-
gios infudisse satis est. post de-
cē dies detracto ab arūdine lin-
teo, assumito vinū crassum &
dulce, & reponito. Suaue illud
quidē, sed capiti noxiū: contra
fluxiones, propter adstrictoriā
vim, efficax: stomachicis, cœ-
liacis, sanguinem expuentibus
conuenit. Aliqui idē addita a-
qua iterū capiūt, & tertio, quar-
to, quinto, sextōve faciūt, quod
tandem acore vitatur.

Catorchites. Cap. XL I.

Catorchites, aliquibus fyci-
tes vocatur, in Cypro fit, ita
vt palmum: sed hoc interest,
quoniam pro aqua tātundem
humoris adiiciūt, in quo recen-
ter pressa vinacea maduerint.
Cari.

DI OSCORIDIS

Caricæ quæ chelidonia, aut phoeniceæ appellantur, præfertim nigrae macerantur, vti diximus, & post decem dies humor excipitur, atque iterum aut tertio, idem modus aquæ in qua vinacea maduerint infunditur: simili modo intercedete spatio, quarto aut quinto assumitur. Demaceratarum liquor non secus acoré contrahit, & aceti vsum præbet. Id tennue est: flatus gignit, stomacho aduersatur, fastidiū parit, aluo tamen prodest, urinā ciet, menses trahit, lactis vbertatem facit, vitiosum sanguinem creat, & elephantiasin adfert, vt portio quam zythou appellamus. Aliqui sex amphoris: decem salis sextarios adiiciunt. Alij muriaæ amphoram: quod non facile vitiat, & aluo idoneum fore censent. Alij thymum & foeniculum imo subiiciunt, & caricæ superponunt: & ita vicissim, donec vas expleuerint.

Vinū è sycomoris factū.

Cap. XLII.

Fit & è sycomoris eodē modo vinū, sed in acetū acre degenerat: quoniā non ita præualet vis eorum, vt fluentis liquoris dulcedinem retinere possit.

Refi-

ισιδες δὲ λαμβάνονται αἱ χελιδόνιοι χαλκόμεραι, ἢ φοινικαί, μέλαιναί δὲ εἰς καὶ ἀποβρέχονται ὡς περὶ εἴρηται, μετὰ δὲ ἡμέρας δέκα ἐκλαμβάνεται τὸ υγρὸν, καὶ ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ἐπιχρεῖται, τοῦ ἐν τῶν σερμύλλον ἀποβρέγματος τὸ αὐτὸ μέτρον. ὁμοίως δὲ ἐν διασημάτων ἐκλαμβάνεται τὸ δ', καὶ ἐκ ἀποβρέγματος ὁμοίως ὀξέζον, ὃ αὐτὸ ὀξείως χρῶνται. Λεπτομερὲς δὲ ὅτι καὶ φουκόδης καὶ κακοσμάχος, ἀποσφύγον ὀρεξίν, ἐνκοιλίος μὲν τοὶ καὶ οὐρητικός, κατασπῆ, δὲ καὶ ἐμῆλνα, καὶ γάλα δαψίλεις ποιεῖ, αἷμα δὲ φαῦλον κατασκευάζει, καὶ ἐλεφαντιάσιν 10 ὅτι πονητικόν, ὡς καὶ τὸ ζῦθος, ἔνιοι δὲ καὶ ἀλῶν τοῖς ἐξ κέραμοῖς ξήσεις ἐμβάλλουσι δέκα. οἱ δὲ, ἄλκιμος κερσέμιον. συσμετάβλητον καὶ ἐνκοιλίον ἔσεται διανοέμενοι. οἱ δὲ, καὶ θυμὸν καὶ μά- 20 ραθρον περὶ σφάσι τῷ πυθμένι, εἴτα τὰς ἰσίδας, καὶ ἐναλλὰξ τοῦτο πινούσιν ἄχρις αὐτῶν πληρώσωσι τὸ ἀγγεῖον.

Περὶ Συκομορέτου οἴνου.

Κεφ. μβ'.

Σκευάζεται καὶ ἐν τῶν συκομόρων ὡς αὐτῶν, ὅξος δὲ γίνεται δριμύ, διὰ τὸ μὴ ἐξηχεῖν. ἢ δυνάμειν αὐτῶν φυλάσσειν τὴν γλυκύτητα τῶν ῥιζῶν.

Περὶ

Πεὲρ Ῥητινίτου οἴνου.

Κεφ. μγ'.

Ο δὲ Ῥητινίτης καὶ κατὰ τὰ
 ἔθνη σκευάζεται· πλεονάζει δὲ
 ἐν γαλατίᾳ· διὰ τὸ ἀπεξημεῖσθαι
 τὸν οἶνον ἀπεπαύτου μεθύσεως τῆς
 5 σαφυλῆς, διὰ τὸ ψύχειν, εἰ μὴ
 παροπλάκη· παυκίνη· κόπεται
 δὲ συν τῷ φλοιῷ ἢ ῥητίνῃ, καὶ
 τῷ κεραμίῳ μίχεται ἡμικοτύ-
 λον· καὶ οἱ μὲν, ἀποδοῦσι μετὰ
 10 τὸ ἀπολῆσθαι χυεῖζοντες τὴν ῥη-
 τίνην· οἱ δὲ, ἔωσι· παλαιωθέν-
 τες δὲ γίνονται ἡδῆς· Πάντες
 δὲ κεφαλαλγῆς οἱ τριούτοι καὶ
 σκουτωματικοί, πεπτικοὶ μὲν τοῖ
 καὶ οὐρετικοί, κατὰ ῥοιζομεύουσιν
 15 καὶ βίωσιν ἀρμόζοντες κοιλια-
 κοῖς, δυσεντερικοῖς, ὕδρωπικοῖς,
 καὶ ῥοιχαῖς γυναιξί· τοῖς δὲ ἐν
 βλάβει εἰλικυμῶσις ἐκλυσιμα· συ-
 πτωκότερος μὲν τοῖ τῷ λευκοῦ ἔ-
 σιν ὁ μελανίζων.

20 Πεὲρ Στροβιλίτου οἴνου.

Κεφ. μδ'.

Στροβιλίτης δὲ σκευάζεται ἐν α-
 ποξημερῶν τῷ γλεύκει στροβύ-
 λων προσφάτων καὶ τεθλασμένων.
 ποιεῖ δὲ τὰ αὐτὰ τῷ Ῥητινίτῃ, καὶ
 25 δὲ γλεύκει ἐναποθέσει· πῶς τοῦ
 στροβίλου ἐξήσιν, ἀρμόζει καὶ φθι-
 νώδεσιν ἰκανῶς πνύμενος.

Πεὲρ Κεδρίνου. Κεφ. μέ.

Ο ὃς κεδρίνος ἢ ἀρκυδίνος, ἢ κυ-
 παρίστινος, ἢ δάφνηνος ἢ πτύγιος, ἢ
 ἑλός.

Resinatum vinum.

Cap. XLIII.

Resinatum vinū populatim
 facituri solet: copiosum in Ga-
 latia: quoniā vinum illic coa-
 cescat, vva non maturescence,
 ob coeli aliorē, nisi picea re-
 fina temperetur. Resina autem
 cum cortice tonditur, & am-
 phoræ dimidiata hemina per-
 miscetur. Aliqui vbi efferbuit,
 excolant, separantes resinā: alij
 relinquit. Hæc vina vetustate
 dulcescunt, Omnia capitis do-
 lorē, & vertigines faciunt, con-
 coctionē tamen adiuuant, &
 vrinā cient: tussientibus, ac de-
 stillatione vexatis conueniunt:
 item coeliacis, dysentericis, &
 hydropicis, & fœminis fluxio-
 ne vuluæ laborantibus: altis ex-
 ulcerationibus infunditur. In
 hoc autē genere nigricans mā-
 gis albo constringit.

Strobilites. Cap. XLIIII.

Strobilites fit maceratis in
 musto nucibus, pineis, recentibus
 fractisq; præbetq; resinati
 effectus. Si quis in adfectas nu-
 ces pini multo decoquat, po-
 tum affatim conuenit iis, qui
 tabitudine conficiuntur.

Cedrinum vinū. Cap. XLV.

Cedrinum, iuniperinum, cy-
 presinū, laurinum, pincū, aut
 M abiegnum

DIOSCORIDIS

abiegnum, simili ratione fiunt. Diuifos recenter ramos, cum fructum addit, aut foli, aut balneo, aut igni, admouere oportet, vti confident, congioque vini minam vnā permifcere, & post duos menses transfundere, & antequam recondantur, infolare. Facitiorum vinorum vafa impleri debet: namq; non plenis vasis, vina in acore corrumpuntur. Medicata autē vina, rectē valentibus infalubria. Omnia excalfaciunt, vrinam cient, & substringūt. Laurinum tamen vehemētius excalfacit. Fit quoq; ē fructu cedri maioris vinum, congio multifidi, adiecta tufarum baccarum felibra: diebus quadraginta infolari debet, & defæcatum in vafa transferri.

Vinum ē iuniperis.

Cap. XLVI.

Fit etiam vinum ē baccis iuniperi, non aliter quā cedrites, & ad eadem valens.

Cedrites. Cap. XLVII.

Cedrites hoc modo fit: Cedriā dulci aqua lauāt, & singulas amphoras singulis cyathis diluūt, & ita musto replēt. Hoc genus vini excalfacit, extenuat, tussi antiquæ vtile sine febre, pecto-

ἐλάπνος, σκευάζεται ὁμοίως. καὶ γὰρ τὰ ξύλα νεότερὰ χρίζονται, ὅτε τὸν καρπὸν ἐκδίδωσι, πίνειν παρὰ ἡλίου ἢ ἐν βαλανεῖῳ, ἢ ἐν πυρὶ ὥς τε σιμιδρῶσαι, καὶ μίσην τῷ χορὶ τοῦ οἴνου μιᾶν καταμίξαντας τε ἔαν μύσας β'. εἴτα μεταγίξεν, καὶ ἡλιάσαντα ἀποτίθει δξ. πληρωθῶν δὲ τὰ ἀγγεῖα τῶν σκευασῶν οἴνων ἀποξυνοῖ γὰρ τὰ ἀπὸ κενῶν. ἔστι τοι μὲν τοι οἱ φαρμακώ-
10
δεις οἶνοι τοῖς ὑγιαίνουσιν. Σερματικοὶ δὲ πάντες, οὐρητικοὶ, ὑποσύφορις, ὁ μὲν τοι δόξινος διεμαρτικώτερος. γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν μειζόνων κέδρων οἶνος, δέξεται δὲ τῷ χορὶ τοῦ γλεύκος
15
ἡμιμναῖον κεκομμένων τῶν κεδρίων μίξαι· ἡλιάξαι τὲ ἐφ' ἡμέρας μ'. καὶ δὲ ταῦτα διυλίσαν, καὶ μεταγίξεν.

Περὶ Ἀρκευδοδύτου οἴνου.

Κεφ. μζ'.

Γίνεται καὶ ἐκ τῶν τῶν ἀρκευδοδύτων καρποῦ. ὁμοίως τῷ κεδρίτη τὰ αὐτὰ πινῶν.
20

Περὶ Κεδρίτου. Κεφ. μζ'.

Κεδρίτης δὲ γίνεται οὕτω κεδρίαν πλυῖντες ὕδατι γλυκεῖ, διακλύζουσιν ἔκαστον κεδράμιον κινάδῃ ἐνὶ καὶ οὕτω πληρῶσι γλεύκοις. Σερματικὸς δὲ, καὶ οὕτως γίνεται καὶ λεπτομυτικὸς, βιχηλ παλαιᾷ ἀμόζων δίχα πνευμάτων, καὶ πό-
25

καὶ πόνοις θώρακος, πλευρῶν,
σφοδαίς, ἔλκεσι τοῖς ἐν κοιλίᾳ,
καὶ σπλῆνι, ἐμπύκνους, ὑδρω-
πικαῖς, ὑστερικαῖς· ποιεῖ καὶ πρὸς
ἑλμυνδας, καὶ πρὸς ῥίγη· βο-
5 δὲ θηριοδύκτοις καὶ ὀρετρὰ
κτείνει· ὁ πάλγας τὸ ἐνταζόμε-
νος ἰάται.

Πεὶ Πισίτου οἴνου.

Κεφ. μβ.

Οἶνος ποιότητις σπένδεται διὰ
10 πῶτος ὑγρῶς, καὶ γλευκοῖς. δὲ δὲ
πῶτος πῶτος πρὸς τὸν αὐτὸν θά-
λασσην ἢ ἄλμην ἐφ' ἡμερῶν μέγισ-
τον λευκωμένη, καὶ ἡ θάλασσα καὶ θα-
λάσσης ὑπορρέει, ἔπειτα ὑδατι γλυ-
κεῖ· καὶ τοῖς ἡ· χρῆσι μύσγειν οὐγ-
15 γίης πῶτος α· ἢ β· καὶ ἑξ· μζ· δὲ
τὸ ἀνὰ ζεῖον καὶ κατασπῆσαι καταγ-
γίλειν· ἐστὶ δὲ θερμαπικὸς, πεπτι-
κός, σπληνικὸς, ἀνὰ καὶ θειρπικὸς·
εὐθετος τοῖς ἀπὸ θώρακος, κοι-
λιάς, ἢ παρὰ σπλῆνός καὶ ὑστέρας πό-
20 νοῖς, δύρα πυρετοῦ, καὶ χρονοῖς
ρεύμασι, καὶ ἐλκώσσει τοῖς ἐν βλά-
σει ποιεῖ καὶ πρὸς βῆχας, βραδυ-
πνέας, πνευματώσεις, ἀσθμα-
τα, καὶ πρὸς εἴματα δὲ μάλ-
λον μετ' οἴον πρὸς ἐλκῶν.

25 Πρὶ Αβινθίτου οἴνου. Κεφ. μβ.
Αβινθίτης ποικίλως σπέν-
δεται· οἱ μὲν γὰρ τοῖς μ· καὶ ἡ ἐξ-
εἰς τὴν ἰταλικῶν κεραμίων, μύσαν-
τες ἀβινθίου πεντηκὸν λίτραν μί-
αν ἑξοικοι μίγξει τὸ γ' ἀπολιφθῆναι
ἔπειτα

pectoris laterumq; doloribus,
torminib⁹, vëtris & interaneo-
rū vlceribus, purulentis excrea-
tionibus, mulierib⁹ vulvæ cau-
fariis, hydropicisq; facit aduer-
sus ventris tineas & horrores:
cōtra venenatos ictus auxilia-
tur: serpentes necat: aurium dō-
loribus instillatum medetur.

Picatū vinū. Cap. XLVIII.

Picatum ex liquida pice &
musto tēperatur. Picem autē
primum marina aut muria tā-
tis per eluere oportet, dū inal-
buerit, & syncera maris aqua
defluat, mox aqua dulci pro-
luēda: cōgiis octo musti, vñcia
pice vna aut altera adijcitur:
vbi efferbuerit & cōstiterit, in
vasa diffunditur. Hoc genus vi-
ni excalfacit, cōcoquit, purgat,
abstergit: vtile doloribus pe-
ctoris, alui, iocineris, lienis &
vulvæ, si sine febre sint, veteri
rheumatismo, exulcerationib⁹
in altū recedētib⁹, tussi, suspi-
riis, cōcoctionibus tardis, infla-
tionibus, & luxatis, præsertim
in succida lana impositum.

Abinthites. Cap. XLIX.

Abinthitē faciūdi ratio eua-
riat. Aliqui enim duodequin-
quaginta sextariis Italicarū am-
phorarū, admistā abinthij Pō-
tici librā decoquūt ad tertias:

M ij 85

DIOSCORIDIS

& vbi ifuderint sex aceti sextarios, & absinthij felibrā, ac diligēter pmiscuerint, diffundūt in vas: dñq; cōquieuerit, defēcāt. Alij absinthij minā ī amphorā demittūt, tufamq; & raro līteo deligatā, ī cado multī macerāt, binis mēfib°. Alij absinthij quadrātē, alij triētē, & nardi Syriacæ, cinnamomi, casia, floris iūci odorati, calami, elatæ, palmarū, singulos sextātes iniiciūt in metretā musti, et tūdētes pri° pila, obstructo vasis spiraculo, binis ternisve mēfib° dimittūt: postea defēcātū vinū trāsfundūt ad vsus. Alij addūt ī musti cadū, Celticæ nardi darchmas xiiij. & absinthij drachmas xl. līteo īuolutas: & post quadragesimū diē elutriāt. Alij in senos sextarios musti, absinthij librā, & siccæ pini resinæ sextātē immittūt, & post decē dies excolāt, et recōdūt. Vitile est stomacho: vrinā citiardā cōcoctionē accelerat: hepaticis, regio morbo, et renū vitiis auxiliāt: fastidia discutit: iis pdest quib° stomacho negotiū exhibet: valet cōtra lōgā p̄cordiorū distētionē, & iflationes, teretēs q; vētrīs tineas, & remoratos mēses: cōtra hausta ixiē venena q̄ plurimū potū, & vomitionibus redditū, auxiliāt.

Hyssō.

ἑπεῖτα περὶ σπιγέωντες * γλυκύ-
κοις ξέσας ε' καὶ ἀ-ψινθίου ἡμί-
λιτρον ἐπιμειλῶς μίξαντες. κα-
ταγγίζουσιν καταπαθέντα δὲ διυ-
λίτουν. οἱ δὲ, μὲν ἀ-ψινθίου εἰς
τὸ καρχαμον κατὰ δασ, * κόψαν- 5
τες καὶ ἐν δόσαντες εἰς ὀδόνιον ἀ-
ραιὸν ἔδωσιν ἐπὶ μύσας δύο, οἱ δὲ,
ἀ-ψινθίου οὐγγίας γ'. ἐννοῖ δὲ τέσ-
σερας, καὶ ναρδου συριακῆς, κιννα-
μώμου, καλῆς, ὀνίου αὐτῆς, κα-
λάμου, ἐλάτης, φοινίκης ἀπὸ οὐγγί- 10
ας β'. κατὰ δασιν εἰς μετρητῶν
γλυκύκοις, καὶ εἰς ὅλιον κόψαντες
καὶ σπικώσαντες, ἔδωσιν δὲ μύλων ἢ
πέτρων εἴτε διυλίτουντες καὶ με-
ταγγίσαντες ἀποτίθεν. Οἱ δὲ,
εἰς γλυκύκοις μετρητῶν ναρδου καλ- 15
πικῆς ε' ἰδ' καὶ ἀ-ψινθίου ε' μ. κα-
τὰ δασιν ἐν ὀδόνιῳ δόσαντες, καὶ μὴ
ἡμέρας μ' μεταγγίζουσιν. οἱ δ', εἰς
τὸς ξέσας κ' τὸ γλυκύκοις λίτρος
ἀ. ἀ-ψινθίου ἐμβόλλουσι, καὶ πι-
τύνης ξηρῆς ὀνίτης οὐγγίας β'. 20
μετὰ δὲ ἡμέρας ι'. διυλίτουντες
ἀποτίθενται. ἔστι δὲ ἐν σόμαχος,
ἡρεπικός, χολήσιμος βροχόπνευσ-
τον, ἡπατικοῖς τε καὶ νεφρικοῖς,
καὶ ἰκτερικοῖς, ἀγορέτικοις, κακου-
μύοις σόμαχον, καὶ περὶ σπύλον 25
δρίων τῶν χολόνιον, καὶ περὶ ἐμ-
πνευματώσεως, ἐλμινθας στρογγύ-
λας ἐμμιλῶς ἐπεχόμενα, περὶ τῆ
ἐξίου πύσιν πλεῖστος ποτὶς καὶ ἐξ-
μούμωτος ἀρμόζει.

Περὶ Τρω-

Πρὶ ὕδατος οἶνου. Κεφ. ν'.

Ὑσσοπίτης δὲ ὁ ἐκ τοῦ κη-
λίκου ὑσώπου, καὶ λίσος ὅστις σκευά-
ζεται δὲ ὁμοίως τῷ ἀλφινδίτῃ,
δεῖ δὲ τὸ κεράμιον τὸ γλυκύοις
5 λίτρων μίαν τὴν ὑσώπου κεκοι-
μῶν τῶν φύλλων περιδιδόναι.
ἐπειροῦντας εἰς ὀδόνιον ἀραιόν,
συγκάθεται δὲ λιθάριον, ἵνα
τὸ πυθμῆρι περιπαύσῃ ὁ ἐν-
δεσμος· μετὰ γὰρ εἰς δὲ ἡμέ-
10 ρας μ' ἐνυλίζων. ἀμύζῃ δὲ πρὸς
τὰ ἐν θώρακι καὶ πλευρῶ καὶ
πνεύμονι πάθῃ, βήχας τὲ παλαι-
άς, καὶ ἀσθμα· ἔστι δὲ καὶ οὐρετι-
κός, καὶ σφοδρῶς ἀμύζῃ, πρὸς
τὴν εἰς τὰ ἐν πείθεσσι· καὶ εἰ δὲ
15 καὶ ἐμμύα.

Περὶ Χαμαδρύτιου οἶνου.

Κεφ. νά.

Καὶ ὁ Χαμαδρύτης ὁμοίως
τῷ ὑσώπῳ σκευάζεται. θερ-
μαπτικὸς ἐν καὶ διαλυτικός· ἀρ-
20 μόζων σπασμοῖς καὶ ἐκτέσεις,
ὕστερ καὶ σπινθημάτων, βρα-
δυπνεΐας, ὑδρωπ ἀσχευῶν.
ἀμείνων δὲ παλαιούμηνος γί-
νεται.

Περὶ Σπυχαδίτου οἶνου.

Κεφ. νς.

Σκευάζεται καὶ σπυχαδῆτης ὁμοί-
ως. δεῖ δὲ τοῖς ὅσιν χρεῖσι μίαν
σπυχαδὸς δίδοναι. διαλύει δὲ πύ-
λον, καὶ πνευματώσεις, καὶ πόνους
πλευρᾶς καὶ νέρων, καὶ καταψύζει
διδό-

Hyssopites. Cap. L.

Hyssopites è Cilicio hyssopo maximè laudatur, fitque similiter, foliorum hyssopi tusorum libra in amphoram musti coniecta, linteolo raro, cum quibusdam lapillis, folia inuoluuntur, vt degrauiatus pondusculo fasciculus fidat: vinū post quadraginta dies defæcatū elutriatur, Contra peçtoris, laterum, & pulmonis vitia, veterem tussim, & suspiria prodest: vrinam cit: torminibus, &

horroribus febrium circuitu repetentibus auxiliatur: men-

ses mouet.

Chamædryites.

Cap. LI.

Simili modo chamædryites fieri solet. Excalfacit, discutit: conuulsis, regio morbo, vuluæ inflationibus, tardæ concoctioni, incipiēti aquæ intercutem, subuenit. Inueterascens melius redditur.

Stœchadites.

Cap. LII

Stœchadites nō secus tēpera tur. Cōgiis sex stœchadis minā addere oportet. Crassitiē, infla-
tiones, laterū, nervorūq; cruciatus, & perfrictiones discutit:

M iij comi-

DIOSCORIDIS

comitialibus commodè datur,
cum pyrethro & sagapeno.

Acetû ex stœchade herba.

Cap. LIIII.

Fit ad eadem acetum è stœ-
chade herba, vt paulò ante di-
ximus, aceto macerata, quod
eosdem implet effectus.

Vinum è betonica,

Cap. LIIII.

Fit vinum è betonica, quam
ceffron psy chotrophon appel-
lant. Herbam semine maturo
prægnantem, cum suis ramulis
minæ pondo, congiis duobus
vini macerant, & post septimū
mensē transfundūt. Ad mul-
ta interaneorum vitia, vt fru-
tex ipse, pollet. Et vt in vni-
uersum dicatur, factitia vina,
sibi misturari vires adsciscūt:
quare non difficile fuerit, iis
qui illarum naturas norint, vi-
norum vires coniectura qua-
dam consequi: veruntamen
vinorum vsus febricitantibus
abdicandus. Fit etiamnum è
betonica acetum, ad eadem
vitia vile.

Tragoriganites. Cap. LV.

Tragoriganites fit quaternis
tragorigani drachmis linteolo
colligatis, in quaternos musti
sextarios cōiectis, et post teritiū
mēse trāsfulis. Prodest tormini
bus, vulsis,

δίδω) ἢ ἔν πηληπτικοῖς ὀφθαλ-
μοῖς μὲν πυρέθρου ἢ σαγαπηνῶ.

Περὶ Ὄξους στιχαδικού.

Κεφ. νγ'.

Γίνεται καὶ ὄξος διὰ στιχάδου
πρὸς τὰ εἰρηυμένα, ἀναποβερχομένη
ἢ ὄξος τῆς πύας ὡς πρὸς εἰρηται,

ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ ἀντὶ.

Περὶ Κερίτου οἴνου.

Κεφ. νδ'.

Γίνεται καὶ ἐκ τοῦ κέρου
τοῦ ψυχροτέρου οἴνου. δεῖ δὲ
λαμβάνειν τὴν πύαν ἀπὸ ματος
πλήρη πεπείρου συνὶ τοῖς κλά-
δοις, καὶ μὴν μίαν βάλλειν εἰς
οἶνον χρᾶς β'. ἔαν τε ἐπὶ μὴ-
νας, καὶ οὕτω μεταγίγῃ. ποιεῖ
ἢ πρὸς πολλὰ τῶν ἐν τῷ καδά-
τῳ καὶ ὁ δάμνος αὐτῆς. καὶ κα-
δίου πάντες οἱ σκευαστοὶ οἶνοι ἀ-
ναλαμβάνουσι τὴν δυνάμιν τῶν
μιγμάτων. διὸ τοῖς ταῖς ἐμείνων
ἐπιγνώσει φύσει ἐν γέρῃς ἢ ταῖς
τῶν οἴνων δυνάμει συμβάλλει. 10
ἀπυρέτας μὲν τοὶ ὄντι ἢ τῶν οἴ-
νων χυμοῖς. καὶ ὄξος δὲ ἐξ αὐτῶ
γίνεται πρὸς τὰ εὐκότα πάσῃ
χρησιμεῖον.

Περὶ Τραγοριανίτου οἴνου.

Κεφ. νε'.

Τραγοριανίτης τραγοριανῶν
δ'. εἰς γλεύκοις ξύας δ'.
ἐν ὀδονίῳ χαίλα πρὸς μύνας γ'.
καὶ μετὰ γίγῃ, ἀμύζει σφόδρα,
ἀπασμασ

25

ἀπὸ σπασί, ῥήγμασι, πόνοις πλε-
 οῦ, πνευμάτων διαδρομαῖς, δυ-
 σπείλαις.

Πεὶ Βουβίου οἶνον.

Κεφ. νς.

5 Οἶνος διὰ βουβίου· βουβίου
 < β' κόβας, καὶ εἰς κο-
 τύλας λεύκοις τέσσαρας, καὶ
 τ' ἄλλα ὁμοίως ποιεῖ. ἀρμό-
 ζει δὲ σωμαχοῖς κεκοπωμέ-
 νοις δι' ὀπλομαχίαν, ἢ ἰσπα-
 10 σάν πολλῶ.

Πεὶ Δικταμνίου οἶνον.

Κεφ. νζ.

Δικταμνίτης· Δικταμνε < δ'
 * εἰς λεύκοις κοτύλας ἡ. ἀπό-
 σπρεῖ ὁμοίως ποιεῖ δὲ ἀσπυμένους
 15 σωμαχοῖς, ἀγρίαι καὶ λόχαι καὶ ἑμ-
 μύα.

Πεὶ Περισίου οἶνον.

Κεφ. νη.

Ο διὰ περισίου· περισίου τοῦ
 ἀκμαιοῦ φύλλα κόβας χρίνικας
 20 β', καὶ εἰς μετρητῶν λεύκοις,
 καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως ποιεῖ· ἀρμό-
 ζει δὲ τοῖς ἀπὸ θώρακος καὶ πρεσ-
 ὄσα τὸ περισίου.

Πεὶ Θυμίου οἶνον.

Κεφ. νθ.

25 Θυμίτης· θυμίου κεκομμένου
 καὶ σπασμένου οὐγγίας 9 ἐνδύσας
 εἰς ὀδόντιον, καὶ εἰς λεύκοις
 κερμέων. ἀρμόζει πρὸς δυσπ-
 νείας, ἀνορεξίας, δυσεντερίας,
 τούρων πόνους, ὑποχονδρείων,
 φει-

bus, vulfis, ruptis, laterū dolori-
 bus, spirituum discursationi,
 aëris concoctionibus.

Bunites vinum.

Cap. LVI.

E napis fit vinum, nomine
 bunites, drachmis duabus tu-
 fi napi in sextarios duos musti
 additis, & cæteris eodem mo-
 do factis, Prodest stomachicis,
 & dimicatione, aut longo e-
 quitatu fatigatis.

Dictamnites.

Cap. LVII.

Dictamni drachmas quatuor
 macerato quaternis musti sext-
 tarius. Facit aduersus stomachi
 fastidia: menses, & purgamen-
 tum à partu subducit.

Vinum ex marrubio.

Cap. LVIII.

Marrubij adulti folia tundi-
 to, & sextarios octo in musti
 metretam demittito, & reli-
 qua consimiliter facito. Con-
 uenit hoc vinū pectoris vitiis,
 & omnibus quibus marrubii.

Vinum ex thymo.

Cap. LIX.

Thymi tufi & cribrati vn-
 cias centum linteo colligatas,
 in amphoram musti adiucito.
 Valet cōtra aëras coctiones,
 fastidia, dysenteriam, neruo-
 rum & præcordiorū dolores,
 M iij hyber

DIOSCORIDIS

hybernos algores, & venenata animalia, quorū morsum frīg⁹ insequitur, aut putrescit locus.

Vinum è satireia.

Cap. LX.

Simili modo è satireia vinū fit, quod eadem quæ thymites præstat.

Origanites.

Cap. LXI.

Sic quoque origanites ex heracleotico origano conficitur similiter cum supradicto. Facit eadem quæ thymites.

Vinum è calamintha.

Cap. LXII.

E calamintha, pulegio, & abrotono vina fiunt eodem quo thymites modo, profunt stoma- chicis, cibū fastidiētibus, & regio morbo: q̄ vrinā moueant.

Vinum è conyza.

Cap. LXIII.

Fit item è conyza vinum, contra venenata ante alia efficax.

Aromatites.

Cap. LXIII.

Aromatites ita fit: Palmæ, aspalathi, calami, nardi gallici, singulorum quatuor sextarios sumito: postquam contriueris, passo subigito, coactis ingentibus offis, & in sextarios duodecim austeri musti deiectis, oper-

φείας χειμεριναί, καὶ πρὸς ἰο-
βίλα τὰ ψυχρὰ καὶ σίπυρ-
τα.

Πρὶ Θυμαρίτου οἴνου.

Κεφ. ξʹ.

Θυμαρίτης ὁμοίως σκευάζεται. 5
καὶ πρὸς τὰ ἀντὶ ποιεῖ, πρὸς ἃ
καὶ ὁ θυμῖτης.

Πρὶ Οριγανίτου οἴνου.

Κεφ. ξαʹ.

Οριγανίτης δι' ὀριγάνου ἡρα-
κλεωτικῆς σκευάζεται ὁμοίως τῷ 10
θυμῖτι· ποιεῖν πρὸς τὰ ἀντὶ.

Πρὸς Καλαμίνθου γλυκῆς.

νίτα καὶ ἀβροτονίτης οἴνου.

Κεφ. ξβʹ.

Καλαμίνθης γλυκῆς, ἀ-
βροτονίτης ὁμοίως σκευάζεται τῷ 15
διὰ θυμῶν· ποιοῦσι δὲ σπυρμα-
κοῖς καὶ ἀνδροκυττοῖς, καὶ πρὸς ἰκτε-
ρον· οὐρετικὰ γὰρ εἰσιν.

Πρὶ Κορυζίτου οἴνου.

Κεφ. ξγʹ.

Οἶνος κορυζίτης ὁμοίως σκευά- 20
ζεται· ἐστὶ δὲ παύτω μάλιστα δη-
ειακός.

Πρὸς Αρωματίτου οἴνου.

Κεφ. ξδʹ.

Ὁ δὲ ἀρωματίτης οὕτω κα-
τασκευάζεται φοίνικος· ἀσπα- 25
λάθου, καλάμου, νάρδου κελ-
πικῆς, ἐκείνου χοίνικα λεωτάς,
φύεσσον γλυκεῖ, καὶ ποιήσας
ἐνυγέειν μάζας, βάλε εἰς
γλυκύκους ἀνδροκυττοῦ ξέσας 16ʹ.
καὶ ἔα-

καὶ ἔασον ἡμέρας μ. σφικώσας
ἀγρίων ἔϊτα διυλίσας ἀποτίθει-
σο. σκευάζεται δὲ καὶ ἄλλως κα-
λάμου ἑλκός ἢ. φου < ζ'. κό-
σου < β'. γὰρ δου συελακίς <
5 ζ'. κασίς < ἡ. κρόκου < δ'.
ἀμόμου < ε. ἀσάρου < δ'.
ταῦτα ὁμοῦ λειώσας καὶ ἐν ὕδα-
τι δίσας χέλασον εἰς μετρητὴν
γλεύκοις, καὶ μετὰ τὸ ἀποτίθειναι
τὸν οἶνον μετὰ γηρε. ποιῇ δ' ὥρως
10 πόνοις θόρακος, πλευρῶν, πνεύ-
μονος, δυσουρίας τε καὶ βίχας,
ἐμμηλίοις ἐπιγαστέρι, καὶ τοῖς
διὰ κρυμὸν, ὀδόντοισιν ἀμύζει
πνομήρος καὶ πρὸς τὸν πάχος
γλυκύντας ἀελοποιεῖ καὶ εὐχρη-
15 σται, ἀγνώπκος τε βῆσι καὶ ἀνώδυ-
νος τοῖς ἀελ κύσιν, καὶ νεφρῶς ἀφ-
μόζων πάθεισι.

Πρὶ οἶνον τὰ ἐν σμύνης,
πεπέρως, καὶ ἱρεως.

Κεφ. ξέ.

20 Σκευάζεται δὲ οἶνος πρὸς κα-
τάρρους, βίχας, ἀμότητας, ἐμ-
πνευματώσεις καὶ πλάδον σωμα-
χου σμύνης < β'. πεπέρως
λευκοῦ < α. ἱρεως < ζ'. ἀνή-
δου* < γ'. ταῦτα ὀλόκοπα* ἐν-
25 δύντας εἰς ὀθόνην, κῆρες εἰς ξί-
σας ζ'. οἶνον μετὰ δὲ τετάρτῳ
διυλίσας ἀποτίθεισο εἰς
γάλῳον. καὶ πότιζε μὲν
ἀεὶ πα τον διδυὺς ἀ-
κρατον κύατον α.

Πρὶ

operculato vase, quadraginta
diebus quiescere finito; deinde
vbi face expurgatū fuerit, re-
cōdito. Alia eius ratio: calami
vncia, phu drachmę septem, co-
sti drachmę duę, nardi syriaci
drachmę sex, calsiæ vncia, cro-
ci drachmę quatuor, amomi
drachmę quinq; avari drachmę
quatuor: omnia simul trita &
linteo colligata in cadū musti
demerguntur, & postquā vinū
deferbuerit, trāsfunditur. Facit
ad pectoris, & laterum, & pul-
monis dolores: difficili vrinæ,
horrorib; retardatis mēsisbus,
atq; iis qui per frigora iter fa-
ciūt, potū cōuenit: pituitæ cras-
sitie extenuat; colorē alit, somnū
conciliat, dolorem finit, renum
& vesicę vitiiis auxiliatur.

Vinum ex myrrha, pipere

& iride. Cap. LXV.

Fit & vinū ad destillatiōes, cru-
ditates, tussim, inflationes, & si
humor in stomacho coit: Myr-
rhæ duę drachmę, piperis cadi
di drachmavna, iridis drachmę
sex, anisi drachmę tres: oīa ple-
nius tusa & linteolo inuoluta ī
fex vini sextarij cōiiciunt: vi-
num post triduū colatur, & in
lagena reconditur. Datur post
deambulationem, meraculum,
cyathi vnus mensura.

Nectarites

DIOSCORIDIS

Nectarites. Cap. LXVI.

FI T quoque nectarites
ex helenio herba: Radice sic-
ca pondo quinque drachma-
rum linteolo colligata, & in

cōgios sex mustis addita,
& post tres mēses effu-
sa. Facit ad stomachi

& pectoris vitia:
vrinam pellit.

Vinum ex Syriaca nardo,
& Celtica, malabatrōq;.

Cap. LXVII.

E Syriaca nardo, & Celtica,
malabatrōq; vinū facitatur,
hac ratione: Singulorū felibrā
in binos musti cōgios mittito,
post menses duos colato. Da-
tur cyathus vn⁹ cū trib⁹ aque.
Hoc vinum efficax est contra
vitia renum, hepaticos, regium
morbum, & vrinæ difficultatē:
prodest stomachicis, atque iis
quos pallor decolorat, Alij vn-
ciam, aut sextantem acori, &
Celticæ nardi quadrantem, in
musti amphoram adiciunt.

Vinum asarites.

Cap. LXVIII.

Asari quadrantem in senos
musti sextarios iidem demit-
tito. Id vini genus vrinam ciet:
hydropicis, & regio morbo la-
borantibus, hepaticis, ischiadi-
cisque conuenit.

Vinum

Πρὶ Νεκταρίτη οἶνου. Κεφ. ξς'.

Ο δὲ νεκταρίτης σκευάζεται ἐν
ἡλενίῳ ὅ ἐστιν μηδικήν, οἱ δὲ σύμ-
φουτον, οἱ δὲ ἰδαίου φλόμιον, οἱ δὲ
ὀρέστον, οἱ δὲ νεκταρίον καλούσιν·
ἐλαφία ῥίζης ἑκαθῆς < ἑ. ἐν δόσας 9
εἰς ὀδόνιον, καὶ εἰς χόας ε'.
γλεύκοις, καὶ μτ' γ'. μύσας ἀπό-
χει. ποιεῖ δὲ πρεὶς στόμαχον, ὥς-
εσχεῖται δὲ καὶ οὖρα.

Πρὶ τῷ διὰ σπεικῆς νάρδου

καὶ κελπικῆς καὶ μαλαβάρου 19

οἶνου. Κεφ. ξζ'.

Ο δὲ διὰ σπεικῆς νάρδου,
καὶ κελπικῆς, καὶ μαλαβάρου,
σκευάζεται οὗτος· ἐκαστοῦ ἡμί-
μνατον λαβὼν, εἰς δίσχουν γλεύ-
κοις καὶ εἰς μετὰ μύσας β'. 19
δύλιζε. δίδου δὲ καὶ κύαδον
ἀ. πρεὶς τρεῖς ὕδατος. ποιεῖ νεφρι-
τικῶς, ἡκτικῶς, ἡπατικῶς, δυσ-
ουρῶσιν, ἀρθροῖς, σωμαχι-
κῶς. οἱ δὲ ἀκρόν οὐγγίας

ἀ ἢ β'. κελπικῆς νάρδου 29

οὐγγίας γ'. ἐν κερα-

μῇ γλεύκοις

σκευάζεται.

Πρὶ Ἀσπρίτη οἶνου.

Κεφ. ξη'.

ΑΣΑΡΙΤΗΣ ἀσπίου 25
οὐγγίας γ'. καὶ εἰς γλεύκοις
κοτύλας ιβ'. ὁμοίως. ἔστι δὲ δι-
ουρητικὸς, ὡς ἐσπικῶς ἀρμύζων,
καὶ ἡκτικῶς δεσπῇ, ἡπατικῶς, ἰ-
σχαιδικῶς.

Πρὶ

Πρὶ τῷ διὰ τῆς ἀρείας
ναρδου οἶνου. Κεφ. ξβʹ.

Ο ὃ διὰ τῆς ἀρείας ναρδου· ναρ-
δου ἀρείας τῆς ῥίζης περσποράτου
ἡρώσας σεσσημένους καὶ τοὺς ἑγγίαις
5 ἡ. εἰς χρυτὴν γλεύκους ὁμοίως· καὶ
ἐαμύνας βʹ. χρῆσιμος ἡπατι-
κοῖς, δυσουρίῃσι, πνευματικῶν, σφο-
μαχοῖς.

Πρὶ δαυκίτης οἶνου. Κεφ. οʹ.

Δαυκίτης δαυκου τῆς ῥίζης
10 ὁλοκόπου < εἰς γλεύκους κα-
εάμιον καὶ τοὺς ὁμοίως καὶ μετά-
γίξει. ποιεῖ δὲ πρὸς πότους θά-
ρακος, ὑποχονδρίων, ὑστέρας·
ἀγχεῖ ἐμύνας, ἐρυγας κινεῖ, καὶ
οὐρα· ἀρμόζει ἐν γὰρ, σπασμασι,
15 ῥήγματι.

Πρὶ ἐλελίσφακίτης
οἶνου. Κεφ. οδʹ.

Ἐλελίσφακίτης ὁμοίως· ἐλελι-
σφακίτης οὐγγίης ἡ ὁμοίως εἰς γλεύ-
κους ἀμφορέα· ὃ ἐστὶ κεεάμιον, καὶ
20 ζεῖ. ποιεῖ δὲ πρὸς νεφροῦν πότους,
καὶ κύστεως καὶ πλεονάζον, αἵματος
ἀναγωγὰς, βήχα, ῥήγματα, σπασ-
ματα, θλάσματα, ἐμύνας ἐρε-
γνῶντα.

Πρὶ Πανακίτης οἶνου. Κεφ. οεʹ.

25 Πανακίτης, πατάκος ἑγγίαν ἡ.
εἰς χρῆμα γλεύκους καὶ τοὺς ὁμοίως
μετάγίξει. ποιεῖ σπασμασι, ῥή-
μασι, θλάσμασι, ὀρθοπνοίαις· λε-
πλωπικὸς πᾶχος σπληνός· ποιεῖ
δὲ καὶ πρὸς ἐρύθρους, ἰσχάδας,
βραδυπετίδας·

Vinum ex nardo sylue-
stri. Cap. LXIX.

Radici syluestris, nardi re-
centis & tritæ cribratæq; bel-
sem in congiū musti conii-
cito, duos menses quiescere si-
nito. Vtile est hepaticis, diffi-
cili vrinæ, inflationibus, sto-
machicis.

Vinum ex dauco herba.

Cap. LXX.

Radici dauci contusæ dra-
chmas sex in musti amphoram
imponito, & similiter transfun-
dito. Facit ad dolores thoracis,
præcordiorum, & vulvæ: men-
ses pellit, ructus ciet, & vrinā:
prodest tussi, ruptis, vulvisq;.

Vinum ex salvia.

Cap. LXXI.

SALVIÆ vnciam in mu-
sti amphorā, quod idem cum
ceramio est, mitto. Valet co-
tra renum, vesicæ, & late-
rum dolores, reiectiones
sanguinis, tussim, ru-
pta, vulvā, & sup-
pressos menses.

Vinū ex panace. Ca. LXXII.

Panacis vnciā in musti con-
giū mittito, & transfundito.
Prodest ruptis, vulvis, contusis,
orthopnoæ: lienis crassitiem
extenuat: contra tormina, co-
xendicum dolores, efficax est:
tardas

DIOSCORIDIS

tardas cōco ctiones accelerat:
mēses & partus extrahit: aqua
inter cutem, & serpentīū icū-
bus auxiliatur.

βραδυπύκνους • καταμύδια ἀγει
καὶ ἐμβρυα ὑδρωπικούς, καὶ θηρι-
στικαὶς ἀρμόζει.

Πρὶ Ακοείτυ οἶνου.

Κεφ. οζ'.

Vinū ex acoro. Ca. LXXIII.

Vinum ex acoro & dulci ra-
dice cōsimili modo fiūt. Opor-
tet enī singulorū vncias octo
in fēnos cōgios mittere, tribus
mēsiūs macerare, mox in vas
transferre. Faciūt ad pectus, &
latera, & vrinam mouent.

Ακοείτης δὲ καὶ ὁ ἀπό γλυκ-
κυρίως ὁμοίως σκευάζεται. Δεῖ
γὰρ ἐκείνου οὐγγίας * α'. εἰς χύας
ς'. πρὸς μύδας γ'. ἀποβρέ-
χοντας μεταγίλιν. ποιοῦσι δὲ
πρὸς πνεύρα, καὶ θώρακα, κι-
νοῦντες καὶ οὐρησιν. 10

Vinū ex apio. Ca. LXXIII.

Seminis apij recentis, maturi
& cribrati vnciā nouē in lin-
teo colligat: in musti ampho-
rā demittant. Appetitū excitat:
stomachicis, & difficili vrinæ
auxiliatur faciles spiritus facit.

Πρὶ Σελινίτυ οἶνου. Κεφ. οδ'.

Σελίνου σπέρματος δέξιμον
νέκ σποσμένης ἡγίας β'. ἐν δύνους
εἰς ὁδόνιον, βάλε εἰς κεράμιον
γλυκύς ὁμοίως. ποιεῖ δὲ ὁρεξίν
καὶ σωματικαὶς ἀρμόζει, καὶ δυσου-
ρεσίαν ἐστὶ δὲ καὶ εὐπνίας. 10

Vinum ex foeniculo &

anetho. Cap. LXXV.

Ex foeniculo, anetho, & pe-
trofelino, vina eodem modo
fiunt, & ad eadem efficacia.

Πρὶ Μαράθρίτυ καὶ ἀν-
θίνου οἶνου. Κεφ. οε'.

Καὶ μαράθρίτης καὶ ἀνθίνος, καὶ
πετροσελινίτης ὁμοίως σκευάζον-
ται πρὸς τὰ αὐτὰ ποιουμένους. 20

Vinum ex salis flore.

Cap. LXXVI.

Fit & è flore salis vinū, mul-
tò ad purgandum efficacius, q̃
vinū aqua marina téperatum.
Fauces, vesicā, renes, & stomachum
infestat: quare neque in
fecunda, neque aduersa valetu-
dine prodest.

Πρὶ Αλοσαυτίου.

Κεφ. ος'.

Σκευάζεται καὶ δι' ἄλδος ἀν-
δρὸς καὶ θηρικώτερος 7' διὰ θα-
λάττης. κακοῖ δὲ φάρυγγα, καὶ νε-
φρεὺς, κύστιν, σόμαχον ὅθεν οὐτε
πρὸς ὑγίαν ἔτι πρὸς πάθιν χεῖ-
σιμος ὁ τοῦτος.

Πρὶ Φθορείου ἐμβρύων.

Κεφ. ςζ'.

Vinū phthorió. Ca. LXXVII.

Fit etiā vinū qđ phthorió vo-
capt,

Γίνεται δὲ καὶ φθόριος ἐμβρύων
εἶνος.

οἶνος, φυτευόμενος ἢ τῶν ἀμ-
πέλοις συμφύεται ἑλλέβορος ἢ σί-
νυς ἄγριος, ἢ σκαμνοῖς, ὅν ἀ-
ναλαμβάνει ἢ συφυλὴ πλὴν δύ-
ναμιν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν οἶνος γίνε-
ται φθόκος, γίνεται δὲ περὶ αὐτῶν
μελέαις νήσσει κυάθων πηλιδος
ἢ κεκραμένος.

Πρὶ θυμελαίτης οἶνος.

Κεφ. σθ.

- 10 Ο θυμελαίτης τῶν κλώνων
σὺν τοῖς φύλλοις καὶ τῷ κερπῶ
α. βάλε εἰς γλεύκοις ῥῶας
γ. καὶ σκευάζει ἅλιν κούφος, ἅ-
λεις ἂν β. ἀπολιφθῶσι ῥῶες, καὶ
δινύσιος ὑποπίσσει. καὶ ταῖς
15 ὑδατῶσιν καὶ ἀπλῶς τῆκε.

Πρὶ χαμαλαίτης.

Κεφ. θβ.

- Χαμαλαίτης ἐπειδὴν ἀνθῆ
ὁ θάμνος, μετὰ τῶν φύλλων κό-
λας καὶ σήους βάλε α. εἰς
20 γλεύκοις ῥοῦν, καὶ μετὰ μῆ-
νας β. μεταγριζε. ποιεῖ δὲ
ὕδατος, ἢ παπκοῖς,
κακοπωμένων. καὶ
ἢ ἐν τοκεῖ δύσ
καθάρτοις.

- 25 Πρὶ χαμαπύτινου.

Κεφ. π.

Χαμαπύτινος ὁμοίως σκευά-
ζεται, καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ ἀρμόζει
δουρηπικὸς ὦν.

Πρὶ

can, quoniam partus necat, &
abort⁹ facit, veratro aut scāmo-
nia, aut sylvestri cucumere, iu-
xta radices vitiū fato: siquidem
vites sibi illorū vires adsciscūt.
Id vinū part⁹ enecat: datur ie-
iunis mulieribus, quæ antè vo-
muerunt, cyathorum octo mē-
sura, dilutum.

Vinum ex thymelæis.

Cap. LXXVIII.

Rhamorū thymelææ cū suis
foliis, & fructu triginta drach-
mas mittito in cōgios tres mu-
sti, & leni igne coquito, donec
congi duo supersint, defæca-
tūq; recondito. Aquosa purgat
excremēta, & lienē absūmit.

Vinum ex chamelæa.

Cap. LXXIX.

Chamelæa dum floret, cū fo-
liis tusa & cribrata decē drach-
marum pondere, in musti cō-
gium additur. Post duos men-
ses vinum in vas transfertur.
Aquæ inter cutem, hepaticis,
& laesitudine cōfractis, efficax
est: item mulieribus quæ à par-
tu ægre purgantur.

Chamæpityinum.

Cap. LXXX.

Chamæpityinum simili mo-
do fit, & ad eadē conueniens:
vrinam quoque ciet.

Vinum

DIOSCORIDIS

Vinum ex mandragora.

Cap. LXX XI.

Librum radicis mādragoræ cōcidito, segmēta lino trāiicito, quod selibrā equat in musti cadum demittito, ibiq; esse finito ad mēses treis, deinde traf fundito. Media potio, hemina dimidiū: bibiſ, paſſo in duplū addito. Aiunt hemina vini cōgio miſtā, potu ſoporem adferre: cyathus vnus cū sextario vini pot⁹, enecat: mediocris vſus ei⁹ doloris ſenſū aufert: fluxiones in craſſat: olfactu, potiq; & cum inditur idē præſtat.

Vinū ex verano. Ca. LXXXII.

In cōgiū muſti aqua marina diluti, drachmas xij. nigri veratri triti i linteo mūdo, mittito: dūq; efferbuerit, in marina aqua cōgios xiiij. aut xv, vbi pleniſcule fregeris, iniicito: poſt aliquot dies colato, & vitor. Dato cyathum vnum ex aqua balnei in potu, ad aluū ſoluēdā, iis qui euomuerūt à cœna. Alia ratio: Veratri drachmas viginti, iūci odorati vncias duodecim, ſpicæ Syriacæ vncias tredecim, cribratas, & linteo colligatas in ſeptē vini Coi ſextarios dieb⁹ quadraginta macerādas indito, poſtmodum calato: dabis in potu ſeq̃ui heminam.

Aliter:

Πρὶ Μανδραγορείτη.

Κεφ. πα.

Μανδραγορείτης, τὸ φλοιὸς τῆς ρίζης κατὰ τεμῶν, ἐνεῖεν εἰς λίνον ἢ μινμαῖον, καὶ κείρας εἰς μεσηντεῖν γλεύκος πρὸς μὲνους γ'. εἴτα μεταρρίξει. ἡ μέση πίσις ἡμικοτύλιον πίνεται δὲ γλυκύως πρὸς διδομένου εἰς διπλάσπον. φασὶ δὲ κοίμειν καὶ χαρῶν κοτύλιον αὐτῆς καὶ ἐν μιγρῶσιν, καὶ ποτεῖται μετὰ ξίσου δὲ οἶνον κύματος εἰς ποτεῖς ἀναιρεῖ· ἐστὶ δὲ ἡ σύμμετρος καὶ σὺς ἀνώδυνος· ῥεύματων παγκύπκη· ὁ σφραγόμενος δὲ καὶ ἐκλυζόμενος τὸ αὐτὸ πιεῖ.

Πρὶ Εμβορίτη.

Κεφ. παβ.

Εμβορείτης εἰς χαρῶν γλεύκοις τε θαλασσωμένου μέλανος ἐλλεβόρου < 1β' λείον βάλε ἐν ὀδονίῳ καὶ θαρῶ, μετὰ καὶ δὲ ὅταν ἀναζέσῃ* εἰς θαλάσσης γό- 20 ας 1ε' ἢ 1δ'. ὁ λομφῶς συνηλάσας βάλε, καὶ μὲν ἡμέρας πέντε διυλίσας καὶ πτόπιζε δὲ κύματον α', πρὸς κοιλίας λύσιν μετ' ὕδατος ἐν βαλανείῳ, ἐμμηκόσῃ, ἀπὸ δειπνῆ. ἢ ἐλλεβόρου < κ'. ὅλην οὐγγίαν 1β'. σάχχον σσειρακὺν ὀγγίαν 1γ'. σεσισημένα ἐν ὀδονίῳ δύνουσιν. κείρας εἰς κοτύλιν 1δ'. καὶ οἶνον ἐπὶ ἡμέρας 4', εἴτα ἀπηνεύσας πτόπιζε τεύα ἡμικοτύλιον. ἢ εἰς

ἢ εἰς γλεύκους κεοσμίον σα -
 λάπης πελαγίας ἐμυδύνης ἕξαις
 ἰβ' ἐλλεβόρου λευκοῦ λίττας ε'.
 ἑμπερεν ἡμέρας μ'. καὶ ἀπιδύ-
 σαις ῥεῖω ἢ ἐλλεβόρου < ἰβ' ἰα-
 5 φρονίτρου < δ' γλεύκους κοτύ-
 λας ἰβ'. Ἐρέχε ἐπὶ ἡμέρας ἑ. καὶ
 ἀπιδύσας ῥεῖω μετὰ μύλων ἐξ.
 τὸτο καὶ βρέφη ἐκπιπύσκει, ἢ
 καὶ ἐν δειλοπιδευομένης σφυ-
 λῆς βάλει εἰς γλεύκους μετρη-
 10 τίω (ἔστι δὲ ὁ μετρητὴς ῥέας ι')
 καὶ βάλει γύφον εἰς τὸν οἶνον <
 κ'. καὶ ἔασον ἡμέρας β'. καὶ κα-
 θες ἐν δεσμῶν ἐλλεβόρου μέλα-
 νος* οὐγγίας κ'. ῥήνου οὐγγίας κ'.
 καλάρμου οὐγγίας κ'. ἀρκουσίδων
 15 ἡμυρρίνικον καὶ δ'. σμύρνης δ'
 καὶ κρόκου ἀνὰ οὐγγίαν δ'. δει-
 λίτας ὀδονίω κρέμασον ἡμέρας
 μ'. εἴτα διύλιζε καὶ δίδου
 κινάδους γ'. ἢ β'. κεοσμάς.
 καὶ δάμει τὰς ἐν τοκε-
 20 τῶν καὶ ἐν βρωσιῶν*
 κατὰσπῆ, δὲ καὶ
 ἑμβρυα καὶ ποδῶς
 τὰς ὑστερικὰς
 πύλλας ποιῆι.
 Πρὶ Σκαμμονίτου.
 25 Κεφ. πγ'.
 Σκαμμονίτης* σκαμμονίας τ' ῥί-
 ζης < ἐν δρυτῷ μένης ἐν πυραμν-
 ῖν ἑμβάλει εἰς γλεύκους ῥῶν ἐνὰ λεί-
 ας, δύσας ἐν ὀδονίῳ ἐπὶ ἡμέρας κ'.
 καὶ δάμει

Aliter: Decoctæ marinæ aquæ
 ex alto petita sextarios duode-
 cim, veratri candidi libras sex,
 in multi amphora quadragesi-
 mo die, q̄ madefeceris, colato,
 & vitior. Alia ratio: Veratri dra-
 chmas duodenas, et aphronitri
 quaternas, in senis, multi sexta-
 riis diebus quinisidensis mace-
 rato, mox colato: & semestri ex
 acto, vitior. Id vini genus abor-
 tus facit, & partus necat. Aut
 vuas in sole siccatas imposito
 in multi metretâ (implet autē
 metreta cōgios duodecim) &
 gypsum in vinū mittito pōdo
 drachmarum viginti, & biduo
 residere finito, conicio veratri
 nigri drachmas triginta, iunci
 odorati, calami, singulorū dra-
 chmas triginta, baccarū iunipe-
 ri sextarios duos, & triētē, myr-
 rhæ & croci singulorū drach-
 mam, inuoluēs linteolo diebus
 quadraginta appēdito, postea
 colato. Dabis heminas treis aut
 duas dilutas. Purgat à partu, &
 abortu foeminas: foet⁹ extrahit,
 cōtra strāgulat⁹ vuluæ efficac.

Scāmonites. Cap. LXXXIII.

Scammonites sic fit: Radi-
 cis scammonia per mēsses ef-
 fossæ, trita, & linteo colligatæ
 drachmas quinq; in multi cō-
 gium mittito, ad dies triginta.
 Aluym

DI OSCORIDIS

Aluum purgat, bilem & pitui-
tam extrahit.

METALLICA OM-
niua, & primū Cadmia.

Cap. LXXXIII.

Ex cadmiæ generibus opti-
ma est Cypria, botrytis nomi-
ne, densa, modicè grauis, & in-
leuitatem magis declinans, ra-
cemosa facie, colore spodij, q̃
fracta cinerulenta est, & erugi-
nosa. Proxima habet foris cœ-
rulea, intus candidior, interna-
tis venarum discursibus, ony-
chitæ lapidi similis, cuiusmodi
sunt, quæ è veteribus metallis
effodiuntur. Quædam etiā pla-
codes, id est, crustosa dicij, seg-
mentis quibusdā perinde qua-
si zonis cincta, ob quod eam
zonitina appellauere. Alia ostrac-
itis nominatur, gracilis, & ma-
gna ex parte nigra. Sed quæ
testaceam faciem habet, terrā
amplexa est. Improbatur can-
dida. Oculorum medicamen-
tis botrytis nomine, & ony-
chitis, vtilis: reliquæ ad empla-
stra, & farinas quæ cicatricibus
inducendis insparguntur. Ad
eandem Cypria prodest. Ex Ma-
cedonia verò, Thracia, & Hi-
spania delata improbatur. Ca-
dmia effectus adstringere, ca-
ua explere, sordes expurgare,
exiccare,

καθαίρει δὲ κοιλίαν, ἄγων χολήν
καὶ φλέγμα.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ

μυθοῦ μεταλλικοῦ.

Πρὶ Καδμείας. Κεφ. πδ'.

Καδμείας ἀείσῃ μὲν ὅτιν ἡ
κυρία, καλεμένη δὲ βοτρυτίς,
πυκνή, βαρεῖα μίσως, καὶ μάλ-
λον ἐπὶ τὸ κουφότερον βλέπεται,
ἐχρυσά τιμὴν ἐμφανέαν ἐξοβύ-
ου, χρώματι ποδοειδὴς, θλα-
σθεῖσα δὲ ἐντεφρος ἐνδοθεν καὶ
ἰώδης. ἐχρυσὴν δὲ ὅτιν ἡ ἐξωθεν
μὲν κυανίζουσα, ἐνδοθεν δὲ λευ-
κοτέρη, διαφύσεις ἐχρυσά ἐμπε-
ρεῖς ὄνυχιτι λίθου, τοιαῦται γὰρ
εἰσιν αἱ ἐκ τῶν παλαιῶν με-
τάλλων ὀρυκτέμενοι. Εἰς δὲ καὶ
πλακάδης τις λεγομένη ὡς περ
ζώνης ἐχρυσά τις διαφύσεις, ὁ-
θεν καὶ ζωνίτην αὐτὴν ἐκάλεσαν, κα-
λεῖν δὲ τις καὶ ὀστρακίτις ἰσχυρὴ,
καὶ ὡς ἐπιτοπὸν μέλαινα. γέω-
δης δὲ ἡ ὀστρακίδει καλεμένη
ἐμφανέα φαύλη δὲ ἡ λευκὴ. χρυ-
σιμεύει δὲ πρὸς μὲν τὰ ὀφθαλ-
μικὰ φάρμακα ἡ βοτρυτίς καὶ ὄνυ-
χιτις καλεμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς
ἐμπλάστους καὶ ἐνερὰ κατουλοῦ
δυναμέμεναι, καὶ πρὸς ταῦτα χρυσι-
μεύει ἡ κυρία. ἡ γὰρ ἐκ μακρο-
νίας καὶ θράκης καὶ ἰσπανίας κομ-
εζομένη, ἄφροτος. Διὸ αὖτις ὅς τις
συπτικὴν, κοιλιομύτων ἀναπλη-
ρωματικὴν, καθαρίστικὴν ῥυπαριῶν
παρεμμελλασαί

παρεμπλάσσει δὲ καὶ ἐξηραίνει καὶ
ἐραρυεῖ, καὶ ἐξέλειπαι τὰ ἐκ σαρκὸς
ματὰ, καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν
ἀποσυλοῖ. Γεννᾶται ὅ καὶ καδμεία
ἐκ τοῦ χαλκοῦ καμινευομένου,
πρὸς τὴν ἀνέσθης τῆς λιγυρῆς τοῖς
ποίχοις καὶ τῇ κορυφῇ τῶν καμί-
νων. εἰσὶ δὲ αὐταὶ σιδηρὰ παμ-
μέγεθες, ὑπὸ τῶν μεταλλουρ-
γῶν καλέωμαι ἀκεσίδες, κατὰ
κορυφῇ συνημύρου πρὸς τὸ
κατέχευται καὶ ἐφίσταται τὰ ἀνα-
φρεσύνου σώματα ἀπὸ τοῦ χαλ-
κοῦ. ἄλλο δὲ καὶ μᾶλλον ἐφίστα-
νται ἐπισωματῶνται, καὶ ποτὲ
μὲν ἐν εἶδος αὐτῶν, ποτὲ δὲ δύο,
ὅ ἀπαντα ἀποτελείται. μεταλ-
λουρεῖται δὲ ἐκ τοῦ πρὸς τῇ
μύρου σόλου ὄρεος τοῦ λερομύρου
πυρίτου λίθου καμομύρου· ἐν δὲ
τῷ αὐτῷ ὄρει εὐερίσκεται οἰονεῖ
διαζώματα πηνα χαλκίτεως,
μίσους, σάρεως, μελαντιείας
κυανθοῦ, χρυσόκολλης, χαλκάν-
θου, διφρυγῶν. πνέες δὲ καὶ ἐν
μετάλλοις φασὶ λίθους εὐεί-
σκεισθαι καδμείαν. πλανώμενοι
ὑπὸ λίθων πολλῶν ἐμφέρεται ἐ-
χόντων· ὥσπερ καὶ ὁ ἐν τῇ κύ-
μῃ λίθος εὐερίσκωμος. Δύ-
ναμιν δὲ οὐδεμίαν ἐνδεκνύμε-
νος. ἐπιγινώσκωμῶν αὐτῶν ἐκ
τοῦ κορυφῆς αὐτῶν εἶναι
τῆς καδμείας, καὶ διαμαρτυρεῖν-
ται μὴ ἐπιτεκνέειν ἐν τῇ γένεσι.

ἀγαπητέ·

exicare, corporis meatus in-
farcire, excrementa in carne
coërcere, crustas creare, & vl-
cera quæ cachœte vocantur,
ad cicatricem perducere. Gi-
gnitur cadmia ex ære in forna-
cibus candente, fuligine ege-
sta flatu, & lateribus cameris-
que fornacum inhærete. Præ-
grandes autem ac ferreæ sunt
rudes ab officinis appellatæ a-
cestides, per sūma fastigia cō-
nexæ & concameratæ, vt quæ
ab ære iactantur sursum cor-
puscula cohæreāt, & inibi de-
tineantur: quæ cum spissius in-
sident, in corpus concreſcunt;
& modo gen⁹ vnū eius, modo
duo, modo omnia perficiunt.
Extrahitur & cadmia ī Cyp-
rō monte, qui Solis incumbit,
cremato lapide cui pyritæ co-
gnomen est: in quo etiā mon-
te quædam quasi venæ chalcit-
tis, misyos, foreos, melanteriæ,
cærulæ, chryfocollæ, atramēti
futorij, diphrygisq; inueniunt.
Nec defunt qui cadmiā in lapi-
dum fodinis inueniri tradant,
falsi quadā lapidum cognatio-
ne: qualis inuenit, & apud Cu-
mas lapis, nullam fui vim ostē-
dens. Ii eo deprehenduntur, q̃
sunt cadmia leuiorēs, nullumq;
alienū mādētibus sapore exhi-

N bent

bent: commanducatus item lapis, dentes offendit: cadmia, utpote cum cedat, esum non respuit. Alio autem discerni possunt argumento: Cadmia in farina detrita, & aceto subacta, atq; in sole siccata, coit: quod in lapide non accidit. Item tritum & igni appositus lapis, profilit, & fumum igni similem eiacular: cadmia verò quieta manet, fuliginēq; luteo colore aut æreo splendentem expuit, vario zonarum discursu. Insuper lapis ignem expertus, atq; refrigeratus, colorem mutabit, ac leuior multò fiet. sed cadmia nihil euariat, nisi quis eam multis diebus cremauerit. Fit & in argenti fornacibus candidior, ac minus ponderosa, sed viribus nequaquam comparanda arariis. Vritur cadmia superior carbonibus obruta, donec translucida spectetur, & ferrei stercoris modo bullet: mox extinguitur vino Amineo, q̄ ad emplastra præparatur: sed quæ ad psoriarum medicamenta præparatur, aceto. Alij hoc modo exustâ conterunt in vino, rursūq; fictili crudo torrēt, donec pumicosa videatur: iterūq; tritam ex vino, tertio vrūt, donec prorsus in cinerē redigatur,

ἀγανακτεῖν ὃ τὸν ὀδόντας ἐν τῇ
 γλώσσῃ εἰ λίδος εἶναι ἐν τῇ δια-
 μασήσῃ. εἰ δὲ καὶ μία εἴη, ἀνέ-
 χεσθαι τῆς διαβρώσεως συμφορᾶς
 οὐκ ἔστι. ἐπὶ διακρίσει δὲ τῶν
 μὲν καὶ μίαν λειοτελεῖσθαι, καὶ
 αὐτὴν ὅξος, καὶ ἡμετέρας ἐν ἡλίῳ ἐκ-
 πύζειν. τὸν δὲ λίδον μὴ πάχειν
 τὸ τοιοῦτον, καὶ ἐν τῇ ἐπιθήσει τὸν
 λίδον τιτεμένον πνεύει ἀπὸ τοῦ
 ὀξὸς, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὁμοί-
 οῦν ὑπερβαίνει τῷ πνεύει· τὴν δὲ
 καὶ μίαν, μένειν τε καὶ ἀναδιδό-
 ναι αἰσθητὴν μυκηθῆσαν καὶ χαλ-
 κοφανῆ, ὡς περὶ ζώνων πινά ποι-
 κίλλω. ἐπὶ ὃ μὲν λίδος πυρῶδεις
 καὶ ψυχροὶ ἀποκρίνονται τῷ χυμῷ
 ματῇ, καὶ καφότερος ἔσται, ἢ ὁ κα-
 δμία κατ' ἐξὲν μεταβάλλει, εἰ
 μὴ τις αὐτὴν ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας
 ἐξήμασται. ἡμετέρας δὲ καὶ ἐν πᾶσι
 πυρίων λευκότερα καὶ καφότερα
 ἔσται, κατ' ἐξὲν τῷ δυνάμει ἡπίων,
 καυστέον δὲ τὴν περιεργημένην
 καὶ μίαν ἐκρύπτοντας εἰς ἀν-
 θρακας, ὡς ἔστι διαφανὴς γίνηται,
 καὶ πρὸς πολυρρύση ὡς σπέρμα σκα-
 εῖα· εἴτα ἐν οἴνῳ σθενεῖν αἰμα-
 ναίω, τὴν δὲ εἰς τὰ ψευδῆ ὅξος
 πνέει δὲ τὴν ἕτω κατεῖσαν ἀνα-
 λεύαντες, οἴνῳ κατὰ πᾶσι πάλιν
 ἐν ὁμῇ χύβρι μέλει· καυστέρας
 δὲ ὁμῇ γίνηται· πάλιν δὲ μετ' οἴ-
 νου λευκότερα βίβον, καὶ ὡς μέ-
 χει τελείως εἰς σπέρμα ἀναλεῖν,
 καὶ δὲ γ

tur,

μιν δὲ γ

μηδὲν ἔχοντα τρεῖς καὶ ἄντι πο-
δὶν ἔχοντα τῇ τοιαύτῃ. παλιν
δὲ ἐν τοιαύτῃ τριβομένη συν ὕδα-
τι, ἀπορροαίνοντα τὰ ὑδατος ἄρχε-
ται, μηδὲν ἐκείνηται ῥυπαρὸν, καὶ ἀνα-
στὰς πάλιν εἰστίθεται.

Πρὶ Πομφόλυξ.

Κεφ. πέ.

Πομφόλυξ ἀποδὶν εἰδικῶς δια-
φέρει, ἡλικίαν γὰρ ἔχει παλαι-
αλῶν. ἡ μὲν γὰρ ὑπομελανίζει
10 καὶ βαρυτέρῃ ὅττι καὶ τὸ πλείστον,
ἐκπαισθεὶς καρφῶν, καὶ τριχῶν καὶ
γῆς ὅταν ἀπὸ ψήματι καὶ σύρ-
ματι ἐν τοῖς χαλκουργείοις ἐδύ-
φον καὶ χαλκῶν οὐσα ἡ δὲ πομ-
φόλυξ λιπαρὰ ὑπαρχει καὶ λευ-
15 καὶ, ἐπὶ δὲ κορυφαίῃ, ὡς διω-
δα ὀπίσθιαν τῶν ἀέρι. καὶ
ταύτης δὲ δύο ὄντι εἶδη. τὸ μὲν,
ἀερίζον καὶ ὑποπίμελον τὸ δὲ,
λίαν λευκὸν, καὶ ἄκραν ἔχον κα-
ρότητος. γίνεται δὲ ἡ λευκὴ πομ-
20 φόλυξ, ὅταν ἐν τῇ κατεργασίᾳ καὶ
τελειώσῃ τὸ χαλκοῦ, πυκνότε-
ρον οἷον τῶν χαλκουργείων συν-
εμπάσῃσι λευκασμένην καὶ δμεί-
αν, βελτιοῦν αὐτὴν βελόμβροι.
ἡ γὰρ ἀπὸ ταύτης ἀναφερεμένη
25 αἰθάλη λευκοτάτη οὕσα πομ-
φυλογοῦται οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ
τῷ χαλκοῦ κατεργασίᾳ τὴν καὶ ὕ-
δατος γίνεται πομφόλυξ, ἀλλὰ καὶ
ἐκ καδμείας ὑπορροαίνοντος ἐκ-
φυορροαίνοντος εἰς γῆσιν αὐτῆς.
ποιεῖται

tur, nihil scabritiæ retinēs: hac
spodij vice vtuntur. Lauatur
autem in mortario trita, effusa
subinde aqua, dum foetidum
nihil emergat: dein coacta in
pastillos reponitur.

Pompholyx.

Cap. LXXXV.

Pompholyx specie sola, non
genere, à spodio distat. Siquidē
spodos nigricat, & plerumque
ponderosior est, plearum pi-
lorumque plena, quasi purga-
mentum quoddam, quod ab
arariarum officinarum pau-
mētis & fornacibus euerritur,
pompholyx verò pinguis est,
& candida, vsque adeo leuis, vt
in auras euolare possit. Cuius
duo fluxerūt genera: vnum ad
aëris colorem vergens, subpi-
gue: alterum magnopere can-
didum, summamque leuitatem
nactum. Candida fit pompho-
lyx, quoties in perficiendo ære,
fabri præstantiorem facere vo-
lentes, detritam cadmiam cu-
mulatius insparferint. Namque
tenuissima fauilla, quæ effe-
tur, in pompholygen coit. Cæ-
terum pompholyx non ex æ-
ris modo materia, & fabrilis in-
dustria factitur, sed ex cad-
mia quoque, ad gignendam ip-
sam, eximiè follibus profusa,
N ij Cuius

DIOSCORIDIS

Cuius faciundæ ratio hæc est:
In domo gemina cōtignatio-
ne operta, fornax extruitur, iu-
xta quā mediocris fenestra ad
tabulatum à supernis partibus
pateat: domicilij paries fornaci
proximus, tenui foramine
ad fornacē vsque perforetur,
ad excipiendam follis narem:
ostium mediocre habeat, pro
exitu ingressūq; artificis fabri-
catum: domūcula altera huic
coniuncta sit, in qua & folles,
& flator suo munere fungan-
tur: deinde carbonibus in ca-
mino succensis, assidens arti-
fex cadmiam particulatim fra-
ctam inspargit, à locis supra
infurnibulum extructis: idem
negotium obit infernè artifi-
cis minister, simūlq; carbones
adiicit, vsque dum indita cad-
miæ copia prorsus absumatur.
Itaq; egesta suffitu tenuis pars,
& levis materiæ in summā do-
nū euolat, & parietibus, tectis,
forniciq; adherescit: cōstatum
autem inde corpus, inter initia
erumpentibus aquarum bullis
simile prodit, postea maius in-
crementū capeffens, glomiscu-
lis vellerū simile redditur. Pon-
derosius autē in ima loca se re-
cipit: sed hoc fornacib⁹ effūdī,
illud dom⁹ pauimēto coheret.

Quod

ποιείται δὲ ὕψους· ἐν οἴκῳ δις ἑλῶ
κατασκευάζει· καμινός, καὶ κατὰ
ταύτην πρὸς τὸ ὑψέον ἐκτομὴ
σύμμετρος τῇ καμινῷ ἀνῶθεν με-
ρῶν ἀνεσπόμενη· δὲ τοῖχος τῶ οἴ-
κηματος ὅς τις ἀπὸ τῆς καμινός, 5
πρὸς τὴν λεπτὴν τρήματι ἀρχὴς αὐ-
τῆς τῇ χροῖνι εἰς παρὰ τοῦ θυ-
σσηέρος· ἔχει δὲ καὶ θυρεὸν σύμ-
μετρον πρὸς εἰσόδον καὶ ἐξόδον κα-
τεσκευασμένῳ ὑπὸ τοῦ τεχνίτου
συνήπαι δὲ τὰ τῶ τοῦ οἴκηματος 10
ἑτέρου οἴκου, ὃ αἱ φύσαι καὶ θυ-
σσηὲς ἐκτράξι· λοιπὴν ἀνδρακίαν
ἐν τῇ τῇ καμινῷ καὶ πυρρῇ,
ἐπειτα παρὰ τὸ τεχνίτην ἐμ-
πάσσει λελεποκοπημένην τὴν
καδμείαν ἐκ τῆς κατὰ τοῦ θυ-
σσηέρος τῶ πῦρος· ὃ ὑπὸ χεῖρὸς τε τοῦ
αὐτοῦ ποιῆται αὐτὰ καὶ ἀνδρακίαν
πρὸς μετὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς πρὸς
ἐξόδου· ἀπὸ τῆς ἀναλώσει· ἐκ θυ-
μωδῶν ἐν αὐτῇ, τὸ μὲν λεπτομέ-
ρες καὶ κρῖνον, εἰς τὸ ἀνὰ ἀναφύει 20
οἶκον, καὶ πρὸς τῇ τοῖς τοῖχοις
αὐτῆς καὶ τῇ ἐξόδῳ τὸ δὲ σῶμα τὸ
ποιέμενον ὑπὸ τῆς ἐπιφορμύων,
κατὰ τὴν χάριν μὲν τῇ ἐπινοήσας
τῇ ὑδάτων πομφόλυξιν οἶκος γί-
νεσθαι, ὅς τις δὲ παλαιοῦς τῇ αὐτῇ 25
σεως συμβάνους ἐρίων ἰσχυρὰς
ἀφομοιώνται τὸ δὲ βαρύτερον εἰς
τὸν ὑπὸ πόδα χερσὶ τόπους, καὶ
φειχέται τὸ τοῦ μὲν τῇ καμιν-
ῳ, τὸ δὲ τῇ ἐξόδῳ τῶ οἴκου·
ὃ καὶ

ὃ καὶ

ὃ καὶ φαυλότερον τῷ λεπτομερεῖ
 ἡνιότερον, διὰ τὸ γεῶδες καὶ ἑμ-
 πλεον ἀκαθαρσίας εἶναι ἐν τῇ
 συγκαμίδῃ. πινεὶ δὲ μόνως ἔτι
 οἶονται γίνεσθαι πλὴν περὶ
 5 μόνον σποδόν. ἀείσῃ δὲ ἡνι-
 τέον πλὴν κυπρίαν ἐν τῷ ὕξει φυ-
 ρεῖσθαι, ἀποφορῇ μὲν ἔχου-
 σιν χαλκῷ, χρῶαν δὲ ποτίζου-
 σιν ποτῶς, ἐπὶ δὲ βορβορίζουσιν
 ἐν τῇ γαύσει· καὶ ἐπὶ ἀνδρακος
 10 διαπύρου ὀπιτιῇ ἀδελός, ἐπι-
 ζεῖ ἀρόχους γινόμεν. ὀπιτιελῶς
 δὲ περὶ σκεκτόν τοῖς περὶ σκεκ-
 νοῖς κριθείοις. δολῶται γὰρ ὑπό-
 πιναν ταυροκόλην ἢ πνεύμοσιν
 ἀργείοις ἢ θαλασίοις ἢ κακῶν
 15 νοῖς δολῶται καὶ πινῇ ἄλλοις
 περὶ πλοῖς, ἐν γὰρ τῷ τῷ δια-
 γνῶναι· ἐδὲν γὰρ τῶν περὶ σκε-
 κτων ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ἐπὶ τῶν
 εὐείσκειται. πλυτέον δὲ κοινῶς
 πομφόλυγα ἢ βόπον τῶν ἐν δὴ
 20 σαι ὅν πλὴν ἐν καθαρίῳ ὁδοῖν μέ-
 σως ἔχουσιν ἀκαθαρσίας, ἢ ξηρῶν
 ἢ ὑδατι πεφυσσόμεναι, καὶ εἰς
 λευκὴν ὑδρὲν χύσαντες ὁμολογῶν καὶ
 ἐκκαλῶν ὅδε καὶ κῆρσε διαφύεον
 τὸν ἐνδεσμον· οὕτω γὰρ τὸ μὲν ἰ-
 25 λυῶδες καὶ νόστιμον αὐτῆς ἀπορ-
 ρήσεται, τὸ δὲ σκῆλον πάντων ἐν
 τῷ ὁδοῖν μὲν. εἴτα ἐδάσαι κα-
 τὰ σῆμα, ἀπὸ τῆς πινῇ τῷ ὑδατι
 τῇ σποδῷ, καὶ πάλιν ἄλλο ἐπι-
 ζεῖς ἀνατρίψας καὶ ἀπὸ χα-

καὶ

Quod tenuiore deterius existi-
 mandum est, ideo quod mul-
 tum terræ collegerit, & spurci-
 tia in acervatione referciatur.
 Sunt qui hoc modo tantū fie-
 ri spodium arbitrantur, de qua
 antedictum est. Optima credi-
 tur Cypria, quæ accepto aceto
 halitum æris præstat, colore a-
 liquantum piceo, sapore coeni
 horrido: & si fraudem nō ex-
 perta flagranti carbone infer-
 uescit, æreum colorem con-
 trahit. Antedictis autem notis
 diligenter attendendum est. Si-
 quidem à nonnullis adultera-
 tur à taurino glutine, ouillo
 pulmone aut marino, aut cre-
 matis grossis, & quibuscūq; cō-
 similibus, quod facile cognitu
 fuerit: quippe nihil in iis pro-
 bandis inuenietur eorum quæ
 ante dicta sunt. Pompholygē
 in cōmune ita lauari oportet:
 Ligatā linteo mūdo modiceq;
 raro, aut siccā, aut aqua resper-
 sam, in labellū demittito, quod
 imbrē contineat, & huc atque
 illuc falciculū deferēs, immer-
 gito: ita enim limosa pars eius
 ac utilis effluet, & omne sedi-
 mentū in linteolo remanebit.
 Postea residere finēs, aquā cū
 cinere colis incernito, & nouā
 infundēs, agitato, & effundito:
 N iij muta-

DIOSCORIDIS

mutata tantisper aqua, & co-
lata, dum arenosi nihil fidat.
Demum aquam exprimito,
& ficcatum cinerem recon-
dito. Alij. quantum maximè
feripoteft, ficcant, & mani-
bus in aqua conterunt, dum
mellis crassamentum imite-
tur deinde linteo faucibus
excepturi vasis obtento, aut
laxius illigato, colât, & quò
facilius transeat, infusa per
lintheum largiore aqua, cine-
rem conturbant: mox spu-
mosum, quod traiectum est.
& supernatat vasi, concha
excipiunt, & fictili nouo ad
vsus recondunt. Quod vero
resedit, sensum cribratum
in aliud vas transfundunt,
relictò arenoso quod pes-
sum ierat: rursus lapidosa
fidere patiuntur, & in vas al-
liud excolint: hoc identi-
dem faciunt, donec cinis me-
rus & arenæ expers inuenia-
tur. Alij paulatim integram
in aqua respergunt, arbitra-
ti arenas lapillosque suo pô-
dusculo degrauatos, pessum
ire: pilos autem & paleas le-
uitate sua in sublime attol-
li. Caterum cinerem medi-
um separant, & in pilâ con-
iectum, vt cadmiam, eluunt.

Quinetiâ

ἐν τῷ τὰ πλείονα ἀποδῶν τε καὶ ἀπο-
χέων, μέγχις αὖ μινδὲν ἀμμοῦδες
ὑφ' ἀνελκυστὸν τὸ μὲν ὕδωρ ἐξήπω-
σον, καὶ δὲ ἀποδὼν ἐξηράνας ἀπὸ τῆς
σπινθὸς δὲ ἐξηράναντες ἐφ' ὅσον ἐσ-
δύχθη, καὶ χερσὶ λεάνυσαι καὶ ὕδατος, 5
καὶ μελιτῶσιν καὶ σῦστασιν πύπτει καὶ,
διηδυῖσι δὲ ὕδωρ καὶ πετὰσαι καὶ
αὐτὸ τὸ ὑποδύχθη μέλλοντι ἀλ-
γείῃ, καὶ ἀποδύχθης ἐλὼν ἀποτ-
ταμένον, περὶ δὲ τὸ ῥαδίως διεξελ-
θεῖν διαβίλεις ὕδωρ ἐπιτρέψαντες τῷ 10
ὕδωρ, ἀναταράσσουσι καὶ ἀποδῶν ἐλ-
τα τὸ διυλίσθαι καὶ ἐπινηρόμενον αὐ-
τῆς τῷ ἀγχείῳ ἀφελῶδες ὄν, αὐτῇ-
δὲν μύακι ἀναλαμβάνοντες, ἀπο-
πύπτει ἐπὶ ὁράκιον καὶ ἐλὼν ἀλγείον.
τὸ δὲ ἐξηράνημενον περὶ ὅπως διασπ- 15
σαντες μετατρέψουσι εἰς ἕτερον ἀλγεί-
ον, ἀπολεπόμενον τὸ ἐν τῷ πυθμῆ-
νι ἀμμοῦδες· πάλιν δὲ ἐὰν ἔτι ὑπο-
σῆται τὰ λιτῶσιν εἰς ἄλλο ἀγχείον
καταρῶν. ἀποθῶσι καὶ ἥτο πηλὰ κίς
δρῶσιν ἕως αὖν καταρῶν καὶ ἀμέτο- 20
χος ἀμμοῦ (ἥτοι) ἡ ἀποδῶς. ἄλλοι δὲ
ὡς ἐστὶν ὁλομερὴς εἰς ὕδωρ κατ' ὀλί-
γον ἐμπάσονται τὴν περὶ σφηνύλιν,
οἷοι μὲν ἄμμοι καὶ τὰ λιτῶσιν
τῷ ἰδίῳ βάρει εἰς τὸν πυθμῆνα τῷ
ἀγχείῳ καταρρυσέσθαι· τῆς 25
δὲ καὶ χέρσιν καὶ τὰ ὁμοία ἐπωρρη-
θήσεσθαι διὰ τὴν κορυφότητα· λοι-
πὸν χρεῖσαντες αὐτῶν τὴν ἀπο-
δῶν ἐν μέσῳ οὖσαν καὶ εἰς ὕδωρ βε-
λόντες, πλύνουσιν ὡς καθάρειαν·
πλύνει

Idem quoq; fit è termite sylue-
stris oliuæ, si habeatur: si secus,
fatiuæ cū suis florib⁹, aut malis
coroneis dissectis, & detractis
ofsibus, aut gallis, aut laceratis
lintheolis: item ex moris imma-
turi, id est cādidis, in sole pri-
arefactis, aut terebintho, aut lé-
tisco, oenāthe, aut mollibus ru-
bi foliis, vel è buxi coma, vel
pleudocypero cum flore. Alij
ficulneas frondes in sole antea
siccatas, eodem modo parant:
alij taurinum gluten: alij succi-
das lanas asperas, pice aut mel-
le irrigatas: quæ omnia in spo-
dij vicem vsurpantur.

Æs vltum. Cap. LXXXVII.

ÆS vltum probatur ru-
brum, & quod contritu co-
lore cinnabarim imitetur: ni-
grum verò plusquam deceat,
exustum est. Fit autem è cla-
uis solutarum nauiu, fictili cru-
do compositis: subsperso ful-
phure cum sale pari, omnibus
vicissim insparsis, fictile, circū-
lito figulari creta spiramento,
fornacibus inditur, donec fi-
gilinum percoquatur. Quidā
pro sulphure & sale alumē in-
spargunt. Alij sine sulphure ac
sale, fictili multos dies vrunt.

Alij sulphure solo vtuntur,
fuliginem tamen excutiunt.

Alij

ὡσαύτως δὲ καὶ θαλλίαν σκευά-
σας παραλάμβανει. ἔξω ὅ τῆς ἀ-
γρίας ἐλάσης· εἰ δὲ μὴ τῆς ἡμέρης
συνὴ τῆς ἀγρίας, ἢ δὲ μὴ μύλα
κυνδυνία κατατέμνηται, καὶ ἐξο-
στισμένη, ἢ κηκίδα, ἢ ῥακμηνῶν, ἢ
ἢ ἄρα συκῆ μιν λευκὰ πρὸς ἐξο-
σταμὴν ἐν ἡλίῳ, ἢ ὀρίον, ἢ τέρεμν-
θον, ἢ οἰνάνθη, ἢ βάλαντα ἀπαλά-
φύλλα, ἢ πύρε κόμας, ἢ τ' ἀερο-
μένην ψευδοκύπριον συνὴ τῶ ἀν-
θεῖ. τινὲς δὲ κράδης συκῆς πρὸς
ἐξοστισμένης ἐν ἡλίῳ, ὡσαύτως
σκευάζουσιν· ἄλλοι δὲ ταυρεΐαν
κόλλαν· οἱ δὲ, ἔλαι οἰστυρεῖα ῥα-
χέα πύρε, ἢ μέλιτι δέουσιν, ἢ
ὁμοίως σκευάζουσι*.

Πρὶ κακωμένη χαλκῇ. Κεφ. πζ' 15

Ὁ δὲ κακωμένος χαλκὸς ἐστὶ
κελδὸς ὁ ἐρυθρὸς καὶ ἐν τῇ τεύχε-
κινναβαρίζων· ὁ δὲ μέλας πλέον
ἢ δεῖ κακωθῆ. σκευάζει ὅ ἐν τῇ
ἡλῶν τ' λευκῶν πλοίων, συν-
πυρρῶν ἐν ὁμῇ χύτρα, ὑπο- 20
πασμῶν θείου μετ' ἁλῶν ἴσων,
καὶ ὅππασμῶν ἐν ὁμῇ, πω-
μαδεῖται δὲ ἢ χύτρα καὶ ὑποχρη-
δεῖται πολλῷ κακωμένῳ, διδεται
εἰς καμινόν, ἄχρῃ δὲ τελείως ὁ-
πληθῇ. οἱ δὲ, ἀντι τῶ θείου καὶ τῶν 25
ἁλῶν συνπυρρῶν παρεμπόσσει.
ἐνιοὶ δὲ δίχα τῶ θείου καὶ τῶ ἁλῶν
συνθέντες ἐν χύτρᾳ, καί εσθ' ἰ-
κανὰς ἡμέρας· οἱ δὲ τῶ θείου μόνῳ
χρῶντι, ἀπασκολλοῦνται μὲν τοι.

ἄλλοι

ἄλλοι δὲ χρίοντες τὸν ἥλοις σι-
 σῇ συμπιέει μετὰ θείου καὶ ὀ-
 ξοῦς, καύουσιν ἐν ὁμῇ χύτρᾳ. ἄλ-
 λοι δὲ ἐν χαλκῇ χύτρᾳ ὅξει κα-
 ταρράνοντες αὐτὸς ἥτως ἐπιώ-
 5 σι, καὶ δὲ τὸ καύειν πάλιν τὸ αὐ-
 τὸ ποιοῦσιν ἐπὶ τοῖς, ἔπειτα ἀ-
 πὶ πίνονται. περὶ τούτου δὲ ὁ ἐν
 μέμφιδι καμόμβρος· ἔπειτα ὁ ἐν
 κύπρῳ. δυνάται δὲ σύφειν, ξηραί-
 νειν, λεπτύνειν, κατὰ σέλλειν, ἐπι-
 10 σπᾶσθαι, ἀνακαταρρεῖν ἢ κη ἀππου-
 λουῖν· σπλήχειν τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς,
 τήκειν τὰ ἐν σπασμακωῖσι, νομῶς
 ἱστᾶν, κινεῖν ὃ καὶ ἐμέτοις καὶ ὑδρο-
 μέλιτος ποθεῖς ἢ ἐκλειχθεῖς σὺν
 μέλιτι, ἢ διαχρυσόμβρος· πίνεται
 15 δὲ ὡς ἢ καδμεία τετρακίς τῆς ἡ-
 μέρας ἀνὰ κομποῦ καὶ τοῦ ὕδατος, ἀ-
 χρεῖ μιν δὲ μία ἐφίστη ἡ λάμπη, καὶ
 ἢ σκορεία ὃ αὐτὸς ὁ αὐτῶς πλυ-
 νομένη, τὴν αὐτὴν ἔχει δυνάμιν,
 ἀδενεστέραν μὲν τοῖ.

20 Περὶ Ἀνθους χαλκοῦ.

Κεφ. πη.

Χαλκοῦ δὲ ἀνθος ὁ πινεσ τῶν
 παλαιῶν ἥλων ψῆγμα ἐκάλει-
 25 σαι, αἰετὺν ὅτι τὸ εὐδρυπτόν
 καὶ κατὰ πύρρον ἐν τῷ λεοάνεσθαι,
 κατὰ χρυσίδος τε τῷ ῥυθμῷ καὶ
 30 βεσχυρῇ καὶ βαρὺ καὶ μέσως σίλ-
 λειν, ἐπὶ δὲ ῥητισμάτων χαλκοῦ
 ἀμέτοχον οἷς δολοῦται. ἐλέγ-
 χεται δὲ παλαιμομένων ἀν-
 τῶν τῶς τ' ὑδόντων ἐπερείσεισι.
 γίνεται

Alij oblitos scisili alumine cla-
 uos, cum sulphure & aceto, fi-
 ctili crudo cremant. Alij in æ-
 nea olla aceto resperfos, vrūt.
 & iterum ac tertio idem effi-
 ciunt, postea recondunt. Prin-
 cipem locum tenet, in Mem-
 phide combustum: proximum
 in Cypro. Adstringit, exiccat,
 reprimt, extenuat, attrahit: vl-
 cera purgat, & ad cicatricem
 perducit: vitia oculorum emé-
 dat, excrescētia in carne confu-
 mit, nomas cohibet, vomitus
 ciet, cum hydromelite potum,
 aut cum melle delinctum, illi-
 tūmve. Lauatur vt cadmia, mu-
 tata quater die aqua, donec
 nulla prorsus sordes emergat.
 Aeris recrementum, stercusve
 quam scoriam vocant, eodem
 modo lauatur: & eādē vim,
 sed imbecilliozem habet.

Flos æris. Cap. LXXXVIII.

Flos æris, quē nōnulli clauo-
 rum veterū psegma quasi re-
 segmé aut segmentū, nomina-
 rūt, optimus est friabilis, in at-
 tritu fuluescens, milij effigie, &
 numero, brevis, pōderosus, mo-
 dicē splédens, atq; cōstringēs,
 q. delimatā eris scobē nō rece-
 pit, qua sæpe adulteratur. Sed
 id facile deprehéditur, cū den-
 tium illitu dilatantur ramenta.
 Fit

DIOSCORIDIS

Fit autem, cum es fornicibus
fufum, in receptacula delabi-
tur, per cola fistularum ad ea
pertinentium: tum huic nego-
tio addicti ministri, sordes ex-
purgantes, aquam clarissimam
infundunt, refrigerandi pro-
posito: itaque repentino con-
cretu, ac addensatione, velut
expuitur, & erumpit antedi-
ctus flos. Astringit, & excre-
scétia coërcet: offusam oculis
caliginé emendat, sed magno-
pere mordet. Quaternum o-
bolorum pondere datus, cras-
sum humorem extrahit: car-
nosa narium & sedis vitia ab-
sumit: eruptiones popularum
cum vino cohibet. Candidus
contra diuturnas aurium gra-
uitates tritus, in eas per fistu-
lam flatu impellitur: vuam, ton-
sillásque reprimat, farina eius
cum melle admota.

Squāma eris. Cap. LXXXIX.

Squāma eris excussa ex Cy-
priis officinarum clavis, crassa
quidē ipsa prestātor quæ heli-
tis, id est clauaris, nominatur.
sed ex vili promiscuóq; ere, aut
cádido vitiosa intelligitur: quā,
vtpote tenué, & inualidā, dam-
namus, maximē approbantes
crassam, rufam, præsertim si a-
ceti respersu eruginé cōtrahat.

Vim

γίνεται δὲ οὕτως, ὅταν ἐν με-
ταλλικαῖς χάνταις τακεῖς ὁ χαλ-
κὸς εἰς τὰς δεξαμενὰς καταβ-
ρῇ διὰ τῶν ἡθμῶν τῶν δικόν-
των σωλῶν, διακαθαρεύοντες
τὴν ἀκαθάρστην οἱ περὶ τούτοις
ὄντες, ὕδαρ ἐπιχέουσιν ἀκρα-
φνέσασιν αὐτῷ, ἵνα ἀποαι-
εσθῶνται. Ἐπὶ οὗ τῆς αἰφι-
δίου πυκνώσεως καὶ συναγω-
γῆς, ὥς περὶ ἐμπύεται καὶ ἐ-
πανθεῖ τὸ περὶερνύμενον. εὑφει 10
δὲ καὶ τοῦτο καὶ κατασέλλει τὰς
ὑπεροχάς· καὶ σπύχει τὰ τὰς
κόρας ἐπιστομίου διὰ τὴν ἰ-
κανῶς. ἐστὶ δὲ καὶ πάρος ἀρω-
γὸν τετρασέλου πρὸς τοῦ διδ-
μενον ἐκπύει δὲ καὶ τὰ ἐν με- 15
κτῆσι σαρκόματα· καὶ δακτυ-
λίων ἐξανθήματα συνὸν αἶμα
καὶ περὶ δυσκρίτους χροσί-
οις τὸ λευκὸν ἐμφυσάται διὰ σί-
φωνος λείον· σέλλει δὲ καὶ κινί-
δας καὶ παρὰ εἰς μίαν, λείον συνὸν μέ- 20
λιτι περὶερνύμενον.

Περὶ Λεπίδος.

Κεφ. αθ'.

Λεπίς δὲ ἢ μὲν ἐν τῶν κυπέ-
ων* χαλκουρικῶν ἢ λαν, παρὰ χεῖρα
καλουμένη δὲ ἡλίπτις, καλὴ. θαύ- 25
λη δὲ ἢ ἐν τῷ χαλκοῦ λευκοῦ
λεπίθι καὶ ἀδενὴς ὑσάρχουσα, καὶ
ἀποδοκιμύζουσα, ἐγκείμεντες
τὴν παρὰ χεῖρα καὶ ἐκκρίνον, καὶ ὁ-
ξους ἐπὶ ῥανουμένου ἰου ὑδίου.

Διόσκριτος

Δυνάμιν δὲ ἔχει σαλπικῶν, λε-
 πτωπικῶν· νομῶν ἐφεκτικῶν, σι-
 πτικῶν, ὀππουλωτικῶν· πινυμένη δὲ
 καὶ μελικράτου, ὕδωρ ἄγει. πινὺς
 δὲ συρῶντες αὐτὴν καὶ ἄλυσεν,
 5 ἐν καταποτίῳ δίδωσι. μίγνυται
 δὲ καὶ ταῖς ὀφθαλμικαῖς δυνάμε-
 σι, ξηραίνει γὰρ τὰ βλεφάρων τὰ
 σφαγέα ἀποτήκουσι, καὶ τὰ ρεθ-
 ματα. πλυνέται δὲ οὕτως· κα-
 10 μαιῶν, βάλει εἰς θυῖαν μεθ' ὕ-
 δατος διαυροῦ, καὶ συνταράξας
 τῇ χειρὶ ἐπιμελῶς, ἄρχει οὐ ὅ-
 ποσῃ ἢ λεπὶς ἀφαιρεῖ τὰ ὑπερ-
 τα, ἀποχέας τὴν ὕδωρ, ἐπὶ χει-
 ριθεῖα ὕδατος κλύειν αὐτὰ. πλυν-
 15 τεία τὴν τῇ χειρὶ τείλει εὐτόπως ἐν
 τῇ θυῖα, οἷον εἰς ἀποψήχων· ἐπὶ
 δὲ ἀρῶνται ἀνέγαι πινὰ γλιγο-
 πητα, καὶ μικρὸν ὕδωρ προσπι-
 χεῖ ἄρχει κλύειν εἰς τείων ἐυ-
 τῶνως ἀναλαβὼν τὴν λεπιδίαν τῇ
 20 χειρὶ, ὡς παρὰ τὸ πλεονεξίᾳ τῆς
 θυῖας, τείλει εὐτόπως καὶ ἐξιπώσας
 ἀνέλα τὸ ἀπορρῶν εἰς πυξίδα ἐ-
 ρυθρὸν χαλκοῦ. τὸτο γὰρ ὅτι τὸ
 ὡς παρὰ αὐτὸς τὴν λεπιδίαν καὶ εὐτο-
 γον τῇ δυνάμει, καὶ εὐτογόνῳ εἰς
 25 τὰ ὀφθαλμικά. τὸ δὲ λοιπὸν ἀ-
 τονοῖ καὶ τὸ χαλαροῦν ὅμοιος,
 πλυῶν, ἀγαιεῖ μὲχρις αὐτὴν
 δευτέρᾳ γλιγοπῆτα ἀποκρίνῃ, τὸ
 δὲ λοιπὸν σκεπάζαντα δεῖ ὀδοντι-
 εἶται ἀκίνητον ἐπὶ δύο ἡμέρας,
 εἶτα

Vim habet adstrictoriam, ex-
 tenuantem, reprimentem, &
 erodentem: nomas coërcet,
 vlcera ad cicatricem perducit:
 pota ex aqua mulla, aquam
 trahit. Aliqui farina subactam,
 dant in catapotio. Additur ad
 oculorum medicaméta quodd
 genarum scabritiam absumit,
 & fluxiones exiccat. Lauatur
 hoc modo: Sicca æris squam-
 mæ expurgatæ felibra, cum ni-
 tida aqua in mortario manu
 diligenter conturbatur, quo-
 usque pessum ierit: abiicitur
 quod subsidit, & effusa aqua,
 hemina coelestis imbris adici-
 tur, & distenta manu, squam-
 ma, quasi destringenda sit, ve-
 hementer confricatur: dùm-
 que lentorem emittere coepe-
 rit, aqua sensim ad sex hemi-
 nas vsque superinfunditur, te-
 rendo validè: Squammina ad la-
 tus mortarij colligitur, ibique
 apprimitur: quo facto, expres-
 sus humor pyxide ex ære ru-
 bro facta, excipitur. Hoc est e-
 nim velut flos squammæ, valés
 viribus, & ad ocularia medica-
 méta cū primis efficax. Inutile
 imbecillumque quod superest,
 lauatur donec nullam prorsus
 lécitiā excernat, & linteo aper-
 tū biduo cōquiescere finitur,
 effu

DIOSCORIDIS

effusaque extate aqua, vbi ficatum erit, reconditur pyxidicula. Alij vt cadmiam lauant, & reponunt.

Stomoma. Cap. XC.

Squammae ex acie aut mucronibus decussae, quam vocant stomoma, eadem vis. Lauatur modo simili, & reconditur: sed ad moliendam alui deiectionem, inefficacior est.

Ærugo rasilis. Cap. XCI.

Ærugo rafa fit his modis: In cadum, aut aliud confimile vas acetum quam acerrimum infunditur: superponitur inde inuersum æneum vas, praesertim concameratum: sin minus, plantum situm; obstructum, nullumque habeat spiramentum, exempto, quo doliū obturaueris operculo: decimum post diem infidēs ærugo deraditur. Aut æris lamina in cadis super acetum ita suspenditur, ne ipsum attingat, & totidē post dies raditur. Aut massula æris, aut lamina vna plurēve, vinaceis nō recetibus, sed iā acescētibus cōduntur, & simili modo versantur. Quinetiam ex delimata æris scobe æruginem facere licet, necnon ē laminis, quibus bractea auri conclusa malleo ducuntur: si quis

εἴτα ἀπὸ γράντης τὸ ἐφελκὺς ὕδωρ καὶ ξηραίναντες ἀπὸ πίστεως εἰς πυξίδα. ἐνιοὶ δὲ καὶ ταύτην πλυνάντες, ὡς τὴν χαλκίαν ἀπὸ πίστεως.

Περὶ Λεπίδος σωματίου. 5

Κεφ. 5.

Λεπίδος δὲ σωματίου δυνάμεις ὅσων ἡ αὐτὴ τῇ τῷ χαλκοῦ λεπίδι. καὶ πάλσις καὶ ἀπόβυσσις ὁμοία· ἐν μὲν ταῖς τῷ πλῶ κοιλιᾷ καθαίρειν λέιπεται τῆς τοῦ χαλκοῦ.

Περὶ τοῦ ξυστοῦ. Κεφ. 5α.

τὸν δὲ ξυστόν οὗτω σκευάζον· εἰς πίδακιν ἢ ἄλλο ὁμοιον ἀγγεῖον ἐγχέας δριμύτατον ὄξος· ἐπιχατάρσας χαλκοῦ ἀγγεῖον, καὶ μὲν εἰ καμαρεῖδες· εἰ δὲ μὴ γέ, ἰστέπον· ἔστω δ' ἐσμυγρόν καὶ διαπνέον μεδμήαν ἔχον, διὰ δὲ ἡμερῶν δέκα ἀναερέμενος τὸ πῦμα, ἀπόξυε τὸν ἐπιτρέχοντα ἰόν. ἢ λεπίδα ἀπὸ τῆ αὐτῆς ποιήσεις χαλκοῦ, ἐγκρέμασον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἵνα μὴ λαύσῃ τοῦ ὄξους, καὶ διὰ τῶν ἴσων ἡμερῶν ἀπόξυε. ἢ εἰς τὰ τέμπελα* μὴ πρὸς πατάοντα ὄξιν ἔχοντα ἐγκρύδας μάζαν ἢ λεπίδα μίαν ἢ καὶ πλείονας, ὡς πύτωας ἀνόςρεφε. ἔγχεσι δὲ καὶ ἐκ βρωσιμάτων ποιεῖσαι ἢ λεπίδων, αἷς πτελεζόμενα τὰ χρυσὰ πέπταλα ἐλαυνέται, εἰάν τις

ἐὰν τις αὐτὰ ἐπιρράνῃ οὔξει, ἀ-
 ναμινῇ τελες ἢ τετρακίς, ἄρχῃς αὖ
 παντελῶς ἰωδῆ. ἤνυσ' αὖ δὲ θα-
 σι τῶτον τὸν ἰὸν καὶ ἐν τοῖς κυρτα-
 κοῖς μεταλλοῖς, τὴν μὲν, λίθοις
 5 πῶς ἐπανδυνῶτα ἐχρῆσι τὸν χαλ-
 κόν· τὸν δ' ἔκ πηγῶς σπηλαίου παρ' ὄν-
 τα ἐν τοῖς ἰσθμῶν κύμασι καὶ
 τὴν μὲν ὀλίγον τὴν καὶ χαλκίον εἴ-
 ραι· τὴν δὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου, σα-
 φελῆ μὲν ἐπιρρεῖν καὶ εὐχρῆσθαι
 10 λον δὲ ὑπάρχειν διὰ τὸ πολλοῖς
 ἀναμεινῆσθαι λιθώδεσι. δοκῶται
 δ' καὶ ἄλλοις πολλοῖς μισθῷ ὕμνος,
 μᾶλλον δ' τούτοις πῆγες μὲν δὲ κισ-
 σήρει· οἱ δὲ, μαρμαρῶν, ἄλλοι δὲ
 χαλκῶν κυκῶσιν αὐτὴν. κατὰ
 15 ληθῆς μεθ' αὐτὴν πῶς μὲν κίονειν καὶ
 τὸ μαρμαρῶν, διὰ τοῦ νοτίου καὶ
 τὸν ἀντίχειρα τῆς ἐκωνόμου χει-
 ρὸς καὶ τῶ ἐτέρῳ προστείβειν τὴν
 μέσσην ἰοῦ· συμβαίνει γὰρ τὸ μὲν,
 αὐτὴ διαχέειν, τὰ δ' ἀπὸ τῆς
 20 κισσῆρος καὶ μαρμαρῶν μέντοι
 διάχυτα μὲν, καὶ τέλος ἀπολευ-
 καίνεσθαι τῇ ἐπιπλέον παραβίβει
 καὶ τῇ τῶ ὕψους παραπλοκῇ οὐ-
 μιν, ἀλλὰ διὰ τῆς καὶ τῶν ὀδόν-
 των ἐσφρίσεως· λέγον γὰρ ὑποπίπτει
 25 καὶ οὐ περὶ τὸ ἀμυγρῶν. τὸ δ' ἁλ-
 κῶν ἀπὸ τῆς χεῖρας τῶ πνεύ· εἰ
 γὰρ τις ἐμπλάσας τὸν οὕτω δε-
 δολωμένον ἰὸν ἐπὶ λεπίδα ἢ ὄστρα-
 κον, καὶ τὸ ἔτερον τοῦτον ἐπιθή-
 σαι ἐν θρῆνι τέφρα ἢ ἐπὶ ἀσβεστί,

μῆτα-

si quis eas aceto respargat, &
 ter aut quater verset, donec
 æruginem contrahant. Tra-
 dunt æruginem in Cypriis me-
 tallis gigni, lapidibus quibus-
 dam nonnihil æris habetibus,
 quibus ærugo efflorescit: ad-
 duntque per caniculæ æstus è
 quodam specu manare: sed il-
 lam paucam & optimam esse:
 hanc speluncis effluentem, co-
 piosam quidem, & boni colo-
 ris, sed vitiosam, quod lapides
 multos collegerit. Pluribus au-
 tem modis adulterant: aliqui
 pumice admisto, alij marmo-
 re, alij atramento sutorio. Sed
 deprehendemus pumicem aut
 marmor, dum pollice sini-
 stræ manus madefacto, æru-
 ginis portiunculam altero at-
 terimus: siquidem eam diffun-
 di constat, marmoris autem
 pumicisque partes coeunt nõ
 dissipatæ, demumque tracta-
 tione crebra & humoris com-
 plexu dealbescunt. Quin &
 dentium appressu: si quidem
 sincera cedit, lævis, & sine
 asperitate. Atramentum ve-
 rò sutorium igne coarguitur:
 nanque si fictile, aut lamina,
 adulterata æruginē illinatur,
 & feruenti cinere aut carbo-
 nibus incalcescat alterutrum,

muta-

DIOSCORIDIS

mutabitur, rubescetq; id quod atramentum futorium acceperit: quod id vstum suapte natura talem fortitur colorem.

Scolecia. Cap. XCII.

Æruginis quam vocant scoleciam, duo sunt genera quædam fossilis est, altera factitia ad hunc modum: In mortario Cyprij æris dimidiam heminam aceti albi acrisque, pistillo cupreo conterito, donec strigmenti crassitudine imitetur: deinde aluminis rotundi drachmā vnam, cū salis fossitij, trāslucentis, aut marini quāmalbissimi, solidisque, aut certe cū nitri parī pondere terito in sole, æstuosissimis diebus, sub sydus caniculæ, donec color æruginis cōtrahat, & cōcretu strigmentosum fiat: vbi autē se in vermiculorū Rhodiæ similis specie coegerit, recōdito. Efficax & valde boni coloris redditur, si duas parteis vrinæ veteris cū vna aceti adieceris, & alia, quæ dicta sunt, peregeris. Sūt q. æruginē rasilē, quæ in apparatu nō respōdit, gūmimisto digerāt in formas, & ita védant: quod genus, vt vitiosum, improbatur. Fit & quædā ærugo ab aurifici b^o, mortario & pistillo Cyprij æris, cum vrina pueri impubis, qua

μεταβάλλεται, καὶ ἐρυθραίνε-
ται τὸ χαλκωθῆδες· διὰ τὸ φύ-
σει καυμόνον αὐτὸ τοιαύτῳ ἐ-
χει χροιά.

Περί τοῦ σκώληκος.

Κεφ. εβ.

Τοῦ δὲ λεγόμενου σκώληκος
τοῦ διὸς ἐίδος ὑπαρχει· ὁ μὲν
γὰρ ὀρυκτός ἐστιν, ὁ δὲ, σκευάζε-
ται οὕτως· εἰς θυίαν κυπρίου
χαλκοῦ ἐχουσιν δὲ καὶ * δριδύ-
κα ἀπὸ τῆς αὐτῆς πεπιμυκθόν 10
ύλης, ἐγχεῖας ὄξους λευκοῦ, καὶ
δριμύος κοπίλης ἡμισυ, πείθε-
ῖως οὐ γλοιωδῆ· εἴτα ἐμβαλλε
συπνείας στρογγύλης * < α. καὶ
ἀλὲς ὀρυκτοῦ διαφανοῖς, ἢ θα-
λασσῆς ὡς ὅτι λευκοτάτου καὶ τε- 15
ρεοῦ, εἰ δὲ μὴ γὰ νίτρου τὸ ἴσον,
εἴτα λάσπη ἐν ἡλίῳ ἐν τοῖς ὑπο-
κίνα καυμάσῃ, ἕως τῇ μὲν χροιά
ιώδους, τῇ δὲ συστάσει γλοιώδους
γίνῃται· καὶ οὕτως ἀναπλάσσει
σκώληκας τοῖς ῥοδιακοῖς ὁμοί- 20
οις, ἀποπίπτει. ἐνεργὴς δὲ καὶ
ἐν ῥέοις γίνεται ἄγαν, ἐὰν ὄξους
μὲν λάβῃ μέρες ἑν. οὐρεοῦ δὲ πα-
λακοῦ μέρη δύο, τὰ δ' ἄλλα ὡς
περὲν εἴρηται. πινεῖ δὲ τὸν ἀποτε- 25
ταιν γρόνον ἐν τῷ ξυστῷ κομμει
μίζαντες ἀναπλάσσει, * ὃν πα-
ρατητέον ὡς φαύλον. ἐστὶ δὲ πρὸς
καὶ ὑπο τῶν χρυσοχάν γινόμενος
ἴος διὰ θυίας καὶ δριδύκος κυ-
πέως χαλκοῦ, ἐπὶ δ' ἔχει πάλιν δὲ,
ὅτι τὸ

ὅ τὸ χρυσὸν κολλῶσιν. ἀνὰ λο-
 ροῦσι δὲ κοινῶς οἱ περὶ αὐτοὺς
 ἰοὶ καὶ χρυσὸν χαλκῷ, μάλιστα
 δ' ἐρρωμένοι πρὸς τὴν ἐνέργειαν.
 ἴσους δὲ ὅτι περὶ αὐτῶν
 5 ὁ δορυκτὸς σκόληξ· ἐχθρὸς δὲ ἐ-
 σιν ὁ ξυστός· εἴτα ὁ σικνωσός. Δη-
 κπικώτερος μὲν τοι καὶ μάλ-
 λον σύφον οὗτος ὑπάρχει. ὁ δὲ
 τῶν χρυσορρόων ἀνάλογος τῷ ξυ-
 σῷ. Διαιτᾶται δὲ πᾶς ἴσος σύ-
 10 φων, διερμαίνειν, ἀποσιμᾶν τὰς
 ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς καὶ λεπτύ-
 νειν, δάκρυον ἄγειν, νομὰς ἵχειν,
 τρυαύματα ἀφλέγματι τρεῖν.
 ἀπυλουῖν ἑλκὲς συνὲς ἐλαίῳ καὶ
 κηρῷ· συνὲς μάλιστα δὲ ἐλκυστέρας,
 15 τύλους καὶ τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν
 ἀνακαθαίρεισιν· ἀμμωνιακῷ δὲ
 ἀνακαθαίροντες εἰς κολλύρια, σύ-
 ειργας καὶ τύλους ἐπιθήκοισι. χρύ-
 σιμοι δὲ καὶ περὶ ἐπιθυλίδας καὶ
 τὰς τῶν οὐλῶν ἐξοχάς. ἰκαδῶς δὲ
 20 καὶ βλεφάρα λεπτύνουσι συνὲς μέ-
 λιτι ἐργασίμους· δεῖ δὲ πνεύσαι
 μετὰ τῷ ἐργασίῳ σπόγγῳ ἐξ ὕ-
 δατος θερμοῦ. ἀνακαθαίροντες δὲ
 ῥητίνῃ περὶ τὴν θύνη. συνὲς χαλκῷ ἢ
 νίτρω, λέπρας ἐξάγεισιν. χαυσέον
 25 δὲ ὅν αὖ ἐθέλῃς ἰδὼν οὕτω, θλάσας
 αὐτὸν εἰς ὀλοχερέματα μέση, καὶ
 πηλῶ καὶ κρημῶ ἐπιθεῖς, ἀπα-
 ρείσας ἐφ' ἀνδράκων διαπύρων,
 κίνει ἕως ἂν μεταβάλλῃ καὶ ὑπο-
 σπῇσιν τῇ χρύσειῳ πύρρι· ὅθεν
 ἀπο-

qua aurū ferrumināt. Antedi-
 cta æruginum genera, vñto æri
 omnino respondent, sed magis
 effectu valent. Sciendum fossi-
 lem scoleciā præstantissimā
 esse: derafam sequi: postremo
 loco factitiā. Mordacissima ta-
 men est hæc, & magis adstrin-
 gens. Aurificum autem ærugo-
 raxæ respondet. Æruginis om-
 nes adstringunt, extenuant, ex-
 calfaciunt: oculorum cicatri-
 ces emendant, lachrymas ciēt,
 nomas sistunt, vulnera ab in-
 flammatione tuētur. Vlcera ex
 oleo ceræque ad cicatricē per-
 ducunt: callos & sordida vice-
 ra purgant, cum melle coctæ:
 callum fistularū erodunt, cum
 ammoniacō, collyrij modo in
 eas adactæ. Ad gingivarū autē
 excrecentias, & extuberatio-
 nem vñles. Magnopere exte-
 nuant genarū crassitiem, cum
 melle illitæ: verū post illitio-
 nē spongia ex aqua calida lo-
 cus fouendus est. Resina tere-
 binthina excepta, cum ære &
 nitro lepras abigūt. Vritur æru-
 go, quancunq; velis, minutissi-
 mē fracta cōminutāq; in ficti-
 li patina, flagrantibus prunis su-
 perposita: versaturque donec
 se mutet, & colorem cinereū
 concipiat: postea refrigerata
 repro-

DI OSCORIDIS

reponitur ad vsum, Sunt qui
cruda olla eā vrant, vti dictum
est, sed non prorsus eundē co-
lorem cremata reddit.

Rubigo ferri. Cap. XCH.

Rubigo ferri restringit: sistit
foeminarū profluvia, admota,
potūq; præstat ne concipiant.
Illita ex aceto, ignibus sacris, &
popularū eruptionibus mede-
tur. Perquā utilis ad scabri-
tias genarū, reduuias, & ptery-
gia, condylomatis prodest, gin-
guas firmat, podagras illita le-
nit, alopecias replet. Vinum a-
quāve in qua candens ferrum
fit restinctum, potu coeliacis,
dysentericis, lienosis, cholera
laborantibus, & dissolutis sto-
macho auxiliatur.

Scoria ferri.

Cap. XCIII.

Stercus ferri, quam scoriā vo-
cant, eadē potest quā rubigo,
sed inefficacius. Aconito, ex a-
ceto mulso potum, opitulatur.

Plumbum elotum.

Cap. XCV.

Lotura plumbi sic fit: In mor-
tarium plumbeum aquam ini-
ciens, pistillo plumbeo terito,
donec nigrescat aqua, & limi-
modo crassescat, aut lutulenta
reddatur: linteolo deinde co-
lato, aquam superinfundens,
quo

ἀποτίθεισιν ἐν χυμῷ πνὺς δὲ ἐν ὁ-
μῇ χύτρα καίουσιν αὐτὸν ὡς προ-
είρηται. ἔκ ἐκείνου τὸ αὐτὸ δὲ πᾶσι τοῖς
καὶ ὁμοῖος μεταβάλλει χυμῷ.

Περί τοῦ σιδήρου. Κεφ. εϛ'.

Ἰδὸς δὲ σιδήρου εὐφραίνει τὴν
γυναικείαν περὶ σπλάχνων ἰσχυρίαν, πνι-
κὸς τε ἀσυνελκνύαν ποιεῖ. ὁπι-
χρῶντος δ' αὐτὸς ἐξισπλά-
ττει καὶ ἐξαρτῆματα ἰσχυρίαν. ὡς δ' ἡ
παρωνυχίας καὶ περιγία καὶ τρα-
χέα βλεφαρῶν ἐν χυμῷ, καὶ κοινὰ
λῶματα καὶ οὖλα καὶ περὶ τῶν πο-
δαρχικῶν τε ὀφθαλμῶν ἐπιχρῶμε-
νος, καὶ ἀλωπεκίας διασώζει. σίδη-
ρος δὲ πεπυρωμένος ἐν σβέσει
ὑδατι ἢ οἶνῳ καὶ πνικὸς, ἀρ-
μόζει κοιλιακοῖς, δυσεντερικοῖς,
σπληνικοῖς, χολεικῶσι, καὶ σωμα-
τικῇ ἀναλελυμένῳ.

Περί Σκωρίας σιδήρου.

Κεφ. εδ'.

Ἡ δὲ σκωρία τῆς σιδήρου δύ-
ναται ὅσα καὶ ὁ ἴδὸς τῆς σιδήρου, ἐπὶ
ἐλαττον δὲ βλάπτει δὲ ἀκονίτῳ
μετ' ὀξύμελτος ποτίσει.

Περὶ Μολιβδίου πεπλω-
μένου. Κεφ. εε'.

Σκευάζεται καὶ ὁ πεπλωμέ-
νος μολιβδός τεύτον τὴν πρῶτην
βουλὴν εἰς μολιβδίνην * εὐδα-
μῶς, τίθει μολιβδίνην διδύμῳ
ἕως ἀν' μελανθῇ τὸ ὕδωρ καὶ χύ-
ται ἐν ὕδατι εἰς τὴν δὲ αὐτὴν δι-
ὀδονίου, περὶ σπλάχνων τε ὕδατος
ἐν αὐτῷ

ἡνὰ πᾶν τὸ διαλυθὲν ὑλιδῆ· καὶ
 ποιεῖ τὸ αὐτὸ πάλιν ἄρχεις αὐτοὶ
 αὐτάρχειας ἔχειν δόξῃ. εἴτα ἑάσας
 καταστῆναι τὸ πεπλυμένον, ἀπο-
 χέας τὸ ὕδωρ καὶ ἄλλο ὀπι-
 5 χέας, παλιν ὡς πάλιν καὶ δμείαν,
 ἄρχεις αὐτοὶ μνηστέρι ἐφίστηται πρὸς
 μελανία· ἀνὰ πλάτος δὲ προ-
 χέσας ἀποτίθουσιν. οἱ δὲ, καὶ θα-
 ρύνει μίλιθδον βιγνίσαντες, τείσου-
 σιν ἐν λιθῇ θύρα δίδουκοι λιθοί-
 10 γων, ἢ ταῖς χερσὶ μεθ' ὕδατος ὑπὸ
 χεῖρας κατ' ὀλίγον ὀπρῶντες τὸ
 μελανόμυρον· ὁπερ ἑάσαντες ὑ-
 ποστῆναι καὶ ἀποχέαντες, ἀνα-
 πλάττουσιν ἑαυτάς. τὸ γὰρ ἐφ' ἱ-
 κανὸν τείσουμυρον, γίνεται ἡμι-
 15 θύρα ὁμοίον. ἐνίοι δὲ περὶ σελή-
 λουσι τοῖς βιγνίσμασιν ὀλίγην μί-
 λιθδουκίαν, φάσκοντες βελτίονα εἶ-
 ναι τὴν οὕτω πεπλυμένον μί-
 λιθδον· διώεται δὲ ὑγρὴν, σύ-
 φην, παρεμπλάπην, μαλάπην,
 20 πλινθεῖν τὰ κοιλώματα, σέλ-
 λην τὰ ἐν τοῖς ἐφθαλμοῖς ρεύ-
 ματα, καὶ τὰ ὑπερστροφικώματα
 τῶν ἑλκῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθυόμοσ· καὶ
 περὶς τὰ ἐν τῷ δακτύλῳ ἑλκῃ, κοινὰ
 δακτύλωματα, αἰμορροΐδας μετὰ βο-
 25 δύνου· καὶ τὰ δυσκαταύλωτα· καὶ
 καὶ πόλιν ποιεῖ ὅσα καὶ ὑποδός, δι-
 χα τοῦ ἐλαρείου. ὁ δὲ ἀκέραιος
 μίλιθδός παρὰ τείσουμυρος βιγ-
 νίζει τῇ τῷ θαλασσίῳ σκορπίου καὶ
 δράκοντος πλινθῇ.

Περὶ

O Plum-

quo facilius quicquid est reso-
 lutum incerni possit. Hoc ite-
 rum facito, vsque dum fatis ti-
 bi habuisse videatur. Vbi con-
 federit, priore aqua effusa, no-
 uam adiiciens, vt cadmiam la-
 uato, donec nulla extet nigri-
 tia: postea in pastillos cogens
 repōnito. Quidā scobem mun-
 di plumbi lima quāsitam, mor-
 tario pistillōque lapideis te-
 runt, aut manibus cum aqua
 paulatim adiecta fricant, do-
 nec nigrescat: mox vbi id pes-
 sum ierit, effusa aqua colligunt
 in pastillos. Nam tritum ve-
 hementer, cerusa simile red-
 ditur. Alij climata scobi mo-
 dicam plumbaginem adiiciūt,
 affirmantes ita elotum plum-
 bum præstantius esse. Potest
 refrigerare, adstringere, indu-
 cere, mollire, explere caua, fi-
 ftere oculorum fluxiones, &
 vlcera ex crescentia. Sangui-
 nem supprimit: prodest con-
 tra sedis vlcera, condyloma-
 ta, & hæmorrhoidas, ex ro-
 faceo: item ad ea quæ ægrè ci-
 catricē ducunt: & in totū spo-
 dij effectus præbet, nisi quod
 non obducit crustas. Synce-
 rum plumbum affricu, ma-
 rini scorpionis draconisq; pla-
 gis auxiliatur.

DIOSCORIDIS

Plumbum vſtum.

Cap. XCVI.

Vritur plumbum ſic : Super quamtenuiſſimas plumbi laminas, fictili nouo inditas, ſulphur inſpargito, additiſque aliis rurfus laminis, interiecto ſemper ſulphure, uſquedū vas expleueris, ſuccédito: flagran- te autem plumbo, ferrea rude verſato, donec perfectè redi- gatur in cineré, nihilq; è plum- bo vſtū hæſerit: tū demū, ob- ſtructis naribus, eximito: alio- quin halitus plūbi nōxius ſen- titur. Aut elinatam plumbi ſco- bem in olla ſulphure vrito. Alij laminas in fictili crudo, vt di- ctum eſt, imponūt fornaci, aut foco, & circumlinentes oper- culum, dato exili ſpiramento, vrunt. Alii pro ſulphure ceru- ſam aut hordeum inſpargunt. Alii integras laminas imponē- tes, acri igne vtuntur, & rudi- cula ferrea continuè mouent, dum in cinerem ſoluātur. Sed difficilis huiuſmodi vſtio, & ſi vehementius vratur, contrahit ſpumę argenti coloré. Magis ta- men nobis placet prima vrēdi ratio. Plumbum vſtum lauatur vt cadmia, & recōditur. Eoſdē effectus habet, quos plumbum elotum, ſed multò acriores.

Scoria

Πρὶ Μολύβδου καχυμύρε.

Κεφ. 55.

Καίεται δὲ ὁ μολύβδος οὕτω^α λαβὼν μολύβδου ἐλάσματα ὡς ὀ-
πι λεπτότατα, ἑπείθεις εἰς χαλκὴν^β
λοπάδα, καὶ ἐπιπάσεις δέον, πάλιν^γ
ἑτέρα ἑπείθεις πέταλα, καὶ δέον^δ
ἐπίπασσε, καὶ πάλιν ἑτέρα, καὶ τὸ-
πο ποιεῖ ἄρχεις ἀνὰ πηρώσγης τὴν^ε
λοπάδα, εἴτα ὑποκαίει ἀναφθίν-
τος δὲ τοῦ μολύβδου, γίνεται σιδῆρος^ς
ἄρχεις ἀνὰ ἀποτεφρωθῆ^ς τελέως καὶ¹⁰
μολύβδον ἔχει μολύβδωδες καὶ ἀνα-
εῖν σιελάσεις τὸν βρόχονας βα-
λέει δὲ ἢ ἀποφρεῖ. ἢ ἐπίσματος^ς
μολύβδου βαλὼν μετὰ δέοντος εἰς^ς
λοπάδα οὕτω καθεύοι δὲ, εἰς γό-
τραν ὁμῶς βαλόντες τὰ πέτα-¹⁵
λα ὡς εἴρηται, καμίνω ἐνπιδέ-
σιν, ἢ ἐπ' ἐργάρας ὡσεὶ πλάσαντες^ς
τὸ πῶμα καὶ ἐλίσσω δόντες ἀνα-
πνέων καὶ ὡσιν. οἱ δὲ, ἡμμίδιον πα-
ρεμπάσσοισιν ἀνὰ τὸ δέον ἢ κρι-
θῆς. οἱ δὲ, ἀκαθαίους τὰς λεπιδάς^ς
ἐπιθέντες ὅθεν πνεὺ καὶ χεῖνται, καὶ²⁰
κινουῖσιν ἐπιτεταμένως σιδῆρος,
ἄρχεις ἀνὰ ἐντεφρωθῆ. ἔστι δὲ θυ-
χερὴς ἢ τοιαύτη καὶ ὡσιν, καὶ ἐπι-
πλέον δὲ καίεις, οὕτω μεθαργύρου^ς
καμινάειν τὸ χεῖμα. ἡμῖν μὲν²⁵
τοὶ ἀρέσκει ἢ περὶ τῆ καὶ ὡσιν. δέ^ς
ἢ καλὸν ἐν αὐτὸν ὡς τὸ καμίνω^ς
καὶ ἀποπύρεται. Δυνάμει δὲ^ς
ἔχει μὲν καὶ ὁ πεπλυμένος μολύ-
βδος, ἐντυγνότεραν δὲ μάλλον.

Περὶ Σκο-

Ἰσκιωείας μολίδου.

Κεφ. εζ'.

Σκιωεία μολίδου, αείσῃ ὅτι
 ἢ ψιμμιθοφανῆς, πυκνὴ καὶ δύσ-
 θραυστος, μηδὲν ἔχουσα μολίδου
 5 δες, μολιδίδης δὲ τῷ χρώματι
 καὶ υερίζουσα. Δυνάμει δὲ τὰ
 αὐτὰ τῷ κεκαυμένῳ μολίδου
 συστάει μάλλον. Πλυνέται δὲ ἐν
 10 ζυγα ὀπιγχομύου ὕδατος καὶ ἀ-
 πογχομύου ὅτ' ἐφιστάμεν μολί-
 νου χρώματος· πολλὰς τε τῶ-
 το γίνεται ἄχρως αἰ ἀναλωθῇ ἢ
 σκιωεία. τὸ ἑλπίον ἐφιστάντες
 ὑποστῆναι αὐτῷ, ἀπο-
 χέουμι τὸ ὕδωρ, καὶ
 15 ἔτιως ἀπαλάσ-
 σουμεν.

Πεὶ τοῦ μολιδίδου
 λίθου. Κεφ. εη'.

Καὶ ὁ μολιδίδης δὲ λίθος,
 ἀνάλογον ἔχει πλὴν δύναμιν τῇ
 σκιωείᾳ, πλυνέται δὲ ὁμοίως.

Πεὶ Σπύμμεως.

Κεφ. εθ'.

Σπύμμι ὃ κράτιστον ὅτι τὸ σπ-
 πνότατον, καὶ λαμπυρίζει, ἐν
 τῇ θραύσει παλκῶδες, μηδὲν ἔ-
 χον γεῶδες ἢ ῥυπαρὸν, ἐνχερῶς
 25 τὲ θλώμενον, τοῦτο οἱ μὲν εἰσι,
 οἱ δὲ παλαπόφθαλμον, οἱ δὲ
 λάρδασον ἐκάλεσαν. Δυνάμει
 δὲ ἔχει ἐμπλαστικὴν, συστηκίαν,
 ψυκτικὴν, σαπτικὴν πῶν ὑπο-
 σφικωμάτων, ὀπυλωτικὴν ἐλκῶν
 καὶ κρη-

Scoria plumbi.

Cap. XC VII.

Recrementū plumbi, quod
 scoriā vocant, optimū est den-
 sum, fractu cōtumax, cerusam
 planè representans, nihil plum-
 bosi habens, quod ad luteū co-
 lorem accedit, & vitri splendo-
 rem imitatur. Eadē quæ plum-
 bum exultū potest, sed magis
 adstringit. Lauatur in morta-
 riis infusa aqua, & refusa sum-
 ma aquæ parte, quæ luteum cō-
 lorem duxit: idque sapius, dum
 recremētum absumatur. Dein
 vbi confederit crassamentum,
 aqua effusa, digeritur in pa-
 stillos.

Lapis molybdoides.

Cap. XC VIII.

Molybdoides lapis à plumbi
 similitudine dictus, responden-
 tem excremento vim habet, &
 eodem modo lauatur.

Stibium. Cap. XC IX.

Stimmi optimū, quod splen-
 didissimum est, modòque ni-
 tedularum emicat, confractū
 crustosum, nihil terræ aut for-
 didi habēs, friabile, quod stibi
 appellarunt, alii platyophthal-
 mon. Vis ei⁹ adstringere, me-
 tus obstruere, refrigerare, ex-
 crescentia in carne cohibere,
 vlcera ad cicatricē perducere,
 O ii sordes

DIOSCORIDIS

fordes & vlcera oculorum expurgare. Sistit & sanguinem e cerebri membrana profluentem : & vt in vnuerfum dicatur, vis vsto plumbo similis est. Priuatim, ambusta igni, in pustulas erumpere non patitur, cum adipe recenti illitum: crustofas vlcerationes ad cicatricem perducit, cum cera & exiguua cerufa. Torretur pinfita farina circumlitum, & carbonibus obrutum, donec carbuculetur crusta, exemptumque restringitur mulieris lacte, quæ maré peperit, aut vetere vino. Vritur etiâ carbonib⁹ succësis efflatû, quo ad igni deflagret: si enim paulò magis cõcremetur, plumbum fit. Lauatur, vt cadmia & æs. Sunt qui vt plumbi recrementum eluant.

Molybdæna, seu plumbago. Cap. C.

Molybdæna optima est flaua, argëteæ spumæ æmula, modicè splendēs, cū teritur rufa, cocta cū oleo iocineris coloré trahit. Vitiosa est, quæ aërē aut coloré plûbeû refert. Gignitur ex auro & argëto. Est etiâ quedâ fossilis, ad Sebastiam & Corycū inuenta. Quo in genere probatur, quæ lapidosa nõ fit, aut recremetofa, sed nitens & flaua.

Vim

ἢ καθαρτικὴν ῥυπαριῶν καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν. ἐπέχει δὲ καὶ τὰς ἐν κλύστρος αἰμορρᾶ-
γίας. καὶ καθύλου δὲ ἐμπερεῖς ἐ-
στιν ἡ δύναμις αὐτοῦ τῶν κερῶν.
ἰσχύει μολίβδῳ. ἰδίως δὲ τὰ κα-
τακρύματα οὐκ ἔχει ἐκτρέφειν
συνέειπεν καταχειρὶ δὲν νεαροῦ.
ἢ ἀπουλοῖ τὰ ἐκχερούμενα κη-
ρεῖν καὶ ὀλίγου ἡμιμίστου μολύ-
βδων. ἰσχύεται δὲ συνέειπεν ἀεὶ πλά-
σθαι καὶ ἐγκυρῆσαι εἰς ἀνθρώπους, 10
ἀγχοῖς αὐτῶν ἀνθρώπων τὸ συνέει-
πεν ἐκτρέφειν δὲ σθένεσσι γάλακτι
ἀρρηνότοκου γυναικὸς ἢ οἴνω πα-
λαιῶ. καὶ ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπι-
τείνει καὶ ἐμφοροῦσθαι ἀγχοῖς πυ-
ρώσεως. ἐὰν γὰρ ἐπιπλεῖον καὶ 15
μολίβδου τι. πλεονέχεια δὲ ὥς ἡ
καδμεία καὶ ὁ χαλκός. ἐννοεῖ δὲ
ὁμοίως τῇ τοῦ μολίβδου πλεονέ-
σει σκωρία.

Πεὶ Μολιβδῆνης.

Κεφ. ρ.

20

Μολιβδῆνα ὅτι ἀείρει ὅσῃν ἡ λι-
θαρρυσθανὴς, ξανθὴν, ἡσυχία-
σα καὶ κίρρα ἐν τῷ κλειστέῳ, αὐ-
τῇ θείῃ τῇ ὁμοίᾳ, ἡ πᾶσι τοῖς τῷ
χρῶματι γίνεται, ἢ ἀερίζουσα ἡ
μολίβδου χροῖα φαίνεται. καὶ 25
ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ. ἐστὶ δὲ τις
καὶ ὀρυκτὴ κατὰ στέρεσθαι καὶ κώ-
ρυκτον εὐεισκομένη. καὶ ταύτης ἐ-
στὶ βελτίων ἢ μὴ σκωρεσθῆναι μὴ
δὲ λιθώδης, ξανθὴ ὅτι καὶ σίλβουσα.
Δυνά-

Διῶσθαι δὲ ἔχει ὁμοίαν λιπαρ-
γύρη καὶ σικωρία μολίσθου. πλύ-
σθαι δὲ καὶ χαύσθαι τὴν αὐτὴν.
μίγνυται δὲ ἐπιτηδεύουσιν αὐ-
τῇ, καὶ ταῖς λιπαρῶσι καὶ ἀνε-
5 πιδύκτοις ἐμπλάστοις χρυσίμωσι.
οὕτω σικωρικὴ καὶ ἀπουλωπι-
κὴ ταῖς ὕδασι κολλητικαῖς καὶ
σημηπικαῖς οὐχ ἀμύζει διαά-
μεσι.

Περὶ Σικωρίας ἀργύρης.

Κεφ. εδ.

10 Η δὲ τοῦ ἀργύρου σικωρία
καλεῖται ἑλκυσμα, ἢ ἑχχυμα,
τὴν αὐτὴν δὲ ἔχει διῶσθαι τῇ
μολυσθαίνῃ. ὅθεν ἐμπλάστοις
φαιαῖς μίγνυται καὶ ἀπουλω-
15 πικαῖς, συσπικὴ οὕτω καὶ ἐπι-
σπασικὴ.

Περὶ Λιθαργύρου.

Κεφ. εε.

20 Λιθαργύρος, ἢ μὲν τις ἐκ
τῆς μολυσθῆτος χαλκίδος ἀμ-
μου θυνᾷται χωνευομένης ἁ-
ρχει τελείας ἐκ πυρώσεως. ἢ δὲ
ἐξ ἀργύρου ἢ δὲ ἐκ μολίσθου. δια-
φέρει δὲ ἢ ἀττικῇ. δευτέρου
δὲ ἢ ἰσπανῇ. μεθ' αὐτῆς ἢ ἐκ δι-
καρχίας, καὶ ἐκ χαμπαιῶν, καὶ
25 σικελίας. πλείστη γὰρ ἐν τοῖς δι-
τοῖς τόποις θυνᾷται. μολυσθῆ-
των ἐλασμάτων ἐκφυλοζομένων.
καλεῖται δὲ ἢ ὡς ξανθὴ καὶ σίλ-
βουσα χρισπίς, ἢ τις ὅσα κρείτ-
των. ἢ δὲ ἐν σικελίᾳ ἀργυρεῖ τις.
ἢ δὲ

Vim habet spumæ argenti, aut
recremêto plûbi similē. Vritur
lauaturq; eodē modo. Miscetur
cōuenientissimè medicamētis,
quæ liparas vocât, atq; empla-
stris minimè mordētibus. Car-
nem recreat, & vlcera ad cica-
tricē perducit: glutinantibus ta-
men medicamentis, aut abster-
gentibus non conuenit.

Argenti recrementum.

Cap. CI.

Recremētū argēti quod sco-
riā vocât, aut helcysma, aut en-
cauma, molybdenę vim habet:
quare emplastris quas phæas
appellât, additur, ac medicamē-
tis quę cicatricē obducūt, vtpo-
te cū adstringat, extrahatq;

Spuma argenti.

Cap. CII.

Spuma argēti quardā gigni-
tur ex arena, quā molybditin
vocât, in fornacib⁹ cōflata, do-
nec pfectē igni incādescat. Al-
tera ex argēto: tertia ex plûbo.
Probatissima est Attica: secūda,
Hispanienfis: has sequitur quæ
fit Dicæarchiæ, id est Puteolis,
Baiis, in Cāpania, & Sicilia: plu-
rima enim hisce locis è flagrā-
tibus laminis plumbeis gigni-
tur. Quæ flauo colore splēdet,
chrystitis appellatur, omniū o-
ptima: quæ in Sicilia, argyritis:

O iij quæ

DIOSCORIDIS

quæ ex argento, calabritis. Vis
aut adstringere, mollire, exple-
re caua, ex crescētia in carne re
primere, ad cicatricē ducere, re
frigerare, & occludere. Vritur
argēti spuma, cōfractis partib⁹
ad magnitudinē iuglandiū, pru-
næ superpositis: ita accēsa folli-
bus, vt conflagret, abstergitur
infidens spurcitia, & recōditur.
Aliqui ter aceto aut vino re-
stinguētēs, rursus vrunt, & ea-
dem prosequuti, reponunt. La-
natur vt cadmia. Vt argyritidi
nominatæ, aut, si desideretur,
alteri candor detur, ea in par-
teis magnitudine fabarum cō-
fracta, choenicis atticæ mensu-
ra, fictili nouo superfusa aqua,
addito candidi tritici pari pon-
dere, priuatimq; pugillo hor-
dei, linteolo puro, raro, anfulis
valis alligato, coquitur, donec
hordeum fractum dissiliat: de-
inde omnia in nouum craterē
oris ampli transfunduntur: tri-
ticum abiicitur, spuma argenti
vehemētē manibus affrican-
do infusa aqua lauatur, asica-
tāque in Thebaico mortario
teritur, affusa feruētē aqua, do-
nec soluta fatiscat: excolata a-
qua, iterum tota die teritur, &
vesperi infusa calida aqua si-
nitur: mane colis excernitur,
alia

ἢ δὲ ἐν τῷ ἀργύρῳ χαλαυρίπῃ.
Δύναμιν ὅ ἔχει συπικνύν, μαλα-
κτικὴν, κοιλωμάτων πληρωτικὴν,
σπικτικὴν, τ' ἐκσπικτικὴν τῶν καὶ ἀ-
πελωπικῶν, συκτικὴν, παρεμπλα-
στικὴν. καὶ σφίς ὅ ἀπὸν ἔστω κατὰ
κόψας εἰς καρπὸν μεγέθῃ, καὶ ἐπι-
θεῖς ἐπ' αὐτράχας, ἐν εἰπίσιν τε
ἄχει πυρώσιν, καὶ σπικτικῶν τ'
σπικτικῶν, καὶ ἀκαθάρσιον, ἀπὸ
πίπτει. ἐνίοι δ' ὅξος ἢ οἶνον σβέσων-
τες αὐτὸ ἐπιθεῖς, πάλιν κύνει, καὶ
πάντα πικρῶντες ἀποπίπτει. 10
πλύνει δ' ὅς ἡ καὶ δμῖα λευκαί-
νεται ὅ ἔστω λαβὼν τ' ἀργυρίτι-
δος λευκώδης, εἰ δ' μὴ γὰρ τ' ἀπὸ
κατὰ θραυστὸν εἰς μεγέθῃ κύμα, 15
ὅσον χρίνικα ἀπικνύν, βαλὼν τ' εἰς
καμὴν χύτραν, ἐπὶ χειρὶ ὕδωρ, πρὸς
εὐβάλλον πυρὸν λευκῶν χρίνικα,
καὶ ἰδίᾳ ἐν ὀθονίῳ καθαρῷ αἰσὶν
κρίθων δράχμα δύοις ἀπὸ τ' ὅτ' 20
τ' χύτρας κρέμασιν, ἔπειτα ὅς ἔως αὐ-
τὰ ῥαγῶσιν αἱ κρίθαι· εἴτα κατεράσας
πάντα εἰς κρατῆρα πλατυστὸν
καμὸν. τὸν δ' πυρὸς εἶπον χαί-
σας, τ' ὅ λιθάριον παλῶν ἐπι-
χέας ὕδωρ, βιαιῶς τ' χερσὶ σπικ-
τικῶν ἀμῶν, εἴτα ἀνελόμενός τε
αὐτὸ καὶ ξηραίνας, τίθει ἐν θυιάθῃ 25
βαλὼν, ἐπὶ χέων θερμὸν ὕδωρ, ὅς
αὐτὸ διαλυθῇ, καὶ ἀπικτικῶς τὸ ὕδωρ
πάλιν τίθει δὲ ὅλῃς τῆς ἡμέρας,
εἰς ἐσπέραν δὲ ἐπὶ χέας ὕδωρ θερ-
μὸν ἔασον· καὶ σπικτικῶς
ἀλλο

ἄλλο ἐπιχειρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς ἡμέ-
 ρας τοῦτο ποιεῖν ἐπὶ ἡμέρας
 ζ'. εἴτα μίξας τῇ κινῇ τῆς λιθα-
 ρύρε ἀλῶν ὀρυκτῶν < εἰ. θερμὸν
 τε παρὰ χέον, λέανει τοῖς τῆς ἡμέ-
 ρας ἀπὸ τῶν καὶ μιν γινέσθω. ὅταν
 ὅ λευκὴ γινώσκῃ θερμὸν ἐπιχέον,
 τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἄχρει ἀν' ἡμετέ-
 ρας ἐμφανὲς ἀλυνκότητος ἔχει. καὶ
 ξηραίνας ὀξύτατον ἡλίῳ, περικ-
 βάλλων τὴν ἐνμάδα ἀποπίπτει-
 10 σο. εἰ δὲ μὴ, μιστὴν μίαν λαβὼν
 τῆς ἀργυρίτιδος, λέανον ἐπιμε-
 λῶς. καὶ τείψας μίξον ἀλῶν πε-
 πλάσπον, λέανον ὀρυκτῶν, καὶ βάλ-
 λε εἰς κενὴν γυτταν ἐπιχέας τὴν
 ὕδωρ, ὥς τε ὑπερέχειν αὐτὸ, κί-
 15 νει ἐκείνης ἡμέρας περὶ καὶ δεύ-
 λης περὶ ἐπιχέον ὕδωρ, μινδὲν
 τοῦ περὶ τοῦ ἀποχέον. καὶ ποιεῖ
 τοῦτο ἐπὶ ἡμέρας λ'. μὴ κινου-
 μένου ὅδ' ἀποσρακούται. μετὰ ὅ
 ταῦτα ἀποχέας περὶ τῶν δὲ
 20 μίαν ἐν θεβαϊκῇ θυιά, τὴν λιθα-
 ρύρε λέανει, καὶ βαλὼν αὐτὴν εἰς
 κεραμεῖον ἀργεῖον, ἐπιχέας τὴν ὕ-
 δωρ, γινέται τῶν χειρῶν ἐπιμελῶς,
 ἀποχέον τὸ περὶ τὸν καὶ ἐπιχέον
 τὸ ἔτερον, ἄχρις ἀν' ἡμετέραν ἔμ-
 25 φανὲν ἀλυνκότητος ἔχει. εἴτα ἀπο-
 χέας τὸ λευκὸν ὃ λιθαργύρε εἰς
 ἀλλοῦ ἀργεῖον, ἀνὰ πλάστερον γυ-
 τται καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μοιβὴν δινῆν πυ-
 ξίδα. οἱ δὲ καταδραστῶντες εἰς
 μεγέθει καὶ μὴν τὴν λιθαργύρεον,
 καὶ

alia infunditur, atq; ter die ex-
 colatur. Id septem diebus fieri
 solet: postea additis ad singulas
 minas spumæ argenti, quinis fa-
 lis fossilis drachmis, infusaque
 calida aqua, ter die teritur, &
 addita aqua excolatur: cumq;
 inalbuerit, calida infusa, idem
 facito, dum nullam prorsus fal-
 sedine respiciat. Demum arden-
 tissimo sole siccata, eiecto pri-
 us humore, reconditur. Sin mi-
 nus, mina spumæ argyritidis di-
 ligenter teritur, addito sale fos-
 sili trito, triplicato pondere, in
 fictile nouum conicitur, aqua
 infunditur, ita ut supereminet:
 mouetur quotidie mane & ve-
 speri, aquaque superinfundi-
 tur, priore nequaquam effusa.
 Hoc fit triginta diebus: nanq;
 nisi moueatur, crassescit, usque
 in duritiem testæ. Post hæc ef-
 fusa leniter muria, in Thebai-
 co mortario spuma argenti teri-
 tur, coniectaq; in fictile aquâ
 continens, manibus diligenter
 agitatur, mutata subinde aqua
 donec nullû falsuginis indicium
 præbeat. Deinde quod ex argē-
 ti spuma candidum apparet, in
 vas aliud trāsferitur, & redactû
 in pastillos, plûbea pyxide cō-
 dicitur. Alij spumâ argenti in fa-
 barû magnitudines confractâ,
 O iiii in

DIOSCORIDIS

in ventre fuillo crudo ex aqua
coquunt, dū viscus eliquefcens
contabefcat, exemptamq; cum
sale pari terunt, & vt fuprà di-
ctum eft lauant. Sunt qui falis
libram vnā, & fpumæ argen-
ti tantundem, in fole terant, a-
qua continuè mutata, dū can-
dor ei detur. Alia ratio: Sumito
quantam vis argenti fpumam:
vbi lana candida inuolueris, fi-
ctili nouo indita aqua, cum pu-
gillo fabarum recentiu repur-
gatarumq; decoquito. Cumq;
fabæ difruptæ dehifcent, lanâq;
non denigretur, exemptam ar-
genti fpumâ, & altera lana in-
uolutam, iterum coquito, cyathum
aquæ & parem fabarum
modum adiiciens: eadē tertio,
quæ fuprà, facito: in fuma, tā-
tisfer, dū lana iam non inficia-
tur. Insuper trāsfundēs in mor-
tarium, ad fingulas falis fofsitij
libras, adiccito octogenas fpu-
mæ argenti drachmas Atticas,
& terito: intermittensque, ni-
tri quamalbiffimi cū aqua di-
luti drachmas quadraginta fe-
ptem indito: iterum terito, do-
nec fatis candoris cōtraxiffe vi-
deatur. Ita autē fundens eā ex
alto in fictile oris ampli, adie-
cta largiore aqua, vbi confide-
re defierit, colato: tum nouam
super

καὶ βαλόντες εἰς χοίρειον κοιλίαν
ὁ μὲν ἔλοιον ἐν ὕδατι, ἄλλοις αὖ
τα κερωθῆναι τὸ σπλάγχνον, εἴτα ἐξε-
λόντες καὶ μὲν ἴσων ἁλῶν τετρα-
κτῆς, πλυνοῖσιν ὡς περ εἴρηται.
ἔνιοι δὲ ἁλῶν λίτραν μίαν καὶ λι- 5
θαργύρου τοσούτου, τεύξουσιν ἐν
ἡλίῳ μὲν ὕδατος συνεχρῶς ἀπο-
χέοντες ἄλλοις αὖ λευκὸν χύνεται.
ἢ καὶ ὅταν λαβὼν τῆς λιθαργύρου
ὄσον δέλτος, καὶ εἰληπὸς ἐξείσιν λευ- 10
κοῖς, καὶ τοῖς εἰς κεραμεῖαν χύβαν
καυλῶν, ὅπως τε ὕδατος καὶ κυά-
μων καὶ σαβῶν καὶ νέων δρόχα μί-
αν ἔψῃ. ὅταν δὲ οἱ κύαμοι διαρ-
ραῶσι, τὸ, ἢ ἔριον λευκῶν, ἐξελθὼν
πρὸς λιθάργυρον καὶ ἑτέρῳ εἰλη- 15
πῶς ἐείη, ἐκ δευτέρου ἔψῃ, κύα-
μων ὅπως ὕδατος, κυάμων τε
τὸ ἴσον πλεῖστος, καὶ τὰ αὐτὰ
ποιεῖ τοῖς περὶ τῶν ὕδατος ἐκ τεύ-
χου καὶ κεραμεῖας ὡς τὸ ἔριον μὲν- 20
κῆπι βράπῃται. καὶ τὸ λοιπὸν κα-
τεργάσας εἰς θυῖαν περὶ π'. 20
ἀπὸ κεραμεῖας, μίξον ἁλὸς
ὀρεκτοῦ λίτραν ἄ. καὶ λέανει. δια-
λιπὼν τε ὅπως νίτρου παῖν λευ-
κωτάτου διεληκμένῳ μὲν ὕδατος
ὀκτὰς μζ'. καὶ πάλιν τεύξει ἄλλοις 25
αὖ ἢ λιθάργυρος ἰκανὸς λευκὴ
χύνεται. οὗτω δὲ καταντλησας
αὐτὸ εἰς κεραμεῖαν πλάτυ-
στον ἀγρῶν, καὶ περὶ σπῆρας
δωμῆδες ὕδατος, ἐάσας τε καταντλη-
σαι, τὸ μὲν ἀπύθνησον ἔτι εἰς δὲ 30
ὅπως

ἐπιδοὺς ὕδωρ καὶ τοῖς χερσὶν ἀνα-
 τερράξας, πάλιν ἐάσους καταστῆναι
 ἀπὸ τῆς οὐχ. ἐναλλὰξ δὲ τοῖς περ-
 εῖς ἡμέραις ποιεῖ, ἕως ἂν καθαρόν
 ἔσται τὸ ἀπορρέον ὕδωρ, καὶ γλυ-
 κὺ καὶ ἀλυκόητος ἀέτιον γέ-
 νηται. ὅπῃ πᾶσι δὲ κατατῆράσους
 αὐτὸ εἰς λοπάδα κεραμέαν κα-
 νύω, ἀπὸ τῆς κηλὸς πάλιν τὸ καθα-
 ρὸν ὕδωρ, δὲ ἐν ἡλίῳ ἡμέρας
 μ'. ἕως καὶ κρύα, καὶ ξηρὰς γέ-
 10 δοκεῖ δὲ ἡ περικλυμένη ἀρμόζειν
 εἰς τὰ ὀφθαλμικά, καὶ οὐλὰς ἀ-
 πορρεῖς, καὶ ῥινακινῶν ἀπορρο-
 ῖα καὶ σπλάων ἐμπλεα.

Πρὶ Ψιμμίδια. Κεφ. ργ'.

Ψιμμίδιον δὲ γίνεσθαι ὅπως εἰς

15 πίδακιν πλάτυτον ἢ εἰς κα-
 ραμίδα γάρφαν, ἔχον δριμύτα-
 τον ὄξος, ἀπὸ τῆς οὐχ. μολιθίνῳ
 πικρῶν ἐπὶ τὸ σόμα* τῆς κε-
 ραμέας, περὶ τῆς κηλὸς καλαμῆ
 καὶ μαδίης ἀναθέντε αὐτὸ ἐπὶ
 20 ῥιζῶν σκεπάσματα πρὸς τὸ μὴ
 διαπνεῖσθαι τὸ ὄξος, ὡς ἀνὰ διαλυ-
 τῶν καὶ συγκαταρρεῖσα διαπέσῃ, καὶ
 τὸ μὴ ἐπικωρεῖσθαι καὶ καθα-
 ρὸν ὕδωρ ἀπὸ τῆς, τὸ δὲ γλυκὺ
 δὲ εἰς ἀργεῖον ἐγχυτέον καὶ ξη-
 25 ραντέον ἐν ἡλίῳ, εἰτα ἀλεῖσθαι ἐν
 χειρομύλωνι, ἢ κεναντέον ἄλλως
 καὶ σιτέον* καὶ μετὰ ταῦτα κοι-
 πὲν τὰ σερμίνου λεπτοποιετέον,
 καὶ σιτέον ἐναλλὰξ τε τὰ ἀμύα
 καὶ τῆτον καὶ τέτυτον ποιετέον.
 ἀμεινον

superadiiciēs aquam, manibus
 probè versatam, finito vt con-
 fidat, ac rursus per collum tra-
 iicito. Alternis eadē prosequere,
 dum pura aqua dulcisq; ef-
 fluat, & nullā falsedinē prae se
 ferat. Postremò in fictile nouū
 trāslatam, colato sensim omni
 humore, soli quadraginta die-
 bus sub caniculæ sydus expo-
 nito, & siccata vti tor. Elotā au-
 tem constat ad oculorū colly-
 ria pdesse, & ad cicatricū fœ-
 ditates tollēdas, ad rugosas fa-
 cies, & cicatricofas, laceratās-
 que, & macularum plenas.

Cerusa. Cap. CIII.

Cerusa fit hoc modo: Infuso
 in vrceum oris lati, aut fictile
 labellum quamacerrimo ace-
 to, laminam plumbeam supra
 fictilis spiraculū, subiecta prius
 arundinea tegete, firmato: su-
 periectisq; velaminibus, ne
 halitum expiret acetū, vbi re-
 soluta fuerit, defluensque deci-
 derit, humorem purū ad sum-
 ma delatum colato, crassamē-
 tūmq; trāsfundito: debet quo-
 que siccari in sole, mox trusa-
 tili mola teri, aut aliās tritū cri-
 brari. Postea quod superest du-
 ri, in tenues partes redigendū,
 cribrandūque: vicissim ea-
 dem tertio quartoq; faciēda.

Melior,

DIOSCORIDIS

Melior, quæ primò cribrata est,
& medicamētis oculorum as-
fumenda. Secūdum locum te-
net sequens, & reliquæ suo or-
dine. Nec defunt qui ligneas
rudes, in medio vase appen-
dant, & derafo ceu situ impo-
sito, ita vt acetum non con-
tingat, inditòque operculo cir-
cumlinentes dimittunt. Post
dies decem, laxato obturamē-
to visunt: cūmque resoluta ma-
teria fuerit, reliquæ, vt suprà di-
ximus, exequuntur. Si autem
quis in pastillos velit digerere,
aceto acri subacta, diuiditur
in pastillos, qui in sole siccan-
tur. Aestate tamen supradictū
opus obeundum est: ita enim
candida atque efficax reddi-
tur. Quinetiam hyeme parat-
ur, vrceis supra furnos, bal-
nea, aut fornaces impositis:
ascendens enim calor, idem
quod sol præstat. Laudatissi-
mam fieri putāt Rhodi, & Co-
rinthi, aut Lacedæmone, pro-
ximam Puteolis. Torretur hoc
modo: Flagrantibus igni car-
bonibus, fictili nouo, maximè
Attico, tritam cerusam impo-
nito, & afsiduè versato, cūm-
que cinereum colorem tra-
xit, eximens refrigerato, & vti
or. Est & aliud vrendi genus:

Trita

ἀμεινον δὲ ὅτι τὸ πρῶτον ἀπο-
σπέν, ὃ καὶ εἰς τὰς ὀφθαλμικοὺς
περὶ πλεονεξίας δυνάμεις. δευτε-
ρεύει δὲ τὸ ἐχρῶμον, καὶ κατὰ τὰ
ἐν τὰ λοιπὰ. * πνὺς δὲ κατὰ μέσον
τὸ ἀγρῶν κατὰ κρίσεις τὸ ῥίπον
ἐπιπείσσει ὡς μικρὸν ψάμειν τὸ
ὄζον, τὸ δὲ σῶμα αὐτὸ πωμά-
σαντες καὶ πειρῶντες ἴδωσι. καὶ
δι' ἡμερῶν ἀφαιρέσονται τὸ πῶ-
μα ἐπισκοπούμενοι τὸ τε δὲ δια-
λυθῇ, τὰ δὲ καὶ ποιῶσιν ὁμοίως 10
τοῖς περὶ ἡμῶν. εἰ δὲ ἀνα-
πλάσσει τις αὐτὸ ἐξέλκει, ὅτι δρι-
μύτι φρεσέον, καὶ ἔως ἀναπλα-
σέον, καὶ ἐκρεντέον ἐν ἡλίῳ θέρ-
ους καὶ τοῖς ἐργασέον τὰ περὶ ἡμῶν
15 γίνεσθαι. σκευάζεται δὲ καὶ χει-
μῶνος πῶν πικρῶν καὶ ἀσπιδίου
πνὺς ἢ βαλανείων ἢ καμίνων π-
τερύγων. ἢ καὶ αὐτῶν περὶ ἡμῶν
θερμασίᾳ τὸ αὐτὸ δρᾷ τῷ ἡλίῳ.
καλῶν δὲ ἡγήσαντο τὸ ἐν ῥόδῳ 20
σκευάζειν, ἢ ἐν κορίνθῳ, ἢ ἐν λα-
κεδαίμονι, δευτερεύει δὲ τὸ ἐν
δικμαρχίας. ὁππότεον δὲ αὐτὸ
πὸν βόπον σῶτον. ἐπὶ ἀνδράκων
πεπτερύγων θείας ὀφθαλμοῦ κα-
νὸν καὶ μάστιγι ἀπικνόν, ἐμπλάσ-
25 σον λεῖον τὸ ψαμμίτιον, καὶ κινει-
συνεχῶς, ὅταν δὲ τῇ χροῇ ἐν-
σπονδον ῥύνται, ἀνελεῖσθαι ψύ-
χε καὶ χυθῶ. * καὶ σκευάζειν εἰς
κεῖνον λοπάδι λεῖον ἀπὸ τοῦ
ἐπιπείσσει

- ἐπιθεῖς τε ἐπὶ τοῦ ἀνδράκας,
νάρθηκα κίνει ἕως ἀντὶν ἡρόαν
ἑοικὸς σαρδαράχῃ, ἥνεται ἡ ἀ-
νελόμηνος ἡ ἑω. τὸ δὲ ἕτω σκευα-
δὲν, τὴν δὲ ἑω πινον λέγεται.
5 πλωῖται δὲ τὸ ψιμμίθιον ἐμοί-
ως τῇ καὶ μεῖα. Διῶσιν δὲ ἑ-
χει ψυκτικὴν, μαλακτικὴν, μα-
λακτικὴν, πλεωπικὴν, λεπτω-
πικὴν ἔτι τὴν περὶ κατασταλτι-
κὴν ἑω ἡρόαν, ἡ κατακλιπύ.
10 μινυμένον κινωπὺς καὶ λιπα-
ρὰς ἐμπλάστους, καὶ τσορῆκοις
ἔστι δὲ ἡ τῶν ἀναιρετικῶν.
Πρὶ Χρυσκόλλης. Κεφ. ραί.
Χρυσκόλλα δὲ διαφέρει ἡ ἀρ-
μενικὰ, τῇ ἡρόα κατακόρως
15 περὶ ζῆσιν. Δευτερεύς δὲ ἡ μα-
κεδονικὴ, εἴτα ἡ κυπρία, ἡ ταύ-
της τὴν καὶ εἰς ἀν περικριτέον ἔ-
δὲ ἡ ἡ καὶ λίθων ἐμπλεων ἀπο-
δοκιμαστέον. Πλυτέον ἔτι περὶ
20 ἐνιένον ἕτω κόψας ἀντὶν ἐμ-
βαλεῖ εἰς θυῖαν, ἡ ἐπιχέας ἡ ἡ
τεῖβε πλατεῖα τῇ χεῖρ περὶ
τὴν ἡ ἡ ἐν τῶν, εἴτα ἐάσας
ἀποκαταστῆναι, ἀπὸ θύσιν. ἡ ἡ
ἐν ἐπιχέας ἡ ἡ πάλιν τεῖβε
25 ταῦτα ἡ πύει ἐν ἀλλὰ ἡ, ἕως κα-
τὰ καὶ εἰλικρινὴς ἥνεται. λοι-
πὸν ἐν ἡ ἡ ἐν ἡ ἡ, ἀπὸ τῆς
σο, καὶ ἡ ἡ. ἐὰν δὲ ἡ ἡ ἡ ἡ
ἡ ἡ ἡ τὸν ἡ ἡ τὸν, ἡ ἡ ἡ
ἀντὶ τὸ αὐτὰς, ἐπὶ εἰς τῇ
ἡ ἡ, ἀπὸ τοῦ ἐ ἡ ἀνδράκας,
ἡ

Trita patinis nouis supra pru-
nas imponit, & ferulacea ru-
de mouet, donec colore simi-
lis sandarachæ fiat: extractaq;
ad vsus ministratur. Quæ verò
ita parata est, sandyx à quibus-
dā dicit. Lauat cerusa cadmiæ
modo. Vis ei refrigerare, occlu-
dere, emollire, explere, extenua-
re; insup̄ ex crescentia leniter
reprimere, & ad cicatricē pdu-
cere. Miscet ceratis, & emplas-
tris, q̄ liparæ vocant, pastillis-
que: est autē letalis eius potus.

Chryfocolla. Cap. CIIII.

Chryfocolla laudatissima
Armeniaca, colorem porri
quasi millimè reddens. Secun-
dum locum sibi vendicat Ma-
cedonica, & proximam Cy-
pria, quo in genere præfertur
pura: damnatur, quæ terram
aut calculos collegerit. Ratio
lauandi hæc est: Tusam infu-
sa aqua, mortario expasta ma-
nu ad pilam vehemèter frica-
to, & statim quàm confederit,
colato. Alterā infundens aquā,
rursus terito: hæc vicissim p-
sequere: donec pura syncera-
que spectetur. Dein ficcato in
sole, et ad vsus recodito. Quod
si vrere volueris, ex ea terens
quod satis esse videbitur, pati-
nis supra carbonēs adponito,
& alia

DIOSCORIDIS

& alia facito quæ supra diximus. Dos chryfocollæ ad purgandas cicatrices: excrescentem carnem coercet: adstringit, purgat, excalfacit, & modicè corpus mordendo exest. Inter medicaméta intelligitur, quæ vomitiones concitant, & necem inferre possunt.

Lapis armeni⁹. Cap. CV.

Armenius lapis præfertur levis, colore coeruleo, perquam æquabilis, calculo carés, & friabilis. Eadem quæ chryfocolla præstat, sed inefficacius. Quinetiam vsum habet ad pilos in palpebris alendos.

Cœruleus. Cap. CVI.

COERVLEI origo ex ærariis metallis in Cypro: copiosior ex arena littorali: secundum quosdam sub cauatos specus maris inuenitur, qui magis probatur. Eligi debet inebriatus. Vritur vt calcitis, lauaturn vt cadmia. Vim habet reprimentem, & modicè erodentem: crustas gignit, & exulcerat.

Indicum. Cap. CVII.

Indici duo genera, vnum sua spôte nascit, tanquã spuma, germinatione Indicis arûdinibus exiês. Alterû infectoriæ dat officina: & est spuma purpurea innatans

ἢ τὰ ἄλλα ποιεῖ ὡς περιέγραπται ἐπὶ τῶν ὡσὲν αὐτῆς. Διῶαμιν δὲ ἔχει ἢ χυσοκόλλη σμηκτικῶν οὐλῶν, κατὰ σκληρὰν σαρκωμάτων, ἢ ἀνακαθαρτικὴν, συσπικτικὴν καὶ δερμασπικτικὴν, σπητικῶν 5 ὡσὲν μὲν τὸ ἐπὶ ποσὸν διακρίν. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐμμετῶν κινουμένων ἢ ἀναρθεῖν διωαυδίων.

Πρὶ Ἀρμενίου λίθου. Κεφ. ρί. Ἀρμενίον δὲ περιεγρεῖται τὸ λεῖον ἢ τὸ χρώμα κυάνεον, ὅμα 10 λόγῳ τε ἄγαν ἢ ἁλιδον, ἐν θρυβέσι. τὰ αὐτὰ ποιεῖ τῇ χυσοκόλλῃ, ὡς τὴν ἐν τοῖς μόνον λειπτέμοις αὐτῆς. ἔστι δὲ ἢ τῶν ἐν βλαφαροῖς τειχῶν ἀνέπηκόν.

Πρὶ Κυανῆς. Κεφ. ρς. 31 Κυανὸς δὲ γινώσκειται τὸ ἐν κίτῳ ἐν τῇ χαλκουρεθρῶν μεταλλῶν ὃ δὲ πλείων ἐν τῇς αἰγιαλίπιδος ἁμμοῦ εὐεριστομόμοις κατὰ πινὰς σπηλαιώδεις ὑποσκαφὰς τῆς θαλάσσης, ἢ πῆς ἢ διαφύρει. περιεγρεῖται δὲ τὴν σφόδρα κατὰ κορῆν, χαμσεῖον δὲ ὡς χαλκίτην, καὶ πλυτέον ὡς καδμείαν. Διῶαμιν δὲ ἔχει κατὰ σκληρὰν καὶ μετεῖως σπητικῶν, ἐκθροπικῶν τε ἢ ἐλκωμασπικῶν. 25

Πρὶ Ἰνδικῆς λίθου. Κεφ. ρς. Τῇ δὲ λεγόμενῃ Ἰνδικῇ, τὸ ἢ αὐτομάτως γίνεσθαι, οἷον ἐκ βρασμῶν ὃν τῇ Ἰνδικῇ καλῶν, τὸ ὅ βαφικόν ὅστις ἐπαιδισμένος περιεγρεῖται ἐπιωρεμόμοις

ἐπαυροῦ μύθος τοῖς χαλκίοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουσιν οἱ τεχνῖται. αἷον δὲ ἥγητόν εἶναι τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον, λεῖον ἐστὶ δὲ τῶν συμφόντων ἑλα-
 5 φροῦς ἢ ἐπὶ σόντων φλεγμονὰς ἢ οἰδήματα· ἀνακαταίρει δὲ καὶ κατατέλλει ἑλκιν.

Πρὶ Ὀχρα, Κεφ. ρή.

Ὀχραν δὲ λεπτέον ἢ καρπώ-
 10 τιν ἢ μηλίην δόλη. κατακορῆ
 δὲ ἢ ἀλιδον ἢ εὐθρυβή, ἀπικίν
 δὲ τῶν ῥύζων, κωστόν δὲ, ἢ πλυ-
 τέον ἢ ταυτίον ὥς ἢ καδμείαν.
 Διούκιον δὲ ἔχει σι* πικρὴν, σκε-
 δεστικὴν φλεγμονῶν ἢ πυμάτων·
 15 κατατέλλει τὸ τὰ ὑποσπασμοῦ.
 25 πα* ἢ τὸ κοῖλα πλερεῖ σὺν κιν-
 ρωτῇ, ἢ πύρεος θρύπτει.

Πρὶ Κινναβάρως, Κεφ. ρθ'.

Κινναβάρω οἶον ταῖς πνεύμασι τῶν
 παρχειν τῶν καλυμνῶν ἄμμιον,
 20 πλανώμενοι. τὸ μὲν γὰρ ἄμμιον
 σκευάζεται ἐν ἰσπανίᾳ, ἐν λίθου
 πηλὸς μεμειμένη τῇ ἀργυρεῖ πρὸς
 ἰάμιον, ἄλλως δ' ἢ γινώσκεις. ἐν
 δὲ τῇ χώρῃ μεταβάλλει εἰς εὐαν-
 θίσαν, ἢ φλογώδεται, ἢ χρῶ-
 25 μα* ἔχει δὲ τὴν ἀπεφορεῖν ἐν
 τοῖς μετάλλοις πηγάζει. ἀετρί-
 ζονται γὰρ οἱ ἐπὶ χώροι πῆς
 φερόσποτοι φύσεις φεῖς τὸ βλε-
 πόν μ', ἐν ὧν δ' ἢ αἶρα, χρῶν
 30 ται δὲ αὐτῶν οἱ ζωρῆφοι εἰς ταῖς
 πολυτελεῖς τ' τοῖς χρῶσιν ἐκκοσμη-
 σεις. Τὸ

innatās cortinis, quā detractā
 artifices siccant. Optimū existit
 matur quod coerulei speciem
 præbet, succū suum sorbet, &
 læue. Inter medicamenta est q̄
 læuiter adstringunt, & inflam-
 mationes, tumoresq; rumpūt:
 purgat, & reprimīt vlcera.

Ochra. Cap. CVIII.

Ochrā læuissimā, & omni-
 no luteā eligere oportet, satu-
 ratā, nō lapidosam, friabilē, na-
 tione Atticā. Vritur hæc, & la-
 uatur cadmiæ modo. Vis eius
 adstringere, erodere, collectio-
 nes & tubercula dissipare: ex-
 crescētia in carne reprimīt: ca-
 ua cum cerato explet, & arti-
 culorum tofos comminuit.

Cinnabaris. Cap. CIX.

Hallucinantur qui cinnaba-
 rin minio eandem esse existi-
 mant. Minium enim in Hispa-
 niis ex lapide quodam argen-
 teæ arenæ permisto, tempera-
 ri solet, alioqui non dignosci-
 tur. Fornacibus autē in florē-
 tissimum flagratissimūmq; co-
 lorē permutatur: in metallis ve-
 rò strangulantem halitum eru-
 35 ctat: itaq; facies incolæ vesicis
 obuelant, vt per illas spectent,
 nec respirando noxiū aëre at-
 trahant. Eo pictores ad sūptuo-
 sa parietum ornamēta vtiūtur.
 Cinnabaris

DIOSCORIDIS

Cinnabaris verò ex Aphrica defertur, & magno cōstat: ha-
cten⁹ inuenitur, vt vix verifco
loribus pictorū lineis satisfaciat: intēto colore nec diluto p-
ditū: quare quidā sanguinē esse
draconis existimauerunt. Vim
habet cinnabaris hæmatitæ la-
pillo eandē: cōuenit ad oculo-
rū medicamēta, verūm effica-
cius magis enim adstringit, &
sanguinem cohibet. Ambustis
igni, & popularū eruptionibus
cerato excepta medetur.

Argentū viuū. Cap. CX.

ARGENTVM viuum
fit ex minio, quod abusiue cin-
nabaris dicitur, patinis fictili-
bus, imposita ferrea cōcha cin-
nabarin continente, & calice
cooperta, argilla superlita, car-
bonibus succendunt: siqui-
dem deterfa fuligo, quæ cal-
lici infidet, refrigerata in ar-
gentum viuum coit. Quineti-
am inuenitur in argenti fodi-
narum rectis, stillatim concre-
tum. Alij per sese in metallis
inueniri tradunt. Seruatur in
vitreis, aut plumbeis, aut sta-
gneis, aut argenteis vasis: siqui-
dem aliam materiam omnem
exedit, & defluere facit. Po-
tum vim pernicialē habet: suo
enim pondere interna exest.

Remedio

σεις. Τὸ δὲ κιννάβαρι τὸ το κομ-
ζεται ἢ ἀπὸ κλύνης, παρὰ σκε-
ται ὃ πολλὰ καὶ ποσὺν τοῦ ὄντι ὡς
μὲν ἐξαρκεῖν ταῖς ζωγραφίαις
τῶν ἐν ταῖς γραμμαῖς περικλιν-
ῶν ὅτι καὶ βαρύνουσι, ἢ βαρύνουσι
ὅτι ἐν τοῖς πινέξιν αὐτὸ εἶναι αἰ-
μα δράκοντος, Διὸ αὖτις ὃ καὶ
τὸ κιννάβαρι τῶν ὑπὲρ τῶν αἰ-
ματῶν ἀρμόζον ἐν ὀφθαλμοῖς,
πᾶσι ἐπιτεταμένως μάλλον ὃ
σύμφωνον ὅτι καὶ ἰσχυρὸν, καὶ πικρὸν
καὶ ἐξ ἀντήματι ἀνακιν-
δὼν κινεῖται δὲ ἐκ πεύκει.

Πρὸ τῶν δραστικῶν. Κεφ. ρι.
Τὰ δραστικὰ ὃ σκευάξῃ ἀπὸ
τῶ ἀμμίου λεγομένου, κατὰ χρι-
στῶς δὲ καὶ τὰ τοῦ κιννάβαρος
λεγομένου, δύνανται ὃ ἐπὶ λοιπῶν κα-
τασκευῶν σιδηροῦ ἐχόντων
κιννάβαρι, περικλινέσθαι ἀμμο-
κατασκευαῖς πικρῶν, εἴτα
ὑποκλινέσθαι ἀνδραξίνῃ ὃ παρὰ
ἰουσαι τῶ ἀμμίου αἰθάλη ἀπο-
ξενεῖται καὶ ἀπολυθῆναι, ὃ
δραστικὰ γίνεται. εὐερίσκεται δὲ
καὶ ἐν τῷ μεταλλεύεσθαι τὴν ἀρ-
γῆν ἐν τῇ σέχῃ καὶ κατασκευῶν
συνεστῶσα. ἔτι δὲ ἰσορροπία καὶ
καθ' ἑαυτῶν ἐν τοῖς μεταλλοῖς
εὐερίσκεται ὃ ὑδραργυρον. φυλά-
σσεται δὲ ἐν υἰαλίνῃς ἢ κοιλῶν
νοῖς ἢ κατασκευαῖς ἢ ἀργυροῖς
ἀργείοις τῶν ὃ δύνανται ὑλῶν πα-
σαν διεκτεῖν, καὶ πικρὴ ἀπορρίψιν.
Διὸ αὖτις

Διῶαμιν δὲ ἔχει φθαρτικὴν πο-
θεῖται· τῇ βάζει διαβιβάσκου-
σαι τὰ ἐντός· βουδεῖται δὲ γά-
λακτι πολλῷ πνομῶν καὶ ἐξ-
εμουμῶν, ἢ οἶνω συν ἁψιν-
3 ὶσιν, ἢ ἀφελίματι σελίνου, ἢ
ὀρμίνου σπέρματι ἢ οὐρανῶν, ἢ
ὕδατος συν οἶνω.*

Πρὶ Μίλτου σνωπικῆς.

Κεφ. ριβ.

Μίλτος σνωπικῆ· κρατίστη ἡ
10 πικρὴ, καὶ βαρεῖα, ἡ παρὰ τὴν
σο, δλιδος, ὁμόχρους, πυλχυ-
τος ἐν τῇ ἀνέσει, συλλέγεται δὲ
ἐν τῇ κατωτάτῃ ἐν σπηλαί-
οις ποτὶ, διυλίζεται δὲ καὶ φέρεται
εἰς σνώπιν καὶ παρῶσκεται·
15 ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχη-
κε. Διῶαμιν δὲ ἔχει ξηραντι-
κὴν, ἐμπλαστικὴν· διὸ καὶ ἐμ-
πλαστοῖς τραυματικαῖς μύνη-
ται, καὶ τροχίσκοις ξηραντι-
κοῖς καὶ στεγνωτικοῖς· ἴσως δὲ καὶ
20 κοιτίαν ἐν ᾧ ὡς λαμβανοντὴν καὶ
ἐγκλυζομένην· διδοται καὶ ἡσα-
πικῆς.

Πρὶ Τεκτονικῆς.

Κεφ. ριβ.

Ἡ δὲ τεκτονικὴ ἡ πῶν ὅττι κα-
25 τὰ πᾶσι τῆς σνωπικῆς· ἀείσθη
δὲ ἡ αἰγυπτιακὴ καὶ ἡ καρθεγι-
κὴ, δλιδος, εὐφρυνῆς· ἡγιάται
καὶ ἐν τῇ πρὸς ἐσπέραν ἰβηρί-
ῃς ὥρως κρυμμένης καὶ μετα-
ελλαύσης εἰς μίλτον.

Πρὶ

Remedio est lac multum sub-
inde potum, & vomitionibus
reiectum, aut vinū cum absin-
thio, aut apij decoctū, aut fe-
men homini, aut origanū, vel
hyssopū cū vino: auri limata,
scobs, id est, ramētū q̄tenuissi-
mū epotū mirabili est auxilio.

Rubrica Sinopica.

Cap. CXI.

Rubrica Sinopis maximē p-
batur grauis, defa, ad iocineris
imaginē vergēs, calculorū ex-
pers, cōcolor, cū diluit ipēdio
fufilis. Effoditur ī Cappadocia,
speluncis q̄busdā, expurgataq;
deferit in Sinopē urbē, ī qua vē-
dit: vnde cognomētū accepit.
Vim habet exicatoriā, quasi
inducendo obstruentē, & ad-
strictoriā: quapropter vulnera
riis emplastris, & pastillis exic-
cātibus, & adstrictoriis cōmi-
fceri solet. Aluum fistit, in ouo
sumpta aut clystere infusa: da-
tur iocineris vitio laborātib⁹.

Rubrica fabrilis.

Cap. CXII.

Rubrica fabrilis, ad omnia Si-
nopide īferior est. Optima Æ-
gyptia, & Carthaginensis, lapi-
dum expers, friabilis. Gignitur
etiam in Iberia, quæ ad occi-
dētē spectat, ochra exusta, &
degenerante in rubricam.

Lemnia

DIOSCORIDIS

Lemnia terra.

Cap. CXIII.

Lemnia terra, cuniculoso in specu nata è Lemno insula, palustri loco defertur, inibi electa, & caprino sanguini permixta: quam incolæ cogunt in pastillos, et imagine capræ signant: unde & sphragida ægos, hoc est, figillum capræ, appellauere. Vim antidoti habet contra perniciofa venena singularem, pota cum vino, & præsumpta, euomi venena cogit. Contra ictus morsusque animalium, quæ exitiale virus ei aculantur, prodest. Antidotis familiaris. Sunt qui hac ad sacrificia utantur: est & dysenterix utilis.

Atramentum futorium.

Cap. CXIIII.

Atramentum futorium genere quidem vnum & idem est, molle & concretum: sed in specie differentias treis habet. Vnum nanque humoribus stillatum in cuniculos quosdā collatis, concrefcit: quare ab iis qui Cypria metalla perficiunt, stillatitium appellatur. Petecius ipsum pinarion vocat: alij stalafticon, id est, stillatitium. Alterum simplici ratione fit in speluncis: postea transfusum in excauatos scrobes, concrementum

Πρὶ Λημνίας γῆς.

Κεφ. ργ'.

Ἡ δὲ Λημνία ῥυνομήνη γῆ, ἐστὶν ἕκ πνος ὑπερόμου ἀνθρώπου, ἀναφερομένη ἀπὸ λήμνης τῆς γῆς, ἐχούσης ἐλῶδη τέπον, καὶ κείθεν ἐκλήρετο καὶ ὠρνετο αἷματι αἰγίω· ὡς οἱ ἐκ τῆς ἀνδραπείας ἀπαλάσσοντες καὶ σφραγίζοντες εἰκόνι αἰγρῆς, σφραγίδα καλεῖσιν αἰγρῆς. Διῶσται δ' ἔχει ἀντιδότου θανάσιμων φαρμάκων ἔξοχον, πινόμενόν τε οἶνον, καὶ περικλυθεῖσαι ἐξ ἐμείδου ἀναγκάζει τὸ δηλὸν τίθει· ἀρμόζει δὲ καὶ τοῦδε τοῦ πῶν θανάσιμων ἰσθλῶν παλῆας καὶ δόξης· κίχνηται δὲ καὶ ἀντιδοτοῖς. ῥῥῶν δὲ πνεις καὶ εἰς τελευτῆς αὐτῇ· ἐστὶ δ' καὶ δυσεντερίας ῥῥήσιμος.

Πρὶ Χαλκιδεύου. Κεφ. ριδ'.

Χαλκιδεύου τῶν ὠρῶν ῥῥῆς ἐν καὶ ταυτὸν ὑπάρχει, ὕρῶν ῥῥῆς ὅτι, πεπηγὸς· εἰδικὸς δὲ ἔχει διαφορὰς τρεῖς. τὸ μὲν, ῥῥῆ κατὰ σαλαγμὸν διητοιμασμένων ὕρῶν εἰς πνας ὑπερόμους συνταται· ὅθεν καὶ σαλακτὶς καλεῖται ὑπὸ τῶν τὰ κυπριακά μέταλλα ἐργαζομένων. Πετῆσιος δὲ αὐτὸ καλεῖ πινάριον· οἱ δὲ, σαλακτικὸν, πικτὸν, ἐφ' ὅσον ἀρακτὸν, λογχοπτόν. τὸ δὲ ἀπλῶς ἐργαζόμενον ἐν σπηλαίοις· ἐπειτα μεταρρόμους εἰς βόθρους, τίτω.

ἢ πῶς ἐν λαμβάνει. ὁ δὲ καὶ πη-
 κτὸν ἰδίως ὀνομάζει. τὸ δὲ πέ-
 πην χαλεπὸν μὲ ἐφ' ὅσον σκευάζεται
 δὲ ἐν ἰσπανίᾳ. σκευὴ δὲ ἔχει
 τοιαύτην ἄχρηστον τε καὶ ἀδε-
 5 νέουτον ὑπαρχον. ὕδατι διέν-
 τας αὐτὸ ἐφοισιν, εἴτα εἰς τὰς
 δεξάμενας κατιρρῶσαντες, ἐὼσι.
 τοῦτο δὲ πηγνύται τεταγμέ-
 ναις ἡμέραις, εἰς πολλὰ διατε-
 10 μενον κυβοειδῆ ῥήματα, βοβυ-
 λῶν δὲ ἀλλήλοις* περὶ σπέρμα. ἄ-
 εις δ' αὐτὸ ἡγνέον τὸ κυβ-
 νεον καὶ βαρὺ, πικρὸν τε καὶ
 διαυγές* οἷόν ἐστι τὸ σαλακτὸν,
 ὡς δὴ ὄν δὲ λογιζομένων χαλού-
 μνον. ἐρῶμενον δὲ τὸ πικρὸν.
 15 τὸ δὲ ἐφ' ὅσον περὶ μὲν βαφὰς καὶ
 μελάσματα ἐπιπιδαιότερον τῶν
 ὀφθαλμῶν δοκεῖ εἶναι. περὶ δὲ ἰα-
 κίν, ἀδενέστερον ἢ πείρα δεικνύσι.
 Δαύαται δὲ σύφειν, θερμαίνην,
 ἐραρεῖν. ἔλμινδας πλατείαις
 20 ἀναρεῖν < αἱ βάρες καταπνέ-
 μων, ἢ μετὰ μέλιτος ἐκλειρό-
 μων ἐμέτοις τε κινεῖ καὶ μόκ-
 νας λαβῶσι βοηθεῖ σὺν ὕδατι πο-
 τὸν κεφαλήν τε καὶ ταῖς ἐνεδρὸν
 ὕδατι καὶ δὲ ἐείλου ἰνεργυτῆμε-
 25 νον. καίεται δὲ ὡς ὡσπερ εἰς ὄλ-
 αῦτα ἐπὶ τῆς χαλκίτιος.

Περὶ Χαλκίτιος. Κεφ. ρβ.

Χαλκίτιον περὶ κριτέον ἢ χαλ-
 κοειδῆ καὶ εὐδρυπτον, δμῖδον τε
 καὶ οὐ παλαιὰν, ἐπὶ δὲ τὰς ἡμέ-
 ρας ὀπμῆς

cōcrementū capessit, quod pe-
 ctōn, id est cōcretitiū, propriē
 nominat. Tertiū dicitur cōcti-
 le, & in Hispania fieri solet: sed
 inutile ac fualidissimū esse cō-
 stat. Ratio parādī hec est: Aqua
 madefactū decoquūt, mox in
 piscinas trāsfundūt, & residere
 patiūtur. Hoc certis dieb* co-
 alescit, in complureis formulas
 digestū, tesserarū speciē reddē-
 tes, quæ racematim inter se co-
 herescunt. Optimū esse credi-
 tur, coeruleū, graue, cōcretum,
 trāslucēs: cuiusmodi stillatitiū
 est, ab aliis lōchoton nomina-
 tum. Proximū, cōcretitiū. Co-
 ctile verō ad insectus & deni-
 grationes, apti* ceteris esse cō-
 pertū est: sed ad medicinā vřū
 inualidius esse, experimēta do-
 cēt. Valet adstringere, calface-
 re, & crustas inducere: latas vē-
 tris tineas necat, drachmæ pō-
 dere deuorātū, aut cum melle
 linctū: vomit* ciet: aduers* hau-
 sta fungorum venena, ex aqua
 potū auxiliatur: purgat caput,
 aqua dilutū, & in vellere nari-
 bus instillatū. Vritur, vt pauld
 post in mētiōe chalcitis ostēde-
 mus. Chalcitis. Cap. CXV.

Chalcitis præfertur similis
 ari, friabilis, nec lapidosa, nec
 inueterata, intercurfantibus,
 P oblogis

DIOSCORIDIS

oblongis venis, splēdentibusq;
Huic absterforia vis est, excal-
faciēs, & crustas vlcerib⁹ obdu-
cēns: purgat q̄ oculis & eorū-
dem angulis harēt. In genere
leuiter exedētium est. Ad ignē
sacrū, & vlcera quæ serpūt, effi-
cax est. Sāguinē ē vulua, & na-
rib⁹ erūpentē, cum succo porri
fistit: gingiuarū vitia, depascē-
tia vlcera, tōfillāsq; eius farina
cōpescit. Vsta, & cum melle tri-
ta, oculorū medicamentis lōgē
vtilior redditur. Callum gena-
rum, & scabritiē absumit, abs-
tergētque. Fistulas tollit, colly-
rij modo in eas adacta.

Psoricum. Cap. CXVI.

Fit ex calcite medicamētum
quod psoricon vocāt, duabus
eius partibus, cū vna Cadmiæ
additis, et ex aceto tritis. Opor-
tet autem in fictili obruere fi-
mo, dieb⁹ quadraginta p canic-
ulæ ardores: sic enim fit acri⁹.
Idē quod chalcitis potest. Alij
pares vtriusq; portiones in vi-
no terūt, & eadē psequuntur.
Vritur chalcitis fictili nouo, vi-
uis carbonib⁹ superposito. Mo-
dus aut vstionis in humidiori-
bus est, dum ipsa chalcitis bul-
las excitare desierit, & pfectē
inaruerit: in reliquis verò, dum
mutata ī floridū colorē fuerit,

ἐπιμένεις καὶ ἀποσιβύσας ἐ-
χουσιν. Διῶαμιν δὲ ἐχει * συ-
πικνῶν τε καὶ θερμαντικῶν, καὶ
ἐχθροτικῶν ἀποκαθαρτικῶν τ⁹
σπλῆντος καὶ ὀφθαλμοῦ. ἔστι δὲ
καὶ τῶν μετέωρων * συφόντων. πικρὸν
δὲ καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα, ἔρπη-
τας, ἀμοιβραγίας, τὴν ἐξ ὑστέρας
καὶ μυκτῆρων συν πρὸς σου γυλῶ-
ξιν δὲ πρὸς τὴν ἐκφυλίδας καὶ
νομάς καὶ παρὰ διὰ κακῶν κί-
νη δὲ πρὸς τὰ ὀφθαλμικὰ μᾶλ 10
λον χρῆσι μὲν ἐν λείᾳ συν μέλιτι.
τετρακώδῃ μὲν βλεφαρῶν καὶ
τραχέᾳ ἀποτῆκῃ καὶ σμικρῇ. σύ-
ειγῃ δὲ ἀλγεινῇ καὶ κολλυβείῳ γυ-
ματι ἐν πρὸς μὲν.

Πρὶν ὡκεῖν. Κεφ. ρις. 15

Σκευάζει δὲ ἐξ αὐτῆ τοῦ χαλκί-
μενον ἡμερικόν. διπλασίονος χαλ-
κίτιος πρὸς ἀπλήν καὶ δμείαν
μηνον μόνον, καὶ συν ὀξὺ λεανον μόνον
δεῖ δὲ ἐν κεραμέῳ ἀλγεῖν κατὰ
ἐρύσιν ἐν κοφίᾳ ἐν τοῖς ἔσθον κύ 20
να καὶ μασιν ἡμέρας μ. γίνεσθαι
δρμῶν τεσσάρων. διωκτικόν ὅσα καὶ ἡ
χαλκίτις ἐν τοῖς ἔσθον μίξαντες οἷ-
ον λεάνωσι καὶ τὰ αὐτὰ πικρῶν.
καυσέον δὲ αὐτὴ ἐν ὀφθαλμῷ καὶ
ἐν πρὸς ἐν τοῖς, καὶ διαπύρροις ἀνδρά 25
ξιν ἀποφθιμῶν. μέσον δὲ ἔσθον
τὸ καυσέον, ἐπὶ μὲν τὸ πολὺ χρῶν
τὸ ἀποφθιμῶν καὶ καλῶς
ἐκείν ἡμερικόν ἐπὶ τῶν λοιπῶν
ἢ ἐπὶ τὸ ἐναντίον μετὰ βολῇ,
καὶ ὅσα

82

ἔταν γδ* μιλτωδὴς γήνται πύ-
 ρον κτ' βλάστος, ἀναμετέον ἀ-
 πύου, πύου τ' περὶ σκεπτικῶν α-
 καθαρσίων ἀποφουσιότων, ἡ ἀ-
 ποθετέον. ὁππότε δ' ἐπ' ἀνδρά-
 κων ἐμφουσιότων, μέγχι τὸ ὕ-
 παρχον ἀπύου γήνεται. ἡ ὑπὸ
 ὁσάκις καὶ διαπύρον ἀνδράκων
 σφραγισμένη πυκνῶς, ὥς ἂν πυρὶ
 δῇ, ἡ μεταβάλλῃ πύου ρόν.

Πρὶ Μίσους. Κεφ. ριζ'.

10 Μίσου δὲ παρὰ κηπτικῶν τὸ κῆ-
 ποριον, χρυσόφανες, σιλικόν, ἡ ἐν
 τῷ θραυστικῷ αἰ χρυσίζον, ἡ ἀπο-
 σίλκον ἀστεροειδές. Διῶται δὲ
 ἔχει ἡ χρυσὸν τ' ἀπύου τῇ χαλ-
 κίπιδι, διὰ τῆς τῆς ψευδὸς χα-
 15 τασκευῆς, ἐν τῷ μάλλόν τ' καὶ
 ἡ πον διαφέρειν. τὸ δὲ αἰγύπτιον,
 περὶ μὲν τ' διὰ διαφέρει ἐμ-
 περικτωτέον ὄν. περὶ δὲ τὰς
 ὁφθαλμικὰς διωάμεις, πολλῶ
 λείπεται τὸ περὶ σκεπτικῶν.

20 Πρὶ Μελαθηρίας. Κεφ. ριθ'.

Τῆς δὲ μελαθηρίας, ἡ μὲν πρὸς
 τοῖς τ' ὀφθαλμῶν σκεπτικῶν ἀφ' ὧν
 ἂν μετακινῶν ὁ χαλκός ἐπ-
 πύου ἡ ἀλμυρίδος ὁππότε. ἡ δὲ,
 ἐν τ' ἀνδρῶν ὁπφανείας τ' περὶ
 25 ὁφθαλμῶν τόπων, ἡ πρὸς ἡ γήνους
 ἐστὶν. ἐνείσκειται δὲ πρὸς ἡ ὀφθαλμῶν
 ἐν κηκίᾳ καὶ ἐν ἄλλοις πρὸς τό-
 πους. Διαφέρει δ' ἀπὸ τῆς ἡ περὶ ὁφθαλμῶν
 λεία, ὁμαλῇ, καθαρά, ἡ ἐν τῷ δι-
 γνῶστος μελανομένη ταχέως.

Διῶται

& sanguineū aut miniatū co-
 lorem cōtraxerit, tum demum
 eximenda est. Insidens autem
 spurcicia flatu expellenda, mox
 reponenda. Torretur etiānum
 perflatis carbonib⁹, vsquedum
 luteo colore palleſcat: aut ficti
 li subditis candentibus prunis
 subinde versata, donec igni cō
 flagret, & colorem mutet.

Misy. Cap. CXVII.

Misy asumendū natiōe Cy-
 prium, auri simile, durū quod
 friādō auri colorē imitatur, &
 stellæ modo splendet. Vim ha-
 bet, & vsionē cum chalcitide
 eandē, pręterquā q̄ pforicū ex
 eo non cōfiscitur, excessus de-
 fectusq; ratiōe tantū differēs.
 Egyptium autem ceteris prę-
 stat, vtpote qđ efficacior habeat-
 ur, sed ad ocularia medicamē-
 ta multō supradictō inferius.

Melateria. Cap. CXVIII.

Melateria gemina est originis:
 quædā in faucibus cuniculorū
 qb⁹ æs eruit, salis modo cōcre-
 ſcit. Alia verō in sūma facie su-
 pradiCTORū locorū coit, q̄ ter-
 rena est. Quinetiā inuenitur in
 Cicia, & aliis quibuscūq; regio-
 nibus, fossilis quædam. Præstat,
 quæ sulphuris colorē trahit, le-
 uis, pura, æquabilis, & quæ cō-
 tactu aquæ cōfestim nigrescit.

P ij Vim

DIOSCORIDIS

Vim causticam eam obtinet,
quam & misy.

Sory. Cap. CXIX.

Sory existimārūt aliqui melanteriā esse, aberrātes, siquidē sui generis est sory, ei nō abimile: verū forēi virus inest graue, & nausēā mouēs. Inuenitur etiā in Ægypto, & aliis quibuldā regionibus, vt in Libya, Hispania, & Cypro. Præfert Ægyptiū, quoddā; friatū nigrius apparēt, i multa foramina dehiscēs, suppingue, insuper adstringēs, & olfactu deuorationeq; magnū virus olēs, ita vt stomach⁹ in vomitiones effundā. Quod autem friatū scintillas misyos modo nō emittit, & alteri⁹ generis esse, & inualidū cēsendū est. Vim & vtiōē supradictis similē habet: dolori dentiū, caueris inditū medetur, eōsq; labātes firmat: ischiadicis ex vino infusum auxiliatur: illitū cū aqua, varos extinguit. Medicamētis admiscetur, quæ capillos dehigrāt. Hæc autē ferē omnia, & alia quæ vtiōē experta nō sunt, perustis validiora esse existimantur: præter salem, & vini facem, nitrum, calcem, & consimilia, quæ cruda remissiora sunt. Combusta enim, viribus efficaciora redduntur.

Diphryges.

Δυνάμει δὲ ἔχει χανσικήν ὦ
ἀντίκ' τῷ μύσῳ.

Πρὶ Σώρεως. Κεφ. ριθ'.

Τὸ δὲ σπῆρ ἔνιοι ὡς ἔλαβον με-
λαγχρίαν πλανώμενοι, εἰδὼν γὰρ
ὅτι ἡλῶς ἐκ ἀφόμοιον βραμὴ δὲ
σεσεν δὲ τὸ σπῆρ καὶ ναυτίας πε-
πτικῶν, ἐνδείκνυται δὲ ἐν αἰγῶ πῶς,
καὶ ἐν ἡλῶς δὲ τύποις, ὡς ἐν λ-
εῖν καὶ ἰστανία καὶ κῶσεσ. περὶ κρι-
τέον δὲ τὸ αἰγῶ πῶς, καὶ ἐν τῷ
δρακιδίῳ αὖ μετὰ τὴν φανό-
μενον. κατὰ τήσεις τὲ πολλὰς ἔ-
χον, καὶ ὑπολίπαρον, ἐπὶ δὲ σύφον,
καὶ περὶ δὲ κατὰ ποσὴν ἢ ὀσφρῶσιν
βρωμῶδες καὶ ἀναρῶ πικρὸν σομά-
χου. τὸ δὲ μὴ ἀκαμπυρίζον ἐν τῷ
δρακιδίῳ αὖ ἐμφερὲς μισοῦ, ἕτερο
ἡλῶς τὲ καὶ ἀσπερὲς οἰητέον εἶναι.
Διῶμαι δὲ ἔχει καὶ καύσιν πῶς
ἀντὶ τοῖς περὶ φημινοῖς ἰστανία καὶ
ὀδοντοχλας, ἐκ τῶν φανόμενων εἰς τὰ
βρώματα, καὶ τὸν ὑποσώλης δὲ ὀ-
δοντας κρατῶν καὶ ἰσχυρὰ δικοῖς
βοηθεῖ μετ' οἴνου ἐκλυζόμενον
ἰσθῶς τὲ σθένος ἐκ τῶν ὕδατος
καταρχιδέν. μίγνυται καὶ εἰς πε-
χῶν μελάσματα. κοινῶ δὲ πρὸς
πῶς ἐπὶ τέτων γένον καὶ τῇ ἡλῶς
πάντων δυναμικότερα τὰ ἄλλα
τὰ τῇ κεκαμμένον ἡγώτων πάλιν
ἀλλὰ καὶ περὶ γένον, καὶ ἵβη καὶ παταῖς
καὶ τῷ ὁμοίον, ὅσα ὁμοῦ ὄντα ἀνέ-
ται. καὶ ὁμοῦ αὖ πῶς διῶμαι
ἐμπερακτότερα γίνεσθαι.

ΠΣΔ

Πρὶ Διφρυγῆς. Κεφ. ρη'.

Diphryges. Cap. CXX.

Τὰ δὲ διφρυγῆς τρία ἡνιττέον εἶ-
 δν. τὸ μὲν γὰρ μετὰ ἀγκυλὸν ἐστίν, ὃ δὲ ἐν
 κύτρω μόνῃ γίνεται· πικρὸν δὲ γὰρ ὅν
 ἀναφέρειται ἐν βυθῷ πηλὸς τ' ἐκείνῳ
 5 τὸ πῶν* ἔτα ἀνερχθὲν ξηραίνεῖ ἐν
 ἡλίῳ καὶ μετὰ ταῦτα φρυγάνοις κύ-
 κλω περιτεθειμένοις καίεται· ὅθεν
 καὶ διφρυγῆς ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπὸ ἡ-
 λίου καὶ τ' φρυγάνων καίεσθαι, καὶ ξηρο-
 ποιεῖσθαι, καὶ οἰοῖται φρυγῆσθαι. τὸ δ' ἔτε
 10 ἐστὶν τ' κατεργασθὲν χαλκῷ ὡς ὅτε
 ὑποσάβμῃ πῆς καὶ ὑδὲ ὑπαρχει· μὲν
 γὰρ πῦρ τὸ ἡμεῖς ὑδατος περιχυ-
 σιν, ὡς ἀνωτέρω ἐφ' αὐτὸν περὶ ἀγνῆς
 χαλκῷ διακερήμενοι, μετὰ πῦρ ἀ-
 ναίρεσιν τὰ χαλκῷ εὐείσκει· ἐν τῇ
 15 χώνῃ ἐκείνῳ τῷ πυρὶ ἀν-
 τὶς τὸ τοιοῦτον εἶδος, πῦρ τε σύμῳ
 καὶ πῦρ γῆσιν χαλκοῦ ἔχον. τὸ δ'
 τεῖτον σκευάζεται· ἔτω· λίθον τὸν
 λεγόμενον πυρίτιον συνθέντες εἰς
 καμίνον οἱ περὶ τούτοις ὄντες, καί-
 20 οῖσιν ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς πύματον,
 ὅταν δὲ ἡ χροία μελάνθῃς γένη-
 ται, ἀνερχόμενοι ἀποτίθενται. π-
 ηλὸς δὲ φασιν ἐν μόνῃ πῆς τὸν χαλ-
 κοῦ λίθον ἀποτελούσης ὕλης ἡβ-
 νῶσθαι τὸ περιεργασθὲν ὅταν ὀπίη-
 25 θείσῃ ἐν πῆς λεγόμενης ἀλωσιν*,
 ἀνερχθὲν εἰς τὸς βόθροις καὶ ἐν-
 ταῦτα καίεται. τὸν τε γὰρ κύκλω
 τόπον τῶν βόθρων ἐπιλαμβάνει,
 καὶ μετὰ πῦρ ἀναίρεσιν τῶν λί-
 θων οὐδὲν ἡπὶον εὐείσκειται. περὶ
 κριτέον

Diphrygis tria genera esse.
 creduntur. Quoddam enim
 metallicum est, quod in Cy-
 pro sola gignitur: lutosum
 nanque extrahitur, ex luto
 cuiusdam inibi specus: ex-
 tractum, sole siccatur, mox
 circumpositis sarmentis vri-
 tur. diphryges ideo vocatū
 est, quod & à sole, & à sar-
 mentis vratur, arefcatur, & fer-
 mè torreatur. Alterum per-
 fecti æris, quasi subsidens
 fax est: siquidem post frigi-
 dæ aquæ offusionem, vt su-
 præ retulimus, cum de flore
 æris differeremus, sublato
 ære, fornacum ima parte co-
 hærens id genus inuenitur,
 & adstrictionem & gustum
 æris habens. Tertium sic fit:
 Lapidem pyriten, vt cal-
 cem multos dies cremant in
 camino: cumque colorem
 rubricæ contraxerit, exi-
 mentes reconduunt. Qui-
 dam tradunt hoc ex sola ma-
 teria, quæ lapidem æris gi-
 gnit fieri: quâdo in dictis a-
 réis afflata, & in scrobes trās-
 lata peruritur. Tūc enim am-
 bientē scrobis locum com-
 prendit, & exemptis lapi-
 dib⁹ nihilominus inuenitur.

P iij Prefertur

DIOSCORIDIS

Præfert quod sapore aris red-
dit, æruginisq; adstringens, &
vehemēter exiccans lingua: qđ
sibi exusta ochra nō vendicat:
quę cremata diphrygis vice ve-
nit. Vis ei⁹ adstringere perpur-
gare, extergere, siccare, excre-
scentia consumere, vlcera ser-
pentia, & quę cacoëthe vocāt,
ad cicatricem perducere. Sup-
puratiōes terebinthina aut ce-
rato exceptum discutit.

Auripigmentū. Cap. CXXI.

Auripigmentū in eisde me-
tallis, quib⁹ sandaracha gigni-
tur. Optimū existimat^r crusto-
sum, aureo colore micās, nulli
materiæ permistū, in squāmas
fissile: quale in Mysia Hellespō-
ri nascitur. Huius duo genera
fluxerunt: Vnum supradictum
est. Alterū glandis effigie, palli-
dū, & colore sandarachā imi-
tans, glebosum, ex Ponto &
Cappadocia defertur: qđ etiā
secūdum locū tenet. Torretur
in testa noua viuis carbonibus
subiectis, absiduoq; versat^r, do-
nec igne flagret, & mutet co-
lorem: deinde refrigeratū, tri-
tūmque recōditur. Vim habet
adstrictoriā, & erodentē, cru-
stas cum vehemēti vredine, &
violēto morſu excitat: reprimi-
t^r excrescūt, & capillos euellit.

Sanda-

κρίτεον δ' αὐτὸ τὸ τῇ γένεσι ἔγ-
χαλκον. * ἴζον σύφον τὴν ἐν ἀνα-
ξηραίνον ἰκαδὸς τὸ γλῶσσον. ὁ ὅρ-
η κακὰ μὲν ὁ ἄλλος ἔκκεται ἢν
δὴ καὶ οὐκ ἀντὶ διφρυγῶν πα-
ποθέσκουσιν. Διῶαμιν δὲ ἔχει συ-
πτικὴν τὴν ἀνακαθαρτικὴν ἐπιτῆτα
μυῖας, σπικτικὴν τὴν ἐξηρατικὴν
καὶ καλὰ συπτικὴν ὑπερσπικτικὴν
ἀπυλῶνικὴν κακοήθειαν καὶ ἐρπυσ-
σιν. Διαφορεῖ καὶ ἀποστήματα ἀ-
ναληφθῆναι τερειδιστῆν ἢ κηρωτῆ. 10

Πρὶ Αἰσενικῶν. Κεφ. ρκδ.

Αἰσενικὸν καὶ τὰ αὐτὰ γινώσκον
μέταλλα τῇ συνδεδεγμένη, ἀείρον
δὲ ἡγήτεον τὸ παλαιότερον καὶ χρυ-
σίον τῇ χρύσει τε πλάκῃ
λεπτομέρους ἔχον ὡς αἰεὶ ἐπικει- 15
μύας ἀλλήλους. ἔστι δὲ αἰμῆς
ἐτέρας φύσεως τοῦτον δὲ ἔστι τὸ
γινώσκον ἐν μυσία τῇ ἐν ἑλλή-
σπονδῳ. ἔστι δ' αὐτῶν δύο εἶδη. τὸ μὲν
ἐν οἷον ποσειδῶνι. * τὸ δὲ διήο βα-
λανόςδης καὶ ὠχρόςδης καὶ συνδα- 20
ραχίον ἢ χρύσει ἐκ πόντου καὶ κα-
ππαδοκίας φρόνῳ δευτερεύον
τὸ τοῦτον. ὁ πῶς δὲ ἔπ' ὅσῳ
καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτῶν ὁμοῦ αὐτὸ
δὲ ἐπὶ διατύρῃ ἀνθεακός καὶ σπῆ-
φι συνεχτός, ὡς δ' ἐν πυρῶνι καὶ 25
μυαδῶνι. ἡ δὲ καὶ καὶ ἀπὸ
τῆς συπτικῆς καὶ ἐξηρατικῆς
πυρώσεως καὶ βλαβῆς διέξωσιν ἔστι
καὶ τὸ τελεῖν, φλοῖον τῆς πύρας.

Πρὶ

- Πρὶ Σανδαράχης. Κεφ. ριβ'.
 Σανδαράχην ὃ περιττόν τ'
 καὶ αὐροῦ, πυρρὰν, οὐδ' αὖραυτον, ἐυ-
 λείαν τὸν τε καὶ καδαρὴν, κινναβα-
 εἶζον τὴν χροῶν, ἢ ὃ δειώ-
 5 σι ἀποφορὰν ἔχουσα. Διὰ μιν
 δὲ ἔχει καὶ ὁπίσιν τ' αὐτ' τῷ ἀρ-
 σενικῷ δερραπέυῃ καὶ διωπεκίας
 ἀναλκωθεῖσαι ῥητίνης, καὶ λεωπεῖς ὁ-
 νυχας σὺν πύσῃ ἀρίστη καὶ πρὸς
 φθειράσεις σὺν ἐλαίῳ ποιεῖ φύ-
 10 ματὰ τε σὺν σέσπιδι διαφορεῖ. ἄρ-
 μόζει δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐν ῥισὶ καὶ
 στόμασιν ἑλκυσί, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ
 ἐξ ἀνθήματα σὺν ῥοδίῳ καὶ πρὸς
 κονδυλώματα. Δίδεται καὶ ἐμπνύ-
 καὶς, σὺν οἰνομύλῃ. καὶ ὑποδυ-
 15 μᾶται σὺν ῥητίνῃ καὶ πρὸς πα-
 λαυὸν βήχα, διὰ σφονγὸς ἑλκω-
 μένῃ τῷ ἀτμοῦ τῷ στόματι. Φα-
 νύ τε ἀποκαθαίρει ἐκλειχρῆσιν
 σὺν μέλιτι, καὶ ἀδματικοῖς σὺν
 ῥητίνῃ κατὰ πότον δίδεται.
- 20 Πρὶ Στυπνείας. Κεφ. ρκγ'.
 Στυπνείας δὲ χροῶν παῖ ἐρ-
 ρος, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰγύ-
 πῳ μετὰ ἄλλων εὐείσκειται. ἔστι
 γὰρ ῥατὶ οἶον ἐκ τῆς βωλίπιδος ἀν-
 δρος. ῥηναῖται δὲ καὶ ἐν ἄλλοις
 25 πρὸς τόποις, ἐν κηλῇ, ἐν μακα-
 δονίᾳ, ἐν λιπάρις, καὶ σαρδο-
 νίᾳ, καὶ ἱερραπόλει τῆς φρυγίας,
 λιβύῃ, ἀρμενίᾳ, καὶ ἐν ἄλλοις
 δὲ τοποῖς πλείονσι ὅπερ ἢ μίλ-
 τος. ἔστι δὲ αὐτῆς εἰς πλείους.

πρὸς

Sandaracha. Cap. CXXII.
 Sandaracha probatur rufa,
 & saturatio, & aliena materia
 vacans, friabilis, cinnabaris co-
 lore, sulphuris virus redolens,
 Dos eadem & vstio, quæ auri-
 pigmento: explet alopecias, re-
 fina excepta, & scabros vn-
 gues cum pice eximit: contra
 phthiriasin ex oleo efficax est.
 Tubercula cum adipe discu-
 tit. Prodest ad narium orisque
 vlcera, & cæteras pabularum
 eruptiones cum rosaceo: item
 condylomata. Datur ex mul-
 so, purulenta extusisietibus. Suf-
 fitur quoq; cum resina, aduer-
 sus veterem tussim, raptio per
 fistulam nidore: vocem ex-
 pedit, cū melle delincta
 suspiriosis cum resi-
 na in catapotio o-
 ptimè datur.

Alumen. Cap. CXXIII.

OMNE aluminis genus fe-
 rè in Ægypto, & in eisdē me-
 tallis inuenitur: etenim scisile
 quoddam, quasi flos glebosi in-
 telligitur. Gignitur & in aliis
 quibusdam locis, in melo, in
 Macedonia, in Liparis, Sar-
 dinia, Hierapoli Phrygiæ. A-
 phrica, Armenia, & plerif-
 que aliis regionibus, sicut & ru-
 brica. Plurimæ eius species:

P iij verum

DIOSCORIDIS

verū ad medēdi vsum, scissille,
rotundū, et liquidū expetitur.
Optimū est scissile, præsertim
recens, cādidissimū, gustu per-
quā adstringēs, graue olens,
calcolorū expers, nec glebulo-
se aut affulose cōpactū, sed si-
gillatim in capillamēta quādā
canescētia dehiscens, quale est
quod trichites, quasi capillare
nominat, in Ægypto natū. Re-
peritur quoq; lapis huic alumi-
ni persimilis, qui gustus iudicio
dignoscit, quod nō adstringat.
Dānaf in rotūdi genere, quod
manu confictū est, sed ex figu-
ra deprehenditur. Asumendū
autem suapte natura rotundū,
bullis turgēs, albo propius, at-
que validius adstringens, præ-
terea nō nihil palloris cū qua-
dā pinguitudine præ se ferens,
sine arenis, friabile, natiōe Æ-
gyptiū, aut ex insula Melo. Li-
quidi probatio, vt sit lympidū,
lacteum, æquale, & semper suc-
co madēs, sine lapidibus, atque
quendā coloris igniculū expi-
rās. Vim habent excalcificandi
stringēdi, & expurgādi, q̄ cali-
ginē pupillis oculorū offūdūt:
genarū carnē, cæterisq; excres-
cētias extenuāt. Scissile rotun-
do efficacius intelligitur. Vri et
torreri chalcitidis mō debent.

Putrescētia

πρὸς δὲ ἰατρικὴν χρῆσιν λαμβά-
νεται ἢ ῥητὴ τε καὶ ἢ στρογγύλη καὶ
ἢ ὕρξας. αἰεὶς δὲ ὑπάρχει ἢ ῥη-
τῇ, καὶ ταύτης ἡ περὶ σφάτος καὶ
λευκῇ ἄραν, καὶ αἰλίδος* καὶ βαρυό-
ζος σύφκας τε εὐπύκας, ἐπὶ τὲ ὅς
πεπρωμένη βωληκίδι, ἢ ῥητῇ κη-
ρίδι, ἀλλ' ἐξασμένη κατὰ μόνον
δακτυλίου πρὸς τὴν ἐμπερῶς, οἷα
ὄσιν ἢ λεγόμεναι τριχίτης, ἡ γυνό-
μη δὲ ἐν αἰγύπτῳ εὐερίσκειται δὲ
καὶ λίθος ἐμπερῶς αὐτῇ ἄραν, ὅν 19
διακρίτεον τῷ τῆς γυνόκως κρι-
τηρίῳ μὴ σύφκας. τῆς δὲ στρο-
γγύλης ἢ χειροποίητος ἀδολιμος
ὑπάρχει· γινώσκεται δὲ ἐκ τοῦ
ῥήματος. περὶ σφάτος δ' ἂν εἴη
ἢ φισκῶς στρογγύλη καὶ πεμπολυ- 15
γῶδης, ὑπολευκός τε καὶ σύφκας
σα ἐρρωμένως, ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν
ῥητῆς αἵμα καὶ λιπαρίας ἐχου-
σα, πρὸς δ' αὖ τούτοις αἰλίδος τε καὶ
εὐπύκας, καὶ ἡύει μυρία ἢ αἰ-
γυπία. τὴ δὲ ὕρξας τὴν μέλιστα 20
διαφανῇ περὶ σφάτος καὶ χαλκίῳ
διν, ὁμαλὴ καὶ ἢ δόλκας χαλκῶδη,
ἐπὶ ὅ αἰλίδος καὶ πυρρῶδες αὐτοπνέ-
ουσαν. Διωάμιν δὲ ἐχρῶσι θερμο-
τικὴν, εὐπύκην* ἀπεκαθαριστικὴν
τῶν ἐπισκοτωμάτων τῶν κόρας τῇ- 25
κουσαν ὅ καὶ τὰς ἐπὶ τῷ βλεφάρων
σφάκας καὶ τὰ ἄλλα ὑπὸ σφάκ-
ματα. ἐνεργαστέραν δὲ τῆς στρο-
γγύλης τὴν ῥητὴν ἡμῶν. καλόν-
ται δὲ καὶ ὁπῶν ὅς χαλκίτης·
ἰσχυρῶς

ἰσχυροὶ δὲ καὶ σπινθερόντας· αἱ μοῖ-
ραζίας οὐλαὶ παλαιδόντα στέλλουσιν·
καὶ ὁδόντας σπινθερόντας κρατυύ-
σι συν ὀξείῃ ἢ μέλιτι. ἄφθας δὲ
ἄφελαι συν μέλιτι, καὶ ἐξανθή-
ματα καὶ ῥεύματα ἐν ὧσιν συν
πολυρόνου χυλῷ· λέπρας δὲ ἀρ-
μόζουσι συν κράμβης φύλλοις,
ἢ συν μέλιτι ἐκινεῖται· καὶ κνησ-
μοῖς, ὅνυχας τε λεπτοῖς καὶ πε-
ρυγίοις καὶ χυμέτοις συν ὕδα-
τι πικρῇ καὶ λευκῇ. συν τρυγίῃ δὲ
ὀξείῃ κατὰ χεῖρ ἰσχυρῶς μετὰ κη-
ρίδος ἴσως καὶ χυμῶν πρὸς φα-
γεδαμνικῶν, πρὸς δὲ νομάς συν
ἀλσὶ διπλοῖς· πικρῇ δὲ
συν ὀξείῃ καὶ πόσῃ σιμύρῃ
κατὰ χεῖρ ἰσχυρῶς· κονίδων τε καὶ
φειδῶν καὶ πυκνῶν συν ὕ-
δατι κατὰ χεῖρ ἰσχυρῶς, βοήθῃ μα-
* οἰδήμασιν τε καὶ μαλακῶν καὶ
βουβώνων δυσωδίας κατὰ χεῖ-
ρας· ἢ δὲ μυρία καὶ πρὸς ἀσπ-
λῆσαν σπινθερόντας πρὸς τῆς συν-
δου παρὰ τὴν δὲ τῶν σόματι τῆς
ὑστέρας· καὶ ἔμβρυα ἐκπνέουσι·
ἐπουλῶσι τε καὶ σαφελῶς καὶ πα-
ειδύμοις ἐπιπείθει· καὶ σόμασι
καὶ πρὸς ὅτα καὶ αἰδοῖα συν μέ-
λιτι ἐπιχέουσι.

Πρὸ Θείου. Κεφ. ραδ'.

Θεῖον δὲ ἀφίστην ἡμῶν, τὸ ἄ-
πυστον καὶ λαμπρύνον τῇ χροῇ,
διαφανές καὶ ἁγνόν. τὸ δὲ πεπυ-
ρωμένον, τὸ χλωρόν καὶ ἐκπνέον.
ἡμῶν

Putrescētia vlcera compescūt;
sanguinis fluxiones inbibent;
gingivas humore pręgnantes
cōprimūt: motus detiū cū ace-
to & melle firmāt. Profunt cū
melle vlcerib⁹ oris, eruptioni-
bus papularū, & fluxionibus
auriū, cum sanguinalis herbę
succo: lepris cōueniūt cū bras-
sicę foliis aut melle cocta: ite
pruritui, & vnguium scabritiis,
pterygiis, & pernionib⁹, asper-
sa cū aqua. Valent cū aceti fa-
ce, & galla, pari pōdere crema-
ta, ad phagedęnas vlcerum, &
cū salis duab⁹ partib⁹, ad vitia
que pascūt: furfures cū eruo et
pice illita abstergūt: ad lendes,
pediculos, ambusta, cum aqua
illita auxilio sunt. Cōtra tumo-
res, & graue alarū inguinūque
vir⁹, illinunt. Ex Melo aut adue-
ctū, mulieribus pręstat ne cōci-
piāt, ante coitū ori vuluę indi-
tū: partus quoq; extrahit: gingi-
uis, si caro excreuit, vuę ac tō-
fillis accōmodātur: ori, auribus
& verēdis cū melle illinuntur.

Sulphur. Cap. CXXIII.

Sulphur optimū existimatur
uinū, quod apyron vocāt, nite-
dulę modo splēdidū, perlucēs,
minimē lapidosum, Probat in
genere sulphuris ignē expti, qđ
virer, ac prępingue spectatur.

Pluri-

DIOSCORIDIS

Plurimum in Melo & Lipara
gignitur. Supradictum sulphur
calfacit, discutit, & celeriter cō-
coquit: prodest tussib⁹, fufpirio
fis, purulenta extufisientibus in
ouo sumptū, aut fuffitum: prae-
terea partus, vsti nidore extra-
hit: lepras, lichenas, scabros vna-
gues, cum refina terebinthina
mistum, aufert: cum aceto autē
illitum, ad lepras efficax est: vi-
tiligines tollit: scorpionis icti-
bus, addita refina, medetur cū
aceto verò, draconis marini
scorpionisq; plagas sanat. Pru-
ritus toto corpore erumpētes,
cum nitro deterfum, fedat: re-
gium morbum emendat, in-
sparsum fronti cochlearis men-
fura, aut in forbili ouo sumptū.
Facit ad grauedinē, & destilla-
tiones: sudores quoq; consper-
sum inhibet: podagricis, cū a-
qua & nitro illitum, conducit:
grauitatem auditus, fuffiti ni-
dore raptim per fistulam hau-
sto, sanat: lethargicos fuffitu
excitat: erumpētē vndecun-
que sanguinem sistit: contusis
auribus, cum vino & melle il-
litum medetur.

Pumex. Cap. CXXV.

Pumicis probatio, vt magno-
pere leuis, spongiosus, scissilis,
nec arenosus, item teri facilis,

&

γινώσκειται δὲ παλαιοὶ ἐν μέλει καὶ
λίπαρᾳ. θερμαίνει δὲ τὸ περὶ τὴν
μύρον καὶ διαφορεῖ καὶ πεπαι-
νεί ταχέως· βήχας τὲ καὶ ἐμ-
πνοίς καὶ ἀσθματικούς ὠφελεῖ
ἐν ὧν λαμβανόμενον καὶ ὑπο- 5
δυμώμενον· περὶ δὲ τοῖς τοῖς
ἐμβρυα κατὰ τὴν ὑπόδυμωσιν
καὶ λέπρας, ἐπὶ δὲ λειχῶας καὶ
ὄνυχας λεπτεροῖς αἵματι τριβέντινῃ
μυχθὲν ῥητίνῃ· συνὲξεί δὲ κα-
ταχειρόμενον, ποιεῖ μὲν καὶ περὶ 10
λέπρας· αἶρει δὲ καὶ ἀλφούς· ἰσ-
ταὶ καὶ σκορπίων πληγὰς μυχθὲν
ῥητίνῃ· συνὲξεί δὲ καὶ δρακοντίου
δαλασίου καὶ σκορπίων πληγὰν
ἰᾶται. παύει καὶ τὸν κατὰ ὅλον τὸ
σῶμα κνησμούς (ὡς νύττω σμηρό- 15
μενον· ἀποκαθαίρει δὲ καὶ ἰκτερές,
κοχλιαεῖς πληγὰς ἐπιπασσόμε-
νον τῷ μετώπῳ, ἢ μὲν ὡς βοφητὴς
λαμβανόμενον· καὶ περὶ κορυζαν
δὲ καὶ κατὰ ῥῖνον ποιεῖ καὶ ἰδρωτὰς
τέλλει κατὰ παστέμενον· καὶ περὶ 20
ρεϊκοῖς (ὡς νύττω καὶ ὑδατι κατὰ
χειρὶν συμβάλλεται· καὶ δυση-
κοίαν ὑποδυμώμενον διὰ σφω-
νός θραπέυει· καὶ ληθαργικούς ὑπο-
θυμώμενον· αἰμορροῦσαν δὲ ἰσθμὸν
θλάσεις τὲ ὧτων συνὲξεί καὶ 25
μέλει κατὰ χειρόμενον ἰᾶται.

Περί Κισσίου. Κεφ. ριέ.

Κισσίου δὲ περὶ κισσίου δὲ ἀ-
γαν κόφω, καὶ πλύκονον, γαστρί-
τι καὶ ἄλλων, ἐπὶ δὲ ψαδυσθῶν τε

καὶ

ἢ λευκὴν, καυσέον δὲ ὕψω λαβὼν
 αὐτῆς ὅπου ἀν' ἑτέλης, διαπύροις
 ἔγκυρτον ἀνθράξιν, ὡς δ' αὖ ἐκ-
 πυρωσθῇ, ἀνελόμενος σβέσον οἶνον
 εὐώδει· ἢ πάλιν πυρώσας σβέσον·
 5 τὸ δ' ὅτε πύρον ἀνθράξιν αὐτῇ καθ'
 ἑαυτῷ, ἢ αὖ ψυχρῷ, ἢ ἀποσβε-
 μένος χρεῖ. Διῶαμιν δὲ ἔχει
 συπικνὴν τε ἢ συμκτικὴν οὐλάν,
 ἀποκαθαρτικὴν τῶν ὀπισθοστομῶ-
 των τοῖς κόραις μετὰ τῇ θέρματι·
 10 γειν' ἐλκεῶν τε πληρωτικὴν καὶ κα-
 τουλωτικὴν· ἔπι δὲ καὶ κατασαλ-
 πτικὴν ὑπερῶν, ἢ συμκτικὴν ἰδίων
 πον λεία, καὶ ὑδαρτικὴν σέμα-
 τος· ἢ εἰς ἕλκωσιν πειχῶν ἐπιπῆ-
 δειον. Θεόφραστος δ' ἰσχυρεῖ, ἐὰν εἰς
 15 ζέοντά τις οἶνον πῖδον καθῇ κί-
 σσειν, παύσει· παρὰ χρεῖμα τὴν
 ζέον τὸ οἶνον.

Περὶ Ἀλῶν. Κεφ. ρκς'.

Τῶν δὲ Ἀλῶν ἐν ῥέεσσι μὲν
 ὅστις τὸ ὀρυκτὸν· τοῦτου δὲ κοι-
 20 νῶς μὲν τὸ ἄλινον καὶ λευκὸν καὶ
 διαφανές, πυκνὸν τε καὶ ὁμα-
 λὸν τῇ συγκρίσει. Ἰδίως δ' τὸ ἁμ-
 μωνιακὸν τῷ ᾗσει, εὐχριστὸν τε
 καὶ εὐδείας τὰς διαφύσεις ἔχον.
 τοῦ δὲ θαλασπίου τὸ πυκνὸν πα-
 25 ραληπτόν, ἢ λευκὸν ἢ ὁμαλόν.
 χάλισον δὲ ἐν κύπρῳ ἢ κύπρου
 τῇ σαλαμῖνι γίνεται καὶ μεγάρ-
 εις, καὶ ἐν σικαρία καὶ λιβύη.
 ἐν τοῖς λερομέδοις δὲ καὶ τὰ λι-
 μενῶα περικριτέον. ἐν τὸν ὡτάτων

δ

& candidus. Crematur flagra-
 tissimis carbonibus obrutus,
 & ubi canduerit, extractus, vi-
 no restinguitur odorato: ite-
 rumque incensus extinguitur:
 & tertia vitione exemptus, &
 per se refrigeratus, ad usus
 conditur. Vis eius adstringe-
 re, gingivas abstergere: pur-
 gat cum calfactione, quæ ca-
 liginem pupillis offundunt: ex-
 plet vlcera, & ad cicatricem
 perducit: excrementa cohi-
 bet. Fit ex farina eius dentifri-
 cium. Corpori crustam obdu-
 cit: auellendis capillis aptus.
 Theophrastus author est, si qui-
 quam in bullientem vrceum
 vini pumicem iniecerit, feruo-
 rem statim sedari.

Sal. Cap. CXXVI.

Sal fossilis efficacior est: co-
 munitur, si est candidus, calcu-
 lis vacans, & perspicuus, den-
 sus, æquali compage. Peculia-
 riter ammoniacus natione lau-
 datur, si modo findi facillè pos-
 sit, & in recta segmenta didu-
 ci. In marino sale eligendus est
 cādidus, æqualis, dēsus. Proba-
 tissimus in Cypro fit, & Sala-
 mine Cypri, & Megaris, in Si-
 cilia & Aphrica. Sed inter di-
 cta salis genera lacustris præ-
 fertur: sed multò validissimus
 est

DIOSCORIDIS

est Phrygius nomine tapeus, δὲ αὐτὸς ὅστις τὸ φρύγιον, χαλούμε-
aut tritæus, aut gâtæus. Salis na- γον δὲ ταπεινόν. Διούσιον δὲ ἐ-
tura in commune perquā vti- χροισιν οἱ περὶ φρυγίαν ἄλλες κοι-
lis est: adstringit, absterget, ex- νῶς πολὺ χρῆσιν, συπτικὴν τε καὶ
purgat, dissipat, reprimat, ex- σπληνικὴν, καὶ ἀποκαθαρτικὴν καὶ
tenuat, & crustas inducit. Sed διασπληνικὴν, ἐπὶ δὲ κατὰ σπλη- 5
hoc interest, quod alius alio sit κλὺ καὶ ἐρωπικὴν, καὶ ἐρωπικὴν.
præstantior. Quin & à putre- τῷ μᾶλλον καὶ ἡττοῖ διαφέροντες.
dine vindicat. Admiscetur me- εἰς δὲ καὶ σπυγδόνων ἐρεκτικοί.
dicamentis pforas abstergen- καὶ σπυγδῶν ψευδαλμῶν μίγνυται.
tibus. Excrecentia in oculis σέλλοις καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς
reprimat, & pterygia cōsumit, ὑπεροχῆς, καὶ περὶ γὰρ τῶν 10
cæterásq; carnis extuberatio- σι, καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ ὑπερσπλη-
nes tollit: clysteribus infundit- σεις αἵ εἰσι καὶ κλυσιμῶς εὐθε-
tur: discutit lassitudines ex ο- τοι καὶ κόπου λυθῆνοι, σὺν ἐ-
leo illitus. Contra hydropico- λαίῳ χροῖσιν, καὶ περὶ τὰ οἰδη-
rum tumores auxiliatur, dolo- ματα τῶν ὑδρωπικῶν, πνεύματα
résq; in faccis fotu mitigat, & ἡ δὲ αὐτὴ ἐν σπληνίῳ περὶ σπλη- 1
pruritus sedat, ex oleo & ace- δηγμάτων, καὶ κνησμῶς ὅτι πάντα
to infriectus ad ignem, donec σι μετὰ ἡλίου καὶ ὕδατος συγχρομέ-
sudent. Item lichenas, lepras, νοι περὶ πυρὶ ἄρχας καὶ ἰδρώσω-
pforásque. Anginam ex melle, σιν, ὁμοίως καὶ λήθνας καὶ ψώρας καὶ
aceto, & oleo illitus leuat: ton- λέπρας, συναναγκάσας τὸ κοινὸν
fillis vuēque, cum melle tostus. σὺν μέλιτι καὶ ὕδατι καὶ ἐλαίῳ δια- 20
Vlceribus in ore manantibus, χροῖσιν, περὶ τὰ παρὰ στόμα καὶ
gingivis quas humor vexat, & κινίδαις (σὺν μέλιτι ὅππῃ καὶ ὕ-
phagedanis vlcera, cum po- δας καὶ ἕλκων πλάσσειν καὶ πρὸς φα-
lenta crematus illinitur. aduer- γαδίναις (σὺν ἀλφίτῳ καὶ χαμῶδι
sus scorpionum ictus, cum li- κατὰ πλάσσειν). περὶ δὲ σκορπί-
ni femine: contra serpentium- ὶων ἀλκῆς σὺν λινῷ σπέρματι. περὶ 25
morsus, cum origano, melle, ὅτι ἔχον δόγματι. σὺν ζεϊράνῳ
hyssopo: aduersus cerasten, cū καὶ μέλιτι καὶ ὑπόπτῳ. περὶ δὲ
pice, aut cedria, aut melle au- κεράσσει μετὰ πίστεως ἢ κεράσει
xilatur. Contra scolopendræ ἢ μέλιτι. περὶ δὲ σκολοπέν-
morsus, cum melle & aceto: δρας δόγματι. σὺν μέλιτι καὶ ὕδατι.
aduer- περὶ

- πρὸς τὸ σπικκὼν πληγὰς καὶ περιό-
νας καὶ πρὸς ἡνδράκια τὰ ἐν κε-
φαλῇ, θύμος τε καὶ φύμαλα σὺν σέ-
α πμοχέω ἀδμηφθέντες· σὺν σα-
φίσι δὲ ἢ σέα πμοχέω ἢ μέλιτι, δο-
5 τήντες διαφορεσι. καὶ ὄρχων οἰδύ-
ματα, σὺν ὀριγάνῳ καὶ ζύμη θάπτον
πεπαίνουσι. καὶ κροκοδιλοδύκτοις
βοηδοῦσιν, ἐνδεθέντες εἰς ὀδόνιον
λεῖον, καὶ βαπτίζοντες εἰς ὕδρος συφο-
ρῶν τὸ μερὸν τοῖς ἐνδεσμοῖς. θη-
10 ρισδύκτοις τε βοηθοῦσι, καὶ πρὸς ὑπώ-
πια παροσώπα σὺν μέλιτι. καὶ παρὸς
ὁπὲρ μήκωνος πίσιν, καὶ πρὸς μύκη-
τας σὺν ὀξυμήλιτι πινόμενοι, παρὸς
τὸ σρέμμαλα σὺν δολύρῳ καὶ μέλιτι
πρὸς πυρίχματα τὸ σὺν ὕδατι ἐπι-
15 τεθέντες· ἐν ἑῷσι φλυκταγῶδες πο-
διχακοῖς τε ὁμοίως ἐπιτίθενται,
πρὸς ὠιδιρίαν τε σὺν ὀξυμέλιτι
λατὰ καὶ ἔρπητας ἰορῶσι μετ' ὀ-
ξὺς καὶ αἰσχροδέντες ἢ καὶ ἀπλάσθεν-
τες σὺν ὑπόπτη· χαμῆον τὸ ἀλλύς
20 εἰς ὀσφάκινον ἀγγεῖον ἐμβάδόντας
καὶ ἐπιμελῶς παμάσαις, ἢ καὶ μὴ
ἐξ ἀλγῶν, ἀνθρακῶν καὶ ἐγκρύψαν-
τας ἀρχῆς ἐκπυρῶσεως. πινὲς δὲ
τὰς ὀρυκτοὺς σιμὴν πεπλάσσαις
εἰς ἀνθρακῆς ὑποτιθέντες, ἐῶσιν ἄ-
35 ρχῆς αὐτὸ σάψις κατακαθ' ἑνὲς δὲ
καὶ τοὺς κοινὰς ἀφ' αὐτῶν τὸ βόπεν
καθ' ἑνὲς. ἀποκλύσας αὐτοὺς ἀπαξ ὕ-
δατι, καὶ ἐάσας ἐξηανθῆναι, ἐμβάδον-
τες ὑδρῶν, καὶ παμάσας ὑπόπτη
κινῶν ἕως αὐτὴν μελέτη ἐξ ἀλγῶν.

Περὶ

adversus vesparum ictus, & te-
redines, albidasque capitis pu-
stulas, thymos & tubercula,
cum seuo vitulino: furunculos
cum vva passa, aut suillo adipe,
aut melle discutit. Testium
tumores cum origano, & fer-
mento maturius concoquit.
Crocodilorum moribus auxi-
liatur, tritus, in linteolo & in-
tinctus aceto, ita vt vinculis lo-
ca constriquantur. Prodest ad
bestiarum morsus, sugillationes
in facie, ex melle. Contra
haustū opium & fungos, cū a-
ceto multo bibitur. Luxatis im-
ponitur cū farina, & melle: am-
bustis igni cū oleo impositus,
pustulas erumpere nō patitur.
Podagricis itidem imponitur,
& aurium doloribus cum ace-
to: ignes sacros, & vlcera quæ
serpunt cum aceto aut hyssopo
illitus sistit. Vritur fictili, di-
ligenter opertus ne exiliat, con-
ditusque prunis, vsquedum ef-
feruescat. Aliqui fossilem suba-
cto polline obliniunt, & car-
bonibus subiciunt, vsquedum
eius crusta exuratur. Solet &
sal communis hoc modo vri:
Aqua semel abluitur, & ficca-
tus in ollam coopertam mitti-
tur, subito igne, moueturque,
donec iam non exiliat.

Salis

DIOSCORIDIS

Salis spuma.

Cap. CXXVII.

Spuma salis, spumosi maris
lanugo siue ramentum est, in
exilibus petris inuentum, cui
vis eadem quæ sali.

Muria. Cap. CXXVIII.

Muria effectus salis præbet,
abstergitq; dysentericis infun-
ditur, etiam si nome intestina
corripit: & ischiadicis veteri-
bus. Ad fatus, aquæ marinæ
vsum præstat.

Flos salis. Cap. CXXIX.

Flos salis flumine Nilo de-
fluit: lacubus tamen quibusdā
innatat. Assumendus qui cro-
cei coloris est, odore ingrato,
ceu gari. Interdum longè ma-
gis virus olet, gustuque morda-
citer, & pinguius lentus. Fucu-
losus autem rubrica, aut scrupu-
losus, improbat. Prætereas syn-
cerus non nisi oleo resoluitur:
adulteratus nonnulla ex parte,
etiā aqua diluete factitiū colo-
re. Ad vlcera quæ cacoethe vo-
cātur, & phagedænas, genitaliū
nomas, & purulētas aureis, effi-
cax est: oculorū hebetudines,
cicatrices, albuginēsq; tollit.
Emplastris vnguentisq; coloris
causa, vtrofæceo, misce: sudorē
cit: aluū turbat, in vino aut a-
qua sūptus: stomachū male ha-
bet. Additur

Περί Ἀγνης ἀλός.

Κεφ. ρκζ'.

Ἀλος ἄγνη ἐπι-ἡγυμά ἐστιν ἁ-
λὸς ἀφράδους, δεισιπόρῳρον ἐπὶ
τῶν πετειδίων. Διῶταιν ὅ ἔχει
τὴν αὐτὴν τοῖς ἁλοῖν.

Περί Ἀλμυς. Κεφ. ρκδ'.

Ἀλμυ τὴν αὐτὴν τοῖς ἁλοῖν ἔ-
χει ἐνέργειαν, στικτικὴν. Δυσεντε-
ρικοῖς τέ ἐστι τοῖς κτ' νομῶν ἔγ-
κλυσμα, καὶ ἰσχυαδικῶς χροῖοις.
πρὸς τε καταπληθείς ἀμύζει 10
ἐφ' ὅν θαλαπῶ ἐστι χροῖοι.

Περί Ἀγνης ἀλός. Κεφ. ρκδ'.

Ἀλὸς δὲ αὐτὸς καταρρίει ὡδὴ
τῶν γέλω πετομῶν ἐρίσεται δὲ
λίμναις ποῖ. παρὰ ἡπείρου δὲ τὸ
χροκίζον τῇ χροῖᾳ καταδυσωδέ- 15
σεν, ὡς ὅτι γάρ ἐστι. ἐνὶ τοῖς δὲ ἔ-
* δυσωδέσεν μᾶλλον καὶ τῇ
γνώσει δηκτικώτερον καὶ ἐσπλί-
πασεν. τὸ δὲ ἐμμηκτον ἢ ἀρόμ-
κοις ἔχον, φαῦλον ἡγνέον. ἐπὶ τὸ
ἀκέραιον ἐλαίῳ συνανέεται μὴ- 20
νον. τὸ δεδολωμένον δὲ ἐν μέ-
ροις καὶ ὕδατος ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ
κακοῦσθαι καὶ φαρμακικὰ ἔλκεα, καὶ
νομάς τὰς ἐν αἰδοῖοις, καὶ ὅτι
συσφύσσεται, καὶ ἀμεινωπίας καὶ
ταῖς οὐλαῖς αἶρει καὶ λευκάματα. 25
μίζνεται καὶ ἐμπελάσσει καὶ μύ-
ρρις εἰς χροῖον ὡς καὶ ῥοδίνω.
ἐστὶ δὲ καὶ ἰδρώτων κνηθηκόν
κοιλίας ταρακτικόν, σὺν οἶνον
καὶ ὕδατι ληφθέν. χαροτόμαχον.
μίζνεται

μύνηται ἢ ἀκόποις ἢ σμήγμα-
σι πρὸς τειχῶν * λευκασιμόν καὶ
καπνίου ὅτι δριμύ, πυρωπικόν
ὡς ὅτι οἱ ἄλλοι.

Περὶ Νίτρου. Κεφ. ρλ'.

Νίτρον περιχρίτεον τὸ κοῦφον,
καὶ ῥοδωπὸν ἢ λευκὸν τῷ χροίαν,
κατατετρηνύκον, οἷσι περιχρί-
ναι, τοιοῦτον δὲ ἔστι τὸ ἐκ τῶν
βουβῶν. Διυάμην δὲ ἔχει με-
τασυγκριτικῇ.

Περὶ Αφροῦ νίτρου.

Κεφ. ρλβ'.

Αφρὸς ὃ νίτρον, ἄριστος μὲν εἶναι
δοκεῖ ὁ κορυφαῖος ἢ πλακώδης,
εὐδρυπῆς ἢ ἢ ἐμπροσθεν ἢ ἀ-
φρώδης, ἐπὶ ὃ δριμύτης οἷος ἔστιν
ἢ ἐκ φιλαδελφίας κομμοβόμης ἢ
ἐν λυδία. Διυάμην δὲ ὁ ἀγρύπιος.
γινώσκται δὲ ἢ ἐν μαγνησίᾳ ἢ κα-
είας. Διυάμην δὲ ἔχει ἢ χροί-
σιν οὗτος τὸ καὶ τὸ νίτρον ἀλσιν
ἐμφερῇ. ἐκ πελασῶ δὲ τὸ νίτρον ἢ
ἐκ ῥόφης παύλ' λεανθὲν μὲν κυμίνου
ἢ πορὶν μὲν ὕδρι μέλιτος ἢ μετὰ
ἐλῆμαλτος ἢ πνὸς ἢ διαφορῶν δι-
ναμῶν πνύματα, οἷον πηγάς ἢ
ἀνθήδου. ἔστι δὲ ἢ πελοδικῶν σύγ-
χρησιμα πρὸς τῆς ὑπόπης πρὸς-
βολῆς. μύνηται καὶ διαφορη-
τικῇ ἢ ἐπιπασστικῇ καὶ λεπτο-
κρῇ ἐμπλάστροις ἢ λεπτοπικῇς.
σὺν ὕδατι δὲ θρῦψ ἢ οἶνον ἐγχε-
ρῶν ἐμπνευματώσεις τὸ καὶ ἢ-
χρῶς ὡτων ἰαται καὶ πυρρῶας.
καὶ διὰ

bet. Additur acopis, & smegma-
tis, quæ albâdi capilli gratia cō-
ponitur: & in vniuersum acris
est, & feruētis naturæ, vt sal.

Nitrum. Cap. CXXX.

Præfertur nitrum leue, roseo
colore, aut cādido, in forami-
na dehiscēs, perinde quasi spō-
giosum quiddam, quale ex Bu-
nis affertur. Humores euocat,
qui in alto concreuerunt.

Spuma nitri.

Cap. CXXXI.

Spuma nitri optima esse puta-
tur, leuissima, glebosa, friabilis,
colore penè purpureo, aut spu-
mosa, & mordēs: qualis ex Phi-
ladelphia Lydiæ defertur. Se-
cunda est Ægyptia. Quin & in
Magnesia Cariæ gignitur. Vim
& vitionē salis habet, tā nitri,
quàm spuma eius. Præterea ni-
tri tormina sedat, si tritum cū
cumino bibatur, in hydrome-
lite, aut sapa, aut aliquibus quæ
inflationes discutere possunt,
vti ruta, vel anetho. Febribus
circuitu redeuntibus illinitur,
ante suspectam accessionem.
Miscetur emplastris, quæ extra-
hunt, & discutunt, extenuant,
& lepras abstergunt. Cum a-
qua autē calida aut vino infu-
sum, inflationes, purulēras au-
reis, & sonitus earūdem sanar,
forde

DIOSCORIDIS

fordes expurgat, cum aceto instillatum. Canum morfibus ex afinino adipe aut fuillo medetur: resina terebinthinae admistum furunculos aperit: aquae inter cutem cum fico illinitur: oculis ad claritatem visus cum melle succurrit: & venenis fungorū, ex posca potū: aut si buprestis momorderit, ex aqua: iis verò qui taurinum sanguinē biberint, ex laserpiatio: iisque qui cibum non sentiunt, vtiliter obducitur: opisthotonisque iam remissioribus, & luxatis, cum cerato: in resolutione linguae, pani commodè permiscetur. Aliqui supradicta carbonibus vrūt, subiecta prius testa noua, donec incandescant.

Fæx. Cap. CXXXII.

ELIGENDA fæx maximè à vino vetere, Italico: fin minus, ab alio consimili. Fæx aceti viribus longè acrior est. Crematur vt alcyonium, antè diligenter ficcata. Sunt qui noua testa igni largo vrāt, vsque dum penitus incendatur. Alij viuus carbonibus fæcis glebam obruunt, & idem opus prosequuntur. Experimentum est legitimæ vstionis, vt aërio nitore inalbescat. linguamq;

καθαίρει δὲ καὶ ῥύπον συν ὅξϊ ἐγχερόμενον. κινουμένοις τὴν δὲ συντέλει ὀνείρῃ ἢ υἱέρῃ ἀνασμοῖ δὲ καὶ δισιδίως ἀνακαθάρσιν τετραμνηθῆναι ῥητήν· μὲν σὺ κων δὲ ὑδρωπικῶν ὅττι κατὰ πλάσμα· συν μάλιστα δὲ ἐγχερόμενον ὀξυδερχές· καὶ πρὸς μύκητας σὺν ὀξυκράτῃ πρὸς ἀφ' ὁμοῖ· πρὸς δὲ βουκορήσεις (μὴ ὑδαπ' πρὸς ταύρων δὲ αἷμα σὺν σιλήφῳ ἀποφῶσι τὸ χροῖον κατὰ πλάσμα· παρὰ κμάουσι τε ὁ πρὸς τοικοῖς πάρεσι συν κερωτῇ, καὶ σφέμμασι· μίγνυται καὶ ἀφ' ὁφελίμως ὅπῃ τῶν τ' γλῶτται παρὰ λευκῶν. ἐνίοι δὲ καὶ οὐσι τὰ πρὸς ἐρημύειν· ἀφ' ὅρα καὶ πεπρωμένους ἀπερυσσάμενοι, πρὸς ὑποκειμένους καμῶν ὁστράκου, ἕως αὖ ἐμπυρωθῇ.

Περὶ Τρυγός. Κεφ. ρλϛ.

Τρύγα δὲ παρὰ κληπτόν μάλα μὲν τὴν ἀπὸ οἴνου παλαιού ἰταλικού· εἰ δὲ μὴ ἀπὸ ἄλλου ὁμοίου· ἢ γὰρ ἀπὸ ὅξους ὀπιτέταται τῇ δυνάμει. καμνέον δὲ ὡς ἀλκυόνιον πρὸς ἐξηραμύωσιν ἐπιμελῶς. πνὲς δὲ ἐπ' ὁστράκων καμνῶν ζέντες καμνοῦσι πρὸς δυνάμει, ἕως αὖ ἐμπυρωθῇ κατὰ βάθος. ἄλλοι δὲ εἰς ἀφ' ὅρα καὶ πεπρωμένους ἐγχερόμενους βάλανον, τὸ ὁμοίον τοιοῦτον. σημείον δὲ τῆς δυνάμεως καμνέον ἡνέκον, τὸ λευκὸν ἢ ἀεὶ ῥέχου τὸ χροῖον. καὶ τὸ

καὶ τὸ πρὸς τὴν ἑξέσταν τῇ γλώσῃ
 οἰοῦναι φλέγεν αὐτὴν. ὡς αὐτὴν τὸν
 καὶ ἡ ὀπὸ ὅξους κρέσσεται. Διὰ μὲν
 ὃ ἔχει καυστικὴν σφόδρα, καὶ σμη-
 κτικὴν, κατὰ τοὺς πικρὰς, συπικρὰς,
 5 καὶ σπικρὰς ἀγὰν καὶ ξηρὰς πικρὰς.
 ῥησέον δὲ τῇ περὶ πρὸς σφάτω
 ἔσθ. ταχὺ γὰρ διαπνέεται ὅθεν οὐ-
 δὲ ἀσκέπασον, οὐδὲ χρεῖς ἀγρὸς
 αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρὸς. πωλεῖται δὲ
 αὐτὴ ὡς πρὸς φόλῳ. ἡ δὲ ἀκρωστος
 10 σέλλει οἰδῆματα καὶ κατὰ ἐαυτὴν
 καὶ μὲν μυρσίνης κοιλίαν τὴν καὶ σφ-
 μαχον βεννιπύλῳ κατὰ πλά-
 εῖσαι σέλλει καὶ βροῦν γυναικείον
 κατὰ ἡβῆ καὶ αἰδὴν κατὰ πλα-
 τοῦ δὲ, πρὸς ἑνὶ καὶ φύρεθλα ἀ-
 15 νέλκωτα διαφορεῖ καὶ φύματα.
 μαρτυρεῖ τὴν σπαραγμῶν τὴν βέναν τὴν γά-
 λα σβέννισι συνὸς ὅξει κατὰ χει-
 εῖσαι. ἡ δὲ κακὰ μὲν καὶ πρὸς
 ἀφίστησιν ὄνυχας συνὸς ῥητίνης καὶ
 20 μὲν ῥητίνης ἐλαίου συγχέειται
 νύκτα ὅλην, ἔαν δὲ αὐτὴν ποιῇ τὴν τεί-
 χας. πωλεῖται δὲ μύρτου εἰς
 τὰ ὀφθαλμικὰ, ὡς ἀποδὸς σμῆ-
 χει τὴν οὐλὰς καὶ ἀχλὺς τὰς ἐν ὀ-
 φθαλμοῖς ἢ τοιαύτη.

Περὶ Ἀσβέσου. Κεφ. ρλγ'.

25 Ἀσβέστος γίνετα οὕτω τῶν θα-
 λαπίων κυρῶν τὰ ὄσρα καὶ κα-
 βῶν, πρὸς ἑκφυλόν, ἢ εἰς κλί-
 βανον διαπύρεσιν καθεῖς ἄφες ἐν-
 νυκτερεῖται. τῇ δὲ ἐχρῶν ἐὰν
 μὲν λευκοτάτη γῆνται ἀνέλου.
 εἰ δὲ

linguamq; tactu vrere videa-
 tur. Eadem vrendæ facis aceti
 ratio. Vis ei supra modū vrens,
 & abstergens: vlcera ad cicat-
 ricem perducit, adstringit, ve-
 hementer exest, siccātque. Sed
 recenti vtendum est, quoniam
 celeriter exanimatur: proinde
 non nisi in reconditorio, &
 vase aliquo reponi debet. La-
 uatur, vt pompholyx. Quæ v-
 ftionem experta non est, tu-
 mores & per sese, & cum myr-
 to cohibet: ventris stomachi-
 que fluxiones illita sistit: mu-
 liebre profusum, imo ven-
 tri aut genitalibus imposita,
 mitigat: panos discutit, non-
 dum exulceratos, & tubercu-
 la: rigentes mammæ, suisque
 lactis impatientes, cum aceto
 peruncta extinguit. Cremata
 verò, vngues scabros cum re-
 sina aufert: addito lentiscino
 oleo, illita nocte tota, rufat ca-
 pillum. Elota oculorum medi-
 camentis, vt spodos, adijcitur:
 cicatrices eorum & caligines
 eadem abstergit.

Calx viua. Cap. CXXXIII.

Calx viua hoc modo fit: Ma-
 rinorū buccinorum testas igni
 condito, aut feruenti clibano,
 nocte dimittito: postera die, si
 cādidissimæ fuerint, extrahito:

Q. fin

DIOSCORIDIS

sin aliter, iterum vrito, vsquedū
vehementer inalbuerint. Dein
vbi in aquam frigidam immer
sa fuerint, in fictile nouū cōiū-
cito, & exacte pannis operiēs,
noctē vnam cōquiescere fini-
to: mane eā extrahēs, vbi per-
fecto omni opere elaborata
fuerit calx, recondito. Fit & ē
littoralibus calculis igne cre-
matis, necnon ē vili & fusaneo
marmore, quæ ceteris præfer-
tur. Vis omni calci in cōmune
ignea, mordens, adurēs, & cru-
stas inducens: quibusdam aliis
immista, vt adipi, oleo, conco-
quendi vim assumit, mollit &
dissipat: vlcera ad cicatricem
perducit. Efficacior existima-
tur recens, nec aspersa aquis.

Gypsum. Cap. CXXXIII.

Gypsum vim habet adstrin-
gendi, obstruendi: sanguinis
eruptiones sudoresque cohi-
bet: sed potum, strangulatio-
nis modo iugulat.

Sarmentitius cinis.

Cap. CXXXV.

Sarmentorum cinis vrendi
vim habet: cum axungia au-
tem vel oleo illitus, fractis ner-
uis, articulorum collisionibus,
& neruorum nodis prodest:
cum nitro & aceto, excrescen-
tias carnis in scroto reprimi-
t serpen

εἰ δὲ μὴ, πάλιν καὶ ἄρχεις αὐτὴν ἰκα-
νῶς λευκανθῆναι. εἴτα ἀπεβάλλας
αὐτὰ εἰς ψυχρὴν ὕδατος, ἐμβάλε
εἰς χύτραν χαλκῷ, καὶ σκεπά-
σας αὐτὰ ῥάκασιν ὀπμιελῶς, ἐα-
σον ἐν ταύτῃ νύκτα μίαν. ὡς οὖν
ἢ ἀνελὼς ἀπὸ ψυχρῶν τὸ πᾶν
τελὲς τῆς κατεργασίας ἀποτίθε-
σο. σκεύζεται δὲ καὶ ἐν λίδων
κοχλῶων καμυβύσῃ, καὶ ἐν τῇς
χυδαίας μαρμαρίου, ἢ καὶ ἐν πε-
κύνεται τῶν ἄλλων. Διῶαμιν 10
δὲ ἔχει πάντα κοινῶς ἄσβεστος πυ-
ρωπικῷ, θηκτικῷ, χαυστικῷ, ἐ-
ραστοπικῷ· μισγυμῶν δὲ πᾶσι ἐ-
τέροις ὡς ἑαπὶ ἡ ἐλαίῳ, γίνεται
πεπτικῇ, μαλακτικῇ, διασκεδα-
στικῇ, κατυλωτικῇ. ἐμπεριείρα 15
δὲ αὐτῆς ἡνιότερον πᾶν πρὸς σφα-
τον καὶ ἄσβεστον.

Περί Γύψου. Κεφ. ρλδ'.

Γύψος διῶαμιν ἔχει συπι-
κῷ, ἐμπλαστικῷ· αἰμορραγί-
ας τὲ καὶ ἰδρωτῶν ἐφεκτικῷ. 20
ποδείσσιν δὲ πίνει τῷ κατὰ πνευ-
μὸν τῷ ὅπῳ.

Περί Τέφρας κλημιατίνης.

Κεφ. ρλέ.

Τέφρα κλημιατίνη διῶαμιν ἔχει 25
χυστικῷ· σὺν ὀξυγυρίῳ ἢ ἡ ἐλαίῳ
καταπλασθεῖσα, θλάσματα νεύ-
ρων καὶ ἄρθρων λυγίσματα καὶ συστο-
φάς νεύρων ἀφαιεῖ· σὺν νίτρω δὲ
καὶ ὀξεί σαρκώσεις ὀρέου σέλλει.
κατὰ

κατὰ πλάσσειν δὲ συν ὄξει, ἐρ-
πετόδνηκτα καὶ κυνόδνηκτα ἰσταν-
θερωπικαῖς τε μίγνυσι. καὶ γίνε-
ται ἡ ἐξ αὐτῆς κοιλία πρὸς πώ-
ματα, καὶ μύκητας συν ὄξει καὶ
5 ἅλοις καὶ μέλιτι.

Περὶ Ἀλκυονίου. Κεφ. ρλς.

Τοῦ δὲ Ἀλκυονίου πέντε γινώ-
σκον εἶδη ὑπερῶν. τὸ μὲν γὰρ πυ-
κνὸν ὅτι καὶ σφυγνόν, καὶ τῷ ἰδεῖν
σπογγώδες, ἔστι δὲ βρωμώδες * καὶ
10 βαρὺ, καὶ ἰχθύος ὄζον, ὃ δὲ πλείστον
ἐπὶ τῶν ἰσθίων εὐερίσκεται. τὸ δὲ
ἐξῆς κατὰ μὲν τὸ ὀφθαλμικὸν
ὀφθαλμικῶν ἢ σπογγώδους κοῦ-
φόν τε ὅτι καὶ πολύκηρον, καὶ πυκνὸν
ἀποφορεῖν ἔχον. τὸ δὲ τρίτον σκω-
15 ληκοειδὲς ὑπερῶν τῷ τύπῳ, καὶ
τῇ χροῇ περὶ σφωρότερον, ὃ πνεύς μι-
κρίστον χαλοῦσι. τὸ τέταρτον δὲ ἐ-
ρίοις οἰσπηροῖς ὁμοιον, πολύκε-
ρον, κοῦφον. τὸ δὲ πέμπτον ὀι-
κα μὲν κατὰ ὀφθαλμικὴν ἀνοσ-
20 μὸν τε ὅτι καὶ τραχὺ, ἐνδοθεν μὲν
κωστήρει κατὰ πῶκος, ἐξωθεν
δὲ λεῖον, δριμύ, ὃ πλείστον ἐν τῇ
περὶ πονηρίᾳ κατὰ τὴν χαλουμε-
νὴν βέσβικον ἦσιν χυνοῦται, ὃ ἐ-
πιχρωεῖας ἄλλος ἄρην χαλοῦσι
25 τούτων τὸ μὲν περὶ πον καὶ τὸ δεύτε-
ρον, εἰς σμήγματα παρὰ λαμ-
βάνει γωμικῶν, καὶ πρὸς φακὰς,
λευκῶν τε καὶ λευκῶν ἀλφειῶν τε
καὶ μελανίας καὶ σπίλοις πάντων ἐπὶ
περὶ σώματι καὶ ἑλπίδι σώματος.
τὸ

serpentiū canūmq; moribus il-
litus ex aceto medetur: crustas
obducētib; medicamētis ad-
miscetur. Fit ex eo lixiū cōtra
prēcipitationes, & fungorū ve-
nena, cū aceto sale & melle.

Alcyoniū. Cap. CXXXVI.

Alcyonij quinque esse ge-
nera compertum est: vnum
enim spissum, acerbī saporis,
spongiosa facie, item tetri o-
doris, ponderosum, & piscem
olens, quod plurimum in lit-
toribus inuenitur. Alterū pin-
nulæ oculorum aut spongiæ
simile, fistulosum, & leue, o-
dorem algæ referens. Tertium
vermiculi forma; & colore
magis purpureum, quod Mil-
lesium quidam vocant. Quar-
tum fuccidis velleribus non
dissimile, multis inanitatibus;
hians, leue. Quintum figura
fungi, sine odore, asperum,
parte interna quodam mo-
do pumicosum, foris læue, a-
cre, quod plurimum in Pro-
pontide iuxta insulam Besbi-
on appellatum gignitur, pa-
trio nomine halos achnen vo-
cant. Duo priora in foemina-
rū smegmata assumuntur con-
tra lentigines, lichenas, lepras,
vitiliginas, nigritias, & maculas
in facie reliquoque corpore.

Q. ij Tertiū

DIOSCORIDIS

Tertium iis qui difficili vrina vexantur, aut arenulas in vesica colligunt, idoneum est: item renibus affectis, aquæ intercutem, lieni. Vltum autem, & ex vino illitum, alopecias replet. Postremum dealbandis dentibus aptum est: in alia sine gmat, psilothráque assumitur, cum sale mistum. Si quisquá alcyonium cremare velit, cum sale in crudú fictile mittat, & obliniéis vasis spiraculum luto, ita fornaci mandet, & cum figlinum percoctum fuerit, extrahens ad vsus recondat. Lauatur vt cadmia.

Adarces. Cap. CXXXVII.

Fit in Cappadocia quod adarces appellatur: est autem tanquam concreta salis lago, humidis & palustribus locis ficitate emergens, & arundinibus ac herbis agglutinata, colore flori lapidis Asij similis, & omni forma molli alcyonio, & aliquantum cauo proxima, vt videri possit lacustre alcyonium. Ad euellendas lepras, lentigines, lichenas, & vitia cutis in facie, & similia, accommodatur: & in summa, vis ei acris. Humorem euocat qui in alto concreuit, & ischia- dicis prodest.

Spongia.

τὸ δὲ τρίτον ἐνδοτεῖ περὶ δυσουρεῶν καὶ ἀμμιῶν συλλέγοντας ἐν τῇ κύσει· καὶ περὶ νεφρικῶν, περὶ ὑδρωπῶν, σπληνῶν, καὶ ἐν κατὰ πλάσιν συνόνοι, ἀλωπεκίας διασωεῖ. τὸ δ' ὕστατον ὁδόντας λευκαίνειν διώσται. παραλαμβάνεται δὲ καὶ πρὸς ἄλλα σμήγματα καὶ ψιλοθράμιζόμενον συν' ἁλτι. χαρπύει δὲ τὸν τῶν βουλόμενος, μετ' ἁλτων εἰς ὁμίον χύτρῳ ἐμβαλε, καὶ πε- 10 εἰαλείψας τὸ στόμα αὐτῆς πύλῳ, δὲ εἰς χέλιον, ὅταν δὲ ἐπὶ πύλῳ ὁ κέρμας αὐτῆς ἀνελόμενος ἀπὸ τοῦ καὶ χέλιου παύεται δὲ ὡς καὶ μεῖα.

Περὶ Ἀδάρκου. Κεφ. ρλζ'. 15

Ο δὲ περὶ γορευόμενος ἀδάρκος, γίνεταί μὲν ἐν γαλατίᾳ· ἐστὶ δὲ, ὡς περὶ ἐπίπαρος ὑφαμινεύων, καὶ ἵζητον καὶ τελεματωδῶν τόπων ἐν ἑρεσσίᾳ ἐπιγνόμενος, καὶ φειπιζόμενος 20 χαλάμοις καὶ χορταείοις, ὅμοιος δὲ πύλῳ χέλιον ἀπὸ ἀσίας λίθου, τῷ δὲ ὅλῳ τύπῳ ἀλκυονίδος τῷ μαλακῷ, καὶ πελυκένῳ, καὶ ἐστὶν οἶον ἐν λευκῶν ἀλκυονίδων. ἐνδοτεῖ δὲ περὶ ἐνδορῶν λεπιδῶν 25 καὶ ἐφελίδων καὶ λευκῶν, καὶ φακῶν, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ δόλων δὲ ἐπὶ δριμύ, καὶ μετασυγκριπτόν, ὁφελεῖ καὶ ἰσχυρῶς.

Περὶ

Περὶ Σπόγγων. Κεφ. ρλθ'.

- Τῶν δὲ σπόγγων τὸν μὲν ἄρρεας
ἐκλέσταιν πτες λεπτοτέρους καὶ
πυκνοὺς ὄντας· ὃν τὸν σκληρωτέ-
ρεος πέρατος ἀνόμασαν. τὸν δὲ,
5 ἥλκιος οἱ εἰσάντιος τοῖς περὶ ἐρη-
μύους διέκριν'. καὶ σὺν δ' ἐχρῆσι
δ' αὐτὴν δὲ λεωνίω. ὁ κενὸς δὲ καὶ
δύστης, τραυματικός τε ὅτι καὶ οἱ
δύματα τέλλει· καὶ πὶ νεώτερον πα-
κολλᾷ. σὺν ὅδεσι δ' ὅξυκράτω·
10 σὺν μέλειτι δὲ ἐφ' ὅτ' παλαιὸς κολ-
ποὺς παρκολλᾷ. ὁ δ' παλαιὸς ἄ-
χρηστος. διατέλλοις δὲ καὶ μεμ-
κότες ἔχουσιν, καὶ τύλους ἀποδεσμού-
μενοι λίνω καὶ αὐτοὶ ἐξήτοι παρενπι-
δέμενοι ὡς κὰρ μύτα, τὰ δ' ἔρυσμα-
15 τὰ καὶ ὑπόνομα καὶ χροῖα ἔλκυσιν,
ἐξικμάζουσιν ἐπιδέμενοι αἰνικοί
νέοι καὶ κενὸι ἐπὶ χροῖσι δ' καὶ αἰμορ-
ρῆσιαν. σὺν ὅξει δὲ κεραιώμενοι,
περὶ ξηροφθαλμίας, καὶ ὅπου δεῖ
σμερῆσαι π, ἢ σὺ δαμ. βελῶν δ' πρὸς
20 σι πυλύνοντες εἰς τὰ ὀφθαλμικά.
σὺν δὲ πύσιν καὶ ἄλλοις περὶ αἰμορ-
ρῆσιαν ἀφ' ὧν ἔσται. λευκαίνονται δὲ
αὐτοὶ οἱ ἀπακότατοι ἐν τοῖς καύ-
μασι, βρεχόμενοι τῇ ἐπὶ τῇ περὶ ἄν
συνιστάμενη ἄλλος ἄχνη, καὶ ἡλια-
25 ζόμενοι, ἐπὶ ἐλεπέτω δ' τὸ μὲν κοί-
λον αὐτῶν αἶμα, καὶ τὸ δὲ ἢ ἀπο-
τομῇ. εἰ δὲ εἴη αἰδρία δαεία καὶ
ὑποδ' σελήνῳ τίθενται βρεχ-
όμενοι ἄλλος ἄχνη θαλάσσης, γίνον-
ται δὲ λευκότεροι οἱ πύσιντοι.

Περὶ Κο-

Spongia. Cap. CXXXVIII.

E spongiis alias mares appel-
lauere, tenui fistula, spissas: qua-
rū duriores tragos nominarūt.
Foeminas autē, quæ contrarias
dotes habēt. Vruntur eæ vt al-
cyoniū. Recentes sine pingue-
tudine, vulnerariæ sunt, & tu-
mores reprimunt: recetia vul-
nera ex aqua poscave cōgluti-
nant: veteres sinus ex decocto
melle iungūt. Vetustæ autē in-
utiles. Aridæ ligatæ lino, si pe-
nicilli modo adigātur, oclusa
vlcera, callōsq; laxant, siccæ re-
centes & vacuæ senilia vlcera,
& quæ fluxione laborant, aut
cuniculatim excedūt, impositu
siccant: sanguinis profluuiū si-
stūt. Crematarū cinis ex aceto,
aridæ lippitudini auxiliatur: &
vbi qd abstergere aut adstrin-
gere op⁹ est. Vtilius, in oculorū
medicamentis lauare cinerem.
Omniū cinis cū pice cremata-
rū, profluētē sanguinē sistit.
Cādidæ cura fiūt, è mollissimis
recetēs, per est⁹ tinctæ falis spu-
mæ, quæ petris cohæret: insola-
tur in uersæ, hoc est, parte cauā
sursum spectātē, & qua abscis-
sæ fuerūt, deorsum. Si verò æsti-
ua serenitate ad lunā sternant,
perfusæ falis spuma, aut maris
aqua, maximū cādorē referēt.

Q iij Coral-

DIOSCORIDIS

Coralliū. Cap. CXXXIX.

Coralliū, quod aliqui lithodendron appellarunt, marinū esse fruticem constat, qui alto extractus, duratur statim atq; emergit, tanquam offuso aëre protinus cōcrescat. Plurimum inuenitur ad Syracusas, in p-
montorio cui Pachyno nomē est. Laudatissimum, rubens, colore antherici aut sandycis saturatū, nec secus terenti facile cedens, æquabili vsque quaque concremento, rursus algæ aut fuci marini odore, quā ramosissimū, forma fruticis, cinnamomi æmulum. Quod autē in lapidis duritiā coit, scrupulosum, inane, & lacunosum, vitiosum existimatur. Adstringit, & refrigerat mediocriter: excrescentia coercet: oculorū cicatrices abstergit: vlcerū caua, & cicatrices explet: contra sanguinis reiectiones magnopere efficax est, vrinæ difficultati auxiliatur. Quin & potum ex aqua lienem absūmit.

Antipathes. Cap. CXL.

Quod antipathes vocāt, corallium esse arbitrantur, specie tantum distans. Est autem colore nigro, arboris figura, ramosum magis. Vires supradicti habet.

Phry-

Περὶ Κοράλλιου. Κεφ. ρλθ'.

Τὸ ὅ κοράλλιον ὁ πρῶτος λιθό-
δενδρον ἐκάλεσαν, δοκεῖ μὲ εἶναι
φυτὸν θαλάσιον, σερρῶταί τε δὲ ὁ-
ται ἐκ τῆς βυθῆς ἡκυδῆς, ἐξ ὧν γινώ-
σκον, καὶ βαπτίζονται ἢ τοι παρὰ τὸ
μυρον ὡς πρὸς τὸ πτερυγισμὸν
ἢ μὲν αἶρος εὐρίσκει, ὃ πλείον ἐν
τῷ καὶ συρακίῳ ἀκρωτηρίῳ τῷ
καλκιδόνι παρῶν. ἄριστον δὲ ὅτι
τὸ πύρρον τῇ χροίᾳ καὶ εὐφρεῖς ἀν-
θρῶποι καὶ χρώματι, ἢ σπινθηρὶ κα-
τακορεῖ, ἐν ταῖς τε ὁσάντως, καὶ
ὁμαλῶν δι' ὅλης τῆς συγκρίσεως,
ἐπὶ δὲ ἐσπινθῆ βρυθῆ καὶ φυκίοις
ἐμφορῇ ἔχον. πρὸς δὲ τούτοις πο-
λύζον καὶ κινναμωμίζον τὸ πύ-
ρρον τῆς θαλάσσης. τὸ δὲ λιθώδες
τῇ συγκρίσει καὶ τῇ χροίᾳ φερὲν, σπιν-
θηρὶ γινώσκον τε καὶ χαλκόν, φαν-
ερὸν οἰντέον εἶναι. εὐφρῆς ὃ τῇ συνά-
μει καὶ ψυχρῇ ἐπιφύει. κατατέλλει
δὲ τὰ πρὸς χόρτα καὶ ἑλας σπινθη-
ρὶ ἐν ὁφθαλμοῖς πληροῖ καὶ κοι-
νώματα καὶ ἑλας πρὸς τὰ αἵμα-
τος ἀναγωγὰς ἰκανῶς ἐνδύει, καὶ
δυσσενέσθαι ἀμύζει. καὶ σπληνῶ
τίκει σὺν ὕδατι πινόμενον.

Περὶ Αντιπαθούς. Κεφ. ρμ'.

Καὶ τὸ καλέμενον δὲ ἀντιπα-
θὲς, κοράλλιον οἰντέον ὑπάρχει, εἰ-
δικῶν ἔχον διαφοράν. ἔστι δὲ τῇ μὲν
χροίᾳ μέλαν, δενδρίζον καὶ αὐτὸ
καὶ ὁζώδες μέλλον. αὐαμν δὲ
ἔχει τὴν αὐτὴν τῇ πρὸς ἐνδύει.

Περὶ Φρυ-

Περὶ Φρυγίᾳ λίθου. Κεφ. ρμδ.

Αἰδός φρυγίος, ἧ οἱ βαρεῖς ἐν
φρυγίᾳ ῥῶν, ἔθνη καὶ ἀνέμασται,
ῥῶνται ἐν καπαδοκίᾳ. αἰδός
δ' ὅστις ὁ δῶρτος καὶ μέγας βαρεῖς,
5 οὐκ αὖτος τῇ συγκρίσει τῷ σώ-
ματος, ἔχον ὃ διαφύσεις λευκὰς
ὡς καδμεία. καίεται δ' ὁ λίθος
οὐτω· βρέξας αὐτὸν χαλλίστῳ οἴ-
νῳ, διαπύρεται ἐγκυρῶν αὐθρα-
ξι, καὶ ῥίπτεται συνεχῶς, ἐὰν δὲ με-
10 ταβάλλῃ τιτὸν ῥῶν κίρρότερος
ῥῶνός μιν, ἐξελθὼν αὐτὸν τῷ αὐτῷ
* σβέσσει οἶνον. καὶ πάλιν εἰς τὸν
αὐθρακὶς ἀποτρέμει τὰ αὐτὰ
ποίει. καίεται δὲ αὐτὸν ἐν τείτῳ,
προσέχων μὴ θρυεῖν καὶ ἀπασθο-
15 λωθῇ. Διυάμιν δὲ ἔχει ὁ μὸς τ'
καὶ κεκομμένος τυπικὴν ἐνερῶς,
ἐπὶ δὲ ἀνακαθαρτικὴν καὶ ἐχθρο-
πικὴν ποσῶς, καὶ ταπλασιμῶτων τὴν
ἰατρικὴν σὺν κηρωτῇ. παλινύεται
δὲ ὡς ἡ καδμεία.

20 Περὶ Ἀσίᾳ λίθου. Κεφ. ρμε.

Ἀσίαν ὃ λίθον παρὰ ληπτόν τὸν
κισσῶν τὴν τιτὸν ῥῶν, χαλκόν τε
καὶ κῆρον, ἐπὶ ὃ ἐν θρυεῖν, καὶ διαφύ-
σεις μικρίας ἔχοντα διὰ βλάβος.
25 τὸ ὃ αἰδός αὐτὸ ὅστις ἡ ἐφίξαι-
σι ἐπίξαντος ἀλμυροῦ τῇ ἐπιφρα-
γείᾳ τῶν λίθων, τῇ καὶ συστάσει λε-
πτή, τῇ δὲ χροῖα τὸ μὲν τοι λευκόν
ὅστις, τὸ δὲ τι εἴοικε κισσῶν, ἐπὶ τὸ
μικρὸν τε βλάμμενον προσσφρα-
γόν τε τῇ γλώττῃ δάκνει ποσῶς.
Διυά-

Phrygius lapis. Cap. CXLI.

Phrygius lapis, quo infecto-
res in Phrygia vtuntur, à qua
nomé accepit, nascitur in Cap
padocia. Optimus habetur pal
lidus, modicè grauis, non soli
da corporis compage, interce-
dentibus albis segmentis, vt in
cadmia. Vritur autem vino o-
ptimo perfusus, viuusque car-
bonibus obrutus, perfletur as-
fiduè follibus, donec mutato
colore rufescat: rursus extra-
ctus eodem vino restinguitur.
Hoc iterum & trinis vicibus fa-
ciendum: attendendum tamé,
ne minutim cōfringatur, & in
fuliginem euanescat. Vis cru-
do vltóque adstrictoria, ex-
purgans: vlceribus crustas qua-
damtenus inducit, ambustis
cum cerato medetur. Lauatur
vt cadmia.

Asius lapis. Cap. CXLII.

Asius lapis assumi debet pu-
micis colore, leuis, fungosus,
item friabilis, scissiles venas lu-
tei coloris ad imum actas ha-
bens. Eius flos, falsugo substa-
na est, summo lapide insidens,
compage tenui, colore in ali-
quibus albo, in aliis pumici fi-
mili, ad luteū vergente: admo-
tus linguæ aliquatūm mordet.

Q iiiij Vim

DIOSCORIDIS

Vim habet vterque adstricto-
riam, & modicè erodentem:
admixtus liquidæ pici, aut te-
rebinthinæ, tubercula discu-
tit. Longe validior flos exsiti-
matur. De cætero siccatus flos,
vetera vlcera & cicatrici re-
pugnantia sanat: excrescentia
cohibet, tetrâque vlcera & fun-
gis similia, cum melle expur-
gat: vlcerum caua explet, &
expurgat cum melle: depascen-
tiâque cum cerato fistit. Fit ca-
taplasma ex eo podagris, mi-
sto fabæ lomêto: & lienosis, ex
aceto & vini calce. Prodest
flos ex melle phthificis linctu.
Podagrici iuuantur, pedibus
in folio ex eo lapide excaua-
to inditis. Fiunt quoque pul-
ueres, qui corpora erodunt,
& luxuriantem carnem, & cor-
porum crassitiem absumût,
cum vice nitri in balneo
sparguntur. Si lau-
re libet, cadmiæ
modo lau-
tur.

Pyrites. Cap. CXLIII.
PYRITES lapidis genus
est, à quo æs conflatur. Eli-
gi debet æris similitudine, fa-
cile scintillas ædens. Vritur
sic: Melle irrigatus molli pru-
na continuò flatur follibus,
donec

Διούριον δὲ ἔχει ἑκάτερον συ-
πτικόν, σιπτικὸν ἰσχυρὸν, καὶ διαφω-
ρητικὸν φύματων τεσσάρων ἀ-
γαλαμβανόμῃον ῥητίνῃ ἢ ὑγρῇ
πίσσει. ἐν τῶν ὧν τεσσάρων δὲ τὸ αἰσθ-
ηστέρων. ἐν πικροῦ δὲ τὴν τοῦ ξυ-
ρανόμῃον, τὰ παλαιὰ καὶ δυσκα-
τούλῃα τὰ ἑλκὴ ἰάται· κατὰ δὲ λ. ε.
δὲ τὰ ἰσθ' σαρκουῦντα καὶ ἀνακα-
θαίρει πύλιν, τὰ μυκησὶν ὁ-
μοία καὶ θηριώδη· πικρὸν δὲ καὶ
τὰ κοῖλα τῶν ἑλκῶν καὶ ἀνακαθαί-
ρει (ὡς μέλιτι) καὶ τὰ νεώτερα καὶ ἰ-
σχυροῦ μὲν κρηττὴν καὶ ποδαγ-
κοῖς ἐν καταπλάσμασι μετ' ἐρίγ-
μων καὶ σπληνικοῖς μετ' ὄξους καὶ
ἀσβέστι. ἐκλειχόμενον τε τὸ αἰ-
σθὺς μετὰ μέλιτος φθισκοῖς ὡφεί-
λει κατὰσκευάζονται καὶ πύ-
λοι ἐν τοῦ λίθου, εἰς αἷς οἱ ποδα-
γικοί τῶν πόδας ἐν πέντε ὡ-
φελουῦνται, καὶ σπέρσας σαρκὸς φάρ-
μακα καὶ παχέα σώματα, κατὰ-
πλαστέμενοι αὐτὴν νύκτον ἐν βα-
λανείῳ. ἐὰν δὲ τις πικρῶν δέλη
τὰ περὶ τραυμαμένα, πικρὸν ὡς
πύλιν καὶ μελαν.

Περί Πυρίτιος λίθου. Κεφ. ραγ'.
Πυρίτης εἶδος ὅστις λίθου, ἀφ' οὗ
χαλκὸς μεταλλεῖται· λιπτόν
μὲν τοι τὸν χαλκοειδῆ, ὑγρὸν δὲ
σπινθῆρας ἀφίεντα, χαμῆτον δὲ τὸ
πῶ τοῖσιν αἰσθὺς δυνάμει αὐτῶν,
ἔγχετο εἰς ἀνθρακινὰ μαλακίω,
καὶ πύ-
λιν

καὶ ῥίπιζε συνεχῶς, ὥς ἂν τῶν
 ῥοισαὶ κίρρος ῥόηται. ἐνιοὶ δὲ εἰς
 πολλὰς καὶ πεπρωμένους ἀνδρα-
 κας ἀποτίθεν) ἱκανὸς βεβρεμέ-
 νον τῷ μέλιτι τὸν λίθον. ὅταν δὲ
 5 μέλλῃ βέπεσθαι ἐπὶ τὸ κίρρον ἀ-
 νομεῖται) καὶ ἀποσυσσάντες τὸ
 σποδὸν, πάλιν κλίμῃσι διάβροχον,
 ἕως ἂν ἁετρυώτερος ῥόη) ὁμα-
 λῶς πολλὰ ἄκας καὶ μόνον ἐπιλεί-
 10 νεται τῶν ἐπιφανέων. καὶ τὸ ἄπο-
 κρύπτειν καὶ ἐν ἐσθλαῖς ἀποτί-
 θένται. ἐὰν δὲ πεπρωμένον ῥέει
 ὑποφύει, πλυτέον ὡς καὶ μέλαν.
 Διὰ μὲν δὲ ἔχει κεκρωμένος καὶ
 αὐτὸς θερμαντικὴν, σκληρικὴν,
 ἀποκαθαρικὴν τῶν ἐπισκοπέν-
 15 των ταῖς ὁφθαλμοῖς, διαφορικὴν τε
 καὶ πεπτικὴν σκληρωμάτων ἀνα-
 ληφθεὶς δὲ ῥιτίνῃ κατὰ σέλην τὰ
 ὑποσφαιροῦντα μετὰ πόντος θερ-
 μασίας καὶ εὐφραδίας. καλοῦσι δὲ
 ἐνιοὶ τὸν ἕτοιμον καὶ τὸν διφυγέον.

10 Πρὶ Αἵμα πτελίθου.

Κεφ. εἰς.

Αἵμα πτελὶς ὃ λίθος αἰετός ὅστις
 ἐν ὑπερβολῇ καὶ κατακορῇ, ἥ-
 25 τοι μέλας, ἐν ἑαυτῷ δὲ σκληρὸς,
 καὶ ὁμαλὸς, ἀνεπίμικτος ῥυπα-
 εἰας πόντος ἢ διαζωμάτων. Δύ-
 ναμιν δὲ ἔχει συπτικὴν, θερμαν-
 τικὴν ποσὸς, καὶ λεπτωτικὴν καὶ
 σκληρικὴν ἕλκων τῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς καὶ τραχημάτων συν μί-
 30 λησι τῶν δὲ γάλακτι γυναικείῳ
 ποσῷ

donec rufescat. Alij in multos
 carbones igni candentes, la-
 pidem copioso melle perfu-
 sum deiiciunt, & vbi ad fuluum
 colorem vergere cœperit, ex-
 trahunt: efflatoque cinere, rur-
 sus madefactum cremant, do-
 nec æqualiter asiccatus, friabi-
 lis reddatur: siquidem sæpe fa-
 cies summa solum vritur. Ita
 crematus, siccatusque, recon-
 ditur. Si eloto opus sit, lauari
 debet vt cadmia. Tam crudi
 quàm vlti vis est, excalfacere,
 abstergere, offusam oculis ca-
 liginem expurgare, duritias co-
 coquere, & concoctas discu-
 5 tere. Resina exceptus excre-
 scentia in carne cohibet,
 sed calorem quædam &
 adstrictione parit. Ita
 vltum nonnulli di-
 phryges appellât. *

Hæmatites. Cap. CXLIII.

Hæmatites optimus habet
 tur friabilis, saturato colore
 niger, durus & suapte ingenio
 æqualis, nulla sorde admista,
 nulloque zonarum discursu.
 Vim habet adstringentē, & ex-
 calfactoriam aliquantum exte-
 nuantēque: oculorū cicatri-
 ces, & scabritiā cum melle pur-
 gat, cum lacte autē muliebri,
 lippitudini,

DIOSCORIDIS

lippitudini, fractis, & oculis
 cruore suffusis conuenit: bibi-
 tur cōtra difficultatem vrinæ,
 & fluxiones mulierum in vi-
 no: & ab iis qui sanguinem
 reiecerunt, cum succo punici
 mali. Fiunt ex eo coticulæ &
 collyria oculorum vitiis apta.
 Vritur vt Phrygius, sine vino
 duntaxat. Modus vſtionis eſt,
 vt modicè leuis fiat, & bullis
 quibusdam intumefcat. Sūt qui
 hæmatiten ita adulterāt. Den-
 ſam glebam rotundāmq; ſchi-
 ſti lapidis, cuiusmodi ſunt quæ
 eius radices vocantur, in vr-
 ceum figlini operis, qui feruē-
 tem cinerem contineat, con-
 dunt, paucāque interiecta mo-
 ta eximunt, experiuntūrque ſi
 trita ad cōtem hæmatitæ co-
 lorem reddat: quodd ſi ita res
 ſe habet, reponunt: ſin minus,
 iterum obruunt, & ſubinde cō-
 ſpicientes, periculum faciunt:
 ſiquidem in cinere diu dimiſ-
 ſus, colore mutato diffundi-
 tur. Coarguitur malè confi-
 ctus, primum ſciſſilibus venis:
 quippe in rectos venarum dif-
 curſus refringitur. At hæmati-
 tes lōge ſecus ſe in colore ha-
 bet: nanque hic floridum red-
 dit: hæmatites verò ſaturatione,
 atq; cinnabarin imitantē.

Inuenitur

περὶ ὀφθαλμίας καὶ ῥίνας, καὶ ὀ-
 φθαλμοῖς ὀφθαλμοῦς. πίνεται δὲ
 συν οἶνω περὶ δυσουρίαν καὶ
 ροιχάς, καὶ περὶ αἵματος πύσεις
 συν χυλῶ ροιάς. γίνεται δὲ καὶ
 κολλύρια ἐξ αὐτῆς καὶ ἀκόνια περὶ 5
 τὴν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσῃ ἐπιτή-
 δεια. καίεται δ' ἐμφερῶς τῷ φρυ-
 γίῳ λίθῳ τῷ οἶνου πεποιημένῳ.
 μέτεον δὲ ἔστω τῆς καύσεως τὸ
 χρῆσθαι αὐτὸν μέσως καὶ φρον καὶ
 πεπομφολυγμένον. δοκῶσι δὲ 10
 πνεῖν τὴν περιηρημένον ἔκτω λαβόν-
 τες ἑὸν χρυσὸν λίθου πυκνὸν τε
 καὶ στρογγύλον, τοιαῦται δὲ εἰ-
 σὶν αἱ λεγόμεναι ῥίζαι αὐτῆς, εἰς
 κεραμίαν γάστραν ἔχουσιν διε-
 μοσποδὶαν διεμένην ἐγκρύπτου- 15
 σιν, εἴτα διαλίπνυντες, μικροῖς ἀ-
 ναερῶνται, καὶ ἐπ' ἀκόντος τεύ-
 χουσι δοκιμάζοντες, εἰ πῶς τῷ
 αἵματι τούτου χρῶαν ἀπέληφε· καὶ
 μὲν οὕτως ἔχει, ἀποτίθενται· εἰ
 δὲ μὴ, πάλιν ἐγκρύπτουσι, συνει- 20
 χῶς ἐφορῶντες καὶ δοκιμάζον-
 τες· ἀφαιεῖς γὰρ ἐπιπολὺ ἐν τῇ
 σποδῇ μεταβάλλει τῷ χρῶματι,
 ἔπειτα διαχέεται· ἀπελέγ-
 χεται δὲ ὁ κακοτέχνητος περὶ
 τὸν μὲν ταῖς διαφύσεσσι μὲν γὰρ 25
 εἰς κτῆδονας ἐπ' εὐθείας ἀπο-
 κλάται, ὃ δ' αἵματι πῆς ἔχει ἔπος
 ἔχει ἐν τῇ χρῶα· ὁ μὲν γὰρ εὐαν-
 θῆ ἀνίστην δὲ αἵματι πῆς βαθυ-
 τέραν καὶ τῷ κινναβαρίν τοικῶς,
 οὐδέποτε)

ἐκείσκειται δὲ καὶ ἐν τῇ σινωπικῇ μίλτω, καὶ ἐν τῇ μαγνήτιδος πέτρῃς χωρομένης ἐφ' ἱκανὸν κατὰ σκευάξιν αἵματίτης. ὁ δὲ αὐτοφύης ἐν αἰγυπῷ μεταλλεύει.

5 Πρὶ Σχιστοῦ λίθου. Κεφ. ρμζ.

Σχιστός δὲ λίθος Ἰβηρίας καὶ ἐν τῇ κατὰ σπέραν Ἰβηρίᾳ ἀφίστος δὲ εἶναι δοκεῖ ὁ παρακροκίσων τῇ χρυσῇ, ἐν θρυβίς τὴν αὐτὴν ὥς ἐν αὐτῷ, εἰκα δὲ τὴν συνωθέ-
 10 σεως ἐνεκεν καὶ τὴν ἀλληλοχρίαν τὴν κτηδόνων αὐτῶν ἀμμιονιακῶν ἀλί. Διῶμαιν δὲ τὴν αὐτὴν τῷ αἵματί-
 τη εἰσφέρει, τῇ ἐν τῷ μόνον καὶ πύματος αὐτῶν πληρεῖς καὶ κοιλώ-
 15 ματα γυναικείῳ διεσείας γάλα-
 κτι, καὶ παρὸς ῥήξιν καὶ παρὰ πύμας, ἐπὶ δὲ παχύτητας βλεφαρῶν καὶ σαφυλώματα λίαν ἐνεργεῖ.

Πρὶ Γαγάτης λίθου. Κεφ. ρμς.

Τοῦ δὲ γαγάτου παρὰ κριτίαν τὸν παχέως ἐξαπτόμενον, καὶ ἀ-
 20 σφαλτόντα τῇ ὁσμῇ. μέλας δὲ κοινῶς ὑπαρχει καὶ ἀνχμη-
 ρός, ἐπὶ δὲ πλακώδης καὶ κοῦ-
 φος ἄγαν. Διῶμαιν δὲ ἔχει μα-
 λακτικῶν καὶ διαφορητικῶν ἐστὶ καὶ ἐπιπληκτικῶν ἐλεγχος ὑποδυ-
 25 μαδεῖς, καὶ ὑπερινεὺς ἀνακαλεῖ-
 ται. διώκει δὲ καὶ ἔρπητα θυμια-
 δεῖς καὶ ποδαγρικὰς καὶ ἀκόπεις μίγνυν διῶμασι. Ἰβηρίας δὲ ἐν κλικίᾳ κατὰ πύμα ποταμοῦ εἰσ-
 ρισσὶν εἰς θάλασσαν ἐν χειμῶνι, ἔστ

Inuenitur in Sinopica rubrica. Fit & è magnete lapide, ve-
 hementer ambusto. In Ægypto sponte natura cum me-
 tallis enascitur.

Schistus lapis. Cap. CXLV.

Schistus lapis in Iberia Hispaniæ gignitur. Probatur maximè qui croci colorem emulatur, friabilis, suapte natura fissilis, concremento & alterno coharètium venarum discursu pectinum modo, ammoniaci simili. Vim exhibet hæmatitæ, sed ad omnia infirmiore. Quin & caua replet muliebri lacte perfusus: ad p-
 cidentia, rupta, item genarum crassitiem, & vuas oculorum, magnopere efficax est.

Gagates. Cap. CXLVI.

IN Gagatarum lapidum genere, præferendus qui celeriter accenditur, & odorem bituminis reddit: niger est plerunque, & squallidus, crustosus, perquam levis. Vis ei molliendi, & discutiendi: deprehendit fonticum morbum suffitus, recreatque vullæ stragulationes: fugat serpentes nidos: podagricis medicaminibus, & acopis additur. In Cilicia nasci solet, qua influens amnis in mare effunditur, proximè

DIOSCORIDIS

proximè oppidum quod Plagiopolis dicitur. Vocatur autem & locus & amnis Gagas, in cuius faucibus ij lapides inueniuntur.

Lapis thracias. Ca. CXLVII.

LAPIS thracias dictus, nascitur in flumine quodam Scytiæ, cui Ponto nomen est. Vis ei gagatæ. Traditur aqua accèdi, & oleo restingui: quod in bitumine accidit.

Magnes. Cap. CXLVIII.

Magnes lapis optimus est, qui ferrum faciliè trahit, colore ad coeruleum vergente, densus, nec admodum grauis. Datur cum aqua mulla, triū obolorum pondere, vt crassos humores eliciat. Sūt qui magnetē crematū pro hematite vendāt.

Arabicus. Cap. CXLIX.

Arabicus lapis maculoso ebori similis. Is tritus illitu hæmorrhoidas exiccat: eius cinis dentifricio optimus.

Galactites. Cap. CL.

Galactites appellatur, quòd lacteum succum refudet: cinerei tamen est coloris, ac gustu dulcis. Ad oculorū fluxiones & vlcera cōueniēter illinitur. Oportet autem in aqua tritū, pyxide

ἔστι δὲ πηλοσίων τῆς λερομήνης παλαιολέως, καλεῖται δὲ ὁ τόπος ἢ ὁ ποταμὸς γάγας, παρ' οὗ τῶ σόματι εὐρίσκονται οὗτοι οἱ λίθοι.

Πρὶ Θρακίᾳ λίθ. Κεφ. ρμζ'. 5

Ο δὲ λερόμηνος θρακίας, γινώται μὲν ἐν σκυθίᾳ, ἐν ποταμῷ τῷ λερομήνῳ ποταμῷ. Διόταται δὲ τὸ αὐτὸ τῷ γαγάτῃ, ἵσται δὲ ἐκ καίεσθαι μὲν αὐτὸ ὕδατι, σβέννυσθαι δὲ ὑπο ἑλάνῃ· ὅθεν καὶ τῆς ἀποδόσεως γίνεται.

Πρὶ Μαγνήτι λίθ. Κεφ. ρμδ'. 10

Τὸ δὲ μαγνήτι λίθου αἰετός· ὅταν ὁ τ' σίδηρον ἐν χειρὶ ἔλκων καὶ τὴν χεῖρα κυνίζων, πυκνός τε καὶ ἐκ αἶθρας βαρύς. Διόταται δὲ ἔχει πάχος ἀγῶν, διδύματος μὲν μελισσάτι τεινωθὲν βάρος· ἐννοεῖ δὲ τῶτον χειρότερος ἀντὶ αἰματίτις παρὰ σκουπῆς.

Πρὶ Ἀραβίᾳ λίθ. Κεφ. ρμθ'. 20

Ο δὲ ἀραβικός λερόμηνος λίθος ἔοικεν ἐλέφαντος σπλήνῳ· ὅπως λεῖος κατὰ πλάθεις αἰμαρρόιδας ἀποξηραίνει· ὁ δὲ ὄντων δὲ συμψύμα γίνεται χαυδεῖς.

Πρὶ γαλακίτι λίθ. Κεφ. ρν'. 25

Ο ὃ γαλακίτις ὀνόμασαι, ἀπὸ τῆ γαλακίτιδος ἀνέναι· ἔστι μὲν τοῦ διγῶς ἐν τῷ φθόρῳ τ' χεῖρα, γλυκὺς παρὰ τ' γένον· ἀρμόζει δὲ παρὰ τὸ ὀφθαλμῶν ῥεύματι καὶ ἑλκὶ ἐν χεῖρὶ ὁ μύθος· δεῖ ὃ βίβαντες αὐτὸ ὕδατι ἀποτί-

π ἀποτίθειται ἐν πυξίδι μαλίσ-
θην διὰ τὸ ἀεὶ ἀμὲν κολλῶναι.

Πρὶ Μελίτιτις λίθου. Κεφ. ρηδ'.

Ο δὲ μελίτιτις καὶ πάλιν ἐοι-
κεῖ τῷ γαλακτίτι· διαφέρειν ἐν τῷ
5 γλυκύτρων ἀνέναντι καὶ χυλόν. πικρὴ
δὲ πρὸς τὸ καὶ τὸ γαλακτίτις.

Πρὶ Μοροχθίου λίθου. Κεφ. ρηβ'.

Λίθος μόρος χθός, ὃν ἐννοῖ γα-
λαξίαν ἢ λευκορραφίδα ἐκάλει-
σαν, ἐν ἀγρόπῳ γινώσκται καὶ
10 οἱ ὀδοποιοὶ πρὸς κεύκωσιν τῶν
ἰματίων χρῶνται μαλακῶ καὶ
εὐανέτρω ὄντι. δοκεῖ δὲ παρεμ-
πλάσσειν, ἀρμύζων ἐπὶ αἵμα-
τοεικῶν, καὶ κοιτακῶν, καὶ κύ-
σειν ἀλγύματα συνὺδαπιν πινόν-
15 τας καὶ βοῦκαὶς ὁμοίως, καὶ ἐν
πρὸς δέματι. εἰς τε τὰ μαλακῶ
ὁφθαλμικῶ μίγνυται πικρὴ καὶ
κοιλώματα, καὶ βούματα ἴσθιοι.
συνὺ δὲ κινωτῇ ἀναλκιδεῖς τὰ
πρὸς τοῖς τῶν ἐλκῶν ἀπουλοῖ.

20 Πρὶ Αλαβαστρίτις λίθου.

Κεφ. ρηγ'.

Λίθος ἀλαβαστρίτις ὁ καλού-
μενος ὄνυξ, ἀναλκιδεῖς κεκαυμέ-
νος ῥητινῇ πύσῃ, διαφρεῖ σκλη-
ρίας τοῦ μάχου καὶ ἀλγύματα μα-
25 τὰ κινωτῆς παρεργεῖ, σέλλει δὲ
καὶ οὐλα.

Πρὶ Θυίτις λίθου. Κεφ. ρηδ'.

Λίθος ὁ καλούμενος θυίτις, γινώσ-
ται μὲν ἐν τῇ αἰθιοπείᾳ, ἔστι δὲ ὑπό
χλωρος, ἰασιπύων ἐν δὲ τῷ ἀνέ-
30

pyxide plúbea recondere, pro
pter vim glutini: qđ ei obheret.

Melitites. Cap. CLI.

Melitites omnia galactitē si-
milis hoc tantū interest, qđ dul-
ciorem succum remittit. Eius-
dem vt galactites effectus.

Morochthus. Cap. CLII.

Morochthus lapis, quē aliqui
galaxiā, aut leucographida vo-
cauerunt, in Ægypto nascitur:
quo, vtpote molli, & facilē li-
quescere, linteones dealbandis
vestibus vtiūtur. Spiracula cor-
poris obstruere videtur, cōue-
niēs iis qđ sanguinē expuñt, & ce-
liacis, & vesicā dolorib⁹, cū a-
qua potus: itidē fluxionib⁹ vul-
uæ, & impositi⁹ velleri. Mollib⁹
oculorū collyriismisi ē: explet
enī cauā, atq; delachrymatōdes
fistit. Idē cerato exceptus, vlce-
ra qđ sūt in teneris partib⁹ cor-
poris, ad cicatricem perducit.

Alabastrites. Cap. CLIII.

Alabastrites vocatus onyx,
crematus, resina aut pice assū-
pta duritias discutit: stomachi
dolores cum cerato leuat, &
gingiuas comprimit.

Thyites. Cap. CLIII.

Lapis nomine thyites, in Æ-
thiopia gignit, subuiridi colore
iaspidē imitatus: cum diluitur
tamen

DIOSCORIDIS

tamen lacteum succum red-
dit. Vehementer mordet: tene-
bras, quæ pupillis obuerfantur,
expurgat.

Lapis iudaicus. Cap. CLV.

Iudaicus lapis in Iudæa nasci-
tur, glâdis effigie, câdidus, scita
admodum cōfiguratione, lineis
æqualiter inter se, distantibus
quasi industria detornatis: solu-
tus nullâ qualitâ manifestam
gustui repræsentat. Potest cice-
ris magnitudine tritus ad cotê,
vt collyriū, cum calidæ aquæ
cyathis tribus, potu difficulta-
ti vrinæ auxiliari, & calculos in
vesica comminuere.

Amiantus. Cap. CLVI.

AM IANTVS lapis in
Cypro nascitur, scisso alumi-
ni similis: quo, vtpote flexi-
li, telas & vela tantum specta-
culi gratia texunt, quæ igni-
bus iniecta ardēt quidem, sed
flammis inuicta splendida
exiunt.

Sapphirus. Cap. CLVII

S APPHIRVS lapis, per-
cussis à scorpione, potu pro-
desse existimatur. Contra in-
testinas exulcerationes bibi-
tur. Excreſcentia in oculis, v-
uâsque & pustulas inhibet, &
ruptas membranas cogit.

Méphites

σαι, γαλακτώδης φαινόμενος,
ἀναδάκνον σφοδρῶς. Διόσκειρον
δὲ ἔχει ἀποκαταρπικὴν τῇ τῆς
κόρης ἐπισκοποῦντων.

Πρὶ Ἰουδαϊκῆς λίθου. Κεφ. ρνθ.

Ο δὲ Ἰουδαϊκὸς λίθος Ἰου-
δαίᾳ μὲν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τῷ γὰρ
ματρί βαλανοειδὲς, λευκός, ὕψυ-
διμος ἰσχυρὸς, ἔχων καὶ γραμμὰς
παρὰλληλοῖς, ὡς ἀπὸ τέρνου ἀ-
νιμέμενος δ' ὅταν ἀπὸ τοῦ γα-
λακτώδους διεδῇ ὡς κολλύριον ἐπὶ
ἀκρότης συνὶ ὕδατος θερμοῦ καὶ
δαίσει τρεῖς καὶ πέντε δυσουείας
βοηθεῖν, καὶ τὸν ἐν κίσει λίθον
δρῦν πίνειν.

Πρὶ Ἀμιάντου λίθου. Κεφ. ρνς. ις

Λίθος ἀμιάντος Ἰννῶνται μὲν
ἐν Κύπρῳ, συπληρεῖα ὁμαλὴ ἰσοκός,
ὅν ἐργάζονται ὑφάσματα πεν-
τησὶν ἐξ αὐτοῦ ὄντος ἱμαστωδούς
πρὸς θέαν, ἀβληθέντα εἰς πῦρ
φλογρῶνται ὡς λαμπρότερα δὲ
ἐξέρχονται μὴ κατακαυόμενα.

Πρὶ Σαφείρου λίθου.

Κεφ. ρνζ'.

Λίθος σάπφειρος δοκεῖ ὁφε-
λεῖν σκορπιόπληκτους πνιόμενους.
πίνεται δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἐλ-
κώσεσι, καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς δὲ ὕδατος, καὶ σα-
φυλώματα, καὶ φλυκτεῖνας ἐλ-
λει, καὶ τὰς ῥιτίδας τῶν ὑμῶν
συνάγει.

Πρὶ

Πρὶ Μεμφίτου λίθου.

Κεφ. ρη'.

Λίθος μεμφίτης εὐείσκειται ἐν αἰγύπτῳ κατὰ μέμφιν, ἔχον ἡ φίδων μέγεθος, λιπαρὸς καὶ ποικίλος. ὁτος ἴσκειται κατὰ χροιοὺς λεῖος ἐπὶ τῶν μελλόντων τέμνειν ἢ χρίειν τὸ πον, ἀνομιήσας ἀκίνδυνον ἐπιφέρειν.

Πρὶ Σεληνίτης λίθου. Κεφ. ρη'.

- Λίθος σεληνίτης, ὃν πῖνες ἀφροσέλιων ἐκάλεισαν διὰ τὸ εὐείσκειν αὐτὸν νυκτὸς μεσὴν ἐν τῇ πῖς σελήνῃ παραυξήσει. γινώσκται δὲ ἐν ἀραβίᾳ, λευκός, διαυγής, κρύφος. τὸτον ὑπερῆσαντες, διδύσας πόμα ἐπληπτικοῖς.
- 15 καὶ ἀντὶ φυλακτικῶν δὲ περὶ ἀμματα αὐτῶν αἱ γυναῖκες χροιοῖς. δοκεῖ δὲ καὶ δένδρεα περὶ δένδρεα, καρποφόρος εἶναι.

Πρὶ ἰασπίδος λίθου. Κεφ. ρξ'.

- Λίθος ἰάσπιδος, ὃ μὲν πρὸς σμαραγδίζων· ὃ δὲ κρυσταλλώδης, εὐκός φλέγματι· ὃ δὲ ἀερίζων· ὃ δὲ χαρνίς, ὡς περὶ κραιπνισμένος· ὃ δὲ πρὸς καὶ διαφύσεις ἔχων διαλευκός, καὶ ἀποστεινός· ὃ δὲ πρὸς ἀστέριος καλλύδης· ὃ δὲ πρὸς
- 25 τερβινθίζων λέγεται· καλλύδης γὰρ ὡς περὶ σμαραγδίζων· λέγεται δὲ πᾶντες εἶναι φυλακτικὰ περὶ ἀπὸ καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν κινήσει

Πρὶ

Lapis Memphites.

Cap. CLVIII.

Memphites in Aegypto iuxta Memphin inuenitur, calculorū magnitudine, pinguis, versicolor. Tradunt trito & illito, quæ vrenda aut secanda sunt, sine periculo obstupefcere, ita vt non sentiant cruciatum.

Lapis Selenites. Ca. CLIX.

Selenites lapis, quem aliqui aphroselenon appellarūt, quoniam noctu inuenitur lunæ imaginē reddere, quæ cum ea quidem augetur & decrefcit. Nascitur in Arabia, candidus, traslucens, leuis, Huius ramēta comitialibus in potu dari iubēt. Eo ceu gestamine ad amuleta mulieres vtunt. Arbores adalligato eodē frugiferæ reddūtur.

Lapis Iaspidis. Ca. CLXXX.

Iaspidū quædā smaragdū imitatur, alia cryftallū, colore fimilis pituitæ; alia nō dissimilis æri, ob id vocat ærizufa; alia veluti fumo infecta, q̄ capnias ex argumēto vocat: quædā lineis albis & resplendētibus præcinigitur. Asyrios appellata: alia terebinthinæ similis, q̄ terebinthizufa dicitur: alia colore callida gēmā æmulatur. Omnes amuleta esse tradūtur, & accellerare partū femorib⁹ appēss. Aëtites.

DIOSCORIDIS

Aëtites. Cap. CLXI.

Aëtites lapis est veluti prægnans, cum quatitur, alio invtero sonante. Grauidis continet partus, cum lubricæ sunt vulvæ & parum tenaces, finifro brachio adalligatus: sed parturiētibus è brachio amoueatur, & feminibus alligetur, vt sine doloribus pariant. Furērem deprehendit, si quis in panē conditum offerat: fur enim mansum deuorare non poterit. Quinetiam concoctus, furērem coarguit: quippe decocta cum eo, deuorare non poterit. Tritus, & cerato exceptus, cyprino, aut gleucino, aut alio excalfaciente, comitiales magnificè inuat.

Lapis ophites. Cap. CLXII.

Ophita genera multa: quidā pōderosus & niger: alter cinereo colore spectatur, pūctis distinctus: tertius lineis quibusdā cādidis intercinctus est. Omnes alligati contrā capitis dolores, & serpentiiū ictus p̄sunt. Ferūtur q̄ lineas habent, lethargo, & capitis dolorib⁹ auxiliari.

Lapides qui in spongiis inueniuntur. Ca. CLXIII.

Lapides in spongiis inueniuntur, qui vesicæ calculos rumpunt,

Πρὶ Αετίτης λίθου. Κεφ. ρξϞ.

Αετίτης λίθος ὁ ἐν τῷ κινεῖσθαι ἤχον ἀποτελεῖν, ὡς ἐτέρευ ἐγκύμων λίθος ὡς ἀρ' ἔχον. κατὰ τὸν ἐμβρύων ἐστὶν, ὅταν ἐλιδιθῇ αὐτῷ αἱ μήτρας, πλεοναπτόμενος ἀεὶ ἐστὶν βραχίονι· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῷ ἀποτέλει, ἄρας ἐκ τῷ βραχίονος, περὶ αὐτὴν τῷ μηρῷ, καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων τέλει. ἔστι δ' κλεπτελέγχος, εἰ ἐπιθεῖν τις εἰς τὸ παροσφιδέμενον ἀφ' οὗ τὸ κλέψας οὐκ ἂν διωθῇται. 10
ὅτι καὶ συνεφόμενος ὁ αετίτης τοῖς ἐδέσμασι, κλεπτελέγχος γίνεσθαι οὐ δύνασθαι. ὁ κλέψας κατὰ πᾶν τὰ συνεφόμενα αὐτῷ. λήσασθαι δὲ καὶ ἀναλαμβανόμενος κηρωτῇ σκευασθεῖσθαι διὰ κυτρίνου ἢ γλευκίνου ἢ πηλὸς ἐτέρης τῶν θερμαίνοντων, οἷνινησι μεγάλως ἐπιληπτικὸς.

Πρὶ Οφίτης λίθου. Κεφ. ρξϞβ.

Λίθος ὀφίτης ὁ μὲν, τις ὅστις βαρύς, καὶ μέλας· ὁ δὲ, σποδισθὴς καὶ χατεσιμύρος· ὁ δὲ τις γραμμὰς ἔχων λευκὰς. πάντες δ' ἐν γαστρὶ σπλεναπτόμενοι ἐπὶ ἐπιόδοντων καὶ κεφαλαιούτων. ὁ δὲ τὰς γραμμὰς ἔχων, ἰδίως ἰσχυρίζεται λιθοτάρχη, καὶ κεφαλαιώσεως βρονθεῖν.

Πρὶ τῶν ἐν τοῖς σπύργοις λίθων. Κεφ. ρξϞγ.

Λίθοι οἱ ἐν τοῖς σπύργοις εὐεισκόμενοι, σὺν οἷνι πεδύντες τὸν

τοὺς ἐν κώσῃ λίθους θρύψαισιν.

Πρὶ Διδροκόλλης. Κεφ. ρξδ'.

Η δὲ λιθοκόλλα μύγμα ὄν-
σαι μαρμαρόν ἢ λίθου παλίου
καὶ παντοκόλλης. διώεται διὰ
κλωτῆδος πεπυρωμένης, τεί-
χους ἀνακολλᾷν τὰς ἐν ὀφθαλ-
μοῖς.

Πρὶ ὁσρακίτε λίθ. Κεφ. ρξξ.

Λίδος θρακίτης ομοίος ἔστιν
 θράκη πλεονάζου καὶ αὐχρως,
 10 ὅ ῥα πάντα ἀπὸ ποσείας πρὸς
 τὴν χάν' ἄφην αἰ γυναικίς. ἔχει
 δὲ καὶ καταμυρία πινύων σὺν
 οἷν· ἃ παλῖδος. Δυσὶν δὲ ἃ
 βῆρες ἐὰν πῆρ πρὸς ἡμέρας
 15 ἃ, μετὰ τῷ ἀφίδρην, ἀσπλη-
 νίαν ποιεῖ· σὺν μάλιστα ἐπι-
 πιδέμενος, φλεγμονώτης μαζὶς
 πύρρονται καὶ νομαὶ ἴσῃσι.

Πρὶ Σιμωνίδου.

Κεφ. ρξv.

Σμύρις λίθος ὅστις, ἢ τὰς ψή-
 20 φας οἱ δακτυλογράφοι σιγήχρησι,
 χρησίμη εἰς * στήλαις καὶ χαρτι-
 καί· καὶ πρὸς οὐρανὸν παλάδον καὶ ὁ-
 δόντων σιμῶν.

ΠΣΥ Αιμων.

Κεφ. ੧੬.

25 Αἶμος ἢ παρὰ τοῖς ἀἰμαλοῖς
 πρῶτον ἰσὺ τοῦ ἡνὶκα ἐξήκμα
 ζει τὰ ὑδρόρρη σώματα σπει-
 ρωνύματα δίχα κεφαλῆς· φά-
 ρυτα δὲ καὶ εἰς τὰς ἐκείας πυ-
 εῖας ἀντὶ κέρχου ἢ ἀλῶν.

ΠΣΔ

rumpunt, in vino poti.

Lithocolla. Ca. CLXIII.

Lithocolla glutinum, quo lapides coniunguntur: confatur autem ex marmore, lapide Parisio, & taurino glutine. Potest candente specillo admotus, in quodammodo oculis pilos replicare.

Ostracites. Cap. CLXV.

Ostracites testæ similitudinē
habet, crustosus, & in laminas
fissilis, quo mulieres ad detra-
hendo pilos, pro punice vtun-
tur. Menses drachma pondere
potus ex vino, sistit. Si quatuor
dieb⁹ à purgatione bibatur si-
cilici pōdere, foeminis præstat
ne concipiant. Cum melle au-
tem imposit⁹, mammarum in-
flammationes lenit, & nomas
cohibet.

Smyris. Cap. CLXVI.

Smyris lapis est, quo annula-
rij sculptores lapides expurgāt
ad erodendū & vrendū utilis:
gingiuis, quas humor vexat, p-
d. st. dentifricio cōmendatur.

Arena ex littoribus.

Cap. CLXVII.

ARENA è litoribus fo-
le feruefacta, hydropicorum
tumores exugit, si capitete-
nus, in ea obruantur. Torrerì
solet ad aridos fatus, pro milio
aut sale.

R Naxia

DIOSCORIDIS

Naxi^æ cote. Cap. CLXVIII.

E cote Naxia, quod ex acue-
do ferro deterit, illitū alopeci-
as ad pilū reducitur: virginū mā-
mas cohibet, nec īfrescere pati-
tū. potū ex aceto, lienē absumit,
& comitialibus prodest.

Geodes. Cap. CLXIX.

Geodes lapis, adstringit, fic-
cat, caligines oculorum discuti-
t. Illitus autem ex aqua, tes-
tium mammarūque inflama-
tiones sedat.

Terra. Cap. CLXX.

Omnis terra ad medēdi vsum
recepta, summā & primā vim
habet refrigerandi, meatūsque
obducēdi, occludēdiq; sed spe-
cie distat, cū alia adiūctis qui-
busdam ad alia sit vtilis.

Eretriades. Cap. CLXXI.

Eretriades duæ sunt, vna ve-
hementer alba est, altera ci-
nericia. Optima habetur ad ci-
nereum colorem vergēs, per-
quā mollis, quæ si per æra-
menta tractum ducatur, line-
am violaceam refert. Lauatur
vt cerusa, aut hunc in modum.
Teritur seorsum, & cum aqua,
& vbi pessum ierit, humor le-
niter excolatur: ficcata solib⁹,
iterum teritur interdū, adie-
cta aqua, vt vespere confidat:
antelucanis colo excernitur,
&

Πρὶ Ακόνης. Κεφ. ρξβ.

Ακόνης ναξίας τὸ ἀπὸ τεύχεος
παρὸς αὐτὴν ἀκονήεντος σιδήρου
ἐλχέει δὲν, ἀλωπεκίας τευχῶν καὶ
μαστῶν παρδένων καλύει αὐτὰς
δοῦν ποτὲν δὲ μετ' ὅλης, σπληνῶς
τῆς καὶ ἐπληπτικὸς ὠφελεί.

Πρὶ Λίθου γεώδους. Κεφ. ρξγ.

Λίθος γεώδης σφίρει, ξηραίνει,
ἀποκαθαίρει τὰ ἐπισποτυώτα
τοῖς ὀφθαλμοῖς. κατὰ χροιάεισα
δὲ μὲθ' ὕδατος, μαστῶν καὶ ὀρχέων
παύει φλεγμονάς.

Πρὶ γῆς. Κεφ. ρδ.

Γῆ πάσα ἢ πικρὰ εἰς ἰατρει-
κὴν χρῆσιν, τὴν μὲν ἀνωπύτω
διώκειν ἔχει ψύχουσαν καὶ πα-
ρεμπόδουσαν κατ' εἶδος δὲ
διαφέρει, ἄλλης εἰς ἄλλα μετὰ
πινος σκευασίας χρησιμεύουσας.

Πρὶ Ἐρεβιάδος γῆς. Κεφ. ρεα.

Γῆς Ἐρεβιάδος γῆς, ἢ μὲν ὅστι
λευκὴ ἐπὶ τὰ μέγας, ἢ δὲ, σποδοῖ
δύς. αἰεὶσι τῷ σφίρει καὶ τῇ χροιά
σποδίζουσα καὶ μαλακὴ ὤσαν, σφρό-
τ' χαλκώμαλα ἐλευθερεῖται χροιά
μὲν ἰσθὶ ἀποφρεσμένη. πλωέ-
ται δὲ ὡς ψιμμίθιον ἢ ἔπω λεά-
νας αὐτὴν ὅσον ἂν θέλῃς κατ' εἶ-
αν τὴν καὶ σὺν ὕδατι ἔασον κατὰ
ἐλῶναι, εἴτα τὸ μὲν ὑγρὸν ἐλαφρῶς
ἀπὸ θησον· τὴν δὲ γῆν ἐν ἡλίῳ
ξηράνας, πάλιν βίβας ἐπὶ ἡμέρας
ἐπὶ δύς ὕδατος, σφίρει ἢ εἰσάσας ὕ-
ποσπιναι, σφίρει τ' ὀρθρον ἀπὸ θησον,
καὶ

&

καὶ

ἡ κεάντας ἐν ἡλίῳ ῥοχίσκους ἀνά-
 πλάττει ὡς δισκίων. ἐπεὶ δὲ καὶ
 ἐπιημένος χρεῖα ὑπάρχει λα-
 βὼν ἐρεβην διαμακρόθῃ τ' ἡσ δὲ
 εἰς ἀγρὶ εἶον καραμεύειν κατὰ τ' ῥημ
 5 ῥόδον, πωμάτους τὲ τὸ σόμα. ὅππ
 μελῶς, ἐνθες εἰς διαπύρους ἀνθρα-
 κας, καὶ ῥίπι' εἰς σινεχῶς. * ὅτε δὲ ἡ
 σποδὸς αἰσταλωθῇ ἥτοι ἀρωδὸς
 μαλλον ῥήνῃ) τ' χροῶν, ἀνελόμε-
 νος ἀπόδου. Διύαμιν δὲ ἔχει ἐν
 10 πικρὴν καὶ ψυκτικὴν, κούφως μα-
 λακτικὴν καὶ κοιλωμάτων παλινω-
 πικλῶν, καὶ ἐν αἵμων κολλητικῶν.

Περὶ Σαμίας γῆς. Κεφ. ροβ'.

Τῆς δὲ σαμίας γῆς τ' ἄραν λευ-
 κὴν περικριτόν, καὶ ἐλαφρὴν, καὶ ἐν
 15 τῷ θίγειν τὴν γλῶσσαν, κρατου-
 μένην ἐρεχκόλως, ἐπὶ τὲ εὐχολον
 καὶ μαλακὴν καὶ εὐδρυεῖν, οἷα ἐστὶν
 λῶ πινες κολλυβίων καλῶσιν. ἔστι
 ἡδ' αὐτῆς δύο εἴδη, τὸ τὲ περικρι-
 μένον, καὶ ὁ καλὸς ὁ ἄλλος, παλα-
 20 κῶδης ὢν καὶ πυκνός, ὡς ἀκόννη.
 Διύαμιν δὲ ἔχει καὶ χαλῶσιν καὶ
 πικρὴν ἐμφερῆ ἐρετεράδι. ἴσησι δὲ
 αἱ ματὸς ἀναγωγῶν, καὶ ῥοί χῶς
 δίδεται γυνάξιν σὺν βαλαντοῖς.
 καὶ ὄρεσιν καὶ ματῶν φλεγμονὰς
 25 κατὰ χροῖσιν σὺν ὕδατι καὶ ῥο-
 δῶν παύσειται καὶ ἰδρωτάς, καὶ
 θηροδύκτους καὶ θηροδύκτους ἀρῇ
 γαί σὺν ὕδατι πρηνῶν.

Περὶ τ' ἐν σάμῳ λίθου. Κεφ. ρογ'.

Ἡ ῥοίσκειται δὲ πρὸς ἐν τῇ σαμίᾳ
 γῇ

& demum in sole trita, si fieri
 potest, digeritur in pastillos.
 Quod si tosta desideretur, pa-
 stili magnitudine ciceris in fi-
 stile perforatū cōiiciunt, oreq;
 vasis diligēter obturato, supra
 carbonēs candētes cōtinenter
 follibus perfīātur: vbi verò ci-
 nis in fauillas se conuertit, aut
 aëreum colorē cōtrahit, exēpti
 recondūtur. Vim habet adstrin-
 gentē, & refrigeratoriā, leuiter
 mollientē: caua explet, & san-
 guinolenta congelinat.

Terra Samia. Cap. CLXXII.

Samia praefertur cādida, le-
 uis, tangēti linguā glutinis mo-
 do adhārescēs, mollis, succosa,
 friabilis: cuiusmodi est quā ali-
 qui collyrion vocāt. Duę enim
 species eius: vnā, antē diximus:
 altera alter appellatur, crusta-
 cea, & cotis modo prādensā.
 Vritur ac lauat̃ vt eretria, vim-
 que consimilē habet: sanguinis
 reiectiōes sistit, & foeminis flu-
 xione vuluę laborātibus, cum
 flore syuestris punice daf. Tes-
 tium & māmārū inflāmatio-
 nes, illita ex rosaceo & aqua,
 refrigerat: sudores arcet: cōtra
 serpentium morsus & venena,
 pota ex aqua auxiliatur.

Lapis Samius. Ca. CLXXIII.

Samius lapis, in Samia terra

R. ij inue-

DIOSCORIDIS

inuenitur, quo artifices vtun-
tur poliendo auro, vt resplen-
deat. Probatur candore, & du-
ritia. Vis ei adstrictoria, & re-
frigerans: prodest stomachicis
potus: sensus hebetat: verum
ad fluxiones oculorum & vl-
cera, cum lacte efficax est: par-
tus, vt tradunt, adligatus ac-
celerat, & conceptus foemina-
rum custodit.

Terra chia. Cap. CLXXIII.

Chia eligi debet candida,
vergens ad cinereum, Samia
similis: est autem crustosa, al-
baque, sed fictitiis formis diffe-
rens. Vis eadem quæ & Samiæ,
extēdit faciem, & erugat, atq;
splendidā reddit: colorē in fa-
cie & corpore toto cōmēdat:
in balneis pro nitro deterget.

Terra Selinusia.

Cap. CLXXV.

E A D E M præstat Selinu-
sia: maximè laudatur, quæ ve-
hementer resplendet, candida,
friabilis, & humore dilui ce-
lerrima.

Cimolia. Cap. CLXXVI.

Cimoliæ duo genera, candi-
da, & ad purpureum inclinās.
Optima existimatur, quæ in-
natam habet pinguitudinem,
tactūque frigida sentitur. Vtra-
que aceto diluta, parotidas,
&

γῆ λίθος, ἥ οἱ χρυσοῦχοι χρῶν-
ται πρὸς τὸ λευκῆν καὶ σιλευῖν.
διαφέρει δὲ ὁ λευκὸς καὶ ἡ σιλευ-
σάμενη δὲ ἔχει συγπικνύ-
ουκην. ὁ φειδὼν τομαχικούς
ἐν ποτῶ ἀμειλιπικὴν τοῖς αἰ-
σθητικοῖς ποιεῖ πρὸς τὰ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς βλήματα καὶ ἔλκη συν-
τάλακτι. δοκεῖ δὲ καὶ ὁ κυτόκοις
εἶναι καὶ φυλακτῆριος τῶν συν-
ληφθῶν πειρασιόμοις.

Πρὶς χίας γῆς. Κεφ. ροδ. 10
καὶ τῆς χίας ἢ λευκὴν καὶ ὑπο-
πυρρον παρὰ ληπτόν, καὶ τῇ σιμῆ-
ἐμφερῶς παλαιώδης δὲ ὅτι καὶ λευ-
κὴ, τοῖς ὅς χίμασι τῇ ἀναπλάσε-
ως διαφέρει. Διῶαμιν ὅς ἔχει τῇ
αὐτῇ τῇ σιμῆ: τεταρὸν ὅς καὶ σι-
λεον ἐπὶ δὲ εὐχρῆν τὸ πρὸς σπον-
χὰ ὅλον τὸ σῶμα ἀποτρίλει σμή-
χει δὲ ἀντὶ νύκτι ἐν βαλανείῳ.

Πρὶς Σελινοσίας.

Κεφ. ροδ.

Τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ ἡ σελι-
νοσία γῆ· αἰεὶς δὲ ὅτιν ἡ ἄραν
σίλευστα καὶ λευκὴ, εὐεργετικὴ δὲ
καὶ παρὰ ὅς ἄραν χυλὴ μὲν ἐστὶ
διὰ ὑγρὸν λάβη.

Πρὶς Κιμωνίας γῆς. Κεφ. ροδ.

Τῆς δὲ κιμωνίας ἡ μὲν ὅτι 25
λευκὴ ἢ ὅς ἐμπύρροτος καὶ λιπαρὴ
ἀντὶ τὰ ἐμφύον κακίην, πρὸς
τὴν ὅς ἀφὺν κατὰ ἡγεῖας, ἢν αἰ-
σιν ἡγεῖται. ἐχέτεραι δὲ διαφο-
ρεῖσιν ὅς ἐστι μὲν αἰ, παρὰ τὴν αἰ
&

καὶ τὰ ἄλλα φύματα· πρὸς τὸ
 πυνεῖσθαι τὰ ποιῶσιν ἐπιχειρόμε-
 ναι παρὰ χεῖμα, ὥς τὸ ἀφυγκλίαι
 νωντα διατηρεῖν τὰ πεπονθότα
 μέρη· κατὰ τὴν ἑλλοισι δὲ καὶ διδύ-
 5 μων σκληρίας καὶ φλεγμονὰς καὶ
 πρὸς ὅλον τὸ σῶμα· ἐπὶ δὲ ἐρυσι-
 πέλασιν ἐκίστανται. καὶ δόλου δὲ
 πολύχρηστοι εἰσὶν αἱ γήϊοι· ἐὰν
 μὴ νόθοι παραλαμβάνονται.

Πρὶ Πιγίτιδος γῆς. Κεφ. ροζ'.

10 Η δὲ λεγομένη πιγίτις γῆ, τῇ
 γῆσιν οἰκίᾳ πῶς τῇ ἐρετρίδι, ἐστὶ
 δὲ ἀδρόβαλος· ἡ φυγκτική πρὸς
 τὰς τῶν χειρῶν ἐπιβολάς· τῇ τε
 γλώσσει μάστιγι κολλᾷ, ὥς ἐκ-
 κρεμάσθαι. διώμιν δὲ τὴν ἀν-
 15 τὴν ἔχει τῇ κιμωλίᾳ, βραχὺ τῆς
 ἐντονίας ὡς ἐρεῖται τῇ τῶν ἀντὶ
 ἐρετρίδος πῆγος παρὰ σκοιοσι.

Πρὶ Οσράκων. Κεφ. ροή.

Οσράκα δὲ τὰ ἐξ ἱπνῶν τὰ λίαν
 καὶ τοπία, ἐξαρωπικὰ· ὅθεν ἐπιχει-
 20 ρήματα σὺν ὅξει, κηποῦς καὶ ἐξαν-
 δήματα ἱάται, καὶ ποδαγρικοὺς
 ὠφελεῖ ἀνακηφέντα τὴν κηρωτῇ
 χοιρέδας διαφορεῖ.

Πρὶ τῆς ἐν τῶν χαμίνων
 γῆς. Κεφ. ροθ'.

25 Καὶ ἡ ἐν τῶν χαμίνων δὲ καὶ
 τοπίας γῆ παρὰ τὴν ἀντὴν ἔχει
 διώμιν τοῖς ὁσράκοις.

Πρὶ Μελίας γῆς. Κεφ. ρπ'.

Η δὲ μελία τὴν γῆσιν ὅταν καὶ ἀντὶ
 ὅταν ἐμφερὲς ἐρετρίδι τῇ σποδο-
 30 ρῇ

& alia tubercula discutit: am-
 busta igni, si statim cimolia
 oblinantur, pustulas non sen-
 tient: testii duritias, & totius
 corporis collectiões cohibet:
 igni sacro imponitur. In sum-
 ma, vtraque multum in me-
 dicina commendatur, si in-
 corruptæ originis nec spuria
 assumatur.

Pnigitis. Cap. CLXXVII.

QVÆ pnigitis dicitur, colo-
 re ferè eretriæ similis est, gran-
 dioribus tatum glebis: manum
 si quis admoueat, refrigerabit:
 tactu linguæ, vsque ad eod' gluti-
 nosa, vt pensilis hæreat. Cui
 effectus idem qui cimoliæ, pau-
 lō tamen infirmior. Hæc aliqui
 pro eretriade vendunt.

Testa fornacea. Cap. clxxviii.

Fornacæ testæ vehementer
 tostæ, crustas vlceribus obdu-
 cunt: quare prurigini & papu-
 larum eruptionibus medetur,
 Podagricis p'sunt: strumas dis-
 cutiunt, cerato exceptæ.

Terra fornacum.

Cap. CLXXIX.

Fornacum terræ, quæ retor-
 rida fuluescit, eiusdem cum te-
 sta effectus.

Melia. Cap. CLXXX.

MELIA COLORE
 cineream eretrium imitatur,

R. iij aspera

DIOSCORIDIS

aspera tactu: ea digitis friata,
derasi pumicis modo crepitat.
Vim habet aluminosa, sed re-
missiufculā, id quod gustu de-
prehēditur: nā modicē linguā
siccat: purum corpus reddit, &
colorem cōmendat: pilos exte-
nuat. vitiligines, & lepras ab-
tergit. Pictorib' vsum præbet,
vt colores diutius perennent:
emplastris viridibus, quæ chlo-
ræ dicuntur, efficaciter inferi-
tur. Ex omni Melia terra, & o-
mni alia in vniuersū, eligi de-
bet recens, mollis, non lapido-
sa, friabilis, quæ cum humorem
attigerit, facile resoluatur.

Terra ampelitidis.

Cap. CLXXXI.

Ex ampelotide terra, quæ phar-
maciis nomine, in Seleucia Sy-
riæ nascitur, laudatur in pri-
mis nigra, piceæ longos car-
bones referens, modicē afflu-
losa, æquabili splendore, quæ
detrita, accepto oleo, statim
eliquescit. Vitiosa censetur cā-
dida, & cinerea, quæ in liquorē
non resoluitur. Vim dissipandi
& refrigerandi habet: ad calli-
blephara additur, tingendis ca-
pillis idonea. Vfus eius ad illi-
nēdas vites sub germinationis
tempus, vtpote cum innascent-
es vermiculos enecet.

Fuligo

δὲ ἐν βαρὺς δὲ καὶ παρὰ τὸ μόνον
τοῖς δακτύλοις, ὡς ψιδυρισμὸν
ἵνα ἀποτρίβῃ ὁμοιον ἡ γὰρ μένη
κωστήσει. τὴν δὲ διακρίνει ἐν πύριον
δὴς ὅτιν. ἀντιμωίας δὲ μάλλον ὅ
δὴ καὶ διὰ τὴν γένεσιν ἐμφανὲς ἀ-
ναξήσαντες δὲ καὶ τὴν γλῶσσαν πα-
θεῖν. διὰ αὐτὴν δὲ καὶ ἐν τῇ αὐ-
τῇ ἀποτελεῖν τὸ σῶμα λε-
πτύνει ὅ καὶ τὰς τεύχας καὶ διφθῆ-
ρας καὶ λευκὰς σπλήνους. χρομίου δὲ
καὶ ζωρὰς παρὰ πλείονα πα-
ραμεινὼν χρομίου καὶ χλω-
ρᾶς διὰ μέσιν οὐκ ἔστι. καὶ ταύ-
της δὲ κοινῶς ἀπάσης γῆς τὸ δρι-
στον ἐν λευκῇ καὶ παρὰ τὸν
μαλακὴν τε καὶ ἐνδρυσίαν, καὶ αὐ-
λὸν ὅταν ὕδατος ὄσιν.

Περὶ ἀμπελίτιδος γῆς. Κεφ. ρα.
Τῆς δὲ ἀμπελίτιδος γῆς, ἡ π-
ρὸς φαρμακίαν καλεῖται ὁνομα-
σμένη ἐν σελευκίᾳ τῇ καὶ σιρίαν, τὴν
μέλαιναν παρὰ χρομίου, καὶ πεν-
κί-
νοισι ἀνδραξὶ μικροῖς ἐμφερῆς ἐ-
στίν. ὑποχρῶσθαι δὲ τὴν καὶ σιλικ-
σιν, ὡς ἴσως, ἐπὶ τῇ βραδείᾳ τῇ
μόνη, ὅταν λεανθεῖ σὺν ὀπρῶν πο-
σὶς ἔλασιν. τὴν δὲ λευκὴν καὶ τεφρᾶ-
ν καὶ ἀπικτον, φαύλῳ ἡγήσειον.
διὰ αὐτὴν δὲ ἔχει διαχρῶσθαι καὶ
φυκκίαν παρὰ λαμβάνειν δὲ καὶ
παρὰ καλλιστέρων καὶ βαφᾶν βί-
χων. καὶ τὰς τὴν ἀμπελίαν χρομίου
παρὰ τῇ ἐν βλαστῇ ὥσιν, καὶ
κρίνειται τὸς ὀπρῶν μόνους σιλικ-
κα.

κα.

Περὶ

Πρὶ Ἀσכולῆς.

Κεφ. ρπβʹ.

Ἀσכולὴ ἢ οἱ ζωρῶδες χροῖ-
ται, λαμβάνεται μὲν ἐκ τῶν ὑ-
ελοσυρῶν, διαφέρει γὰρ αὐτῇ. Δύ-
5 ναμιν ὃ ἔχει σπικτικὴν, σπικτικὴν
ἀπουλοῖ δὲ καὶ κατὰ γράμματα σω-
φροδύνῃ κηρωτῇ.

Πρὶ Μέλανος.

Κεφ. ρπγʹ.

Μέλαν ὃ ζωρῶδες, συνάγε-
ται ἐκ λιγυρῶς συναρῶδης ἐκ
10 δαδίων. μίγνυται δὲ πλεονεξία
λίτσαν τῇ κόμματος οὐργίας βρεῖς
λιγυρῶς, σκευάζεται δὲ καὶ ἀποτῇ
ἐπιπίνης λιγυρῶς καὶ τῆς περὶ
μύνης ζωρῶδης ἀσכולῆς. δεῖ
15 δὲ τῆς μύνης ἀσכולῆς μίαν μίαν
λαμβάνειν, κόμματος δὲ λίτσαν
μίαν ἡμισυ, ταμευκόλης οὐργ-
γίαν μίαν ἡμισυ, χαλκῆς οὐργ-
γίαν μίαν ἡμισυ. ἀρμόζει δὲ εἰς
τε σπικτικὴν καὶ πυρίκαυστα κατὰ
20 χροῖμα μὲν ὅσον παρὰ, καὶ
ἐπὶ μύνην ὅσον ἀπουλώσεως.
ἀποπίνει γὰρ αὐτόματον ὕδα-
ρῶν τῶν ἑλκῶν. Καὶ δὲ χρο-
δὸν ἐφ' ὅσον ἰκκὸν ἐδιδῶμεν ὃ
φίλτατε ἄρχει ἅμα εἶναι καὶ μί-
25 κος συντάξας, καὶ πάλιν οὖν ὅ-
λης τῆς καὶ βροχιαμάτων ταμευ-
σάμεν, ἅλως ἔχει.

Fuligo pictoria.

Cap. CLXXXII.

Fuligo qua pictores vutur, ex
vitrariis officinis colligi solet:
siquidē ei palma tribuitur. Vis
ei ad astringēdum & erodēdū
efficax: fracta cū rosaceo ce-
rato ad cicatricem perducit.

Atramentum librarium.

Cap. CLXXXIII.

Atramentum quo scribimus,
fuligine è tedis coacta colligi-
tur. In singulas libras gummis,
ternæ fuliginis vncie adiciun-
tur. Fit etiā è resinatū & picto-
ria fuligine, de qua paulò ante
diximus. Assumitur autem fuli-
ginis mina, gūmis sesquilibra,
glutinis taurini, atramēti futo-
rij, singulorum fescuncia. Addi-
tur conuenienter erodentibus
medicamentis: Ambustis, ex a-
qua commodè crassius illini-
tur, sed nō antè soluatur, quàm
cicatricem induxerit: fanatis
siquidem vlceribus, sua spon-
te decidit. Caterū habes, a-
micissimè Areē, ferè qua tra-
denda duximus pro operis mo-
do, quem destinaueramus, &
materix auxiliorūque medi-
cinalium copia.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ-
ΒΑΙΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.
ΠΕΔΑ-

QVINTI LIBRI
FINIS.
R iiij PEDA-